

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΑ'

Τρίτη 2 Φεβρουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 2 Φεβρουαρίου 1999, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Ελένη Ανουσάκη, Βουλευτή Α' Αθήνας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Κλειδιού του Νομού Άρτας ζητεί να μην καταργηθούν οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΕΟΜΜΕΧ.

2) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιτωλικού του Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί να μην καταργηθούν οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΕΟΜΜΕΧ.

3) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Φιλιππιάδας του Νομού Πρέβεζας ζητεί τη μη συρρίκνωση του ΕΟΜΜΕΧ.

4) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μελιβόιας του Νομού Λάρισας ζητεί να χαρακτηριστεί η περιοχή του πλημμυροπαθής.

5) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργατικών Κατοικιών Νομού Σάμου ζητεί να επισκευασθούν οι κακοτεχνίες στις εργατικές κατοικίες στον Άγιο Αθανάσιο Σάμου.

6) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Δροσιάς Νομού Εύβοιας ζητεί να μην ανεγερθούν οι φυλακές Χαλκίδας στο Οντάθι του Δήμου Ανθηδόνας.

7) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ζεφυρίου Δυτικής Αττικής ζητεί να ληφθούν μέτρα πάταξης της εγκληματικότητας στην περιοχή του.

8) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καλαμάτας του Νομού Μεσσηνίας ζητεί να λυθούν τα προβλήματα της παιδείας.

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελλήνων Κοινωνιολόγων ζητεί να μην καταργηθεί η διδασκαλία της Κοινωνιολογίας στη Β/θμια εκπαίδευση.

10) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΪΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Πτυχιούχων Μέσων Τεχνικών Επαγγελματικών Νοσηλευτικών Σχολών υποβάλλει προτάσεις για την τροποποίηση του Ν. 2640/1998.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Φίλων της Αρχαίας Ελικής Αχαΐας διαμαρτύρεται για πλημμελή εποπτεία των εκσκαφών διάνοιξης θεμελίων οικοδομών από τη ΣΤ' ΕΠΚΑ.

12) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή Άρσεως του Εμφυλίου Πολέμου Αναπήρων και Θυμάτων ζητεί την εξίσωση των αναπήρων πολέμου του Ν. 1863/89 με τους αναπήρους του πολέμου του Ν. 2650.40.

13) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός Φυσιολατρικός Πολιτιστικός Σύλλογος "Μέγας Αλέξανδρος" διαμαρτύρεται για τη μη εφαρμογή των ΠΔ που ρυθμίζουν το πολεοδομικό σχέδιο του Ελαιώνα Αθήνας.

14) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κισσάμου του Νομού Χανίων ζητεί την απομάκρυνση του φορτίου και του караβιού Nawara που ναυάγησε στον κόλπο Κισσάμου Χανίων.

15) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την εξέλιξη του έργου εκσυγχρονισμού του δρόμου Λάρισας Τρικάλων του διερχομένου από τους αρχαίους οικισμούς της περιοχής Μάνδρας.

16) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Αγίου Κηρύκου Ικαρίας ζητεί τη βελτίωση της ακτοπολικής σύνδεσης του Αγίου Κηρύκου με τον Πειραιά.

17) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκοπέλου του Νομού Μαγνησίας διαμαρτύρεται για τις συνεχόμενες διακοπές της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος των αντλιοστασίων.

18) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας ζητεί χρηματοδότηση για την αποπεράτωση της κατασκευής της Προσκοπικής Εστίας Βόλου.

19) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Τμήμα Ανώτατη Διοικούσα Επιτροπή Δημοσίων Υπαλλήλων Αρκαδίας ζητεί να επιλυθούν τα προβλήματα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης Δημοσίων Υπαλλήλων Αρκαδίας.

20) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αρκαδίας ζητεί να δοθεί λύση στο ζήτημα της εξομίσωσης των πτυχίων Δασκάλων και Νηπιαγωγών αποφοίτων Παιδαγωγικών Ακαδημιών και Σχολών Νηπιαγωγών.

21) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Χειριστών ΔΕΗ Μεγ/λης ζητεί να ληφθούν μέτρα διαφάνειας στην εκλογή των διπλωματούχων χειριστών ηλεκτρονικών μηχανημάτων στη ΔΕΗ.

22) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ιεροδ/λων "Κων/νος Ο Εξ Οικονόμων" διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη μείωση κατά 70% του εφημεριακού μισθού των συνταξιούχων (δασκάλων) - εφημερίων.

23) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Κλειδιού του Νομού Άρτας ζητεί να μην καταργηθούν οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΕΟΜΜΕΧ.

24) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι Φηρών νήσου Θήρας του Νομού Κυκλάδων ζητούν να απορριφθεί η πρόταση επιλογής των Φηρών ως χώρος καύσης των απορριμμάτων.

25) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιτωλικού του Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί τη μη κατάργηση των περιφερειακών υπηρεσιών του ΕΟΜΜΕΧ.

26) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Πτυχιούχων Τεχνολόγων Γεωπόνων διαμαρτύρεται για το ΠΔ σχετικά με τη συνταγογράφηση των γεωργικών φαρμάκων.

27) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Νάξου ζητεί την αποκατάσταση της ζημιάς στο εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στην Πάρο.

28) Το "Εθνικό Συμβούλιο για τη διεκδίκηση των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα" και η Κίνηση "Ενωμένη Εθνική Αντίσταση 1940-41" με ψήφισμά τους το οποίο κατέθεσαν στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων ζητούν την ηθική και υλική επανόρθωση της ιστορικής αδικίας που υπέστησαν τα θύματα του ναζισμού στην Ελλάδα και την έναρξη διακυβερνητικών συλλογισμών μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας για τη ρύθμιση του θέματος.

Προσυπογράφουν οι Βουλευτές κύριοι ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ και ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2486/22.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-38/26.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2486/22.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δημ. Σαρρής, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα αμπελοοιδή προϊόντα της Κρήτης, σας γνωρίζουμε στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων μας ότι οι τιμές των εν λόγω προϊόντων διαμορφώνονται ελεύθερα στην αγορά, με βάση τους κανόνες της προσφοράς-ζήτησης και υγιούς ανταγωνισμού.

Για τα λοιπά θέματα αρμόδια να απαντήσουν είναι τα καθ' έκαστα

Υπουργεία στα οποία επίσης απευθύνεται η ερώτηση.

Ειδικά για την οινολογική κατεργασία και επισημάνση των οίνων, σας πληροφορούμε ότι επί των σχετικών ζητημάτων που τίθενται αρμοδιότητα έχει και το Υπουργείο Οικονομικών (Γ.Χ.Κ.), προς το οποίο κοινοποιείται το έγγραφό μας με συνημμένη την σχετική ερώτηση για τα περαιτέρω.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ.ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

2. Στην με αριθμό 2418/18.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 39/26.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2418/18.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ελευθέριος Παπανικολάου, σας γνωρίζουμε στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων μας ότι δεν εξετάζεται τροποποίηση του συστήματος καθορισμού των τιμών των φαρμάκων, το οποίο καθορίστηκε πρόσφατα με τις Αγορανομικές Διατάξεις 6/97 και 7/97.

Με βάση τις παραπάνω Α.Δ., έγινε στα τέλη του 1997 ο επανακαθορισμός των τιμών όλων των φαρμάκων από τον οποίο και προέκυψαν σημαντικές μειώσεις τιμών στα περισσότερα εξ αυτών.

Ο τρόπος υπολογισμού των τιμών αναφοράς για την είσοδο ή όχι στη λίστα των συνταγογραφούμενων φαρμάκων, ανάγεται στις αρμοδιότητες του συνερωτώμενου Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Ο Υφυπουργός

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ"

3. Στην με αριθμό 2446/21.9.98 και 2517/23.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4473/26.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στις με αριθμό 2446/21.9.98 και 2517/23.9.98 ερωτήσεις που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Μ. Κωστόπουλο και Ορ. Κολοζώφ, για τα θιγόμενα σ' αυτές θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Όπως είναι γνωστό η εργασιακή νομοθεσία για τα θέματα υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας εφαρμόζεται τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα. Υποχρέωση για τη λήψη των απαραίτητων μέτρων για την πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών και εν γένει για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας στο Νοσοκομείο Σωτηρία έχει τη διοίκηση του Νοσοκομείου την εποπτεία του οποίου ασκεί το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

2. Ο έλεγχος της εφαρμογής της εργασιακής νομοθεσίας για την ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων ασκείται σήμερα και μέχρι 30.6.99 από τις αρμόδιες επιθεωρήσεις εργασίας που υπάγονται στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Από 1-7-99 η αρμοδιότητα αυτή περιέρχεται σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 2639/1998 (205/Α'/2.9.98) "Ρύθμιση εργασιακών σχέσεων, σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις" στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) το οποίο θα υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Εργασίας και Κοιν. Ασφαλίσεων και θα έχει αρμοδιότητες που εκτείνονται σε όλη την ελληνική επικράτεια. Η δημιουργία του ΣΕΠΕ στοχεύει στην αναβάθμιση του ρόλου της επιθεώρησης εργασίας και την αποτελεσματικότερη λειτουργία της ώστε να μειωθεί ο αριθμός των εργατικών ατυχημάτων και να βελτιωθούν οι συνθήκες στους χώρους εργασίας.

3. Ειδικότερα για την εφαρμογή των διατάξεων στο Δημόσιο και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) και προκειμένου να αρθούν οι δυσκολίες από τις ιδιαιτερότητες εφαρμογής στον τομέα αυτό, συστάθηκε με τις αριθμ. 2075540/ 7772/ 0004/ 24.10.1997 και 2077424/ 8043/0004/ 3.11.1997 αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών, επιτροπή στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι της Πολιτείας και της

ΑΔΕΔΥ για να εξετάσει το θέμα. Συγκεκριμένα το έργο της επιτροπής ήταν "η μελέτη των προβλημάτων υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ με στόχο την διατύπωση προτάσεων για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων και την αποτελεσματικότερη εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας για την ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων στους χώρους αυτούς".

Επιπρόσθετα σας πληροφορούμε ότι τις προτάσεις της επιτροπής ήδη αξιολογεί το Υπουργείο Οικονομικών σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ"

4. Στην με αριθμό 2414/18.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4459/26.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2414/18.9.98 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Δημ. Πιπεργιά, για το θιγόμενο σ' αυτή θέμα, σας πληροφορούμε ότι σε κανένα πρόγραμμα Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης δεν υπάρχει περιορισμός στο όριο της ηλικίας (17,5 έως 18 ετών).

Η Ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση και εξειδίκευση απευθύνεται σε προσωπικό των επιχειρήσεων, που αποκλείεται να είναι ηλικίας 17,5 έως 18 ετών. Επισημαίνεται τέλος, ότι η επιλογή των υποψηφίων γίνεται από τις ίδιες επιχειρήσεις και όχι από τον Ο.Α.Ε.Δ.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ"

5. Στην με αριθμό 264/15.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4258/26.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 264/15.7.98 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Β.Αράπη-Καραγιάννη, για το θιγόμενο σ' αυτή θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο μας, από την πρώτη στιγμή που δημιουργήθηκε το πρόβλημα στην επιχείρηση MINION, όχι μόνο παρακολούθησε την υπόθεση, αλλά πήρε και πρωτοβουλίες και έγιναν, υπό την προεδρία του Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, πολλές συσκέψεις με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων μερών, δηλαδή ΓΣΕΕ, Ασφαλιστικών Ταμείων, Σωματείου Εργαζομένων, Επιχείρησης και Πιστωτών, με αντικείμενο την εξεύρεση λύσης για τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης και τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας και των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Από τις παραπάνω συσκέψεις εξήχθει το συμπέρασμα (συμφώνησαν και οι εργαζόμενοι) ότι μοναδική λύση ήταν η υπαγωγή της επιχείρησης στο άρθρο 44 του ν. 1892/90 (ΦΕΚ 101/Α/31.7.90), που αναφέρεται στις συμφωνίες των πιστωτών με την επιχείρηση. Προς αυτήν την κατεύθυνση κινήθηκε και το Υπουργείο μας και με πρωτοβουλία του εξασφαλίσθηκε, μέσω του Λογαριασμού Απασχόλησης-Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΛΑΕΚ) η διασφάλιση των ασφαλιστικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Οι παραπάνω ενέργειες και κυρίως η απόφαση της επιτροπής διαχείρισης του ΛΑΕΚ, εξασφάλισαν τους όρους, ώστε η δικαστική απόφαση να επικυρώσει τη συμφωνία των πιστωτών.

Αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν το MINION να συνεχίσει τη λειτουργία του και να διασφαλισθούν οι θέσεις εργασίας και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ"

6. Στην με αριθμό 2833/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 78/23.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2833/5.10.98 ερώτηση των Βουλευτών Τρικάλων κυρίων Α. Κανταρτζή και Νίκου Γκατζή, η οποία αφορά

στη λειτουργία Χημικού Εργαστηρίου στο Νομό Τρικάλων, θα θέλαμε να σας γνωρίσουμε τα εξής:

Με το Προεδρικό Διάταγμα 551/1988 Οργανισμός Νομαρχιών - Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών" (ΦΕΚ 216/Α/1998) είχε προβλεφθεί η ίδρυση Χημικών Υπηρεσιών σε δώδεκα Νομούς της χώρας στους οποίους δεν υπάρχει παράρτημα του Γενικού Χημείου του Κράτους (Γ.Χ.Κ.). Μεταξύ αυτών, με το άρθρο 199, προβλέφθηκε η ίδρυση Χημικής Υπηρεσίας στο Νομό Καρδίτσας.

Η πρόβλεψη αυτή είχε γίνει με την προοπτική να ανευρεθούν οι αναγκαίοι πόροι (στέγη, εργαστηριακός εξοπλισμός, προσωπικό κλπ.) ώστε να γίνει δυνατή η λειτουργία μιας Χημικής Υπηρεσίας σε κάθε Νομό. Όμως, η έλλειψη προσωπικού στο Γενικό Χημείο του Κράτους και η ανάγκη περιορισμού των δαπανών του Δημοσίου δεν επέτρεψαν να υλοποιηθεί το σχέδιο αυτό. Πρέπει να σημειωθεί ότι το κόστος λειτουργίας μιας Χημικής Υπηρεσίας είναι πολύ μεγαλύτερο αυτού που βαρύνει άλλες δημόσιες Υπηρεσίες, κυρίως λόγω του υψηλού κэόστους προμήθειας, συντήρησης και ανανέωσης του εργαστηριακού εξοπλισμού.

Οι απόψεις και οι στόχοι του Υπ.Οικονομικών σχετικά με ίδρυση νέων Χημικών Υπηρεσιών έχουν εκφραστεί επανειλημμένα καθ' όσον πολλοί τοπικοί παράγοντες κατά καιρούς διαφόρων Νομών ζητούν την ίδρυση Χημικών Υπηρεσιών για την καλύτερη εξυπηρέτησή τους.

Όπως και σε αίτημα του Βουλευτή κ. Σιούφα για ίδρυση Χημικής Υπηρεσίας στην Καρδίτσα, είχαμε αναφέρει ότι σήμερα, οι οργανωτικές επιλογές του Γενικού Χημείου του Κράτους περιορίζονται από τρεις παράγοντες: α) την υποχρέωση της διαπίστευσης, β) την αυξανόμενη τάση εξειδίκευσης του έργου της χημικής ανάλυσης και γ) την επιδείνωση της έλλειψης προσωπικού στο Γ.Χ.Κ. Οι παράγοντες αυτοί, τους οποίους θα παρουσιάσουμε με συντομία παρακάτω, κάνουν ακόμη δυσχερέστερη την πραγματοποίηση του σχεδίου ίδρυσης νέων Χημικών Υπηρεσιών.

α) Διαπίστευση. Σύμφωνα με την Κοινοτική νομοθεσία (Οδηγίες 89/397/ΕΟΚ, 93/99/ΕΟΚ και 93/43/ΕΟΚ), τα εργαστήρια που είναι αρμόδια για τον έλεγχο τροφίμων έχουν την υποχρέωση να διαπιστευθούν μέχρι την 1.11.1998. Η διαπίστευση, η οποία συνίσταται στη βεβαίωση της αξιοπιστίας ενός εργαστηρίου από έναν ανεξάρτητο φορέα, συνεπάγεται για τα εργαστήρια υψηλό λειτουργικό κόστος, το οποίο προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την υποχρέωση βαθμονόμησης των εργαστηριακών συσκευών και από την τήρηση χρονοβόρων διαδικασιών ελέγχου του επιτελούμενου έργου. Έτσι, δημιουργείται η ανάγκη συγκέντρωσης των δυναμικών μίας Υπηρεσίας, σε μονάδες που έχουν την δυνατότητα να ανταποκριθούν σε αυξημένες απαιτήσεις ποιότητας και ταχύτητας.

β) Εξειδίκευση. Η τάση εξειδίκευσης του εργαστηριακού έργου εντείνεται διαρκώς καθώς, με την πρόοδο της επιστήμης και την αύξηση των απαιτήσεων του κοινού, οι προδιαγραφές που τίθενται για τα διάφορα προϊόντα είναι όλο και περισσότερο λεπτομερείς και αυστηρές. Η τεχνολογία, ακολουθώντας την τάση αυτή, δημιουργεί όλο και πιο ειδικευμένο εργαστηριακό εξοπλισμό, ο οποίος έχει υψηλό κόστος απόκτησης και επιμόρφωσης του επιστημονικού δυναμικού που τον χειρίζεται.

γ) Έλλειψη προσωπικού. Λόγω του περιορισμού των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα, το πρόβλημα της έλλειψης προσωπικού στο Γενικό Χημείο του Κράτους είναι έντονο. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι, στον κλάδο ΠΕ Χημικών, σε σύνολο 559 οργανικών θέσεων, οι 198, δηλαδή ποσοστό 35%, είναι κενές. Το πρόβλημα αναμένεται να επιδεινωθεί δεδομένου ότι 80, περίπου, σчελέχη του Γ.Χ.Κ. θα αποχωρήσουν μέσα στα επόμενα λίγα χρόνια. Η πρόσφατη θέσπιση του λόγου 1/5 στον αριθμό των προσλήψεων σε σχέση με τις αποχωρήσεις, θα καταστήσει αδύνατη την αντικατάσταση αυτών των στελεχών.

Είναι πιστεύουμε, προφανές ότι οι συνθήκες που προαναφέρθηκαν καθιστούν την ίδρυση νέων παραρτημάτων ανέφικτη, όσο και αν το Υπουργείο Οικονομικών θα ήθελε οι Υπηρεσίες

του να βρίσκονται κατά το δυνατόν πλησιέστερα στους πολίτες. Ήδη, το σημερινό οργανωτικό σχήμα, το οποίο προβλέπει την ύπαρξη μεγάλου αριθμού Χημικών Υπηρεσιών, αποδεικνύεται δυσλειτουργικό, δεδομένου ότι οι μικρού μεγέθους Χημικές Υπηρεσίες, ενώ τυπικά έχουν την αρμοδιότητα εξέτασης προϊόντων κάθε είδους, στην πράξη αδυνατούν να ανταποκριθούν στο ρόλο τους. Για το λόγο αυτό, επιδιώκεται να υποστηρίξονται εργαστηριακά από άλλες, επαρκέστερα εξοπλισμένες και στελεχωμένες Χημικές Υπηρεσίες. Έτσι, ήταν αναπόφευκτη η δημιουργία ενός πολύπλοκου συστήματος εργαστηριακής υποστήριξης, σύμφωνα με το οποίο τα δείγματα διαφόρων κατηγοριών προϊόντων αποστέλλονται για εξέταση σε διάφορα εργαστήρια του Γ.Χ.Κ. Στο πλαίσιο αυτό, η εξέταση αγορανομικών δειγμάτων του Νομού Καρδίτσας γίνεται, κυρίως από τη Χημική Υπηρεσία Βόλου, αλλά και από τις Χημικές Υπηρεσίες των Νομών Θεσσαλονίκης και Αττικής (για ειδικές εξετάσεις).

Καταλήγοντας, θα θέλαμε να τονίσουμε ότι η μη ύπαρξη Χημικής Υπηρεσίας σε καθ' ύλην αρμοσίαν δεν συνεπάγεται κανένα κενό στην εκπλήρωση της αποστολής του Γενικού Χημείου του Κράτους. Οι ανάγκες των Νομών στους οποίους δεν λειτουργεί Χημική Υπηρεσία καλύπτονται πλήρως από Υπηρεσίες άλλων Νομών, έτσι ώστε να διασφαλίζεται πλήρως η εξυπηρέτηση των συναλλασσομένων με το Γ.Χ.Κ., η προστασία των καταναλωτών και η τεχνική υποστήριξη των κρατικών Αρχών.

Ο Υφυπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ"

7. Στην με αριθμό 1961/3.9.98 και 2621/28.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 149/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στις 1961/3.9.98 και 2621/28.9.98 ερωτήσεις που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος απεκτησε από πλειστηριασμό σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 8454/19.4.95 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης η οποία μεταγράφηκε στο τόμο 148/305 των βιβλίων μεταγραφών Ακράτας τμήμα οικοπέδου επιφ. 8 τ.μ. με την εντός αυτού γεώτρηση και αγροτεμάχιο επιφ. 7.000 τ.μ. με τις εντός αυτού εγκαταστάσεις θερμοκηπίου και αποθήκες εμβαδού 200 τ.μ. περίπου.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι:

- δεν έχει ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία απόκτησης από τη ΑΤΕ του ακινήτου εντός του οποίου βρίσκεται η γεώτρηση και συνεπώς η ΑΤΕ δεν μπορεί να παραχωρήσει ακίνητο το οποίο ακόμη τυπικά δεν κατέχει.

- η εν λόγω γεώτρηση αρδεύει το αγροτεμάχιο των 7.000 τ.μ. με το επ' αυτού θερμοκήπιο και τυχόν παραχώρησή της έστω και μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών απόκτησης του ακινήτου. Θα αποτελούσε ανασταλτικό παράγοντα για την εκποίηση του.

- το γεγονός ότι η ΑΤΕ δεν επιτρέπεται να παραχωρήσει δωρεάν ακίνητά της.

- το γεγονός ότι η ΑΤΕ είναι υποχρεωμένη, σύμφωνα με απόφαση της πρώην Νομισματικής Επιτροπής, να εκποιεί σε σύντομο χρονικό διάστημα τα ακίνητα που περιέχονται στην ιδιοκτησία της από πλειστηριασμό.

Το αίτημα της κοινότητας Αμπέλου δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθεί.

Τα ανωτέρω έχουν ήδη γνωστοποιηθεί στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας -Δ/ση Προγρ/σμού και Σχεδιασμού με το υπ' αριθμ. 1058/33351/8.9.98 έγγραφο μας, η οποία είναι και η πλέον αρμόδια για την επίλυση του προβλήματος που έχει προκύψει με την Κοινότητα Αμπέλου.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦ. ΤΣΟΥΜΑΚΑΣ"

8. Στην με αριθμό 357/21.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 14828/20.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη

απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 357/21.7.98, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η διαδικασία επιλογής του Ομίλου Εταιριών ABB Power Generation Ltd-ANSALDO ENERGIA SpA-ΑΕΓΕΚ Α.Ε. για την ανάθεση του Έργου μελέτης-κατασκευής της Μονάδας Συνδυασμένου Κύκλου Κομοτηνής ακολούθησε πιστά και σχολαστικά τον Κανονισμό Έργων ΔΕΗ (ΦΕΚ 305/28.4.93) και τους όρους και οδηγίες του διεθνούς μειοδοτικού διαγωνισμού ΔΜΚΘ-165, τα τεύχη του οποίου συντάχθηκαν σύμφωνα με τον εν λόγω Κανονισμό.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης στην οποία ένεκα της σοβαρότητας του Έργου συμμετείχαν, πέραν των υπηρεσιακών στελεχών της ΔΕΗ, και εκπρόσωποι του Τ.Ε.Ε. του Ο.Ε.Ε. και της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ, εισηγήθηκε ομόφωνα την ανάθεση του Έργου στον υπόψη Όμιλο, η αξιολογημένη προσφορά του οποίου ήταν κατά 5,5 δις. δραχμές περίπου μικρότερη αυτής του δεύτερου μειοδότη.

Η ομόφωνη αυτή εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης ακολούθησε μετά από ομόφωνη επίσης πρόταση της ίδιας Επιτροπής για αποδοχή ένστασης που υπέβαλε ο Όμιλος, πριν από το άνοιγμα των οικονομικών προσφορών και αποδοχή της εν λόγω πρότασης από το αρμόδιο για την εκδίκαση των ενστάσεων υπηρεσιακό όργανο της ΔΕΗ.

2. Η επιβάρυνση του Ομίλου Εταιριών ABB Power Generation Ltd-ANSALDO ENERGIA SpA-ΑΕΓΕΚ Α.Ε. για ανταλλακτικά ανήλθε σε 4,68 δις. δραχμές περίπου. Η εν λόγω επιβάρυνση υπολογίστηκε για τα είδη και ποσότητες ανταλλακτικών που η Επιτροπή Αξιολόγησης, εφαρμόζοντας πιστά τους όρους της Διακήρυξης, καθόρισε στη φάση της τεχνικής αξιολόγησης, πολλαπλασιασμένες με τις τιμές μονάδος των ανταλλακτικών που προέκυψαν μετά το άνοιγμα των οικονομικών φακέλλων των προσφορών του Διαγωνισμού γι το Έργο της Κομοτηνής.

Το ποσό των 12 δις. δραχμών το οποίο εμφανίζεται ως η δήθεν "πραγματική αξία" των ανταλλακτικών αποτέλεσε την επιβάρυνση για ανταλλακτικά που επιβλήθη κατά την αξιολόγηση της προσφοράς του Ομίλου Εταιριών ABB Power Generation Ltd-ABB SAE Sadelmi στο διεθνή μειοδοτικό Διαγωνισμό για το Έργο του Μεγάλου Λαυρίου. Το ποσό αυτό είχε υπολογισθεί για τα είδη και τις ποσότητες των ανταλλακτικών του Διαγωνισμού του Μεγάλου Λαυρίου, που, λόγω ελλείψεων, ήταν σημαντικά περισσότερα από τα είδη και τις ποσότητες των ανταλλακτικών του Διαγωνισμού της Κομοτηνής, λαμβάνοντας υπόψη τις τιμές μονάδος που είχαν προσφερθεί στο Διαγωνισμό του Μεγάλου Λαυρίου και οι οποίες ήταν σημαντικά υψηλότερες αυτών που προσεφέρθησαν στο Διαγωνισμό της Κομοτηνής. Εν πάση περιπτώσει, εάν αντίθετα η ΔΕΗ λάμβανε υπόψη της τα αποτελέσματα ενός άλλου διαγωνισμού (Λαυρίου) στον παρόντα (Κομοτηνής), θα παρέβαινε κατά κατάφωρο τρόπο τον Κανονισμό Έργων ΔΕΗ, τη Διακήρυξη αλλά και κάθε έννοια λογικής και δικαίου.

3. Πέραν των προδήλων εθνικών λόγων που επιβάλλουν την προώθηση του υπόψη Έργου, το Έργο προωθείται από τη ΔΕΗ για την κάλυψη των συνεχώς αυξανόμενων αναγκών της χώρας σε ηλεκτρική ενέργεια.

Η Μονάδα Συνδυασμένου Κύκλου Κομοτηνής, η οποία αναμένεται ότι θα τεθεί σε λειτουργία το καλοκαίρι του έτους 2001, θα καλύψει επίσης και την υποχρέωση της ΔΕΗ για απορρόφηση φυσικού αερίου σε ποσοτήτες 1.300 εκατομμυρίων κ.μ. ανά έτος (Σύμβαση ΔΕΗ-ΔΕΠΑ) μέχρι το έτος 2016. Όπως είναι γνωστό μετά το έτος 2001 η ΔΕΗ υποχρεούται να περιορίσει τη λειτουργία των Μονάδων του ΑΗΣ Αγίου Γεωργίου Κερατσινίου σε ένα μόνο τρίμηνο ανά έτος και μετά από τρία χρόνια να διακόψει τη λειτουργία του Σταθμού, ο οποίος θα απορροφούσε φυσικό αέριο 480 εκατομμυρίων κ.μ. ανά έτος. Με τη λειτουργία της Μονάδας Συνδυασμένου Κύκλου Κομοτηνής επιτυγχάνεται η απορρόφηση της εν λόγω ποσότητας φυσικού αερίου για τα μετά του 2001 έτη. Κάτι τέτοιο είναι προφανές ότι δεν θα μπορούσε

να καλύψει οποιαδήποτε λιθανθρακική Μονάδα.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

9. Στην με αριθμό 2742/30.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17812/21.10.98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2742/30.9.98 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κυρίους Μ. Αγγουράκη, Μ. Κωστόπουλο και Ο. Κολοζώφ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το ζήτημα της επίλυσης του ειδικού ασφαλιστικού προβλήματος των εργαζομένων και συνταξιούχων ΔΕΗ απασχολεί σοβαρά τόσο την Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρικού, όσο και τη Κυβέρνηση.

Για την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού, έχει συσταθεί με την υπ' αριθμ. 277/10.11.97 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων επιτροπή για την ανάθεση μελέτης σε εξειδικευμένο όικο, ο οποίος θα μελετήσει όλες τις εναλλακτικές προτάσεις, ώστε να οδηγηθεί η Πολιτεία στην οριστική επίλυση του προβλήματος το οποίο πέραν της καθαρά ασφαλιστικής του μορφής, συνδέεται και με την εξέλιξη των διαδικασιών για την προσαρμογή της Επιχείρησης στις νέες συνθήκες της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας.

'Ηδη η εν λόγω επιτροπή ύστερα από διεθνή διαγωνισμό επέλεξε την εταιρεία COOPERS AND LYMBRAND-PRICE WATERHOUSE η οποία εντός τετραμήνου θα εκπονήσει την υπόψη μελέτη που θα περιλαμβάνει όλα τα ζητήματα που αφορούν τους τρόπους χρηματοδότησης του ειδικού ασφαλιστικού συστήματος της ΔΕΗ, οι οποίοι θα εξασφαλίζουν τη λειτουργία της Επιχείρησης και θα το καθιστούν βιώσιμο στο νέο μη μονοπωλιακό καθεστώς.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

10. Στην με αριθμό 2616/28.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35394/20.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2616/28.9.98 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος, σχετικά με την χρηματοδότηση του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Κοιμήσεως Θεοτόκου, της Κοινότητας Σαρβαλίου, Νομού Αχαΐας, σας πληροφορούμε ότι, δεν υπάρχει νομική δυνατότητα χορήγησης της ανωτέρω οικονομικής ενίσχυσης.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ".)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε την κ. Ελένη Ανουσάκη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Τετάρτης 3 Φεβρουαρίου

1999.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου ('Αρθρο 129 παρ. 2 και 3 και 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 532/29.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αλέξανδρου Βούλγαρη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη χρηματοδότηση για την αποπεράτωση των έργων επέκτασης στο Νομαρχιακό Νοσοκομείου Βόλου.

2. Η με αριθμό 527/28.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Παπαδόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με την εκτέλεση των έργων στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ), την οικονομική επιχορήγησή τους κλπ.

3. Η με αριθμό 552/1.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Απόστολου Τασούλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των νοσοκομειακών γιατρών, την πληρωμή των εφημεριών κλπ.

4. Η με αριθμό 546/39/1.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικολάου Κωνσταντόπουλου προ τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με τη λήψη μέτρων ρύθμισης των χρεών των αγροτών, μείωση της τιμής των καυσίμων κλπ.

5. Η με αριθμό 529/36/28.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημητρίου Τσοβόλα προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με τη λήψη μέτρων ρύθμισης των χρεών των αγροτών, μείωση του κόστους παραγωγής των προϊόντων κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου ('Αρθρο 130 παρ.2 & 3 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 537/29.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, σχετικά με την κατάργηση προγραμμάτων της ΕΡΑ-1 και ΕΡΑ-2, την εφαρμογή της ψηφιακής τεχνολογίας κλπ.

2. Η με αριθμό 534/29.1.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την έκδοση προεδρικού διατάγματος για την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών φορέων παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας (Διαγνωστικά Κέντρα).

3. Η με αριθμό 538/1.2.99 επίκαιρη ερώτηση του ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Αναστασίου Παπαληγούρα προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την κατασκευή των αναγκαίων έργων για την υδροδότηση και άρδευση της παραλιακής Κορινθίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-Ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 4659/3.12.98 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κυριάκου Σπυριούνη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις διαδικασίες για την προμήθεια των Ενόπλων Δυνάμεων με δώδεκα πυροβόλα ZUZANA από τη Σλοβακία.

Η ερώτηση του κ. Σπυριούνη έχει ως εξής:

"1. Με το Προεδρικό Διάταγμα 438/95 καθορίζεται η αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Εξοπλισμών.

2. Με πρωτοβουλία της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών το Γενικό Επιτελείο Στρατού έχει προσκληθεί από τη Σλοβακική εταιρεία KERA METAL για επίδειξη πυροβόλου 155 MM ZUZANA.

3. Στην επιτροπή επίδειξης συμμετέχει και ο πρόεδρος της ΓΔ/ΓΔΕ.

4. Η συνταχθείσα έκθεση εκτιμά ότι το πυροβόλο δεν γίνεται αποδεκτό.

5. Υποκινείται στη συνέχεια κατά παράδοξο τρόπο διαδικασία δεύτερης επιτροπής στο πρακτικό της ουσίας αναφέρονται τα συγκεκριμένα μειονεκτήματα του πυροβόλου.

6. Το Σ.Α.Μ. (Συμβούλιο Άμυνας) αποφασίζει να γίνει άμεση παραγγελία 12 πυροβόλων ZUZANA έναντι 18 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός Εθνικής Άμυνας:

α) Πως κρίνει τη διαδικασία πρωτοβουλίας για τα SUZANA από τη Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών.

β) Με ποια δικαιολογία το ΥΕΘΑ προχώρησε στην προμήθεια ακατάλληλου οπλικού συστήματος χωρίς να ληφθούν υπ' όψιν οι εκθέσεις αξιολόγησης.

γ) Ποιος και πότε συνέταξε προδιαγραφές, ώστε να προσαρμόζονται σε αυτές τους ZUZANA;"

Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Απόστολος Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με την ερώτηση του κυρίου συναδέλφου για το συγκεκριμένο οπλικό σύστημα, θα ήθελα να πω τα εξής:

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, στη Θεσσαλονίκη μας απασχόλησαν δημοσιεύματα συγκεκριμένων εφημερίδων της Αντιπολίτευσης, σχετικά με τη διαδικασία προμήθειας του συγκεκριμένου οπλικού συστήματος, με σκοπό να δημιουργηθούν εσφαλμένες εντυπώσεις, ψευδείς και ανυπόστατες, σχετικά με τον υποψήφιο δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Λαζαρίδη.

Πιθανώς, τις δηλώσεις οι οποίες έγιναν τότε, δεν είχε τη δυνατότητα ο κύριος συνάδελφος να τις πληροφορηθεί. Θα ήθελα, λοιπόν, να επαναλάβω θέματα τα οποία δημόσια είπα τότε, έτσι ώστε να υπάρξει τώρα άμεση απάντηση στο ερώτημά σας.

Σχετικά με τα υποστηριζόμενα στην ερώτησή σας, αναφορικά με την απόφαση του ΣΑΜ στις 18.9.1998 για το υπόψη πρόγραμμα, θα ήθελα να πω τα εξής:

Πρώτον, δεν υπάρχει συνεδρίαση του ΣΑΜ την παραπάνω ημερομηνία. Ουδέποτε υποβλήθηκε στο ΣΑΜ εισήγηση της Γ.Δ.Ε. και ουδέποτε υπήρξε γνωμοδότηση του συμβουλίου για το συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Όσον αφορά τα ερωτήματα που τίθενται προς τον ΥΕΘΑ, θα ήθελα να δώσω τις εξής απαντήσεις.

Η Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών (Γ.Δ.Ε.) του Υπουργείου είναι, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, όπως γνωρίζετε, ο φορέας που ασχολείται με την υλοποίηση της πολιτικής εξοπλισμών, όπως σήμερα το πρωί μου δόθηκε η δυνατότητα να βεβαιώσω ολόκληρη την επιτροπή.

Οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις του παραπάνω φορέα καθορίζονται από τη σχετική νομοθεσία. Στο πλαίσιο των παραπάνω, με βάση τις τεχνικοεπιχειρησιακές απαιτήσεις των

γενικών επιτελείων, πραγματοποιείται έρευνα, για να εξακριβωθεί ποια από τα οπλικά συστήματα που κυκλοφορούν στη διεθνή αγορά, μπορούν να καλύψουν τις απαιτήσεις των γενικών επιτελείων και αν υπάρχει η δυνατότητα εγχώριας παραγωγής. Το ίδιο συνέβη και για τα όπλα, που αφορούν το πρόγραμμα του Πυροβολικού.

Επίσης, στο εγκεκριμένο από το ΚΥΣΕΑ πενταετές εξοπλιστικό πρόγραμμα, περιλαμβάνεται συγκεκριμένο πρόγραμμα "Εκσυγχρονισμός Πυροβολικού", όπου προβλέπεται η προμήθεια σύγχρονων πυροβόλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, άργησα να αρχίσω.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτού του προγράμματος, με βάση στοιχεία που διαβιβάστηκαν από το Γ.Ε.Σ., προκύπτει ότι οι σύγχρονοι στρατοί μπαίνουν στα πυροβόλα τρίτης γενιάς, όπως το CRUSADER στο οποίο αναφέρασθε, το PZH 2000 της Γερμανίας, το ZUZANA της Σλοβακίας και άλλα.

Πρώτον, δύνανται τώρα αυτά να βάλουν με ακρίβεια με όλα τα σύγχρονα πυρομαχικά του ΝΑΤΟ, σε βεληνεκές περίπου σαράντα χιλιομέτρων και με αυτόματη γέμιση και με υψηλό ρυθμό βολής. Ειδικές εκφράσεις, που εσείς ως στρατιωτικός κατανοείτε καλύτερα από τους συναδέλφους.

Δεύτερον, αναπτύσσονται και αλλάζουν θέση βολής σε ελάχιστο χρόνο.

Τρίτον, είναι εξοπλισμένα με όλα τα συστήματα που τους επιτρέπει να δουν σαν αυτόνομες μονάδες πυρός.

Αξιολόγηση αυτών των προγραμμάτων έγινε στις 12 Μαρτίου στο Γ.Ε.Σ. για όλα τα οπλικά συστήματα. Και αυτά είναι το PZH 2000, ZUZANA, PALA DIN, CRUSADER. Θα καταθέσω σχετικό κατάλογο για ενημέρωσή σας.

Το στρατιωτικό συμβούλιο, λοιπόν, αποφάσισε με βάση τα στοιχεία της σχετικής έρευνας.

Για όλα τα παραπάνω πυροβόλα έχουν δοθεί από τις παρασκευαστριες εταιρείες στοιχεία στο Γ.Ε.Σ. και έγιναν παρουσιάσεις. Ειδικότερα, η παρουσίαση για το αυτοκινούμενο πυροβόλο ZUZANA πραγματοποιήθηκε τον Απρίλη του 1997.

Η μετάβαση τώρα, στην οποία αναφέρασθε, του γενικού διευθυντού στη Σλοβακία έγινε στο πλαίσιο δικής μου επίσκεψης τον Ιανουάριο του 1998. Και επειδή, κατά την επίσκεψη αυτήν, προγραμματίστηκε η επίδειξη πυροβόλων σλοβακικής κατασκευής, με το συγκεκριμένο έγγραφο στο οποίο αναφέρασθε, στις 14 Δεκεμβρίου ζητήθηκε από τη Γ.Δ.Ε. η συμμετοχή εκπροσώπων του Γ.Ε.Σ. στην εν λόγω αντιπροσωπεία του ΥΕΘΑ, η οποία όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί επιτροπή αξιολόγησης. Ήταν μια επιτροπή, η οποία με συνόδευσε στην επίσκεψή μου στη συγκεκριμένη χώρα.

Οι συμμετέχοντες στην αντιπροσωπεία, εκπρόσωποι του ΓΕΣ, μετά την επιστροφή τους, ως όφειλαν, υπέβαλαν έκθεση, η οποία αφορούσε σε ερπυστριοφόρο αυτοκινούμενο πυροβόλο για το οποίο, όμως, ουδέποτε εκδηλώθηκε ενδιαφέρον από τη χώρα μας. Σ' αυτό το αυτοκινούμενο ερπυστριοφόρο πυροβόλο αναφέρονται όλα όσα είπατε για το ότι δεν είναι κατάλληλο, δεν αξιολογήθηκε ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, θέλω λίγο χρόνο, διότι εάν δεν ολοκληρώσω την απάντηση δεν θα έχει νόημα η ερώτηση.

Το σλοβακικό πυροβόλο για το οποίο έχει καθ'αρχήν εκδηλωθεί ενδιαφέρον από τη χώρα μας, δεν είναι το ερπυστριοφόρο. Είναι για το τροχοφόρο αυτοκινούμενο πυροβόλο 155 SUZANA, το οποίο όμως σε αντίθεση με το ερπυστριοφόρο έχει γίνει αποδεκτό, έχει εισαχθεί στο σλοβακικό στρατό, όπως προκύπτει και από τα επίσημα έγγραφα.

Με βάση, λοιπόν, τις παραπάνω διαπιστώσεις θέλω να πω τα εξής: Στις 30-6-98 μετά από εισήγηση του ΓΕΣ, ξεκίνησε η αξιολόγηση του τροχοφόρου πλέον και όχι ερπυστριοφόρου οβιδοβόλου 155 χιλιοστών. Η διερεύνηση και η αξιολόγηση έγινε σε διακρατικό επίπεδο με τη Σλοβακία και το μοναδικό

κατασκευαστή σλοβάκικη εταιρεία DUBNITSA που εκπροσωπείται από την εταιρεία KERAMETAL, που είναι η μόνη εξουσιοδοτημένη από την κυβέρνηση της Σλοβακίας για πωλήσεις στο Εξωτερικό.

Στις 19 Αυγούστου συγκροτήθηκε επιτροπή για την αξιολόγηση της πρότασης που υποβλήθηκε και επιβεβαιώθηκαν τα επιχειρησιακά και τεχνικά χαρακτηριστικά. Αυτή η επιτροπή μετέβη δύο φορές στη Σλοβακία, Σεπτέμβριο 1998 και Δεκέμβριο 1998. Επιβεβαίωσε όλα τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τις δυνατότητες, παρακολούθησε επιτυχή βολή επίσης στο μέγιστο βεληνεκές σαράντα χιλιάδες εννιακόσια μέτρα. Υπέβαλε πρακτικά κ.ο.κ.

Σε ό,τι αφορά τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης πλέον, η οποία μας ενδιέφερε, οι βολές ήταν επιτυχείς, δόθηκαν πλήρεις και ικανοποιητικές εξηγήσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ στη δευτερολογία σας τα υπόλοιπα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνω κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ναι, αλλά καταστρατηγούμε τον Κανονισμό. Έχετε ήδη έξι λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Να μη τελειώσω την απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ναι, αλλά η απάντηση θα πρέπει να είναι με πολύ λιγότερα λόγια.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνω αμέσως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να δώσετε τον ίδιο χρόνο και στο Στρατηγό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν έχω καμία αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τότε δεν εφαρμόζουμε τον Κανονισμό. Εν τοιαύτη περιπτώσει, γιατί να μη το κάνω αυτό και για την κ. Ανουσάκη και για τον κ. Σιούφα και για όλους;

Παρακαλώ να τελειώσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δόθηκαν, λοιπόν, όλες οι ικανοποιητικές απαντήσεις. Δεν υφίσταται και ούτε τέθηκε ποτέ θέμα αντικατάστασης κινητήρων και κιβωτίων ταχυτήτων και οι σκοπεύσεις γίνονται ηλεκτροϋδραυλικά.

Παράλληλα με τα παραπάνω υπήρξε σε εξέλιξη έρευνα του γερμανικού πυροβόλου τρίτης γενιάς PZH-2000, για το οποίο υπάρχουν όπως είπα προηγουμένως ανάλογα στοιχεία.

Επομένως κύριε συνάδελφε, βλέπετε ότι με αυτά τα οποία σας λέγω αντιμετωπίζονται όλες οι εσφαλμένες εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν και γράφηκαν εκείνο τον καιρό στον Τύπο. Μάλιστα μου δίνετε τη δυνατότητα με την ερώτησή σας να ξεκαθαρίσω πλήρως το θέμα. Αυτά τα στοιχεία τα οποία σας έδωσα θα αποτελέσουν και στοιχεία τα οποία θα χρησιμοποιηθούν στις μηνύσεις οι οποίες έγιναν εναντίον της εφημερίδας "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ", σχετικά μ' αυτήν την υπόθεση, η οποία έβλαψε προεκλογικά. Και λυπούμαι, διότι χρησιμοποιήθηκε μία άψογη, διαφανής και αντικειμενική διαδικασία του Υπουργείου, για να ριχθεί λάσπη σε προεκλογική περίοδο ενάντια σε συνάδελφο.

Η ερώτησή σας με βοηθάει να ξεκαθαρίσω αυτά τα πράγματα και σας ευχαριστώ για την ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να ευχαριστήσετε και το Προεδρείο που σας έδωσε το λόγο για επτά λεπτά κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Σπυριούνης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, υπέβαλα στις 3 Δεκεμβρίου μία αναφορά. Να δηλώσω δε κατ'αρχήν ότι η κίνησή μου δεν έχει καμία σχέση με τον Τύπο και τα προηγούμενα. Το εννοώ αυτό.

Υπάρχει στη διαδικασία, κύριε Υπουργέ -και δεν θέλω να σας θίξω, για το Θεό, είσαστε γνωστός- υπάρχει ένα πρόβλημα. Στη διαδικασία θα πρέπει, επειδή είναι λεπτοί οι μηχανισμοί -το είπατε εκατό φορές εσείς- πρέπει να φαίνεται και τίμια η γυναίκα του Καίσαρος.

Θα μου επιτρέψετε δε να σας πω, επικαλούμενος το άρθρο 1 του π.δ. 438/95 σε υλοποίηση του ν.2292/95, ότι ο γενικός διευθυντής εξοπλισμών δεν έχει καμία αρμοδιότητα με τους εξοπλισμούς, παρά μόνο: Πρώτον να ενδιαφέρεται για την υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων, που είναι ευθύνη των επιτελείων. Δεύτερον, να συντονίζει τις προμήθειες, όχι σε κύριο υλικό, αλλά σε δευτερεύον.

Η παρουσία σε μία δοκιμή πυροβόλου του κυρίου γενικού διευθυντή εξοπλισμών στην αντίστοιχη επιτροπή είναι λάθος. Είναι παραβίαση, διότι πρέπει να φαίνεται και τίμια η γυναίκα του Καίσαρος.

Να πω κάτι ακόμα, κύριε Υπουργέ: Η πρωτοβουλία κινείται από τη Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών προς το Γενικό Επιτελείο, ότι έχουμε πρόταση της σλοβακικής εταιρείας κλπ. Έχουμε δηλαδή μία αντιστροφή κίνησης. Αυτό είναι το δεύτερο σημείο που εκθέτει αυτό που σας είπα ότι η γυναίκα του Καίσαρος πρέπει να είναι και τίμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πάω στην ουσία του πράγματος: Κύριε Υπουργέ, έχω δύο εκθέσεις των επιτροπών που παρακαλούθησαν το πυροβόλο. Επειδή τυχαίνει να είμαι πυροβολητής -και να μου επιτρέψετε να σας πω παραβιάζοντας την μετριοφροσύνη που σας οφείλω, ότι ήμουν πυροβολητής με άριστα πάντα στα σχολεία μου- να σας πω ότι όταν ένα σύγχρονο πυροβόλο δεν μπορεί να βάλει βολή με πυροσωλήνα εγγυροφλεγή, είναι σαν να μην υπάρχει το πυροβόλο. Εγκρίνεται το υλικό κατάλληλο όταν αυτό το κλασικό για το οποιοδήποτε πυροβολικό είναι εξωφρενικό. Κρίνεται κατάλληλο όταν δεν μπορεί να κάνει εγγυροφλεγή βολή.

Επίσης, όταν γίνονται τρία είδη βολών και αποτυγχάνουν -μιλάω για το αυτοκινούμενο, αλλά είναι το ίδιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σπυριούνη, σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Όταν αποτυγχάνουν οι δύο από τις τρεις βολές 100% και η τρίτη είναι αμφισβητούμενη, όταν δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις χειροκίνητους σκοπευτικούς μηχανισμούς, το πυροβόλο δεν ανταποκρίνεται στην ελληνική πραγματικότητα. Απορώ πώς πυροβολητές έβαλαν την υπογραφή τους για τέτοιες δοκιμές και για τέτοιους προβληματισμούς.

Από αυτά που μου είπατε πιστεύω ότι δεν έχετε κάνει παραγγελία, ότι το πράγμα είναι σε έναν προβληματισμό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δημιουργούμε τώρα προβλήματα.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, ήλπιζα ότι δεν θα χρειαστώ να απαντήσω αλλά τελικά πρέπει να απαντήσω στον κύριο συνάδελφο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Υπουργέ, κάνετε τελικά παραγγελία;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Είναι πάρα πολύ σαφές, από όσα είπα προηγουμένως, ότι δεν υπάρχει καμία παραγγελία.

Κύριε συνάδελφε, δεν προσέξατε φαίνεται ότι αυτά τα οποία αναφέρατε ως παρατηρήσεις τα λέει και η επιτροπή. Αναφέρουν όμως την προπαγάνδα του ερπυστριοφόρου αυτοκινούμενου πυροβόλου ZUZANA, το οποίο ουδώς μας ενδιέφερε, ουδώς εξετάσαμε. Και ο Γενικός Διευθυντής δεν ήταν μέλος καμιάς εξεταστικής επιτροπής. Ήμασταν μία ομάδα που μας έκαναν μία παρουσίαση. Άρα δεν πήγαμε εμείς για να ελέγξουμε ή να ζητήσουμε παρουσίαση. Μας παρουσίασαν με αφορμή την επίσκεψή μας ένα όπλο, το οποίο είχε όλα αυτά τα αρνητικά που λέτε. Γι' αυτό ακριβώς δεν έγινε δεκτό ούτε

για το σλοβάκικο στρατό ούτε για μας.

Επομένως, όλα αυτά που μου λέτε δεν έχουν σχέση με τη δική μας εκδήλωση ενδιαφέροντος ένα χρόνο αργότερα για το αυτοκινούμενο πυροβόλο, το οποίο όμως δεν έχει σχέση με όλα αυτά, τις δοκιμές και τα χαρακτηριστικά. Είναι άλλη η διαδικασία διαπίστωσης...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τα ίδια είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι, κύριε συνάδελφε, δεν είναι έτσι. Υπάρχει αμφισβήτηση όταν δεν με κατανοείτε. Αυτό έχει πιστοποιηθεί από το σλοβάκικο στρατό. Έχει άλλα χαρακτηριστικά, έγιναν άλλες εξετάσεις. Θα σας αφίσω ένα πρακτικό αξιολόγησης του ΓΕΣ του 1998 πλέον όπου αναφέρονται όλα τα στοιχεία τεσσάρων οπλικών συστημάτων.

Όπως και να έχει η ιστορία μας, κύριε συνάδελφε, εγώ δέχομαι την ευαισθησία σας και το ενδιαφέρον σας. Όταν όμως, μου κάνετε ερώτηση για μία αγορά η οποία δεν έγινε, για μία διαπίστωση η οποία προέκυψε ως αποτέλεσμα στα πλαίσια μιας διημερούς επίσκεψης και αφορά σε κάποιο οπλικό σύστημα το οποίο όμως εμάς ουδέποτε μας ενδιέφερε, τότε παρακαλώ πρέπει να φροντίσετε να μη δημιουργούνται εντυπώσεις, διότι συμφωνώ μαζί σας ότι όχι μόνο πρέπει να είναι αλλά και να φαίνεται κανείς. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο καλό είναι που έγινε αυτή η κουβέντα για να ξεκαθαριστούν αυτά τα πράγματα. Διότι, κύριε συνάδελφε, τα στοιχεία τα οποία σας έδωσαν χρησιμοποιήθηκαν από την εφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" στη Θεσσαλονίκη για να γίνει τότε η επίθεση κατά του κ. Λαζαρίδη. Αυτά, λοιπόν, θα μας δοθεί η δυνατότητα και στα δικαστήρια να τα επαναλάβουμε για να αποκατασταθεί η αλήθεια. Οι παρεξηγήσεις βλέπετε γίνονται πάρα πολύ εύκολα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Τα πυρά του πυροβολικού δεν θα πρέπει να είναι άσφαιρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Άσφαιρα πυροβολικά δεν υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δεύτερη είναι η με αριθμό 4998/11.12.98 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την πορεία των εργασιών τεσσάρων έργων στον τομέα υγείας-πρόνοιας που εκτελούνται στο Νομό Μαγνησίας.

Η ερώτηση είναι η ακόλουθη:

"Ερωτάται ο κύριος Υπουργός και παρακαλείται να ενημερώσει τη Βουλή για την πορεία και τη διαγραφόμενη πολιτική παραθέτοντας συγκεκριμένα στοιχεία των παρακάτω έργων του Νομού Μαγνησίας:

1. Κατασκευή νέας πτέρυγας και αναδιαρρύθμισης-ανακαίνισης υφιστάμενων κτιρίων Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Βόλου.
2. Επισκευή - Αποκατάσταση Τσιτσιλιανείου Νοσοκομείου Καλών Νερών.
3. Επέκταση κτιριακής υποδομής και ιδρύματος "ΑΣΠΡΕΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ".
4. Λειτουργία του Κέντρου προ και Επαγγελματικής Κατάρτισης Ατόμων με ειδικά προβλήματα Βόλου".

Ο Υφυπουργός κ. Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε θα προσπαθήσω στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου να απαντήσω στα τέσσερα ερωτήματα του κ. Σούρλα. Άλλωστε αυτή η ερώτηση έχει απαντηθεί γραπτώς, αλλά εκπροθέσμως και γι αυτό ήρθε στη Βουλή. Δεν πειράζει.

Για το πρώτο ερώτημα θα είναι γνωστό στον κύριο συνάδελφο ότι από 27.4.1998 υπογράφηκε σύμβαση μεταξύ της ΔΕΠΑΝΟΜ και της αναδόχου εταιρείας και ξεκίνησε η κατασκευή της πρώτης φάσης, ολοκλήρωσης του έργου, αποπεράτωσης σκελετού από οπλισμένο σκυρόδεμα και κατασκευή του κελύφους της νέας πτέρυγας-προσθήκης του Νομαρχιακού Νοσοκομείου Βόλου που

περιλαμβάνει την αποπεράτωση του σκελετού από οπλισμένο σκυρόδεμα και την κατασκευή του κελύφους.

Το έργο είναι προϋπολογισμού ενός δισεκατομμυρίου επτακοσίων ενενήντα οκτώ εκατομμυρίων (1.798.000.000) χωρίς την αναθεώρηση, τα απρόβλεπτα και το ΦΠΑ. Η συμβατική διάρκεια του έργου είναι δώδεκα μήνες. Πληροφορώ τον κύριο συνάδελφο ότι θα απαιτηθεί χρονική παράταση τεσσάρων μηνών περίπου για την ολοκλήρωση του έργου. Και για να επικυρωποιήσω και λίγο τα στοιχεία πρέπει να του πω -γιατί ίσως έχει και τη γραπτή απάντηση στα χέρια του- ότι μέχρι 31.1.1999 η απορρόφηση άγγιξε το 40% περίπου δηλαδή τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000).

Θέμα χρηματοδότησης του έργου δεν υπάρχει. Είναι εγγεγραμμένα στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων αυτά τα χρήματα. Να του πω επίσης όπως και εγγράφως έχει αναφερθεί, ότι οι μελέτες για τη β' και γ' φάση έχουν σχεδόν ολοκληρωθεί, μπορεί να έχουν δοθεί και στη ΔΕΠΑΝΟΜ -δεν βρήκα σήμερα τον αρμόδιο της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών, για να έχω πιο επίκαιρα στοιχεία- και έτσι θα μελετηθούν, ώστε να υπάρξει η έγκριση ή η τροποποίησή τους, γενικά να ολοκληρωθεί όλη αυτή η διαδικασία που είναι απαραίτητη.

Όσον αφορά το δεύτερο θέμα, από το 1993 δόθηκε έγκριση σκοπιμότητας για την εκτέλεση του έργου, επισκευή-αποκατάσταση του κτιρίου πρώην Τσιτσιλιανείου, προϋπολογισμού εκατόν τριάντα έξι εκατομμυρίων (136.000.000). Είχε επιχορηγηθεί τότε το νοσοκομείο με ογδόντα εκατομμύρια (80.000.000) για το έργο. Αργότερα το 1995 η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας ενέταξε το έργο αυτό σε δικά της προγράμματα με συνολικό προϋπολογισμό εκατόν ογδόντα εκατομμυρίων (180.000.000). Μετά από αίτημα του νοσοκομείου, τον Ιανουάριο του 1997 η επιχορήγηση του Υπουργείου των ογδόντα εκατομμυρίων (80.000.000) δραχμών διετεθή για άλλο σκοπό. Το αίτημα της τροποποίησης που υποβλήθηκε έγινε δεκτό και έτσι η πίστωση πήγε στο νοσοκομείο για κάλυψη λειτουργικών αναγκών.

Θέλω να πω επίσης ότι, στο από το 1992 ενταγμένο στο ΠΕΠ Θεσσαλίας έργο για επέκταση της πτέρυγας του ιδρύματος ατόμων με ειδικές ανάγκες Μαγνησίας "Άσπρες Πεταλούδες", ο σκελετός έχει ολοκληρωθεί. Το έτος 1995 εντάχθηκε εκ νέου στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Σήμερα το έργο βρίσκεται στο στάδιο της ολοκλήρωσης σχεδόν με ποσοστό απορρόφησης πάνω από 85%.

Τέλος πρέπει να πληροφορήσω τον κύριο συνάδελφο ότι στο Νομό Μαγνησίας λειτουργούν δύο ιδρύματα, "Άσπρες Πεταλούδες" και ΕΛΕΠΑΠ, από τα οποία το μεν πρώτο υλοποιεί σειρά προγραμμάτων κατάρτισης ατόμων με ειδικές ανάγκες και το δεύτερο βρίσκεται στο στάδιο προετοιμασίας για να εφάρμοσει και εκείνο αντίστοιχα προγράμματα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σούρλας έχει το λόγο για δύο λεπτά να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε το Νοσοκομείο Βόλου είναι το μοναδικό νοσοκομείο στη χώρα μας που ενώ ήταν συνεχιζόμενο και εντάχθηκε στο πρώτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, είναι το μόνο που δεν εντάχθηκε στο δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Κομματική εμπάθεια, αδιαφορία, ολιγωρία; Δυσκολεύομαι να δώσω την όποια ερμηνεία. Όταν έχουν εγκριθεί πιστώσεις τριακοσίων εξήντα δισεκατομμυρίων (360.000.000.000) για τον τομέα υγείας, πρόνοιας, όταν δεν έχουν απορροφηθεί στο βαθμό που θα έπρεπε, και κινδυνεύουν να χαθούν. Διερωτώμαι τι είναι εκείνο που σας έκανε να μην εντάξετε το νοσοκομείο του Βόλου στο δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Επιτέλους, κάποτε πρέπει να δώσετε μια απάντηση. Την οφείλετε σε ένα νομό με διακόσιες χιλιάδες κατοίκους.

Η μικρή εργολαβία τελειώνει τον Απρίλιο, αλλά για να συνεχιστούν οι κατασκευαστικές εργασίες του φέροντος οργανισμού, θα έπρεπε να έχει ξεκινήσει η δημοπρασία της άλλης φάσης. Δεν το έχετε κάνει. Το έχετε κατακρεουργήσει. Ακόμα και αυτό δεν το προχωρείτε. Δικαιολογημένα υπάρχουν ανησυχίες και θα πρέπει να δώσετε διευκρινίσεις.

"Τσιτσιλιανείο": Όταν ήμουν Υπουργός Υγείας χορηγήθηκαν

εκατό εκατομμύρια (100.000.000). Για να μην εγγραφούν ως πιστώσεις της Νέας Δημοκρατίας -ποια άλλη ερμηνεία να δώσω- τα διαθέσατε αλλού μόλις πήρατε την Κυβέρνηση, για να γράψετε ακόμη μια ιστορία εις βάρος του λαού της Μαγνησίας.

Είναι πολιτική αυτή που ασκείτε; Το 1993 πήγαν αυτά τα χρήματα στο Νομαρχιακό Ταμείο και τώρα μετά από πέντε χρόνια προχωρούν κάποιες εργασίες. Αλλάξατε το χαρακτήρα και τον προορισμό του και θα το κάνετε εξωτερικά ιατρεία του νοσοκομείου Βόλου. Γιατί αυτή η εμπάθεια, γιατί αυτή η πολιτική;

Και το άλλο που δεν αναφέρατε -γι'αυτό έχει σημασία αυτή η ερώτηση- είναι το κέντρο προεπαγγελματικής και επαγγελματικής κατάρτισης ψυχικώς πασχόντων. Είναι της αρμοδιότητας του Υφυπουργού Πρόνοιας. Γι'αυτό μιλάω. Σε αυτό η εργολαβία είχε ανατεθεί όταν ήταν η Νέα Δημοκρατία. Έρχεσθε σεις και ακυρώνετε την εργολαβία. Αγοράσατε στην πόλη του Βόλου ένα κτίριο διακοσίων εκατομμυρίων (200.000.000), ένα αμαρτωλό κτίριο. Με αυτό το θέμα έχει ασχοληθεί η δικαιοσύνη. Για μένα ήταν το πιο χτυπητό σκάνδαλο που έχει γίνει ποτέ στο Νομό Μαγνησίας, κυρίως ο τρόπος που αγοράστηκε. Πέρασαν τέσσερα χρόνια και ακόμα αυτό το κέντρο δεν έχει λειτουργήσει.

Πέστε μου, λοιπόν, πώς να χαρακτηρίσω την πολιτική σας, όταν όλα αυτά διαδραματίζονται στο Νομό Μαγνησίας. Έχετε κ. Φαρμάκη πρόβλημα με το Νομό Μαγνησίας; Έχετε πρόβλημα με το λαό της Μαγνησίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, θέλει κάποιος να "αγιάσει", να είναι ήρεμος, αλλά φαίνεται ότι με τον κ. Σούρλα αυτό δεν είναι δυνατό. Ο κ. Σούρλας κάθε φορά επαναλαμβάνει τα ίδια, ότι "ζητάμε τα ρέστα", ότι "έχουμε αμαρτίες, σκάνδαλα" κλπ. Αυτές είναι οι μόνιμες εκφράσεις του.

Ήμουν νιος και γέραςα. Έχουμε απαντήσει πολλές φορές για το θέμα του νοσοκομείου Βόλου από το 1993. Και ο ίδιος δεν ξέρω πόσες φορές έχω απαντήσει. Έφυγα από το Υπουργείο Υγείας και τοποθετήθηκα σε άλλο Υπουργείο. Επέστρεψα μετά από τρία χρόνια και πάλι είναι μπροστά μου ο κ. Σούρλας με το ίδιο θέμα. Για να αποδείξει στο λαό του Βόλου ότι εκείνος δήθεν είχε εντάξει σε κάποιο πρόγραμμα αυτό το έργο, όταν δεν το είχε εντάξει σε κανένα πρόγραμμα και με καμία πίστωση. Θέλει να αποδείξει ότι εμείς δεν το συνεχίσαμε ως συνεχιζόμενο έργο. Απίθανα πράγματα. Δεν μπορούμε να τον πείσουμε επειδή εκείνος έχει το πρόβλημά του. Επειδή πέρασε από το Υπουργείο πρέπει να υπερασπιστεί κάποια δήθεν πολιτική και φροντίδα που είχε στη Μαγνησία και στο Βόλο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Έχετε ηθική και πολιτική ευθύνη αυτουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Θα σας παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να συστήσετε στον κύριο συνάδελφο, αφού εμείς τον ακούσαμε με προσοχή, να μη μας διακόπτει. Φαίνεται ότι δεν θέλει ούτε να απαντήσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Πρέπει να ντρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Σούρλα. Να μην γράφονται οι διακοπές του κ. Σούρλα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Δεν θα πω τίποτε άλλο, λοιπόν, για το Νοσοκομείο Βόλου. Δεν αξίζει να πω τίποτα παραπάνω.

Για το δεύτερο θέμα μιλούν οι ημερομηνίες. Δεν υπάρχει καμία κομματική εμπάθεια. Πράγματι αυτό το έργο εντάχθηκε από τον κ. Σούρλα στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου και επιχορηγήθηκε με ογδόντα εκατομμύρια. Το 1995 η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας υιοθέτησε το έργο και το ανέταξε σε δικά της προγράμματα. Το 1997, δύο χρόνια δηλαδή μετά, μετά από αίτημα του νοσοκομείου παίρνουμε τα χρήματα και τα δίνουμε για λειτουργικές δαπάνες του νοσοκομείου.

Ποιά είναι η εμπάθεια η κομματική επιτέλους εξαιτίας της οποίας πήραμε τα χρήματα, τα δώσαμε για άλλο έργο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Σούρλα!

Και εσείς σας παρακαλώ μην οξύνετε τη συζήτηση όταν λέτε ότι είναι απαράδεκτα αυτά τα οποία λέει ο Υπουργός. Σας παρακαλώ, λοιπόν!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, φαίνεται ότι μιλούμε άλλη γλώσσα με τον κύριο Σούρλα. Η απάντησή μας εν πάση περιπτώσει προς τον ίδιο, προς τη Βουλή και τον ελληνικό λαό αυτή είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τρίτη είναι η με αριθμό 2786/2.10.98 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αχιλλέα Κανταρτζή προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης στην απόφαση μετατροπής του Ταμείου Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης από ΝΠΔΔ σε ΝΠΙΔ.

Η ερώτηση του κ. Κανταρτζή είναι η ακόλουθη:

Σύμφωνα με κυβερνητικές εξαγγελίες η Κυβέρνηση προωθεί τη μετατροπή του ΝΠΔΔ που διαχειρίζεται το πανεπιστημιακό δάσος Περτουλίου και Ταξιάρχων σε ΝΠΙΔ και τη συγχώνευση του με το Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης του Αγροκτήματος του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με στόχο τη δήθεν καλύτερη αξιοποίηση της περιουσίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το δάσος Περτουλίου είναι από τα καλύτερα δάση στη χώρα μας και πρότυπο για τον τρόπο φροντίδα του, αφού όλες οι παρεμβάσεις μέχρι σήμερα, γίνονταν με αυστηρά επιστημονικές μεθόδους. Ταυτόχρονα η περιοχή Περτουλίου διαθέτει περιοχές μοναδικού φυσικού κάλλους, όπως τα "περτουλιώτικα λιβάδια", οι οποίες έχουν για τα καλά "μπει στο μάτι" διαφόρων που θα ήθελαν να τα πάρουν για "αξιοποίηση" καταστρέφοντας ένα από τα καλύτερα μέρη της πατρίδας μας.

Η μετατροπή του Ταμείου Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών από ΝΠΔΔ σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, ανοίγει το δρόμο για το ξεπούλημα του δάσους Περτουλίου στους ιδιώτες, γεγονός που θα έχει σαν συνέπεια να χάσουν τη δουλειά τους οι κάτοικοι του χωριού αλλά και της ευρύτερης περιοχής που απασχολούνται σε διάφορες δασικές εργασίες και επίσης την καταστροφή του δάσους, αφού θα αξιοποιείται με καθαρά κερδοσκοπικά κριτήρια. Ταυτόχρονα ανοίγει έτσι το δρόμο για το ξεπούλημα και την παράδοση στα αδηφάγα μεγάλα συμφέροντα ενός τοπίου μοναδικού και απείρου φυσικού κάλλους που κατ'αυτόν τον τρόπο θα καταστραφεί.

Επί πλέον με τη μετατροπή από ΝΠΔΔ σε ΝΠΙΔ αίρεται αυτόματα η μονιμότητα των προσωπικού που απασχολείται σ'αυτό.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί εάν η Κυβέρνηση προτίθεται να επανεξετάσει την απόφαση της αυτή και να μην προχωρήσει στη συγχώνευση και τη μετατροπή του Ταμείου Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης από ΝΠΔΔ σε ΝΠΙΔ".

Ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο να απαντήσει για τα δάση αυτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι πρόκειται για ένα σενάριο πολύ καλής φαντασίας, δεν θέλω να πω επιστημονικής, που στηρίζεται πάνω σε μία λανθασμένη πληροφόρηση.

Πως φθάνουμε στην ιδιωτικοποίηση του δάσους Περτουλίου, εγώ δεν το καταλαβαίνω!

Εκείνο που έχω να σας πω όμως είναι ότι στα πλαίσια της γενικής πολιτικής της Κυβέρνησης, για μεταφορά αρμοδιοτήτων και συγχωνεύσεις οργανισμών του δημοσίου, το Υπουργείο Παιδείας προώθησε ένα προεδρικό διάταγμα στην αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Εσωτερικών, οργανωτικής ανάπτυξης, με το οποίο προτείνεται η συγχώνευση του Ταμείου Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών

-έχω ένα πρόβλημα με τον τίτλο βέβαια "Πανεπιστημιακών Δασών", εν πάση περιπτώσει, έτσι το λένε- με το Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης Αγροκτήματος του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Διαμορφώνεται επομένως με το προεδρικό διάταγμα που βρίσκεται ακόμη σε διαδικασία έγκρισης και υπογραφής, ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Πού ανακαλύψατε το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου; Διερωτώμαι και εγώ. Πάντως να είστε σίγουροι ότι η πληροφορία σας αυτή πάνω στην οποία οικοδομήσατε το σενάριο σας είναι απολύτως ανακριβές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κανταρτζής έχει το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βέβαια είναι γνωστή από το παρελθόν, η προσφιλή μέθοδος του κυρίου Υφυπουργού να επικαλείται τα δήθεν σενάρια επιστημονικής φαντασίας για να αποφύγει να απαντήσει επί της ουσίας. Δεν θα τον ακολουθήσω άλλο, στο σημείο αυτό σταματάω εδώ.

Επί της ουσίας, κύριε Υπουργέ, στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του 1998 επί λέξει αναφέρει "Υπουργείο Εθνικής Παιδείας για τα συγχωνευόμενα πρόσωπα, Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης Αγροκτήματος Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Συγχωνεύονται. Προοπτική κατάρτισης και άσκησης αρμοδιοτήτων από το Ειδικό Ν.Π.Ι.Δ. Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας Α.Π.Θ.".

Να, λοιπόν, ποιες είναι οι πηγές μας. Κάνετε τη στρουθοκάμηλο αποφεύγοντας να θίξετε την ουσία, θέλοντας να αποκρύψετε και να συσκοτίσετε την πραγματικότητα. Και πραγματικά εδώ γεννάται ένα ερώτημα. Γιατί προχωρείτε σ' αυτήν τη συγχώνευση. Τι σχέση έχει η Δασολογική Σχολή με τη Γεωπονική Σχολή. Άλλο το αντικείμενο της μιας, άλλο το αντικείμενο της άλλης. Σας το λένε με ομόφωνες αποφάσεις και οι δυο σχολές. Αλλά εδώ όμως είναι φανερό η προοπτική την οποία δίνετε. Μετατροπή σε Ν.Π.Ι.Δ. Γιατί το δάσος του Περιοιού και του Ταξίαρχη, είναι τα καλύτερα δάση στην Ελλάδα. Με τη φροντίδα του πανεπιστημίου που χρησιμοποιείται και για την πρακτική εξάσκηση των φοιτητών και για ερευνητικούς σκοπούς. Και όχι μόνο είναι από τα καλύτερα δάση στην Ελλάδα, τα πιο περιποιημένα, αλλά και από τα πιο όμορφα τοπία που πραγματικά έχουν μπει στο μάτι των διαφόρων κερδοσκόπων. Να, λοιπόν, ποιο στόχο θέλετε να εξυπηρετήσετε με τη μετατροπή αυτή. Και να σταματήσετε να παίζετε με τις λέξεις. Πάρτε τις ευθύνες σας. Ομόφωνες αποφάσεις της Δασολογικής και Γεωπονικής Σχολής σας λένε να μην προχωρήσετε. Χρειάζονται τα δάση αυτά. Αλλά η μετατροπή σε Ν.Π.Ι.Δ. έχει σαν στόχο να ανοίξει ακριβώς το δρόμο για την ιδιωτικοποίηση και το ξεπούλημα πετώντας στο δρόμο όλους αυτούς τους ανθρώπους που ζουν από αυτήν τη δουλειά, αλλά και θυσιάζοντας ένα από τα πιο όμορφα μέρη της πατρίδας μας στο βωμό των κερδοσκόπων. Έστω και τώρα πάρτε τις ευθύνες σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αχιλλέας Κανταρτζής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα εισηγητική έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αρχίζω να αμφιβάλλω για τη γλώσσα που χρησιμοποιώ, κύριε Πρόεδρε. Πιστεύω σταθερά ότι χρησιμοποιώ την ελληνική γλώσσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Το άρθρο του προεδρικού διατάγματος αγαπητοί κύριοι σεναριογράφοι, λέει τα εξής: "Από τη δημοσίευση του παρόντος προεδρικού διατάγματος συγχωνεύονται: 1. Το Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών και 2. Το Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης Αγροκτήματος Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, σε ενιαίο Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία Ταμείο Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών και Αγροκτήματος Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης". Άρθρον μόνον. Ουδέν άλλο.

Αν οι κύριοι ερωτώντες Βουλευτές είναι και οι συντάκτες του

προεδρικού διατάγματος και εμείς δεν γνωρίζουμε το περιεχόμενό του, τότε να μας πουν ποιοι βρίσκονται στο Υπουργείο και ποιοι βρίσκονται έξω από το Υπουργείο. Αλλά εγώ δεν καταλαβαίνω από τι κινδυνεύει επιτέλους το δάσος Περιοιού, όταν αντί να έχει το δικό του διοικητικό συμβούλιο με ένα ανεξάρτητο Ν.Π.Δ.Δ. υπάγεται στη διαχείριση και τη διοίκηση ενός ενιαίου τέτοιου συμβουλίου που εξακολουθεί να είναι Ν.Π.Δ.Δ. Αφήστε αυτές τις φαντασιώσεις, κανένα δάσος δεν κινδυνεύει από διαχειριστικού και διοικητικού τύπου ρυθμίσεις που είναι αναγκαίες χάριν της αποδοτικότερης, παραγωγικότερης λειτουργίας των οργανισμών του δημόσιου. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να καταθέσετε το προεδρικό διάταγμα για τα Πρακτικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν έχει υπογραφεί ακόμη, είναι το σχέδιο. Δεν μπορώ να καταθέσω το σχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Τέταρτη είναι η με αριθμό 5475/21.12.98 ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στέλλας Αλφιέρη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για τη δημιουργία Πολυϊατρείου στο Δήμο Καμείρου Ρόδου.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

"Στον Δήμο Καμείρου δεν υπάρχει Κέντρο Υγείας ούτε άλλη υποδομή πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Υπηρετούν τρεις αγροτικοί γιατροί καλύπτοντας τις ανάγκες δεκαοκτώ κοινοτήτων. Οι κάτοικοι των χωριών είναι αναγκασμένοι είτε να μεταβαίνουν στο Κέντρο Υγείας της Έμπωνας είτε στο Νοσοκομείο της Ρόδου προκειμένου να εξυπηρετηθούν, ενώ δημιουργούνται πολλά προβλήματα με τα επείγοντα περιστατικά, ιδιαίτερα κατά τους χειμερινούς μήνες που οι συγκοινωνίες περιορίζονται.

Επειδή όπως κατ' επανάληψη έχουμε επισημάνει η παροχή υπηρεσιών υγείας σε αποκεντρωμένη βάση είναι παράγοντας τοπικής ανάπτυξης και βοηθά τη παραμονή του πληθυσμού στον τόπο του.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός

1. Πότε προτίθεται, εφαρμόζοντας το ν. 2519/97, να προχωρήσει στην οργάνωση Δικτύων Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.

2. Αν προτίθεται, αναβαθμίζοντας τα αγροτικά ιατρεία, να προχωρήσει στη δημιουργία πολυιατρείου στο Δήμο Καμείρου με επαρκή και εξειδικευμένη στελέχωση σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό".

Ο Υφυπουργός Υγείας κ. Νικόλαος Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, από τις διατάξεις των άρθρων 31, 32 και 33 του ν.2519/97 προβλέπεται η οργάνωση και λειτουργία δικτύων πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στη χώρα για την αναβάθμιση των υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας.

Είναι ένα εγχείρημα δύσκολο που στη μελέτη του μάλιστα αποδείχθηκε περισσότερο δύσκολο, απ' ό,τι προεβλέπετο. Δεν υπάρχει δυνατότητα να λειτουργήσει κανείς τα δίχτυα και να εφαρμόσει κανείς εύκολα το θεσμό του οικογενειακού γιατρού, όταν λείπει ο ενιαίος φορέας υγείας και όταν υπάρχει αυτή η ανισότητα στις παροχές τριάντα επτά κλάδων και φορέων υγείας των ασφαλιστικών οργανισμών και του Δημοσίου και όταν πρόκειται να δεχθούν υπηρεσίες από το δίκτυο και τον οικογενειακό γιατρό, ασφαλισμένοι διαφόρων ασφαλιστικών οργανισμών.

Γι' αυτό και η προηγούμενη από εμάς πολιτική ηγεσία του Υπουργείου ανέθεσε σε επιμέρους επιτροπές τη μελέτη πιλοτικής εφαρμογής σε μερικές περιοχές της χώρας αυτών των δικτύων. Αυτή η μελέτη και προετοιμασία από τις επιτροπές αυτές δεν έχει ολοκληρωθεί. Επαναλαμβάνω το εγχείρημα φαίνεται να είναι δυσκολότερο απ' ό,τι μπορούσε να προβλέψει κανείς. Έχουμε κι εμείς στο λίγο χρόνο που είμαστε στο Υπουργείο, τη συνεργασία και την ενημέρωση

από αυτές τις επιτροπές και ελπίζουμε ότι θα πάρουμε τις αποφάσεις μας σύντομα.

Το πότε, λοιπόν, που είναι το ερώτημα της συναδέλφου, δεν μπορώ να το προσδιορίσω χρονικά, αλλά ελπίζουμε ότι θα είμαστε σε θέση να πάρουμε επαναλαμβάνω τις αποφάσεις μας σύντομα.

Σε ό,τι αφορά τις υπηρεσίες και την οργάνωση πολυϊατρείου στο Δήμο Καμείρου της Ρόδου, θέλω να πληροφορήσω τη συνάδελφο ότι ο δήμος αποτελέστηκε από τη συνένωση επτά κοινοτήτων και εξυπηρετείται σήμερα από τα τρία περιφερειακά ιατρεία, που λειτουργούν σε τρεις από τις επτά κοινότητες αυτού του δήμου και από το γειτονικό Κέντρο Υγείας του Έμπωνα.

Με την εφαρμογή του νόμου για την οργάνωση της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης και τη δημιουργία και λειτουργία των νέων δήμων από 1.1.99 ασφαλώς και υπάρχει θέμα για το Υπουργείο μας ανασχεδιασμού των μονάδων πρωτοβάθμιας φροντίδας της περιφέρειας.

Είναι ένα θέμα, που μας απασχολεί, αλλά προς το παρόν δεν έχω να κάνω ειδικές ανακοινώσεις. Είναι βέβαιο ότι θα πρέπει να γίνει κάποια αναδιάρθρωση των μονάδων παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας στη χώρα, μετά τη δημιουργία και λειτουργία των νέων ΟΤΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, η Ρόδος έχει μια πολύ ωραία εικόνα το καλοκαίρι και όλοι την επισκεπτόμαστε για λόγους αναψυχής. Αυτή η εικόνα το χειμώνα είναι πολύ δυσάρεστη στον τομέα της υγείας.

Η ερώτησή μου δεν έγινε τυχαία, γιατί επικαλέστηκε το νομοσχέδιο, που εσείς φέρατε στη Βουλή και έκανα χρήση του νόμου που εσείς ψηφίσατε και που εσείς είχατε υποσχεθεί ότι άμεσα θα έχουμε θετικά αποτελέσματα.

Κύριε Υπουργέ, καταλαβαίνω ότι είναι πολύ δύσκολο να εφαρμοστούν τα άρθρα 31 και 32, γιατί είναι κάτι πρωτόγνωρο στη χώρα μας. Όμως, δεν είναι πολύ δύσκολο, κύριε Υπουργέ, να εφαρμοστούν τα άρθρα 26 και 27. Εδώ μιλάμε για γιατρούς πρωτοβάθμιας υγείας στην ύπαιθρο.

Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε δεκαοκτώ κοινότητες που ο αριθμός των κατοίκων είναι πολύ μεγάλος.

Δεύτερον, οι αγροτικοί ιατροί που υπάρχουν στην Κάμειρο δεν προλαβαίνουν και δεν έχουν την υποδομή να παρέχουν σωστές ιατρικές υπηρεσίες με την έννοια της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας υπαίθρου. Άρα, λοιπόν, όσον αφορά τα μέτρα που πρέπει να πάρете στην πρώτη φάση πριν ολοκληρωθεί η μελέτη, είσατε και θεσμικά κατοχυρωμένους, είναι το άρθρο 26 και 27 για τους γιατρούς πρωτοβάθμιας υγείας.

Κύριε Υπουργέ, κάνετε αναφορά για το Κέντρο Υγείας του Έμπωνα, που θα το φέρω σε μία επόμενη ερώτησή μου, γιατί σε μία περιοδεία που έκανα στη Ρόδο μπήκε και αυτό το ζήτημα.

Έχουν πάρα πολλές ελλείψεις και σε ιατρικό προσωπικό, αλλά υπάρχουν ελλείψεις και σε εξοπλισμό. Άρα, λοιπόν, στην προκειμένη περίπτωση η Ρόδος και η περιοχή αυτή στερείται τις στοιχειώδεις πρωτοβάθμιες υπηρεσίες, με αποτέλεσμα να πηγαίνουν στο Νοσοκομείο της Ρόδου -που γνωρίζετε πολύ καλά τα προβλήματα που υπάρχουν εκεί- και να έχουμε μηδαμινή πρωτοβάθμια περίθαλψη εκεί.

Πιστεύω ότι αυτό που θα πρέπει να μας πείτε, είναι να δείτε την εφαρμογή των άρθρων 26 και 27 και μετά να πάμε στη δημιουργία των οικογενειακών γιατρών, που πραγματικά υπάρχουν δυσκολίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κυρία συνάδελφε, σε αντίθεση με αυτά που είπατε, είμαι βέβαιος ότι η εικόνα από πλευράς υγείας, στη Ρόδο είναι καλύτερη το χειμώνα από ό,τι είναι το καλοκαίρι. Το καλοκαίρι ο πληθυσμός της Ρόδου δεκαπλασιάζεται τουλάχιστον από ό,τι λένε οι ντόπιοι και από τα σχετικά στοιχεία που υπάρχουν. Κατά συνέπεια, δεν θεωρώ ότι τα προβλήματα στη Ρόδο είναι περισσότερα το χειμώνα από πλευράς εξυπηρέτησης των αναγκών σε υπηρεσίες υγείας από ό,τι είναι το

καλοκαίρι.

Δεύτερον, δεν αντιλαμβάνομαι γιατί αναφέρατε σε δεκαοκτώ κοινότητες. Εγώ, από τα στοιχεία που έχω, γνωρίζω ότι ο Δήμος Καμείρου αποτελείται από τη συνένωση επτά κοινοτήτων. Αν θέλετε να σας διαβάσω και ποιες είναι αυτές αλλά αυτό δεν έχει σημασία. Είναι πολύ καλή η σύνθεση, ανά δύο κοινότητες έχουμε ένα περιφερειακό ιατρείο που έχει έδρα τον Απόλλωνα, το Σαλάκο και τη Σορωνή. Δεν ξέρω αν τα λέω πολύ σωστά. Μπορεί να μπερδεύω τα ονόματα, γιατί δεν μου είναι καθόλου προσिता. Σε επτά, λοιπόν, κοινότητες υπάρχουν τρία περιφερειακά ιατρεία και πολύ κοντά υπάρχει ένα Κέντρο Υγείας, που είμαι βέβαιος και συμφωνώ μαζί σας, ότι θα έχει όλα τα προβλήματα λειτουργίας που έχουν τα περισσότερα Κέντρα Υγείας της χώρας, ιδιαίτερα των νησιωτικών περιοχών.

Μου είπατε ότι του λείπουν γιατροί. Αυτό δεν είναι περίεργο ούτε είναι πρωτόγνωρο!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Να κοιμάστε ήσυχος τότε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Σιούφα, σας παρακαλώ. Κοιμάμαι τόσο ήσυχος, όσο κοιμόσασταν και εσείς τα χρόνια που υπηρετήσατε στο Υπουργείο της Υγείας! Προκηρύσσω θέσεις και εγώ -όπως δεν κάνατε εσείς πάντως- προσωπικού για τα Κέντρα Υγείας και δεν υπάρχει προσέλευση γιατρών για να τα στελεχώσουν. Δεν μπορούμε να εκβιάσουμε κανέναν να πάει! Αν υπάρχει τέτοιος τρόπος, να μας τον υποδείξετε!

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, που αντί να απαντώ στην κ. Αλφιέρη, άρχισα να απαντώ στον κ. Σιούφα, αλλά εκείνος με προκάλεσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι ζωντανή η συζήτηση εδώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Υπάρχουν προβλήματα στελέχωσης. Δεν γνωρίζω να υπάρχουν προβλήματα εξοπλισμού.

Παρακαλώ να γνωρίσω τι πληροφόρηση έχετε. Αφού δεν υπάρχουν γιατροί να χειριστούν τα μηχανήματα, δεν ξέρω σε ποιον εξοπλισμό αναφέρατε. Όλα τα κέντρα υγείας έχουν το στοιχειώδη εξοπλισμό.

Εν πάση περιπτώσει, επαναλαμβάνω αυτό που σας είπα, η λειτουργία των νέων δήμων, που αναδιέταξε χωροταξικά -ας το πούμε έτσι- τους Οργανισμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και συνεπώς και τη λειτουργία του κράτους, υποχρεώνει και εμάς να αρχίσουμε να συζητούμε την αναδιάρθρωση των υγειονομικών υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής κ. Σπύρος Δανέλλης ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε.

Αναφορές-ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Πρώτη ερώτηση είναι η με αριθμό 4780/8.12.98 του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, σχετικά με την τήρηση αξιοκρατίας και διαφάνειας στις διαδικασίες του διαγωνισμού για την πρόσληψη εκατόν εξήντα δημοσιογράφων στην Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση (ΕΡΤ).

Η ερώτηση του κ. Σιούφα σε περίληψη, έχει ως εξής:

"Η Κυβέρνηση και η Διοίκηση της ΕΡΤ έστησαν ένα διαγωνισμό παραώδια για την πρόσληψη 160 δημοσιογράφων στην ΕΡΤ. Η ΕΣΗΕΑ από την πρώτη στιγμή είχε καταγγείλει τις αδιαφανείς διαδικασίες που μετέληξε η Κυβέρνηση και η Διοίκηση της ΕΡΤ. Έτσι αποκλείστηκαν επαγγελματίες δημοσιογράφοι με 10ετή και πλέον προϋπηρεσία είτε στην ΕΡΤ είτε σε άλλα έντυπα και ραδιοηλεκτρονικά μέσα. Ακόμη από την επιλογή αποκλείστηκαν παντελώς οι αθλητικοί συντάκτες.

Αντ'αυτών προτίμησαν να προσλάβουν συνταξιούχους ΤΣ-

ΠΕΑΘ-ΤΑΙΣΥΤ, εργαζόμενους ήδη σε άλλες κρατικές υπηρεσίες (ΑΠΕ, Γ.Γ.Τύπου, Μακεδονικό Πρακτορείο) δημοσιογράφους με ολιγόχρονη προϋπηρεσία στην ΕΡΤ ή χωρίς τυπικά προσόντα (π.χ. απολυτήριο λυκείου).

Για όλα αυτά, ερωτάται ο Υπουργός Τύπου και ΜΜΕ και καλείται να δώσει επαρκείς εξηγήσεις και αν προτίθεται να αποκαταστήσει τις αδικίες ακυρώνοντας ακόμη και το διαγωνισμό που δεν εξασφάλισε διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες".

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά για να πρωτολογήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν συμφωνώ καθόλου με το καταγγελλικό ύφος εναντίον της Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης του κυρίου συναδέλφου, γιατί με τρόπο μειωτικό για την ΕΡΤ, με τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα την κρίνει στο σύνολό της και την αδικεί.

Η Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση δεν προετοιμάστηκε. Παραδόθηκε, θα έλεγα, αμαχητί και αιχμάλωτη στα ιδιωτικά συμφέροντα την περίοδο της εκρηκτικής εισόδου των ιδιωτικών ραδιοηλεκτρονικών σταθμών στην ελληνική αγορά. Αυτός ο μεγάλος γίγαντας, η Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση, παρέμεινε απαθής, παρακολούθησε την εξέλιξη και την ανάπτυξη των ιδιωτικών ραδιοηλεκτρονικών σταθμών, χωρίς να μπορέσει να τους ανταγωνιστεί.

Μετά από αρκετά χρόνια, είναι σε εξέλιξη αυτή την ώρα ένα φιλόδοξο σχέδιο για την εξυγίανση και την αναβάθμιση της Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης. Το εγχείρημα είναι δύσκολο. Πολλά προβλήματα προκύπτουν. Ασφαλώς εκδηλώνονται και αδυναμίες από την πλευρά των διοικούντων την ΕΡΤ προκειμένου να φέρουν σε πέρας αυτό το έργο το οποίο ανέλαβαν.

Πρέπει να σας πω ότι για πρώτη φορά η Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση ως επιχείρηση, λειτουργεί όχι με αυτοσχεδιασμό, όχι στη λογική των "ημετέρων" και μη, αλλά με βάση συγκεκριμένο στρατηγικό, επιχειρησιακό σχέδιο που εκπονήθηκε και ήδη εφαρμόζεται.

Ο διαγωνισμός στον οποίο αναφέρασθε, δεν είναι από τα μελανά σημεία, ή από τα αδύνατα σημεία της Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης. 'Ισα-ίσα θα έλεγα ότι είναι μια φιλόδοξη πρωτοβουλία, η οποία θα επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο. Οδηγεί, γιατί αποτελεί ένα τέτοιο βήμα, σε μια θεσμική αναβάθμιση του ρόλου των δημοσιογράφων ή της σχέσης των δημοσιογράφων με την Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση.

Αρκεί να αναφέρω ότι επί αρκετά χρόνια κάποιои εργαζόνταν στην ΕΡΤ με τη συνεχή ανανέωση τρίμηνων συμβάσεων έργου. Εργάζονταν υπάλληλοι στην ΕΡΤ επί επτά, οκτώ ή δέκα χρόνια, μέσω συμβάσεων έργου τρίμηνης διάρκειας, χωρίς μέχρι τώρα ουδείς από την πολιτεία ή τη διοίκηση της ΕΡΤ να ασχοληθεί μ'αυτό το θέμα. Για πρώτη φορά με κανόνες αντικειμενικότητας, αξιοκρατίας και διαφάνειας, αντιμετωπίσαμε αυτήν την κατάσταση, αυτό το καθεστώς τύπου "γαλέρας" με το οποίο εργαζόνταν συμβασιούχοι στην ΕΡΤ, προκηρύσσοντας αυτόν το διαγωνισμό.

Παρά το ότι πάρα πολλοί φορείς και η ΕΣΗΕΑ στην οποία αναφερθήκατε και την οποία επικαλείσθε, μίλησαν για σχέδιο σφαγής δημοσιογράφων, η προσέλευση για την κάλυψη αυτών των εκατόν εξήντα θέσεων, ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Χίλιοι πεντακόσιοι τριάντα έξι υποψήφιοι κατέθεσαν αίτηση, προκειμένου να επιλεγούν και να εργαστούν στην ΕΡΤ. Αυτό δείχνει την υψηλή αξιοπιστία και τη φερεγγυότητα που έχει ο δημόσιος ραδιοηλεκτρονικός φορέας και κάθε άλλο παρά δικαιολογεί χαρακτηρισμούς σαν αυτούς τους οποίους και σεις χρησιμοποιείτε, περί σχεδίου σφαγής. Ουδείς δέχεται εκών άκων να οδηγηθεί ως πρόβατο επί σφαγή.

Η αξιολόγηση των υποψηφίων έγινε από επιτροπή στην οποία συμμετείχαν αξιολόγοι δημοσιογράφοι, μέλη της ΕΣΗΕΑ. Λυπούμαι, γιατί ενώ κλήθηκε η ΕΣΗΕΑ να εκπροσωπηθεί σ' αυτήν την επιτροπή αξιολόγησης, αρνήθηκε τη συμμετοχή της, ακριβώς επειδή, για λόγους κακώς εννοούμενου συνδικαλισμού, δεν δέχθηκε να αναλάβει τις ευθύνες της και να συμβάλει στο να γίνει η επιλογή

των αξιοτέρων, των ικανοτέρων για να στελεχώσουν τις αρμόδιες υπηρεσίες της ΕΡΤ και επέμενε μέχρι τέλους σε μία κριτική, για να αυξηθεί ο αριθμός των προς πρόσληψη δημοσιογράφων, μέχρι του αριθμού περίπου εξακόσια, προκειμένου να ικανοποιηθούν όλοι οι εργαζόμενοι.

Πώς εσείς συμμερίζεσθε αυτήν την άποψη και την υποστηρίζετε, μέσω της ερώτησής σας, απορώ, γιατί κατ' επανάληψη σας ακούω να διατυπώνετε τη θέση ότι πρέπει να μειωθεί το κράτος, ότι δεν θα πρέπει να κάνουμε άλλες προσλήψεις, να μην επιβαρύνουμε το δημόσιο τομέα και άλλα συναφή.

Η ΕΡΤ έπρεπε, επειδή είναι ένας δημόσιος φορέας που βρίσκεται σε μία κατ' εξοχήν ανταγωνιστική αγορά, τη ραδιοηλεκτρονική αγορά, να επιλέξει αυτούς που έχει απολύτως ανάγκη και μόνον αυτούς και μάλιστα τους καλύτερους εξ όσων προσήλθαν να λάβουν μέρος σ' αυτό το διαγωνισμό.

Η επιτροπή αξιολόγησης, λοιπόν, κατήρτισε αυτόν τον αξιολογικό πίνακα, λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία είναι γνωστά σε σας και στα οποία μπορώ να επανέλθω αν χρειασθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κύριε Πρόεδρε, κλείνω, γιατί θα έχω τη δυνατότητα απαντώντας και πάλι στα όσα θα πει ο κ. Σιούφας, να διευκρινίσω πολλά θέματα, τα οποία αυτήν την ώρα μένουν αναπάντητα.

Θα έπρεπε, λοιπόν, η ΕΡΤ να επιλέξει τους εκατόν εξήντα, με γνώμονα το συμφέρον της και μόνο αυτό, και βέβαια προκειμένου να ανταποκριθεί στη μεγάλη αποστολή που της έχουμε αναθέσει, σε ένα, επαναλαμβανώ, ανταγωνιστικό τοπίο. Η ΕΡΤ είναι δημόσιος φορέας, ο οποίος κρίνεται καθημερινά και συγκρίνεται με άλλους ιδιωτικούς φορείς. Αυτό το προτέρημα ή μειονέκτημα σε πολλές περιπτώσεις, μια και μιλάτε για τηλεθέαση, διακρίνει τη λειτουργία της ΕΡΤ και μόνο αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν περίμενα ότι ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, ως επικεφαλής του κυβερνητικού στίλβωτηρίου, θα έλεγε διαφορετικά πράγματα από αυτά τα οποία είπα για τους εξής λόγους: Πρώτον, έδωσε μία μη απάντηση, για να είναι εναρμονισμένος με τη σχολή του Ανδρέα Παπανδρέου και δεύτερον έδωσε μία χαιλαρή απάντηση, κόντρα στις γνωστές τοποθετήσεις του, για να είναι εναρμονισμένος με τη σχολή Σημίτη. Αλλά αυτά τα οποία είπα, εναντίον των όσων του καταλογίζω στην ερώτησή μου, τα λέει, κύριε Πρόεδρε, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, η διοίκησή της. Αν με αυτόν τον τρόπο θέλει να την καταργήσει ή θέλει να την καταγγείλει ο Υπουργός Τύπου, δεν έχει παρά να διαλέξει είτε μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία είτε έξω από αυτή.

Καταθέτω στα Πρακτικά τη σχετική ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ, για όσα όργια έχουν γίνει, για τον τρόπο με τον οποίο ετελέγησαν οι εκατόν εξήντα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλά είπα και κάτι άλλο ο κύριος Υπουργός. 'Ότι ήταν χίλιοι πεντακόσιοι υποψήφιοι δημοσιογράφοι και θεωρεί ότι υπήρξε πλεονέκτημα για την επιλογή των καλύτερων. Τουναντίον, δείχνει την κατάσταση της ανεργίας που υπάρχει στο χώρο των δημοσιογράφων και την προσπάθεια να αναζητήσουν και με μία τέτοια σύμβαση, συνεργασία με τον κρατικό ραδιοηλεκτρονικό φορέα.

Υπεραμυνθήκατε όμως και της διοίκησης της ΕΡΤ. Για μας, κύριε Υπουργέ, η διοίκηση της ΕΡΤ είναι μία προσκυνημένη

διοίκηση στη σημερινή Κυβέρνηση, που κάνει ιδεολογικές και πολιτικές εκπαιδεύσεις, για να κρατάει τη θέση της και τίποτα άλλο. Και από εκεί και πέρα εκτελεί τις εντολές, τις οποίες δίνετε.

Δεν απαντήσατε στα θέματα, τα οποία σας έβαλα, εκ των οποίων το σημαντικότερο, κύριε Υπουργέ, είναι οι καταγγελίες τις οποίες περιλαμβάνει η ΕΣΗΕΑ, η οποία λέει:

Πρώτον, επιλέξατε συνταξιούχους του ΤΣΠΕΑΘ και του ΤΑΙΣΥΤ με σύμβαση αορίστου χρόνου. Αληθεύει ναι ή όχι;

Επιλέξατε εργαζομένους του Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων και της Γενικής Γραμματείας Τύπου και Πληροφοριών, ναι ή όχι;

Επιλέξατε ως δημοσιογράφους στελέχη, τα οποία εργάζονται σε ιδιωτικούς ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς, ναι ή όχι;

Τέλος επιλέξατε δημοσιογράφους, οι οποίοι είχαν λιγότερα από δύο χρόνια προϋπηρεσία, έστω με τις τρίμηνες συμβάσεις και ακόμη δεν έχουν απολυτήριο λυκείου;

Σ' αυτά τα θέματα που σας καταγγέλλει η ΕΣΗΕΑ και ο ομιλών που αποδέχεται αυτό το σημείο των καταγγελιών της ΕΣΗΕΑ, να απαντήσετε. Όλα τα άλλα, για το πώς έχετε ανορθώσει την αξιοπιστία των κρατικών τηλεοπτικών σταθμών και τι σας λένε οι σφυγμομετρήσεις ή οι μετρήσεις που γίνονται γι' αυτό το θέμα, δεν έχετε παρά να βγείτε από το γραφείο σας και να ρωτήσετε και εδώ και στο εξωτερικό την ελληνική κοινωνία, Έχει γίνει χειρότερου είδους κυβερνητικό φερέφωνο και η ΕΡΤ και η Ραδιοφωνία και η Τηλεόραση, κύριε Υπουργέ. Αυτές είναι οι καταγγελίες.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια δήλωση: Εφόσον εσείς δεν επιθυμείτε να αποκαταστήσετε αυτά τα οποία σας λέει και το όργανο των δημοσιογράφων και η Αξιωματική Αντιπολίτευση και διά του ομιλούντος και παλαιότερα με το συνάδελφο τον κ. Καρατζαφέρη, Βουλευτή και δημοσιογράφο, διότι τότε λέγατε άλλα το Σεπτέμβριο μήνα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σιούφα, σας παρακαλώ τελειώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε, με μια παρατήρηση.

Να γνωρίζετε και εσείς και οι διοικούντες την ΕΡΤ ότι θα έλθει η στιγμή που όλα αυτά από κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας θα εξεταστούν πόντο πόντο και θα αποδοθούν οι ευθύνες εκεί που πρέπει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά να δευτερολογήσετε.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ στο χρόνο σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κύριε Σιούφα, θα μου επιτρέψετε να πω ότι τελέσατε το τέλειο έγκλημα κατά του εαυτού σας. Τελέσατε το τέλειο έγκλημα κατά του εαυτού σας, γιατί τελικώς αποδείχθηκε ότι ο λόγος για τον οποίο καταθέσατε αυτή την ερώτηση δεν ήταν να αντλήσετε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθη ο διαγωνισμός για την πρόσληψη αυτών των εκατόν εξήντα δημοσιογράφων στην ΕΡΤ. Ήταν μόνο και μόνο για να καταλήξετε σε αυτή την κορώνα περί του κομματικού δήθεν φερέφωνου στο οποίο έχει μεταβληθεί η ΕΡΤ ξεχνώντας -λες και ο ελληνικός λαός ξεχνά το ίδιο γρήγορα όπως και εσείς- ότι η Ελληνική Ραδιοφωνία

Τηλεόραση για πρώτη φορά έχει κερδίσει μια τέτοια θέση, ώστε να είναι ίσως ο πιο αξιόπιστος και έγκυρος φορέας ενημέρωσης και επιμόρφωσης του ελληνικού λαού.

Και σε μια κοινωνία, κύριε Σιούφα, σαν αυτή που εμείς οραματιζόμαστε ή θέλουμε, εν πάση περιπτώσει, να δημιουργήσουμε πρέπει να γνωρίζετε ότι δεν είναι όλα αποτελέσματα της τηλεθέασης. Οι άνθρωποι θα επιλέγουν κατά βούληση και θα βγάλουν συμπεράσματα κατά τη δική τους κρίση όχι με βάση τα όσα λέει η τηλεθέαση. Γιατί εάν η ΕΡΤ που βρίσκεται σε ένα ανταγωνιστικό επαναλαμβανόμενο πεδίο θα έπρεπε να επιδιώξει εν ονόματι της αποστολής της, υψηλούς δείκτες τηλεθέασης δεν θα έπρεπε φερ' ειπείν να μεταδίδει...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν χρησιμοποίησα εγώ τέτοιες εκφράσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Το λέτε στην ερώτησή σας. Έτσι ξεκινάτε, καταγγέλλοντας την ΕΡΤ.

Δεν θα έπρεπε να μεταδίδει φερ' ειπείν τις συνεδριάσεις της Βουλής και όμως το κάνει. Δεν θα έπρεπε να μεταδίδει προγράμματα επιμορφωτικά ή εκπαιδευτικά ενημερωτικά, οι οποίες δεν έχουν υψηλή τηλεθέαση, αλλά είναι αυτές ίσα ίσα που καταξιώνουν την ιδιαίτερη αποστολή που έχει ως δημόσιος φορέας.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι η επιλογή των εκατόν εξήντα έγινε με διαδικασίες αξιοκρατικές, αντικειμενικές και διαφανείς. Είναι στη διάθεσή σας όλα τα στοιχεία ανά πάσα στιγμή και μπορείτε να τα ερευνήσετε "πόντο, πόντο" εάν θέλετε αυτή τη διαδικασία να ακολουθήσετε.

Αφήστε τα ευφυολογήματα. Και μπορεί να μη σας κάνει εντύπωση η απάντηση που σας δίνω, εάν είναι από σας αναμενόμενη, αλλά αυτό είναι περίπου φυσιολογικό γιατί και εγώ ανέμενα από σας μια τέτοιου είδους κριτική, η οποία είναι προκατειλημμένη και κακόπιστη. Σε μια τέτοια δική σας επίθεση θα έπρεπε να αναμένετε ποια θα είναι η δική μου άμυνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Άρα είναι γνωστό το παιχνίδι που παίζετε. Και από την πλευρά σας το παιχνίδι το οποίο παίζετε δεν είναι παιχνίδι παρά μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Γνωρίζετε πολύ καλά, πως αυτήν την ώρα περισσότερο παρά ποτέ, τα βήματα που έχουν γίνει στην ΕΡΤ την οδηγούν σε εξυγίανση και ανάπτυξη και αυτό θεωρεί τα ιδιωτικά συμφέροντα, τα οποία δεν βλέπω με την ίδια ευκολία και με το ίδιο μένος να κατακρίνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ τελειώστε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Αντιθέτως δεν απαντάτε σε θέματα που κατά καιρούς και πολλοί γνωστοί και φίλοι θέτουν και σε σας και στο κόμμα σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελικός κριτής είναι ο λαός. Αυτός κρίνει.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείο Οικονομικών.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις".

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για κάποιες διορθώσεις νομοτεχνικού περιεχομένου που έχετε να κάνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Ήδη έχω δώσει και το σχετικό κείμενο. Είναι λίγες λεκτικές διορθώσεις.

Επί του άρθρου 14 σελίδα 11: Στην παράγραφο 1 περίπτωση α' διαγράφονται οι λέξεις "και των μελών της οικογένειάς του".

Στην παράγραφο 2 το πρώτο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής: "Δικαιούται επίσης ο λειτουργός ή υπάλληλος εξόδων μετακίνησης των μελών της οικογένειάς του που τον ακολουθούν".

Δεύτερη διόρθωση. Στο κεφάλαιο Δ' τίθεται ο τίτλος "Ρύθμιση διαφορών θεμάτων" και διαγράφεται ο τίτλος "Τελικές διατάξεις".

Τέλος το άρθρο 24 μεταφέρεται ως άρθρο 32 σε νέο κεφάλαιο Ε' με τον τίτλο "Τελικές διατάξεις" και τα άρθρα από 25 μέχρι 32 αναριθμούνται ως 24 μέχρι 31 αντίστοιχα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

"Αθήνα, 1 Φεβρουαρίου 1999

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΘΕΜΑ: "Νομοτεχνικές Βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου "Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις"

1. Επί του άρθρου 14:

Στην παράγραφο 1 περίπτωση α'

Διαγράφονται οι λέξεις "και των μελών της οικογένειάς του."

Στην παράγραφο 2

Το πρώτο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής:

"Δικαιούται επίσης ο λειτουργός ή υπάλληλος εξόδων μετακίνησης των μελών της οικογένειάς του που τον ακολουθούν."

2. Στο Κεφάλαιο Δ' τίθεται τίτλος "Ρύθμιση διαφορών θεμάτων και διαγράφεται ο τίτλος "Τελικές διατάξεις."

3. Το άρθρο 24 μεταφέρεται ως άρθρο 32 σε νέο Κεφάλαιο Ε' με τον τίτλο "Τελικές διατάξεις" και τα άρθρα από 25 μέχρι 32 αναριθμούνται ως 24 μέχρι 31 αντίστοιχα.

Ο Υφυπουργός Οικονομικών

ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ").

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Η πρώτη αλλαγή είναι ουσιαστικού περιεχομένου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Απλώς είναι αναδιατύπωση. Διότι αυτό το οποίο διευκρινίζεται είναι οι λέξεις που τον ακολουθούν. Γιατί θα μπορεί κάποιος να έχει και μέλη οικογένειας τα οποία δεν τον έχουν ακολουθήσει σε μια μετάθεση. Άρα δεν υπάρχει κανένας λόγος να καταβάλει έξοδα μετακίνησης αν δεν ζουν μαζί του.

Αυτή είναι μία διασάφηση καλύτερη. Νομίζω ότι είναι τυπικού χαρακτήρα διότι είχε τεθεί προς συζήτηση, είχε υπάρξει συμφωνία από όλες τις πλευρές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι ουσιαστική όμως αλλαγή. Δεν είναι τυπικού χαρακτήρα. Έπρεπε να το είχατε διορθώσει τότε και όχι τώρα που έρχεται προς ψήφιση στο σύνολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Πρόεδρε, λέει

στο άρθρο 14 "Δαπάνες μετάθεσης. Οι μετακινούμενοι λόγω μετάθεσης δικαιούνται έξοδα των ιδίων και των μελών της οικογένειάς τους". Και διαγράφονται τώρα οι λέξεις "και των μελών της οικογένειάς του".

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν μπορεί να αλλάξει αυτό. Είναι ουσιαστικού περιεχομένου η διάταξη. Πρέπει να τηρήσουμε την κοινοβουλευτική τάξη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Έτσι είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επομένως κύριε Υπουργέ, θα ψηφισθεί το νομοσχέδιο, χωρίς την αλλαγή αυτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Με τις άλλες αλλαγές, ναι να ψηφισθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τη στιγμή που το Σώμα θεωρεί ότι η αλλαγή αυτή είναι ουσιαστική, από εκεί και πέρα εγώ, κύριε Υπουργέ, κάνω έκκληση γιατί πιστεύω ότι είναι προς όφελος του δημοσίου. Διότι το δημόσιο θα καταβάλει και για τα μέλη των οικογενειών τους τα οποία είναι μαζί του, ενώ φεύγοντας αυτή η φράση καταβάλλει το δημόσιο μόνο τα έξοδα του ιδίου. Είναι προς όφελος του δημοσίου αυτή η αλλαγή.

Αν όμως επιμένετε ότι θα πρέπει να μη γίνει αυτή η αλλαγή, τότε θα προχωρήσουμε στην ψήφισή του χωρίς αυτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Να μπει σε άλλο νόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επομένως θα προχωρήσουμε στη ψήφισή του στο σύνολο, χωρίς αυτήν την αλλαγή, η οποία θεωρείται από συναδέλφους ουσιαστική.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού, πλην της πρώτης;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το νομοσχέδιο: "Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού, πλην της πρώτης.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: "Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής -

Αναγνωριζόμενες δαπάνες

1. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται οι μετακινούμενοι εκτός έδρας, με οποιαδήποτε ιδιότητα, με εντολή του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) α' και β' βαθμού και των λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, για εκτέλεση υπηρεσίας, με ειδική αποστολή, για συμμετοχή σε συνέδρια, σεμινάρια, εκπαίδευση, μετεκπαίδευση, καθώς και οι τοποθετούμενοι, μετατιθέμενοι και αποσπώμενοι.

2. Οι αναγνωριζόμενες σε βάρος του Δημοσίου δαπάνες μετακίνησης είναι:

α. Το αντίτιμο των εισιτηρίων των συγκοινωνιακών μέσων, η έκδοση κάρτας απεριορίστων διαδρομών, καθώς και η δαπάνη χρήσης ιδιόκτητου μεταφορικού μέσου ή μισθωμένου οχήματος, στις περιπτώσεις που επιτρέπεται η χρησιμοποίησή του.

β. Τα έξοδα διανυκτέρευσης.

γ. Η ημερήσια αποζημίωση.

δ. Τα έξοδα μετάθεσης, τοποθέτησης και απόσπασσης.

ε. Τα έξοδα μετακίνησης όσων αποχωρούν από την υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης, για τη μετάβασή τους στον

τόπο της μόνιμης κατοικίας τους.

Άρθρο 2

Ημέρες εκτός έδρας

1. Ως έδρα νοείται, κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου, η πόλη στην οποία λειτουργεί η υπηρεσία όπου υπηρετεί ο μετακινούμενος δημόσιος λειτουργός ή υπάλληλος. Για όσους διαμένουν σε άλλη πόλη εκτός της έδρας της υπηρεσίας τους, ως αφετηρία εκκίνησης για τις μετακινήσεις τους θεωρείται η έδρα της υπηρεσίας τους.

2. Ως ημέρα εκτός έδρας θεωρείται κάθε ημέρα μετακίνησης του υπαλλήλου από την έδρα του, για εκτέλεση υπηρεσίας, ανεξάρτητα εάν διανυκτερεύει ή επιστρέφει αυθημερόν.

3. Ο αριθμός των επιτρεπόμενων κατ' έτος και κατά μήνα ημερών εκτός έδρας των υπαλλήλων, ανάλογα με τον κλάδο, την κατηγορία και ειδικότητα που ανήκουν, καθορίζεται με κοινή απόφαση του αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών και δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις εκατόν είκοσι (120) κατ' έτος. Με κοινή απόφαση του αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται υπέρβαση του ανώτατου ορίου των ημερών εκτός έδρας μόνο για την αντιμετώπιση έκτακτων γεγονότων (θεομηνίες, πυρκαγιές, επιδημίες), για μηχανικούς του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για τις ανάγκες ελέγχου και επίβλεψης μελετών και έργων, καθώς και για τους γεωτεχνικούς υπαλλήλους που μετακινούνται για την εφαρμογή προγραμμάτων και ελέγχων του Υπουργείου Γεωργίας. Η απόφαση αυτή εκδίδεται το αργότερο μέσα σε ένα (1) μήνα από τη μετακίνηση, μετά την εξάντληση του ανώτατου ορίου.

Οι αποφάσεις για τον καθορισμό του ανώτατου ορίου ημερών, κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, εκδίδονται μέσα σε ένα τρίμηνο από την έναρξη της ισχύος του. Δεν επιτρέπεται ο ετήσιος συμψηφισμός των κατά μήνα ημερών. Εξαιρούνται ειδικές περιπτώσεις που καθορίζονται με τις αποφάσεις αυτές.

Με όμοιες αποφάσεις μπορεί να καθορίζεται και το ανώτατο όριο των κατά μήνα χιλιομέτρων, που επιτρέπεται να πραγματοποιούν οι μετακινούμενοι με ιδιότητα μεταφορικά μέσα. Μετά την εξάντληση του ανωτέρω ορίου καταβάλλεται μόνο το αντίτιμο των εισιτηρίων των φθηνότερων συγκοινωνιακών μέσων.

4. Η έναρξη μετακίνησης κατά τις μη εργάσιμες ημέρες δεν επιτρέπεται, παρά μόνο στις περιπτώσεις που η απόσταση και τα κοινωνικά μέσα τη δικαιολογούν, καθώς και για την αντιμετώπιση έκτακτων γεγονότων.

Άρθρο 3

Αποφάσεις ή εντολές μετακίνησης

1. Οι αποφάσεις ή εντολές μετακίνησης των υπαλλήλων και λοιπών προσώπων εκδίδονται από τον αρμόδιο Υπουργό, από τον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, για τους υπαλλήλους που υπάγονται σε αυτούς.

Οι εντολές μετακίνησης των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. β' βαθμίδας και των λοιπών προσώπων εκδίδονται από τον Νομάρχη ή από τα εξουσιοδοτημένα από αυτόν όργανα.

Οι εντολές μετακίνησης των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. α' βαθμίδας και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. εκδίδονται από το αρμόδιο για διορισμό όργανο ή τα ειδικά για το σκοπό αυτόν εξουσιοδοτημένα όργανα.

2. Οι κατά τα ανωτέρω αποφάσεις ή εντολές μετακίνησης εκδίδονται με την προϋπόθεση ότι υπάρχει σχετική πίστωση στον προϋπολογισμό τους. Η συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής αναφέρεται στην εντολή μετακίνησης.

3. Με τις αποφάσεις ή εντολές μετακίνησης, οι οποίες εκδίδονται πριν από την ημερομηνία αναχώρησης του μετακινούμενου, προσδιορίζεται η ημερομηνία μετακίνησης, ο αριθμός των ημερών εκτός έδρας, η αιτία, ο τόπος και το μέσο μετακίνησης. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις επείγουσας μετακίνησης με προφορική εντολή, παρέχεται γραπτή έγκριση το αργότερο σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία επιστροφής του

μετακινούμενου στην έδρα του.

Άρθρο 4

Θέσεις μετακινούμενων

1. Οι μετακινούμενοι στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό δικαιούνται να ταξιδεύουν, ανάλογα με την ιδιότητά τους και το βαθμό που κατέχουν, στις παρακάτω θέσεις:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι

Με αεροπλάνο, πλοίο και τρένο στην Α' θέση, με δικαίωμα χρήσης κλινάμαξας Α' θέσης για το εξωτερικό και εσωτερικό, οι παρακάτω:

α. Πρωθυπουργός, Πρόεδρος της Βουλής, Αντιπρόεδροι της Κυβέρνησης και της Βουλής, Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί, Υφυπουργοί και Βουλευτές.

β. Γενικοί Γραμματείς Υπουργείων, της Βουλής και Περιφερειών, Πρόεδροι Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, Νομάρχες, Δήμαρχοι δήμων με πληθυσμό άνω των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) κατοίκων.

γ. Πρέσβεις, Πληρεξούσιοι Υπουργοί Α' και Β' και αντίστοιχοι, Πρόεδροι, Αντιπρόεδροι και Εισαγγελείς Ανωτάτων Δικαστηρίων, Γενικός Επίτροπος Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο και αντίστοιχοι, Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Αρχηγός και Υπαρχηγός Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας (Γ.Ε.Ε.Θ.Α.), Αρχηγοί Γενικών Επιτελείων, Διοικητής Στρατιάς, Γενικός Επιθεωρητής Στρατού, Αρχηγός Στόλου, Αρχηγός Τακτικής Αεροπορίας, Αρχηγός Ελληνικής Αστυνομίας, Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, Διοικητής Τραπεζών, Διοικητής Αγίου Όρους, Πρόεδροι Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών, Πρυτάνεις.

δ. Οι σύζυγοι των ανωτέρω, όταν συνοδεύουν αυτούς επίσημα.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ

Με πλοίο και τρένο στην Α' θέση με δικαίωμα χρήσης κλινάμαξας Α' θέσης και με αεροπλάνο στην οικονομική θέση, για το εξωτερικό και εσωτερικό οι παρακάτω:

α. Κατ' απονομή Πρέσβεις, Σύμβουλοι της Επικρατείας, Αρεοπαγίτες, Σύμβουλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου και αντίστοιχοι, Αντεπίτροπος των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, Αντιπρόεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Νομικοί Σύμβουλοι του Ν.Σ.Κ., Αντεισαγγελείς Αρείου Πάγου, Πρόεδροι και Εισαγγελείς Εφετών, Επικεφαλής Νομικών Προσώπων του δημόσιου τομέα - Διοικητές ή Πρόεδροι - Υποδιοικητές, Γενικοί Γραμματείς Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., Αντιπρυτάνεις, Καθηγητές Α.Ε.Ι. και Πρόεδροι αναγνωρισμένων Ερευνητικών Κέντρων, Αντιστράτηγοι, Υποστράτηγοι, Ταξάρχοι και αντίστοιχοι, Συνταγματάρχες και αντίστοιχοι, Ειδικοί Γραμματείς, Γενικοί Διευθυντές, Διευθύνοντες Σύμβουλοι Δημόσιων Οργανισμών και Επιχειρήσεων, Γενικοί Διευθυντές και Προϊστάμενοι των Ειδικών Γραφείων του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού, Αναπληρωτής Διοικητής Αγίου Όρους, Αντιπρόεδρος και Σύμβουλοι του Α.Σ.Ε.Π., βοηθοί Νομάρχες, βοηθοί Συνήγοροι του Πολίτη, Νομικοί Σύμβουλοι Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας ΥΠ.ΕΞ. και Πρόεδροι Τ.Ε.Ι..

β. Σύμβουλοι Πρεσβείας Α' ή Β' και αντίστοιχοι, Πάρεδροι Ανωτάτων Δικαστηρίων, Εφέτες και Αντεισαγγελείς Εφετών, Πρόεδροι και Εισαγγελείς Πρωτοδικών, Πάρεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ερευνητές, Πρόεδροι Νομαρχιακών Συμβουλίων και Επιτροπών, Έπαρχοι, Διευθυντές και αντίστοιχοι, Προϊστάμενοι Υπηρεσιών Επιπέδου Διεύθυνσης ή αντίστοιχης μονάδας, Επιθεωρητές, Αντιπρόεδροι και Καθηγητές Τ.Ε.Ι. όλων των βαθμίδων, Ειδικοί Σύμβουλοι, Σχολικοί Σύμβουλοι, Δήμαρχοι κάτω των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) κατοίκων, Αντιδήμαρχοι, Αναπληρωτές Νομικοί Σύμβουλοι ΥΠ.ΕΞ., Ειδικοί Συνεργάτες.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ

Με πλοίο και τρένο στη Β' θέση και στην οικονομική θέση με αεροπλάνο, για το εξωτερικό και εσωτερικό, με δικαίωμα χρήσης κλινάμαξας Β' θέσης μόνο για το εξωτερικό, οι

παρακάτω:

α. Γραμματείς Πρεσβείας Α' ή Β' και αντίστοιχοι, Εισηγητές Ανωτάτων Δικαστηρίων, Πρωτοδίκες και Αντεισαγγελείς Πρωτοδικών, Ειρηνοδίκες Α' και Β', Δικαστικοί Αντιπρόσωποι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Μέλη Νομαρχιακών Συμβουλίων και Επιτροπών, Μέλη Δημοτικών Συμβουλίων, Αντισυνταγματάρχες, Ταγματάρχες και αντίστοιχοι, Τμηματάρχες και αντίστοιχοι, Προϊστάμενοι Υπηρεσιών Επιπέδου Τμήματος ή ενδιάμεσου επιπέδου, μεταξύ Διεύθυνσης και Τμήματος, Μέλη Διοικητικών Συμβουλίων Ν.Π.Δ.Δ. και φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

β. Γραμματείς Πρεσβείας Γ' και αντίστοιχοι, Έμμισθοι Πάρεδροι Πρωτοδικών και αντίστοιχοι, Ειρηνοδίκες, Λοχαγοί και αντίστοιχοι, Νομικοί Σύμβουλοι ή Δικηγόροι Νομικών Υπηρεσιών Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ιδιώτες.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ IV

Με πλοίο και τρένο στη Β' θέση και στην οικονομική θέση με αεροπλάνο για το εξωτερικό και εσωτερικό, όλοι οι λοιποί που δεν αναφέρονται στις ανωτέρω κατηγορίες.

2. Τα μέλη οικογενείας, όπως αυτά προσδιορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 23 του παρόντος, κατά περίπτωση, δικαιούνται να ταξιδεύουν στην ίδια θέση που ταξιδεύει ο υπάλληλος. Σε περίπτωση χρήσης κλινάμαζας τα τέκνα μέχρι πέντε (5) ετών δικαιούνται, ανά δύο, μία κλίνη.

3. Συνοδοί ασφαλείας δικαιούνται την ίδια θέση με το πρόσωπο που συνοδεύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Άρθρο 5

Έξοδα μετακίνησης εντός έδρας

1. Τα έξοδα μετακίνησης εντός έδρας αφορούν την κίνηση των υπαλλήλων για εκτέλεση υπηρεσίας μέσα στην πόλη. Ως πόλη θεωρείται ο ευρύτερος οικισμός που περιλαμβάνει την ομώνυμη πόλη και τους συνεχόμενους συνοικισμούς και προάστια, οι οποίοι, ανεξάρτητα αν είναι δήμοι ή κοινότητες, αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ευρύτερου οικιστικού συγκροτήματος και εξυπηρετούνται από αστικό συγκοινωνιακό δίκτυο.

Τα αναγνωριζόμενα έξοδα περιλαμβάνουν την αξία του αντιτίμου των εισιτηρίων αστικών συγκοινωνιών ή της κάρτας απεριόριστων διαδρομών.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή στους νεοσυσταθέντες οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης σύμφωνα με το ν. 2539/1997, εφόσον απέχουν από την έδρα των υπαλλήλων πάνω από είκοσι (20) χιλιόμετρα ή και κάτω από είκοσι (20) χιλιόμετρα σε περίπτωση που δεν εξυπηρετούνται από τακτική συγκοινωνία.

2. Έξοδα μετακίνησης εντός έδρας καταβάλλονται στους επιμελητές. Καταβάλλονται επίσης σε υπαλλήλους που ασκούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, παράλληλα με τα κύρια καθήκοντά τους, χρέη επιμελητή, όταν δεν υπάρχουν επιμελητές.

Για την αναγνώριση των εξόδων μετακίνησης εντός έδρας δεν απαιτείται γραπτή εντολή.

Πέραν των ανωτέρω εξόδων μετακίνησης, δεν καταβάλλεται κανένα άλλο ποσό γι' αυτές τις μετακινήσεις.

3. Ειδικές διατάξεις, με τις οποίες προβλέπεται η χορήγηση κατ' αποκοπή εξόδων μετακίνησης, σε υπαλλήλους για τις μετακινήσεις τους εντός έδρας, διατηρούνται σε ισχύ και δεν υπόκεινται σε κρατήσεις υπέρ τρίτων.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, τα κατ' αποκοπή έξοδα μετακίνησης δύνανται να αναπροσαρμόζονται και να επεκτείνονται από 1ης Ιανουαρίου 1998, σε υπαλλήλους του ίδιου Υπουργείου, που η φύση της εργασίας τους επιβάλλει συνεχείς μετακινήσεις εντός έδρας.

Προκειμένου περί του προσωπικού των Ο.Τ.Α., τα κατ' αποκοπή

έξοδα μετακίνησης καταβάλλονται από 1ης Απριλίου 1998, σύμφωνα με την αριθμ. 2040222/ 4110/0022/19.6.1998 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών, το περιεχόμενο της οποίας έχει ως εξής:

ΘΕΜΑ: "Χορήγηση κατ' αποκοπή εξόδων κίνησης στους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α.".

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 2346/1995 "Δαπάνες κίνησης των μετακινούμενων προσώπων με εντολή του Δημοσίου εντός και εκτός της Επικράτειας για εκτέλεση υπηρεσίας και άλλες διατάξεις".

2. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 2362/1995.

3. Την αριθμ. 1107147/1239/0006Α/4.10.96 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών "Ανάθεση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών".

4. Τις αριθμ. ΔΙΔΚ/Φ.1/20199/5.9.97 (ΦΕΚ 801/5.9.97) και ΔΙΔΚ/Φ.1/23470/20.10.97 (ΦΕΚ 924/97) αποφάσεις του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης "Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης".

5. Την αριθμ. 89/1078/7.5.98 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε..

6. Το γεγονός ότι η φύση της εργασίας του προσωπικού των Ο.Τ.Α. επιβάλλει συνεχείς μετακινήσεις εντός των ορίων της έδρας αυτών.

7. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής προκαλείται δαπάνη ποσού 4.140.000.000 δρχ. περίπου για το έτος 1998 και 5.520.000.000 δρχ. περίπου για καθένα από τα επόμενα πέντε έτη σε βάρος των προϋπολογισμών των Ο.Τ.Α. στους οποίους υπάρχουν οι σχετικές πιστώσεις για το έτος 1998.

Αποφασίζουμε

1. Χορηγούμε στο προσωπικό των Ο.Τ.Α. εφάπαξ ετήσια αποζημίωση, οριζόμενη σε 90.000 δρχ. για το έτος 1998 και σε 120.000 δρχ. από το έτος 1999, για την κάλυψη των δαπανών κίνησης στις οποίες υποβάλλονται λόγω της φύσεως της απασχολήσεώς τους.

2. Η αποζημίωση αυτή βαρύνει αποκλειστικά τους οικείους προϋπολογισμούς των Ο.Τ.Α. και σε καμία περίπτωση και για οποιονδήποτε λόγο τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η δε καταβολή της θα γίνεται με ξεχωριστό τίτλο πληρωμής, τμηματικά στο τέλος κάθε τριμήνου.

3. Η απόφαση αυτή ισχύει από 1.4.1998.

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

4. Για τη μετάβαση του υπαλλήλου από την κατοικία του στην υπηρεσία του και αντίστροφα, δεν αναγνωρίζονται έξοδα μετακίνησης, ανεξάρτητα αν η κατοικία του υπαλλήλου είναι εκτός ή εντός της έδρας της υπηρεσίας του.

Άρθρο 6

Έξοδα μετακίνησης - Χιλιομετρική αποζημίωση

1. Τα έξοδα μετακίνησης εκτός έδρας περιλαμβάνουν το αντίτιμο των εισιτηρίων των συγκοινωνιακών μέσων που

καταβάλλουν οι μετακινούμενοι, όταν μεταβαίνουν για εκτέλεση υπηρεσίας εκτός της έδρας τους.

Στα έξοδα μετακίνησης περιλαμβάνεται και η δαπάνη χιλιομετρικής αποζημίωσης, όταν επιτρέπεται κατά τις μετακινήσεις η χρήση ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτου, η δαπάνη διοδίων επί κινήσεως μέσω του εθνικού οδικού δικτύου, καθώς και ο ναύλος αυτοκινήτου σε περίπτωση μετακίνησης με θαλάσσιο μέσο μεταφοράς.

2. Η χιλιομετρική αποζημίωση για τις, κατά την προηγούμενη παράγραφο, μετακινήσεις, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

3. Επί του αντιτίμου των εισιτηρίων των συγκοινωνιακών μέσων καταβάλλεται στους μετακινούμενους αποζημίωση ίση με ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για μικροδαπάνες ταξιδιού.

Επί της δαπάνης για κίνηση με μισθωμένο όχημα ή ιδιόκτητο μεταφορικό μέσο, καθώς και επί του αντιτίμου εισιτηρίων αστικών συγκοινωνιών ή επί της αξίας της κάρτας απεριορίστων διαδρομών, δεν καταβάλλεται κανένα ποσοστό.

Άρθρο 7

Κίνηση με ιδιότητα μεταφορικά μέσα

1. Οι υπάλληλοι επιτρέπεται να χρησιμοποιούν ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο που ανήκει στους ίδιους ή σε σύζυγο, κατά τις μετακινήσεις τους για εκτέλεση υπηρεσίας, ύστερα από έγκριση του αρμόδιου οργάνου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, με προσωπική τους ευθύνη για τυχόν ατύχημα ή ζημία του αυτοκινήτου.

2. Η χρησιμοποίηση ιδιωτικής χρήσεως αυτοκινήτου επιτρέπεται στις εξής περιπτώσεις:

Α. Εντός έδρας

α. Για μετακινήσεις των τεχνικών υπαλλήλων για επίβλεψη των δημόσιων έργων, όπως αυτά προσδιορίζονται με την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν.1418/1984 (ΦΕΚ 23 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Για μετακινήσεις υπαλλήλων που διενεργούν ελέγχους, επιθεωρήσεις ή δειγματοληψίες ή συντήρηση σχολείων, καθώς και επισκέψεις κοινωνικού, υγειονομικού ή ιατρικού σκοπού, εντός των πόλεων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και σε πόλεις άνω των 100.000 κατοίκων, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5 του παρόντος νόμου και μέχρι πεντακόσια (500) χιλιόμετρα μηνιαίως. Για τα επιπλέον χιλιόμετρα αναγνωρίζεται το αντίτιμο του εισιτηρίου των συγκοινωνιακών μέσων.

γ. Απαραίτητη προϋπόθεση για την καταβολή χιλιομετρικής αποζημίωσης στις προηγούμενες περιπτώσεις είναι η ύπαρξη γραπτής εντολής για χρησιμοποίηση ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτου και η μη λήψη πάγιων εξόδων μετακίνησης κατά το μήνα της μετακίνησης.

δ. Σε όσους από τους ανωτέρω υπαλλήλους δεν διαθέτουν ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητο, τους καταβάλλεται το αντίτιμο του εισιτηρίου.

Β. Εκτός έδρας

α. Για μετακινήσεις εκτός έδρας και μέσα στα όρια του νομού, στον οποίο υπηρετούν οι υπάλληλοι ή της περιφέρειας για τους υπαλλήλους που υπηρετούν σε αυτήν, ανεξάρτητα αν οι περιοχές εξυπηρετούνται από συγκοινωνιακά μέσα.

β. Για μετακινήσεις εκτός έδρας και εκτός των ορίων του νομού ή της περιφέρειας, εάν πρόκειται να μεταβούν διαδοχικά σε περισσότερες από μία περιοχές.

γ. Για μετακινήσεις στη νησιωτική Ελλάδα, όταν από τον τόπο προορισμού του υπαλλήλου προβλέπεται διαδοχική μετακίνηση.

δ. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, καθώς και για τη διενέργεια ελέγχων από τα όργανα του Εθνικού Ελεγκτικού Κέντρου, με αιτιολογημένη πάντοτε απόφαση του αρμόδιου οργάνου.

ε. Για μετακινήσεις του εκπαιδευτικού και λοιπού προσωπικού του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που μετέχει στην προετοιμασία και διεξαγωγή των γενικών και ειδικών εξετάσεων,

κατά την περίοδο των εξετάσεων αυτών.

3. Αν χρησιμοποιήθηκε ιδιωτικής χρήσης μεταφορικό μέσο, χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, καταβάλλεται μόνο το αντίτιμο του εισιτηρίου του φθηνότερου συγκοινωνιακού μέσου της αντίστοιχης διαδρομής.

4. Μίσθωση μεταφορικού μέσου επιτρέπεται όταν είναι αναγκαία η μεταφορά υλικών. Αν δεν υπάρχει συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση, επιτρέπεται η χρήση επιβατικού αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης (ταξί).

Άρθρο 8

Προϋποθέσεις και δαπάνες διανυκτέρευσης

1. Διανυκτέρευση είναι η διαμονή του υπαλλήλου κατά τη διάρκεια της νύκτας στον τόπο της εκτός έδρας μετακίνησής του.

2. Η διανυκτέρευση επιτρέπεται:

α. Όταν η απόσταση από την έδρα του υπαλλήλου είναι μεγαλύτερη από εκατόν είκοσι (120) χιλιόμετρα, εφόσον κινείται με ιδιόκτητο ή υπηρεσιακό αυτοκίνητο και μεγαλύτερη από ογδόντα (80) χιλιόμετρα, όταν κινείται με συγκοινωνιακό μέσο και για μετακινήσεις στη νησιωτική Ελλάδα σε απόσταση μεγαλύτερη από είκοσι (20) ναυτικά μίλια.

β. Όταν οι υπάλληλοι υποχρεωθούν να διανυκτερεύσουν στην ύπαιθρο για αντιμετώπιση θεομηνιών, πυρκαγιών, επιδημιών, για περιπολίες ή για άλλη υπηρεσιακή ανάγκη, που επιβάλλει, λόγω της φύσεώς της, τη διανυκτέρευση στην ύπαιθρο.

γ. Όταν υπάρχει αντικειμενική αδυναμία επιστροφής, η οποία βεβαιώνεται από την οικεία αστυνομική, λιμενική ή αερολιμενική αρχή.

3. Ως δαπάνη διανυκτέρευσης θεωρείται το καταβαλλόμενο ποσό σε κάθε τύπο ξενοδοχειακής μονάδας, πανσιόν ή ενοικιαζόμενο δωμάτιο.

Το ύψος της δαπάνης αυτής ανάλογα με την κατηγορία, στην οποία οι δικαιούχοι εντάσσονται, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος νόμου, ορίζεται κατ' ανώτατο όριο ως εξής:

α. Κατηγορία Ι περιπτώσεις β' και γ', μέχρι είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές.

β. Κατηγορία ΙΙ, μέχρι δεκαοκτώ χιλιάδες (18.000) δραχμές.

γ. Κατηγορία ΙΙΙ, μέχρι δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) δραχμές.

δ. Κατηγορία ΙV, μέχρι δώδεκα χιλιάδες (12.000) δραχμές.

Τα ανωτέρω ποσά προσαυξάνονται κατά είκοσι τοις εκατό (20%) κατά τη θερινή περίοδο Ιουλίου - Σεπτεμβρίου και μπορεί να αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Δεν καταβάλλεται δαπάνη διανυκτέρευσης όταν άλλος φορέας, εκτός από αυτόν στον οποίο ανήκει ο μετακινούμενος, καλύπτει αυτήν.

Άρθρο 9

Ημερήσια αποζημίωση

1. Ημερήσια αποζημίωση είναι το χρηματικό ποσό που καταβάλλεται στον μετακινούμενο για την κάλυψη των έκτακτων εξόδων, τα οποία προκαλούνται λόγω της μετακίνησης και παραμονής του εκτός έδρας, για εκτέλεση υπηρεσίας.

Το ποσό της ημερήσιας αποζημίωσης ορίζεται σε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές, ανεξάρτητα από τη θέση ή το βαθμό του μετακινούμενου.

Το ανωτέρω ποσό δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

2. Η ημερήσια αποζημίωση της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού καταβάλλεται:

Α. Ολόκληρη

α. Όταν οι μετακινούμενοι διανυκτερεύουν σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 του παρόντος νόμου.

β. Όταν οι δαπάνες διανυκτέρευσης και μόνον αυτές καλύπτονται από το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Νομικά Πρόσωπα

Ιδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.).

Β. Το ένα δεύτερο (1/2) της ημερήσιας αποζημίωσης σε περίπτωση που καλύπτονται από ημιδιατροφή.

Γ. Το ένα τρίτο (1/3) της ημερήσιας αποζημίωσης δικαιούνται:

α. Για την ημέρα της επιστροφής μετά από διανυκτέρευση.

β. Οι μετακινούμενοι σε απόσταση άνω των σαράντα (40) χιλιομέτρων ή δέκα (10) ναυτικών μιλίων και επιστρέφοντες αυθημερόν στην έδρα τους, καθώς και από νησί σε νησί άνω των πέντε (5) ναυτικών μιλίων.

γ. Οι υπάλληλοι του Υπουργείου Γεωργίας, εκτός από τους υπηρετούντες στην Κεντρική Υπηρεσία, καθώς και οι υπάλληλοι των Περιφερειών και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, που μετακινούνται σε απόσταση πάνω από είκοσι (20) και μέχρι σαράντα (40) χιλιόμετρα αποκλειστικά και μόνο για την εφαρμογή προγραμμάτων ή ελέγχων του Γεωργικού Τομέα και επιστρέφουν αυθημερόν στην έδρα τους. Η διάταξη αυτή έχει ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαλλήλους του Οργανισμού Βάμβακος και του Εθνικού Οργανισμού Καπνού, που μετακινούνται αποκλειστικά και μόνο για την εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας, σποροπαραγωγής, γεωργικής μέριμνας και εφαρμογών και την πραγματοποίηση των προβλεπόμενων εκάστοτε ελέγχων της αρμοδιότητάς τους.

Άρθρο 10

Δαπάνες λοιπών μετακινήσεων

1. Δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, που καλούνται από τις ανακριτικές και δικαστικές αρχές να μετακινηθούν εκτός έδρας, ως μάρτυρες ή τεχνικοί σύμβουλοι για υπόθεση που σχετίζεται με την υπηρεσία τους, καθώς και όσοι παραπέμπονται, κατόπιν εντολής της προϊσταμένης τους αρχής, για να εξετασθούν ενώπιον Δευτεροβάθμιων Υγειονομικών Επιτροπών, θεωρείται ότι μετακινούνται για εκτέλεση υπηρεσίας και δικαιούνται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Οι ανωτέρω δεν δικαιούνται παράλληλα αντίστοιχης αποζημίωσης που χορηγείται από τα Δικαστήρια.

2. Οι δαπάνες μετακίνησης, ημερήσιας αποζημίωσης και διανυκτέρευσης των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων, οι οποίοι μεταβαίνουν για εκτέλεση υπηρεσίας σε Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και λοιπά Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς, κατόπιν αιτήματος των υπηρεσιών αυτών, βαρύνουν τους προϋπολογισμούς τους.

3. Στα αιρετά όργανα των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων καταβάλλονται τα έξοδα μετακίνησης και η ημερήσια αποζημίωση που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο. Ειδικά για τις μετακινήσεις τους από την κατοικία τους στην έδρα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις των συλλογικών οργάνων δικαιούνται τα ανωτέρω έξοδα, εφόσον η απόσταση είναι μεγαλύτερη των τριάντα (30) χιλιομέτρων ή σε νησιά εκτός της έδρας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που είναι σε απόσταση άνω των δέκα (10) ναυτικών μιλίων.

Άρθρο 11

Δαπάνες μετακίνησης μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών

1. Ο Πρωθυπουργός, οι Αντιπρόεδροι της Κυβέρνησης, οι υπουργοί, οι αναπληρωτές υπουργοί και οι υφυπουργοί, όταν μετακινούνται για υπηρεσιακούς λόγους εκτός έδρας, δικαιούνται:

α. Δαπάνη διανυκτέρευσης, ίση με την αναγραφόμενη στο δελτίο παροχής υπηρεσιών του ξενοδοχείου που επιλέγουν.

β. Ημερήσια αποζημίωση, η οποία καθορίζεται σε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές και

γ. Το αντίτιμο του εισιτηρίου του συγκοινωνιακού μέσου που χρησιμοποιούν.

2. Για την ημέρα επιστροφής, καθώς και για μετακινήσεις με

αυθημερόν επιστροφή, η ημερήσια αποζημίωση περιορίζεται στο ένα τρίτο (1/3).

3. Οι συνοδοί ασφαλείας διαμένουν στο ίδιο ξενοδοχείο με το πρόσωπο που συνοδεύουν και δικαιούνται τα ίδια έξοδα διανυκτέρευσης.

4. Τα παραπάνω ποσά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 12

Δαπάνες σεμιναρίων

1. Στους υπηρετούντες, με οποιαδήποτε σχέση, υπαλλήλους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. που μεταβαίνουν με εντολή της υπηρεσίας για να μετάσχουν σε συνέδρια, σεμινάρια ή εργασίες κέντρων έρευνών, αναγνωρίζεται η δαπάνη εγγραφής ή συμμετοχής σε αυτά. Οι δαπάνες αυτές καταβάλλονται στον αποστέλλόμενο υπάλληλο, στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, με την υποχρέωση να υποβάλει στην υπηρεσία του τη σχετική εξοφλητική απόδειξη πληρωμής τους.

2. Στους μετακινούμενους, για την αιτία που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, στο εσωτερικό αναγνωρίζονται τα έξοδα χρήσης ιδιόκτητου μεταφορικού μέσου, καθώς και η δαπάνη διανυκτέρευσης και ημερήσιας εκτός έδρας αποζημίωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του παρόντος νόμου.

3. Για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών αναγκών των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, που διοργανώνονται από τις μονάδες εκπαίδευσης δημοσίων υπηρεσιών, δύναται να δικαιολογείται δαπάνη, για κάθε πρόγραμμα ή ημερίδα, γενικά, μέχρι το ποσό των χιλίων (1.000) δραχμών, ημερησίως, για την προμήθεια και τη χορήγηση αφεψήματος ή αναψυκτικού, με γλύκισμα ή άλλο ανάλογο έδεσμα, σε κάθε εκπαιδευόμενο ή μέλος του διδακτικού προσωπικού.

Το ανωτέρω ποσό δύναται να αναπροσαρμόζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 13

Δαπάνες απόσπασης

1. Οι πολιτικοί δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, όταν αποσπώνται σε υπηρεσία που βρίσκεται εκτός της έδρας της Υπηρεσίας στην οποία ανήκει η οργανική τους θέση, δικαιούνται δαπάνες μετακίνησης κατά τις εξής διακρίσεις:

α. Το αντίτιμο του εισιτηρίου μετάβασης και επιστροφής ή χιλιμετρική αποζημίωση σε περίπτωση χρησιμοποίησης ιδιόκτητου μεταφορικού μέσου που ανήκει σε αυτούς ή σε σύζυγο, αν μετακινούνται σε απόσταση μέχρι πενήντα (50) χιλιόμετρα ή μέχρι δέκα (10) ναυτικά μίλια.

β. Τα έξοδα μετακίνησης και το ένα τρίτο (1/3) της ημερήσιας αποζημίωσης για χρονικό διάστημα μέχρι σαράντα (40) ημερών, αν μετακινούνται σε απόσταση άνω των πενήντα (50) χιλιομέτρων ή δέκα (10) ναυτικών μιλίων και επιστρέφουν αυθημερόν στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους.

γ. Ολόκληρη την ημερήσια αποζημίωση και τις δαπάνες διανυκτέρευσης, για χρονικό διάστημα μέχρι σαράντα (40) ημέρες, αν μετακινούνται σε απόσταση μεγαλύτερη των πενήντα (50) χιλιομέτρων ή των δέκα (10) ναυτικών μιλίων και εγκαθίστανται προσωρινά στον τόπο της απόσπασής τους για όλο το χρονικό διάστημα αυτής.

δ. Εάν η απόσπαση του λειτουργού ή υπαλλήλου είναι μεγαλύτερη από έξι (6) μήνες, αναγνωρίζονται και οι δαπάνες μεταφοράς οικοσκευής του, οι οποίες καταβάλλονται με την προσκόμιση φορτωτικής ή άλλων επίσημων παραστατικών στοιχείων και μέχρι το ένα δεύτερο (1/2) του εκάστοτε βασικού ποσού του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, προσαυξανόμενο μόνο με το ποσό που ορίζεται ανά χιλιόμετρο για απόσταση άνω των εκατό (100) χιλιομέτρων.

2. Σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις και για αντιμετώπιση έκτακτων και επείγουσών αναγκών (φορολογικοί έλεγχοι, στελέχωση περιφερειακών αερολιμένων κατά τη θερινή πε-

ρίοδο) μπορεί να καταβάλλεται ημερήσια αποζημίωση, καθώς και δαπάνες διανυκτέρευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του παρόντος νόμου και για χρονικό διάστημα πέραν των σαράντα (40) ημερών και μέχρι ενενήντα (90) ημέρες συνολικά για κάθε απόσπαση. Οι ημέρες αυτές καθορίζονται με κοινή απόφαση του αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών.

3. Οι αποσπώμενοι υπάλληλοι, οι οποίοι μετακινούνται από τον τόπο της απόσπασής τους για εκτέλεση υπηρεσίας, δεν δικαιούνται άλλη ημερήσια αποζημίωση και δαπάνες διανυκτέρευσης για το χρόνο που καταβάλλεται αποζημίωση λόγω απόσπασης.

4. Τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο έξοδα απόσπασης δεν δικαιούνται:

α. Οι αποσπώμενοι με αίτησή τους.

β. Οι υπάλληλοι, οι οποίοι παραμένουν στη θέση που αποσπάστηκαν, κατά παράταση της αρχικής απόσπασης, εφόσον έχουν εξαντλήσει το όριο των ημερών καταβολής σε αυτούς της σχετικής αποζημίωσης ή αποσπώνται πάλι μέσα σε έξι (6) μήνες στον ίδιο τόπο.

γ. Οι αποσπώμενοι από περιφερειακές υπηρεσίες στους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης, καθώς και από την περιφέρεια κάθε νομού στην έδρα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

5. Επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος και του Υπαλληλικού Κώδικα, η απόσπαση υπαλλήλων στους χώρους λειτουργίας των καζίνο, για τον έλεγχο των επιχειρήσεων αυτών. Στους υπαλλήλους αυτούς εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.

'Αρθρο 14

Δαπάνες μετάθεσης

1. Οι μετακινούμενοι λόγω μετάθεσης δικαιούνται:

α. Τα έξοδα μετακίνησης των ιδίων και των μελών της οικογένειάς τους.

β. Έξοδα μεταθέσεως.

2. Δικαιούται επίσης ο λειτουργός ή υπάλληλος εξόδων μετακίνησης των μελών της οικογένειάς του που τον ακολουθούν. Ως μέλη της οικογένειας νοούνται ο ή η σύζυγος, τα άγαμα τέκνα του μέχρι του 20ού έτους της ηλικίας τους συμπληρωμένου ή μέχρι του 25ου, εφόσον φοιτούν σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή σε περίπτωση σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας ανεξαρτήτως ηλικίας, οι γονείς και των δύο συζύγων, εφόσον διαμένουν με τον υπάλληλο και συντηρούνται από αυτόν. Τα μέλη των οικογενειών των δημοσίων υπαλλήλων δικαιούνται να ταξιδεύουν στις ίδιες θέσεις με τους μετατιθέμενους υπαλλήλους.

3. Ο μετακινούμενος λόγω μετάθεσης δικαιούται τα έξοδα μετακίνησης αυτού και των μελών της οικογένειάς του, καθώς και ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί του ατομικού εισιτηρίου του.

Ο μετακινούμενος με ιδιωτικής χρήσης μεταφορικό μέσο, που ανήκει στον ίδιο ή σε σύζυγο, δικαιούται την προβλεπόμενη από το άρθρο 6 του παρόντος νόμου χιλιομετρική αποζημίωση.

Αν τα μέλη της οικογένειας του υπαλλήλου δεν συνταξιδεύουν, το αντίτιμο των εισιτηρίων τους βαρύνει το Δημόσιο, με την προϋπόθεση ότι αυτά μετακινούνται πριν παρέλθει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των έξι (6) μηνών από την ημερομηνία μετακίνησης του υπαλλήλου.

4. Στον μετακινούμενο λόγω μετάθεσης παρέχεται βασικό ποσό εξόδων μετάθεσης, που ορίζεται σε τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές για μετακίνηση που η συνολική χερσαία απόσταση από τον τόπο μετάθεσης είναι μέχρι εκατό (100) χιλιόμετρα.

Το ποσό αυτό ισχύει και για μεταθέσεις στη νησιωτική Ελλάδα.

5. Το βασικό ποσό της προηγούμενης παραγράφου προσαυξάνεται, κατά περίπτωση, ως εξής:

Α. Κατά 10%

Για κάθε μετακινούμενο μέλος της οικογένειας του υπαλλήλου, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Β. Κατά 50%

Για μεταθέσεις από, προς και μεταξύ των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου και Δωδεκανήσου.

Γ. Κατά 30%

Για μεταθέσεις από, προς και μεταξύ νήσων προβληματικής περιοχής κατηγορίας Α', όπως αυτές καθορίζονται με την κοινή απόφαση αρ.ΔΙΔΑΔ/Φ.50/265/ 29847/92 (ΦΕΚ 667 Β') των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών, πλην των αναφερομένων στην προηγούμενη περίπτωση (Β).

Δ. Κατά 20%

Για λοιπές, πλην των ανωτέρω περιπτώσεων, μεταθέσεις από νησί σε νησί, από την ηπειρωτική Ελλάδα στη νησιωτική και αντίστροφα, όταν χρησιμοποιείται θαλάσσιο μέσο μεταφοράς της οικοσκευής για περισσότερο από είκοσι (20) ναυτικά μίλια.

6. Όταν η συνολική χερσαία απόσταση για τη μεταφορά της οικοσκευής του μετατιθέμενου υπερβαίνει τα εκατό (100) χιλιόμετρα, προστίθενται και διακόσιες (200) δραχμές ανά χιλιόμετρο, για την πάνω από εκατό (100) χιλιόμετρα απόσταση.

Εάν η μετακίνηση περιλαμβάνει και διαδρομή με θαλάσσιο μέσο μεταφοράς, καταβάλλεται ο ναύλος ενός ιδιωτικής χρήσης επιβατικού αυτοκινήτου που ανήκει στον υπάλληλο ή σε σύζυγο, καθώς και ο ναύλος απλής διαδρομής του μεταφερόντος την οικοσκευή του υπαλλήλου φορτηγού αυτοκινήτου Δ.Χ..

7. Η καταβολή της κατά τα ανωτέρω οριζόμενης δαπάνης μεταφοράς της οικοσκευής δικαιολογείται με την προσκόμιση φορτωτικής ή άλλων επίσημων παραστατικών στοιχείων, που καλύπτουν τουλάχιστον το εβδομήντα τοις εκατό (70%) της δαπάνης που δικαιούται. Στην περίπτωση που το συνολικό ποσό των υποβληθέντων παραστατικών στοιχείων δεν καλύπτει το παραπάνω ποσοστό, καταβάλλεται στον μετατιθέμενο το συνολικό ποσό των παραστατικών στοιχείων και το τριάντα τοις εκατό (30%) του ποσού που προβλέπεται στις παραγράφους 4, 5 και 6 του παρόντος.

Στην περίπτωση που δεν προσκομισθεί φορτωτική ή άλλο επίσημο παραστατικό στοιχείο, καταβάλλεται μόνο το τριάντα τοις εκατό (30%) του βασικού ποσού.

Το βασικό ποσό και τα ποσοστά προσαύξησης που ορίζονται στο άρθρο αυτό δύναται να αναπροσαρμόζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

8. Τα οριζόμενα με το παρόν άρθρο έξοδα μετάθεσης καταβάλλονται και στους εκπαιδευτικούς που μετατίθενται με αίτησή τους, μετά τη συμπλήρωση τεσσάρων (4) διδακτικών ετών ή χωρίς αίτησή τους για τις ανάγκες της υπηρεσίας, ανεξάρτητα από το χρόνο παραμονής τους στον τόπο από τον οποίο μετατίθενται.

9. Οι τοποθετούμενοι σε τόπους εκτός της πόλεως στην οποία είναι η έδρα της οργανικής τους μονάδας και σε απόσταση μεγαλύτερη των πενήντα (50) χιλιομέτρων, δικαιούνται τα έξοδα μετακίνησης των ιδίων και των μελών της οικογένειάς τους, όπως τα μέλη αυτά ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και το πενήντα τοις εκατό (50%) του βασικού ποσού των δαπανών μετάθεσης της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού.

'Αρθρο 15

Μη δικαιούμενοι δαπανών μεταθέσεως

1. Οι, από το προηγούμενο άρθρο, αναγνωριζόμενες δαπάνες μετάθεσης δεν καταβάλλονται:

α. Στους νεοδιοριζόμενους υπαλλήλους για τη μετάβασή τους από τον τόπο κατοικίας τους στον τόπο διορισμού τους.

β. Στους μετατιθέμενους με αίτησή τους, εφόσον η μετάθεσή τους πραγματοποιείται πριν παρέλθουν τέσσερα (4)

χρόνια από την προηγούμενη μετάθεση ή τοποθέτηση.

γ. Στους τοποθετούμενους με αίτησή τους, κατά την παράγραφο 9 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 16

Δαπάνες αποχωρούντων από την υπηρεσία

1. Οι αποχωρούντες από την υπηρεσία, εφόσον έχουν δικαίωμα συνταξιοδότησης, καθώς και οι για λόγους υγείας απολυόμενοι, για τη μετάβαση από τον τόπο που υπηρετούσαν στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους, δικαιούνται τα υπό του άρθρου 14 του παρόντος νόμου προβλεπόμενα έξοδα, με την προϋπόθεση ότι η φορτωτική ή άλλα επίσημα παραστατικά στοιχεία, που θα προσκομίσουν, καλύπτουν το ογδόντα τοις εκατό (80%) της δαπάνης που δικαιούνται.

2. Τα παραπάνω έξοδα δικαιούνται επίσης τα μέλη οικογένειας των εν ενεργεία δημοσίων υπαλλήλων και κρατικών λειτουργών που απεβίωσαν, εφόσον η μετακίνησή τους, από τον τόπο που υπηρετούσε ο αποβιώσας υπάλληλος στον τόπο της μόνιμης εγκατάστασής τους, πραγματοποιηθεί σε ανατρεπτική προθεσμία έξι (6) μηνών από το θάνατο του υπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Άρθρο 17

Δαπάνες μετακίνησης από και προς το εξωτερικό - Επίδομα αλλοδαπής

1. Στα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου πρόσωπα, που μεταβαίνουν με εντολή του Δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, μέχρι τριάντα (30) ημέρες, καταβάλλονται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης.

2. Για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα (30) ημερών καταβάλλεται στους ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής, σε ποσοστό επί του επιδόματος αλλοδαπής του Έλληνα πρέσβη της χώρας όπου υπηρετούν, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, για τους πολιτικούς υπαλλήλους και με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών και Οικονομικών για τους στρατιωτικούς, με εξαίρεση τις ειδικές περιπτώσεις του άρθρου 20 του παρόντος νόμου.

Το ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής καταβάλλεται με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγείται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών.

3. Τα έξοδα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού καταβάλλονται και στο πολιτικό και στρατιωτικό προσωπικό που έχει τοποθετηθεί στο εξωτερικό ή έχει μεταβεί για εκπαίδευση ή εκτέλεση υπηρεσίας, για χρονικό διάστημα άνω των δώδεκα (12) μηνών και μετακινείται με ειδική αποστολή ή για εκτέλεση υπηρεσίας ή για εκπαίδευση από τη μόνιμη έδρα στην ίδια ή άλλη χώρα του εξωτερικού.

Οι αποστελλόμενοι για εκπαίδευση για διάστημα κάτω του έτους δικαιούνται έξοδα μετακίνησης και διανυκτέρευσης, εφόσον δεν καλύπτονται αυτά από το Φορέα Εκπαίδευσης, όταν μετακινούνται για λόγους εκπαίδευσης στην ίδια ή άλλη χώρα του εξωτερικού.

4. Οι μετακινούμενοι από το εσωτερικό στο εξωτερικό και αντίστροφα, καθώς και οι μετακινούμενοι εντός της ίδιας ή άλλης χώρας του εξωτερικού, μπορούν να χρησιμοποιούν το ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο, δικό τους ή συζύγου και τους καταβάλλεται η χιλιομετρική αποζημίωση, σύμφωνα προς τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του παρόντος νόμου. Η αποζημίωση αυτή δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει συνολικά το αντίτιμο του αεροπορικού εισιτηρίου και, σε περίπτωση που η διαδρομή αυτή δεν καλύπτεται από αεροπορική σύνδεση, τη δαπάνη του αντίστοιχου συγκοινωνιακού μέσου.

Ως ημέρες ταξιδιού δικαιολογούνται μόνο οι απαιτούμενες για τη μετακίνηση με αεροπορικό μέσο.

Όταν η μετακίνηση γίνεται με άλλο μέσο εκτός αεροπορικού ή με ιδιωτικής χρήσεως αυτοκίνητο, καταβάλλεται το αντίτιμο του εισιτηρίου του μεταφορικού μέσου του οποίου έγινε χρήση και ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί του εισιτηρίου για μικροδαπάνες ταξιδιού.

5. Η εντολή μετακίνησης από και προς το εξωτερικό εκδίδεται με την προϋπόθεση ότι υπάρχει σχετική πίστωση στον προϋπολογισμό. Η συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής αναφέρεται στην απόφαση ή στην εντολή μετακίνησης.

Άρθρο 18

Κατηγορίες χωρών

1. Οι χώρες του εξωτερικού διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες για τον καθορισμό της ημερήσιας αποζημίωσης των μετακινουμένων σε αυτές:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α'

Άγιος Μαρίνος, Αίγυπτος, Αζερμπαϊτζάν, Αλβανία, Αλγερία, Ανδόρα, Αργεντινή, Αρμενία, Αυστρία, Βατικανό, Βέλγιο, Βενεζουέλα, Βουλγαρία, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Γεωργία, Δανία, Δημοκρατία Κρεμ, Ελβετία, Εσθονία, Ζαΐρ, Η.Π.Α., Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιαπωνία, Ιορδανία, Ιράκ, Ιρλανδία, Ισλανδία, Ισπανία, Ισραήλ, Ιταλία, Καζακστάν, Καναδάς, Κατάρ, Κίνα, Κορέα, Κούβα, Κουβέιτ, Κροατία, Κύπρος, Λάος, Λεσότο, Λεττονία, Λίβανος, Λιβύη, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μαδαγασκάρη, Μαλαισία, Μαλβίδες, Μεξικό, Μονακό, Μπαχρέιν, Μπούρμπα, Νέα Γουινέα, Νιγηρία, Νορβηγία, Ολλανδία, Ομάν, Ουγγαρία, Ουκρανία, Ουρουγουάη, Περού, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Ρωσία, Σαουδική Αραβία, Σλοβενία, Σενεγάλη, Σιγκαπούρη, Σουδάν, Σουηδία, Συρία, Ταϊλάνδη, Τσεχία, Τουρκία, Υεμένη Βόρεια και Νότια, Φιλιππίνες, Φινλανδία, Χιλή, Χογκ-Κογκ, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Σκόπια, Λευκορωσία, Σλοβακία, Μολδαβία, Λιχτενστάιν.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β'

Αιθιοπία, Αϊτή, Ακτή Ελεφαντοστού, Αυστραλία, Βολιβία, Γουιάνα, Γκαμπόν, Γουατεμάλα, Γουϊνέα, Δομινικανική Δημοκρατία, Ελ Σαλβαδόρ, Ζάμπια, Ζιμπάμπουε, Ινδία, Ινδονησία, Ιράν, Ισημερινός, Καμερούν, Κένυα, Κολομβία, Κόστα Ρίκα, Λιβερία, Μαλί, Μάλτα, Μαλάουϊ, Μarόκο, Μαυριτανία, Μαυρίκιος, Μπαχάμες, Μπαρμπάδος, Μπουτάν, Νέα Ζηλανδία, Νεπάλ, Νικαράγουα, Νοτιοαφρικανική Ένωση, Ονδούρα, Ουγκάντα, Πακιστάν, Παναμάς, Παραγουάη, Ρουάντα, Σιέρα Λεόνε, Σρι Λάνκα, Τανζανία, Τζαμάικα, Τουμανία, Τυνησία, Φίτζι.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ'

Όλες οι χώρες που δεν περιλαμβάνονται σε μία από τις παραπάνω κατηγορίες.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών μπορεί να γίνει νέα κατάταξη των χωρών στις προβλεπόμενες από την προηγούμενη παράγραφο του παρόντος άρθρου κατηγορίες.

Άρθρο 19

Ημερήσια αποζημίωση

1. Η ημερήσια αποζημίωση εξωτερικού καθορίζεται κατ' αποκοπή σε ΕΥΡΩ και καταβάλλεται ανάλογα με την κατηγορία στην οποία εντάσσονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος νόμου και της χώρας στην οποία μεταβαίνουν, με τις ακόλουθες διακρίσεις:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΧΩΡΑΣ	A	B	Γ
A. Κατηγορία Ι άρθρου 4			
α. Πρωθυπουργός, Πρόεδρος της Βουλής και Αντιπρόεδροι της Κυβέρνησης και της Βουλής	170	155	140
β. Υπουργοί, Αναπληρωτές			

Υπουργοί και Υφυπουργοί	140	130	120
γ. Λοιποί της ίδιας κατηγορίας	110	100	90
Β. Κατηγορία II: περίπτωση (α)	105	95	85
Κατηγορία II: περίπτωση (β)	95	85	80
Γ. Κατηγορία III: περίπτωση (α)	85	75	70
Κατηγορία III: περίπτωση (β)	75	70	60
Δ. Κατηγορία IV	70	60	50

2. Στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών με βαθμό Συμβούλου Πρεσβείας Α' ή Β', όταν μεταβαίνουν στο εξωτερικό ως αρχηγοί τριμελών τουλάχιστον ειδικών αποστολών, καταβάλλεται η αποζημίωση της Κατηγορίας I περίπτωσης Αγ' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

3. Οι ευρισκόμενοι με ειδική αποστολή στο εξωτερικό, στους οποίους καταβάλλεται ημερήσια αποζημίωση εξωτερικού, όταν καλούνται να μεταβούν για εκτέλεση υπηρεσίας σε άλλη χώρα από αυτή που υπηρετούν, δικαιούνται την ημερήσια αποζημίωση της χώρας, στην οποία μετακινούνται.

4. Η καθοριζόμενη με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ημερήσια αποζημίωση μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 20

Ημερήσια αποζημίωση ειδικών περιπτώσεων

στρατιωτικών

1. Ειδικά για το προσωπικό αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που υπηρετεί στην Κύπρο, η αποζημίωση και τα λοιπά έξοδα καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών.

2. Η ημερήσια αποζημίωση κατά το άρθρο 19 καταβάλλεται στο στρατιωτικό προσωπικό που μεταβαίνει για στρατιωτικές αποστολές, ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες, αυξημένης κατά ποσοστό μέχρι πενήντα τοις εκατό (50%). Το πρόσθετο αυτό ποσοστό καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών.

3. Στο στρατιωτικό προσωπικό, που υπηρετεί σε πολεμικά πλοία, καθώς και στο πολιτικό και στρατιωτικό προσωπικό που επιβαίνει σε αυτά, ειδικά κατά τις ημέρες παραμονής του πλοίου σε λιμάνια του εξωτερικού, ανεξάρτητα εάν του παρέχεται κατάλυμα στην ξηρά, καταβάλλεται ημερήσια αποζημίωση εξωτερικού καθοριζόμενη κατ' αποκοπή σε ΕΥΡΩ, ανάλογα με το βαθμό και την κατηγορία της χώρας στην οποία ελλιμενίζεται το πλοίο, ως εξής:

ΒΑΘΜΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΧΩΡΑΣ	A	B	Γ
α. Αντιναύαρχος και αντίστοιχοι Υποναύαρχος και αντίστοιχοι Αρχιπλοίαρχος και αντίστοιχοι Πλοίαρχος και αντίστοιχοι	80	70	60
β. Αντιπλοίαρχος και αντίστοιχοι Διευθυντής-Ειδικός Συνεργάτης Σύμβουλοι	70	60	50
γ. Πλωτάρχης και αντίστοιχοι -Τμηματάρχης	60	50	40
δ. Υποπλοίαρχος και αντίστοιχοι	50	40	35
ε. Ανθυποπλοίαρχος και αντίστοιχοι - Λοιπό προσωπικό, Σημαιοφόρος στ. Σ.Ε.Α.	40	35	25
Ανθυπασπιστής Ν.Δόκιμος	35	25	20
ζ. Υπαξιωματικοί Μαθητές	25	20	15
η. Οπλίτες (Ν/δίοιποι)	20	15	15

Κατά τις ημέρες πλου καταβάλλεται ημερήσια αποζημίωση εσωτερικού.

4. Στους υπηρετούντες σε υποβρύχια του Πολεμικού Ναυτικού, κατά τις ημέρες παραμονής του υποβρυχίου σε λιμάνια αλλοδαπής, καθώς και σε αυτούς που διανυκτερεύουν εκτός των πολεμικών πλοίων για υπηρεσιακούς λόγους, εφόσον δεν παρέχεται κατάλυμα, η αποζημίωση της προηγούμενης παραγράφου καταβάλλεται στο διπλάσιο. Στην περίπτωση αυτή δεν καταβάλλονται έξοδα διανυκτέρευσης.

Στο στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό, που επιβαίνει σε πολεμικά πλοία ξένων κρατών, κατά τη διάρκεια των εν πλω ασκήσεων, καταβάλλεται η καθοριζόμενη με την προηγούμενη παράγραφο αποζημίωση, η οποία αντιστοιχεί στην κατηγορία της χώρας, της οποίας τη σημαία φέρει το πλοίο.

Στο προσωπικό που υπηρετεί ή επιβαίνει στα πολεμικά πλοία του Πολεμικού Ναυτικού, που συμμετέχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο σε ειδικές αποστολές για επιχειρήσεις, οι οποίες καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Άμυνας καταβάλλεται η ανωτέρω αποζημίωση στο διπλάσιο για τις ημέρες παραμονής τους εκτός των ελληνικών θαλασσών.

5. Τα παραπάνω ποσά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών.

Άρθρο 21

Προϋποθέσεις καταβολής ημερήσιας αποζημίωσης εξωτερικού

1. Οι μετακινήσεις των αναφερόμενων στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου πραγματοποιούνται μετά από προ-ηγούμενη έγκριση του αρμόδιου Υπουργού ή του εξουσιοδοτημένου οργάνου.

2. Η ημερήσια αποζημίωση εξωτερικού καταβάλλεται από την ημέρα της αναχώρησης μέχρι και την ημέρα της επανόδου, ως εξής:

A. Ολόκληρη

α. Για κάθε ημέρα παραμονής και διανυκτέρευσης στη χώρα μετάβασης.

β. Για την ημέρα μετάβασης και επιστροφής.

γ. Σε περίπτωση πρόσκλησης, όταν προσφέρεται από την ίδια ή άλλη πηγή, μόνο το αντίτιμο του εισιτηρίου και τα έξοδα διανυκτέρευσης.

B. Συμπληρωματικό ποσό της δικαιούμενης ολόκληρης, σε περίπτωση καταβολής μέρους της αποζημίωσης αυτής από άλλη πηγή.

Γ. Μειωμένη κατά 30%

Όταν πραγματοποιείται μετακίνηση των υπηρετούντων στο εξωτερικό για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή εκπαίδευση στην ίδια ή άλλη χώρα του εξωτερικού και αυθημερόν επάνοδος στην έδρα τους.

Δ. Μειωμένη κατά 50%

α. Σε περίπτωση αυθημερόν μετάβασης και επιστροφής από την Ελλάδα στο εξωτερικό.

β. Σε περίπτωση που παρέχεται δωρεάν ημιδιατροφή ή διατροφή με μειωμένες τιμές.

Ε. Μειωμένη κατά 75%, σε περίπτωση μετακίνησης με πληρωμένα ή καλυμμένα όλα τα έξοδα διατροφής και διανυκτέρευσης, από φορέα άλλον από εκείνο στον οποίο ανήκει ο μετακινούμενος.

Άρθρο 22

Δαπάνες διανυκτέρευσης στο εξωτερικό

1. Σε όσους αποστέλλονται με ειδική αποστολή ή για εκτέλεση υπηρεσίας ή εκπαίδευση στο εξωτερικό, καταβάλλονται τα έξοδα διαμονής στο ξενοδοχείο, τα οποία υπολογίζονται κατά κανόνα στο νόμισμα της χώρας μετάβασης, όταν αυτό εντάσσεται στην κατηγορία των σταθερών ισοτιμιών, άλλως σε ΕΥΡΩ.

2. Τα ξενοδοχεία στα οποία επιτρέπεται η διαμονή των κατά την προηγούμενη παράγραφο μετακινούμενων στο εξωτερικό, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία εντάσσονται βάσει του άρθρου 4 του παρόντος, είναι τα εξής:

α. Σε ξενοδοχεία 5 αστέρων, οι της κατηγορίας Ια, καθώς και τα άτομα που συνοδεύουν αυτούς.

β. Σε ξενοδοχεία 4 αστέρων, οι της κατηγορίας Ιβ, Ιγ, Ιδ, καθώς και της κατηγορίας Ιε.

γ. Σε ξενοδοχεία 3 αστέρων, οι της κατηγορίας ΙΙΙ και ΙV.

Ειδικά, προκειμένου περί μετακινήσεων σε χώρες, στις οποίες επικρατούν ειδικές συνθήκες διαβίωσης, επιτρέπεται η διανυκτέρευση σε ξενοδοχεία κατηγορίας ανώτερης από εκείνη που δικαιούται ο μετακινούμενος, κατά τις προαναφερόμενες διακρίσεις.

Άρθρο 23

Δαπάνες μετάθεσης - τοποθέτησης - απόσπασης

1. Οι μετακινούμενοι πολιτικοί και στρατιωτικοί υπάλληλοι, λόγω μετάθεσης ή τοποθέτησης ή απόσπασης από το εσωτερικό στο εξωτερικό και αντίστροφα ή από μια πόλη χώρας του εξωτερικού σε άλλη πόλη της ίδιας ή άλλης χώρας, οι αποσπώμενοι ή τοποθετούμενοι στο εξωτερικό σε πρεσβευτικές ή προξενικές διπλωματικές αρχές ή διεθνείς οργανισμούς, καθώς και οι αποστέλλομενοι για υπηρεσία ή με ειδική αποστολή ή εκπαίδευση, δικαιούνται:

α. Τα έξοδα μετακίνησης των ιδίων και των μελών της οικογένειάς τους.

β. Τις δαπάνες μεταφοράς της οικοσκευής τους.

γ. Έξοδα πρώτης εγκατάστασης, τα οποία αντιστοιχούν σε ένα μηνιαίο επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής.

2. Τα έξοδα μετακίνησης των μελών της οικογένειας, των κατά την προηγούμενη παράγραφο μετακινούμενων, καθώς και οι δαπάνες μεταφοράς οικοσκευής, αναγνωρίζονται, όταν η μετακίνηση των υπαλλήλων αυτών προβλέπεται για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους. Στους μετακινούμενους για μικρότερο χρονικό διάστημα, δεν καταβάλλονται οι δαπάνες αυτές.

Για όσους αποστέλλονται στο εξωτερικό για υπηρεσία ή με ειδική αποστολή, σε περίπτωση ανάκλησής τους, κατόπιν αιτήσεως ή με υπαίτιότητά τους, προ της συμπληρώσεως τριμήνου, τα έξοδα μετακίνησης των μελών της οικογένειάς τους, καθώς και η δαπάνη μεταφοράς της οικοσκευής, βαρύνουν τους ίδιους.

Στην περίπτωση που τα μέλη της οικογένειας των υπαλλήλων δεν συνταξιδεύουν μαζί του, το αντίτιμο των εισιτηρίων τους βαρύνει το Δημόσιο, εφόσον αυτά μετακινούνται πριν από τη συμπλήρωση εξαμήνου από την ημερομηνία που μετακινήθηκε ο υπάλληλος.

3. Τα κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έξοδα, καταβάλλονται και για την επιστροφή στην Ελλάδα, των υπαλλήλων που υπηρετούν στο εξωτερικό, οι οποίοι παραιτούνται ή απολύονται λόγω συνταξιοδότησης. Επίσης καταβάλλονται οι δαπάνες μεταφοράς της οικοσκευής του υπαλλήλου που απεβίωσε στο εξωτερικό, καθώς και τα έξοδα μετακίνησης για την επιστροφή των μελών της οικογένειάς του.

4. Μέλη οικογένειας του μετακινούμενου στο εξωτερικό υπαλλήλου, λόγω μετάθεσης, απόσπασης ή τοποθέτησης, για τα οποία δικαιούται έξοδα μετακίνησης όταν αυτά τον ακολουθούν στις ανωτέρω μετακινήσεις, είναι ο ή η σύζυγος και τα άγαμα τέκνα μέχρι είκοσι (20) ετών ή μέχρι είκοσι πέντε (25) ετών, εφόσον τα τελευταία αποδεδειγμένα φοιτούν σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, καθώς και τα τέκνα που είναι σωματικά ή πνευματικά ανάπηρα για άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος.

5. Για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 137 του ν. 2594/1998 (ΦΕΚ 62 Α').

6. Οι μετακινούμενοι με επιβατικό αυτοκίνητο, δικό τους ή σύζυγου καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής ή τμήμα αυτής, δικαιούνται την αξία ενός αεροπορικού εισιτηρίου της αντίστοιχης διαδρομής της θέσης που δικαιούνται να ταξιδεύουν. Επιπλέον δικαιούνται το μισό της αξίας του ανωτέρω εισιτηρίου όταν συνοδεύονται από ένα μέλος

της οικογένειάς τους, ολόκληρη δε την αξία όταν συνοδεύονται από περισσότερα του ενός μέλη.

7. Στις δαπάνες μεταφοράς της οικοσκευής περιλαμβάνονται το κόμιστρο, τα έξοδα συσκευασίας - αποσυσκευασίας, φορτώσεως - εκφορτώσεως, καθώς και οι δαπάνες ενδιάμεσων σταθμών.

Προκειμένου περί των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών, στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται και τα ασφάλιστρα, αποθήκευτρα και υπέρβαρα, κατά τις ισχύουσες περί αυτών ειδικές διατάξεις.

8. Οικοσκευή θεωρείται το σύνολο του οικιακού εξοπλισμού, η επίπλωση, ο ρουχισμός και τα ατομικά είδη, εκτός από το αυτοκίνητο.

Το μέγιστο όριο κυβισμού της οικοσκευής που δικαιούνται να μεταφέρουν με δαπάνη του Δημοσίου οι μετακινούμενοι, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ανάλογα με το βαθμό, τη θέση, την τυχόν επίπλωση της κατοικίας στην οποία εγκαθίστανται και την οικογενειακή τους κατάσταση.

Προκειμένου για υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών, για τον καθορισμό του ορίου αυτού απαιτείται και σύμπραξη του Υπουργού Εξωτερικών.

9. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 πρόσωπα, όταν μετακινούνται από μία πόλη του εξωτερικού σε άλλη, της ίδιας ή άλλης χώρας, δικαιούνται τις πραγματικές δαπάνες μεταφοράς της, κατά την προηγούμενη παράγραφο, οικοσκευής.

Το ύψος της δαπάνης εγκρίνεται από ειδική επιτροπή, ύστερα από αξιολόγηση τριών (3) τουλάχιστον προσφορών αναγνωρισμένων γραφείων ή εταιρειών μεταφορών, που υποβάλλονται από τον ίδιο τον μετακινούμενο.

Στην επιτροπή αυτή μετέχουν δύο (2) υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών και ένας (1) υπάλληλος του Υπουργείου Εξωτερικών.

Τα μέλη της Επιτροπής, ο τρόπος αξιολόγησης των προσφορών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών.

10. Η δαπάνη μεταφοράς της οικοσκευής εγκρίνεται, εάν η μεταφορά πραγματοποιηθεί, το αργότερο μέσα σε έξι (6) μήνες, από την ανάληψη υπηρεσίας στη νέα θέση του μετακινούμενου και προκειμένου περί απολυομένων ή παραιτούμενων, από την παράδοση υπηρεσίας.

Η ίδια προθεσμία ισχύει και για τις δαπάνες μεταφοράς οικοσκευής του υπαλλήλου που απεβίωσε στο εξωτερικό.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται να εγκριθεί η δαπάνη μεταφοράς της οικοσκευής και μετά την παρέλευση των έξι (6) μηνών και πάντως όχι πέραν των δώδεκα (12) μηνών.

11. Σε περίπτωση μετακίνησης συζύγων υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. στην ίδια πόλη, τα έξοδα μεταφοράς οικοσκευής καταβάλλονται μόνο στον ένα σύζυγο.

12. Για τους αποστέλλομενους στο εξωτερικό για εκτέλεση υπηρεσίας ή εκπαίδευση για χρονικό διάστημα μικρότερο του έτους και άνω του διμήνου δικαιολογείται σε βάρος του Δημοσίου δαπάνη υπερβάλλοντος βάρους αποσκευών, η οποία είναι ίση με το διπλάσιο του ορίου που δικαιολογεί δωρεάν η αεροπορική εταιρία, με την οποία μετακινείται ο υπάλληλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΡΥΘΜΙΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Άρθρο 24

Περιορισμός και έλεγχος δαπανών

Στο τέλος κάθε εξαμήνου οι οικονομικές υπηρεσίες του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. συντάσσουν απολογιστικές καταστάσεις δαπανών μετακίνησης των λειτουργών, υπαλλήλων και λοιπών προσώπων, που μετακινούνται τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, ανεξάρτητα από το φορέα που βαρύνουν οι δαπάνες αυτές, τις οποίες υποβάλλουν στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο τρόπος κατάρτισης και απεικόνισης των στοιχείων των απολογιστικών αυτών καταστάσεων, ο χρόνος υποβολής αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία προς τούτο λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

'Άρθρο 25

Σε κάθε μέτοχο που απέκτησε μετοχές του Ο.Τ.Ε., κατά τη δημόσια εγγραφή που έλαβε χώρα στην Ελλάδα σύμφωνα με την αριθμ. 3223/21.10.1998 απόφαση της Διευπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποίησης και εξακολουθεί να τις κατέχει τουλάχιστον επί έξι (6) μήνες από της ημερομηνίας υπογραφής των συμβάσεων αναδοχής, παρέχεται από τον Υπουργό Οικονομικών μία δωρεάν μετοχή ανά δέκα κατεχόμενες κατά τα ανωτέρω μετοχές και μέχρι εκατό συνολικά δωρεάν μετοχές ανά μέτοχο.

Οι δικαιούχοι των δωρεάν μετοχών απαλλάσσονται από οποιονδήποτε άμεσο ή έμμεσο φόρο ή άλλη εισφορά υπέρ του Δημοσίου, ασφαλιστικών ταμείων ή τρίτων για την αξία των ως άνω μετοχών του Ο.Τ.Ε..

'Άρθρο 26

Στο άρθρο 14 του ν. 2303/1995 "Πληρωμή αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων μέσω Τραπεζικού Συστήματος και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ 80 Α') προστίθεται νέα παρ. 2 ως κάτωθι:

"2. Η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της παρ.1 του παρόντος άρθρου, η διευθέτηση - εξόφληση κατά οποιονδήποτε τρόπο των απαιτήσεων του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων (Ο.Α.Ε.) από την Ανώνυμη Εταιρία Ελληνικό Πυριποδοποιείο και Καλυκοποιείο (Α.Ε.Ε.Π.-Κ. -ΠΥΡΚΑΛ) που προέρχονται από τόκους δανείων, καθώς και η εκχώρηση στο Δημόσιο του ποσού της απαίτησής του από τον Ο.Α.Ε. που μετοχοποιείται, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου υπέρ του Δημοσίου και τρίτων."

'Άρθρο 27

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 60 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α'), όπως αντικαταστάθηκε τελικώς με την παράγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 2628/1998 (ΦΕΚ 151 Α'), αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

"3. Οι λογαριασμοί του Δημοσίου, που λειτουργούν χωρίς τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την προηγούμενη παράγραφο, καταργούνται την 31η Δεκεμβρίου 1999. Τα τυχόν υφιστάμενα περιουσιακά στοιχεία των καταργούμενων λογαριασμών αποτελούν δημόσια περιουσία, τα δε χρηματικά υπόλοιπα αυτών κατατίθενται σε δημόσια οικονομική υπηρεσία μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999 και εμφανίζονται στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού."

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 60 του ν. 2362/1995, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2433/1996, της παρ. 10 του άρθρου 31 του ν. 2579/1998 και της παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 2628/1998, αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

"Υποχρεώσεις πληρωτέες σε βάρος των καταργούμενων λογαριασμών που είχαν αναληφθεί ή αναλαμβάνονται εφεξής μπορεί να εξοφληθούν από το χρηματικό υπόλοιπο αυτών μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999."

'Άρθρο 28

1. Θεωρούνται έγκυρες και δεν θίγονται τα πάσης φύσεως δικαιώματα των κυρίων τους, μετοχές οι οποίες προήλθαν από αύξηση μετοχικού κεφαλαίου ανωνύμων εταιρειών, οι οποίες είχαν υπαχθεί στις ρυθμίσεις του ν. 1386/1983 (ΦΕΚ 107 Α'), δυνάμει υπουργικών αποφάσεων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 8 και 10 παρ. 1 του ν. 1386/1983, όπως ίσχυαν πριν την αντικατάστασή τους από τα άρθρα 47 και 49 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α') και οι οποίες αποφάσεις κηρύχθηκαν ή αναγνωρίστηκαν με αμετάκλητη δικαστική απόφαση άκυρες, εφόσον:

α) Οι σχετικές με τις ανωτέρω αυξήσεις, τροποποιήσεις του καταστατικού έχουν εγκριθεί από τις κατά περίπτωση αρμόδιες

αρχές εποπτείας.

β) Οι σχετικές εγκριτικές αποφάσεις του Υπουργού Εμπορίου ή του Νομάρχη έχουν δημοσιευθεί, σύμφωνα με την τότε ισχύουσα νομοθεσία, στο τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε. της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, και

γ) Οι ανωτέρω δημοσιευθείσες εγκριτικές αποφάσεις παραμένουν σε ισχύ κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Οι, κατά το χρόνο αύξησης του κεφαλαίου, μέτοχοι των ανωτέρω εταιρειών, καθώς και οι καθολικοί διάδοχοί τους, διατηρούν μόνον αξίωση πλήρους αποζημιώσεως κατά τις περί αδικτοπραξιών διατάξεις για τις τυχόν ζημιές που υπέστησαν συνεπεία των ανωτέρω αυξήσεων.

2. Η αγωγή αποζημίωσης στρέφεται αποκλειστικά κατά του Ελληνικού Δημοσίου, αποκλεισμένης οποιασδήποτε ευθύνης του νομικού προσώπου της εταιρείας την οποία αφορούν οι αυξήσεις κεφαλαίου, των μετόχων που απέκτησαν τις μετοχές των φυσικών προσώπων που καθ' οιονδήποτε τρόπο άσκησαν διοίκηση ή διαχείριση της εταιρείας μετά την υπαγωγή της στις ρυθμίσεις του ν. 1386/1983, καθώς και όσων απέκτησαν νομίμως περιουσιακά στοιχεία των ανωτέρω εταιρειών. Η αγωγή, εφόσον δεν έχει ήδη ασκηθεί, ασκείται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαοκτώ (18) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, υπό την προϋπόθεση ότι κατά την 31.12.1998 είτε εκκρεμούσε, ασκηθείσα από τα πρόσωπα του δευτέρου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, αίτηση ή προσφυγή ακυρώσεως ή αγωγή αναγνώρισης της ακυρότητας της αύξησης κεφαλαίου είτε είχε εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση με την οποία έγινε δεκτή τέτοια αίτηση ή προσφυγή ή αγωγή των ανωτέρω προσώπων.

3. Οι πιστωτές των εταιρειών, οι οποίοι απέκτησαν μετοχές που προήλθαν από τις, κατά τα ανωτέρω γενόμενες, αυξήσεις κεφαλαίου, ευθύνονται αναγωγικώς έναντι του Ελληνικού Δημοσίου, επί της αποζημιώσεως της προηγούμενης παραγράφου και σε ποσοστό ίσο με την αναλογία των μετοχών που συνεπεία των αυξήσεων κεφαλαίου περιήλθαν στην κυριότητά τους, ανεξαρτήτως εάν οι ανωτέρω μετοχές έχουν μεταβιβασθεί σε τρίτους.

4. Απαιτήσεις του Δημοσίου κατά μελών διοικητικών συμβουλίων ή μετόχων πριν την υπαγωγή της εταιρείας στις ρυθμίσεις του ν. 1386/1983, οι οποίες απορρέουν από την προβλεπόμενη από το νόμο ατομική ή συλλογική ευθύνη τους ή από προσωπικές εγγυήσεις που παρασχέθηκαν από αυτούς υπέρ της εταιρείας, διατηρούνται και υπάγονται ως προς το χρόνο της παραγραφής τους στις ρυθμίσεις της παρ. 3 του άρθρου 86 του ν. 2362/1993 (ΦΕΚ 247 Α').

Η παραγραφή αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο εκκρεμεί αίτηση ακυρώσεως, προσφυγή ή αγωγή με την οποία ζητείται η ακύρωση των υπουργικών αποφάσεων των άρθρων 8 παρ. 8 και 10 παρ.1 του ν.1386/1983 ή η αναγνώριση της ακυρότητας των αυξήσεων κεφαλαίου, καθώς και κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο εκκρεμεί η αγωγή αποζημιώσεως της παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και για αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου τραπεζικών ανωνύμων εταιρειών, που είχαν υπαχθεί σε καθεστώς προσωρινής επιτροπείας μετά την 1.1.1982 δυνάμει του π.δ. 861/1975 (ΦΕΚ 275 Α'), οι οποίες έγιναν με πράξεις του προσωρινού επιτρόπου τους.

6. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Από την έναρξη ισχύος του το άρθρο 54 του ν. 2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α') καταργείται αόφτου ισχύος.

'Άρθρο 29

1. Οι απαλλαγές που προβλέπονται από την παρ.13 του άρθρου 46α του ν.1892/1990, σε συνδυασμό με την παρ.16 του ίδιου άρθρου, περιλαμβάνουν και τη φορολογία εισοδήματος, εφαρμόζονται δε και στις πάσης φύσεως συμβάσεις που συννομολογούνται σύμφωνα με το άρθρο 5 και κατά τη

διαδικασία των άρθρων 6, 8 και 9 του ν. 2000/1991 και στις συνεπεία αυτών μεταβιβάσεις ακινήτων, κινητών, μετοχών ή πάσης φύσεως δικαιωμάτων, μεταγραφές και πάσης φύσεως πράξεις προς πραγμάτωσή τους, περιλαμβανομένης της συστάσεως και εγγραφής υποθήκης, της εγγραφής προσημειώσεως υποθήκης και της συστάσεως ενεχύρου.

2. Στις ανωτέρω συμβάσεις η μεταβίβαση ονομαστικών ή ανώνυμων μετοχών που δεν έχουν εισαχθεί στο Χρηματιστήριο, γίνεται με ιδιωτικό έγγραφο που κατατίθεται στην αρμόδια για τον αγοραστή Δ.Ο.Υ., εντός δέκα (10) ημερών από την υπογραφή του, σε περίπτωση δε κατά την οποία για τη μεταβίβαση οποιονδήποτε περιουσιακών στοιχείων ή ολόκληρης της επιχείρησης ή των μετοχών απαιτείται προηγούμενη άδεια ή έγκριση οποιασδήποτε αρχής ή η διενέργεια γνωστοποίησης ή τήρησης της διαδικασίας, η άδεια θεωρείται ότι έχει παρασχεθεί και δεν απαιτείται γνωστοποίηση ή η τήρηση της σχετικής διαδικασίας.

3. Η παρ. 23 του άρθρου 46α του ν.1892/1990 εφαρμόζεται για τις πάσης φύσεως άδειες των περιουσιακών στοιχείων των επιχειρήσεων, των οποίων οι μετοχές μεταβιβάζονται σύμφωνα με την περίπτωση α' του άρθρου 5 του ν. 2000/1991, καθώς και των περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται, μισθώνονται ή εξαγοράζονται τελικώς, σύμφωνα με τις περιπτώσεις δ', ε' και στ' του άρθρου 5 του ν. 2000/1991.

4. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από την 4η Φεβρουαρίου 1999.

Άρθρο 30

1. Το Ελληνικό Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από ειδικά εξουσιοδοτημένο από τον Υπουργό Οικονομικών υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών, συμβάλλεται, χωρίς την τήρηση διαδικασιών και προϋποθέσεων που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 35 και 37 του διατάγματος της 26 Ιουνίου/10 Ιουλίου 1944 "Περί Κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου", στη συμφωνία πιστωτών και της εταιρείας με την επωνυμία "ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ Α.Ε.", σύμφωνα με τη διατάξη του άρθρου 44 του ν.1892/1990 και συναινεί στη διαγραφή ή και ρύθμιση των απαιτήσεων του κατά της εταιρείας στο ύψος και σύμφωνα με τους όρους της σχετικής πρότασης της Διευρηγικής Επιτροπής Αποκρατικοποίησης του άρθρου 2 του ν. 2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α'), η οποία διατυπώνεται μετά από σχετική εισήγηση της Διεύθυνσης Εισπράξεων Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Δ16).

Με την παραπάνω συμφωνία οι πιστωτές μπορούν να ορίσουν εκπρόσωπό τους, καθορίζοντας ταυτόχρονα τα καθήκοντά του. Μετά την επικύρωση της συμφωνίας από το αρμόδιο Εφετείο, ο ορισθείς εκπρόσωπος εκπροσωπεί, στα πλαίσια των ανατεθέντων σε αυτόν καθηκόντων όλους τους πιστωτές, ακόμα και τους μη συμβεβλημένους, εκτελώντας στο όνομα και για λογαριασμό τους όλες τις αναγκαίες πράξεις υλοποίησης των όρων της παραπάνω συμφωνίας.

2. Οι πάσης φύσεως απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. και των λοιπών ασφαλιστικών οργανισμών κατά της εταιρείας με την επωνυμία "ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ Α.Ε.", που υφίστανται κατά την ημερομηνία μεταβίβασης των μετοχών της επιχείρησης και κατά το μέρος που δεν θα ικανοποιηθούν από το εισπραχθέντιμο τίμημα μεταβίβασης της επιχείρησης, σύμφωνα με τη συμφωνία του άρθρου 44 του ν.1892/1990, αναλαμβάνονται και εξοφλούνται από το Δημόσιο.

3. Παρέχεται η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου για την κάλυψη του συνόλου των συμβατικών υποχρεώσεων, δηλώσεων και εγγυήσεων που ανέλαβε ο Οργανισμός Οικονομικής Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων (Ο.Α.Ε.) Α.Ε., δυνάμει του με αριθμό 37219/18.12.1998 προσυμφώνου της συμβολαιογράφου Αθηνών Ανδριανής-Δήμητρας Ζαφειροπούλου-Οικονομοπούλου πώλησης των μετοχών της εταιρείας με την επωνυμία "ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ Α.Ε." που του ανήκουν.

4. Παρατείνεται από τη λήξη της και μέχρι τη συμπλήρωση τριών (3) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου η άδεια λειτουργίας Φ14-8577/4038/ 16.7.1997 της Διεύθυνσης

Βιομηχανίας της Νομαρχίας Αττικής των βιομηχανικών εγκαταστάσεων της εταιρείας με την επωνυμία "ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ Α.Ε." στο εργοστάσιο Αθηνών.

5. Το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση καταβολής των αποζημιώσεων των εργαζομένων στην εταιρεία με την επωνυμία "ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ Α.Ε." των οποίων η σχέση εργασίας καταγγέλλεται μέχρι τις 28.2.1999. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται το ύψος της αποζημίωσης, την οποία θα λάβουν λόγω απόλυσης οι αποχωρούντες από την επιχείρηση εργαζόμενοι.

6. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από την 4η Φεβρουαρίου 1999.

Άρθρο 31

1. Για το έτος 1999 και κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 18 του ν. 2539/1997 με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας γίνεται η κατανομή και τοποθέτηση των υπηρετούντων σε κάθε Δ.Ο.Υ. ελεγκτών εσόδων - εξόδων και εισπρακτόρων Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού, ανάλογα με τις ανάγκες των δήμων και κοινοτήτων της περιοχής και καθορίζεται ο τρόπος παροχής της υπηρεσίας αυτών.

Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται και ο τρόπος πληρωμής και ο επιμερισμός της δαπάνης για την πληρωμή των αποδοχών των ανωτέρω, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 13 του ν. 2539/1997 (ΦΕΚ 244 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"5. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, τα ποσά με τα οποία χρηματοδοτούνται έργα των Υποπρογραμμάτων 4 και 5, από 1ης Ιανουαρίου του έτους 1999 εγγράφονται στις Συλλογικές Αποφάσεις Έργων Περιφέρειας (Σ.Α.Ε.Π.). Για το Υποπρόγραμμα 3 εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α').

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να μεταφέρεται το αναγκαίο ποσό από τους πόρους της παρ. 4 του παρόντος άρθρου στο λογαριασμό του άρθρου 68 του ν. 3033/1954 (ΦΕΚ 258 Α') που τηρείται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για την προμήθεια μηχανολογικού εξοπλισμού και οχημάτων του Υποπρογράμματος 4."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 32

Ειδικές ρυθμίσεις - Λογιστικές διατάξεις - Δικαιολογητικά

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών. Ειδικές ή διαφορετικές ρυθμίσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του ν. 2594/1998 "περί οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών (ΦΕΚ 62 Α') για τους υπαλλήλους του Υπουργείου αυτού εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Τα έξοδα διανυκτέρευσης των στρατιωτικών στο εξωτερικό μέχρι την έναρξη της ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου, ρυθμίζονται με την αριθμ. 2019915/1211/0022/6.2.1992 (ΦΕΚ 185 Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών.

3. Οι δαπάνες καταβολής ημερήσιας αποζημίωσης, καθώς και των εξόδων μετακίνησης και λοιπών εξόδων, όπως ορίζονται με τον παρόντα νόμο για όλους τους μετακινούμενους σε κάθε περίπτωση, αποτελούν έξοδα του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους, κατά τη διάρκεια του οποίου εκδίδονται τα οικεία χρηματικά εντάλματα, ανεξάρτητα από τη χρονική περίοδο κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν.

4. Τα χρηματικά εντάλματα που εκδίδονται για την πληρωμή δαπανών των μετακινούμενων στο εξωτερικό, εξοφλούνται

ατελώς και απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων.

Επί της καταβαλλόμενης στο στρατιωτικό προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων ημερήσιας αποζημίωσης εξωτερικού, καθώς και επί του επιδόματος αλλοδαπής ενεργούνται κρατήσεις υπέρ των οικείων ασφαλιστικών ταμείων, το ύψος των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί για κάθε ταμείο το πέντε τοις εκατό (5%), με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

5. Δεν αναγνωρίζεται δαπάνη σε βάρος του Δημοσίου, για προσωπική αλληλογραφία ανωτάτων λειτουργών και λοιπών υπαλλήλων του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών (Δ.Ε.Κ.Ο.), με εξαίρεση τις ατέλειες που έχουν θεσπιστεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ζ' Ψηφίσματος του 1975 (ΦΕΚ 23 Α'), όπως αυτό ισχύει σήμερα.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα δικαιολογητικά, βάσει των οποίων αποδεικνύεται η πραγματοποίηση των προβλεπόμενων από τον παρόντα νόμο δαπανών και διενεργείται ο σχετικός έλεγχος από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

7. Μέχρι την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, τα σχετικά θέματα εξακολουθούν να ρυθμίζονται από τις ισχύουσες αποφάσεις.

8. Λεπτομέρειες που ανακύπτουν από την εφαρμογή του νόμου αυτού ρυθμίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 33

Κατάργηση διατάξεων - Έναρξη ισχύος

1. Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 12 και 15 του ν. 2346/1995 (ΦΕΚ 220 Α'), καθώς και κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος νόμου ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που διέπονται από αυτόν, με την επιφύλαξη της ισχύος των ειδικών διατάξεων που ρυθμίζουν τις μετακινήσεις στο εσωτερικό του στρατιωτικού γενικά προσωπικού.

2. Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από 1.6.1999, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις του."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Προχωρούμε στην προεκκίνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών".

Το νομοσχέδιο αυτό έχει περάσει ομόφωνα στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: "Κύρωση της Συνθήκης για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών" έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της Συμβάσεως το κείμενο της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμόν 2686 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμόν 38 Α' ΦΕΚ της 1-3-1999).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης):

Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου οικονομικής συνεργασίας μεταξύ της κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αλβανίας και της Συμφωνίας Δανείου μεταξύ της Δημοκρατίας της Αλβανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας".

Και αυτό το νομοσχέδιο έγινε ομόφωνα δεκτό στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου Οικονομικής Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αλβανίας και της Συμφωνίας Δανείου μεταξύ της Δημοκρατίας της Αλβανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας" έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

"Κύρωση του Πρωτοκόλλου οικονομικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αλβανίας, και της Συμφωνίας Δανείου μεταξύ της Δημοκρατίας της Αλβανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας"

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο οικονομικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αλβανίας, και η Συμφωνία Δανείου μεταξύ της Δημοκρατίας της Αλβανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας, που υπογράφηκαν στα Τίρανα στις 15 Οκτωβρίου 1997 και στις 24 Φεβρουαρίου 1998 αντίστοιχα, των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

PROTOCOL
ON
ECONOMIC CO-OPERATION
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE HELENIC REPUBLIC AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ALBANIA

The Governments of the Hellenic Republic and of the Republic of Albania

taking into consideration:

- a. the willingness and the commitment of the Greek Government to support the Albanian Government to overpass the present economic situation,
- b. the coherent programme of a soft loan of 20 billion Greek Drachmae (GDR) for economic support of Albania, which was prepared in accordance with the proposals of the Albanian Government, and
- c. the amount of 2 billion GDR, within the framework of the above coherent programme of economic support of 20 billion GDR, already provided by Greece during the visit of Albanian Minister of Foreign Affairs, Mr. Paskal Milo in Athens on 12 September 1997,

agree upon the following:

1. The Greek Government will provide a loan of 3 billion GDR to the Albanian Government in order to face the problems of macroeconomic character and more specifically for the support of the Balance of Payments. The Loan will be channelled through the Central banks of the two countries. The currency denomination is GDR, and the terms are as follows:

Maturity	20 years
Interest rate	4%
payment of interest	6 months instalments
repayment of principal	1 instalment at date of maturity.

The Ministry of National Economy of Greece and the Minister of State for Development and Economic Co-operation of Albania, in collaboration with the Central Banks of the two countries will arrange the details of the Loan Agreement, on the name and behalf of the respective governments.

2. The rest of 15 billion GDR will be allocated as follows:

- a. 5 billion GDR for social infrastructure programmes

- b. 5 billion GDR for housing programmes
- c. 5 billion for private sector support, with priority to those of Greek, Albanian-Greek, and Albanian interests enterprises that suffered damages during the recent riots in Albania, and wish to continue their activity and operations in Albania.

The terms of this package of 15 billion GDR are as follows:

Maturity	25 years
interest rate	5%
grace period	7 years
payment of interest	6 months instalments
repayments of principle	6 months instalments

The selection of the projects to be financed for the above mentioned programmes would be decided by both sides, based upon the concrete proposals to be submitted by the Albanian side. The project proposals would include the targets of the projects, the cost parameters and the implementation time-table.

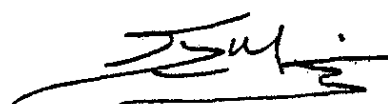
The disbursement of the loan will be done through an implementation mechanism to be agreed by the Ministry of National Economy of Greece and the competent Albanian authorities.

The elements of this protocol would be the Greek Proposal in the Donors Conference, on the October 22, 1997, in Brussels.

Signed in Tirana, on October 15, 1997, in two copies in English language

Mrs. Ermelinda Meksi

**The State Minister for Development
and Economic Co-operation of Albania**

Mr. Alexandros Baitas

**The Deputy Minister of the
National Economy of Greece**

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Οι Κυβερνήσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αλβανίας,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ υπόψη

α. την επιθυμία και τη δέσμευση της Ελληνικής Κυβέρνησης να υποστηρίξει την Αλβανική Κυβέρνηση για να υπερβεί την παρούσα οικονομική κατάσταση,

β. το ενιαίο πρόγραμμα δανείου 20 δις ελληνικών δραχμών με ευνοϊκούς όρους για την οικονομική υποστήριξη της Αλβανίας, που συντάχθηκε σύμφωνα με τις προτάσεις της Αλβανικής Κυβέρνησης, και

γ. το ποσόν των 2 δις ελληνικών δραχμών, εντός του πλαισίου του ανωτέρω ενιαίου προγράμματος οικονομικής υποστήριξης των 20 δις ελληνικών δραχμών, που έχει ήδη χορηγηθεί από την Ελλάδα κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Αλβανού Υπουργού Εξωτερικών κ. Paskal Milo στην Αθήνα στις 12 Σεπτεμβρίου 1997, ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ στα ακόλουθα:

1. Η Ελληνική Κυβέρνηση θα χορηγήσει ένα δάνειο 3 δις ελληνικών δραχμών στην Αλβανική Κυβέρνηση για την αντιμετώπιση προβλημάτων μακροοικονομικού χαρακτήρα και συγκεκριμένα για την υποστήριξη του Ισοζυγίου Πληρωμών. Το δάνειο θα διοχετευθεί μέσω των Κεντρικών Τραπεζών των δύο χωρών. Η νομισματική ονομαστική αξία είναι GRD και οι όροι είναι οι ακόλουθοι:

Λήξη	σε 20 έτη
Επιτόκιο	4%
Πληρωμή Τόκων	σε εξαμηνιαίες δόσεις
Αποπληρωμή Αρχικού	
Κεφαλαίου Δανείου	σε 1 δόση κατά την ημερομηνία λήξεως.

Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας της Ελλάδας και ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Οικονομικής Συνεργασίας της Αλβανίας, σε συνεργασία με τις Κεντρικές Τράπεζες των δύο χωρών, θα ρυθμίσουν τις λεπτομέρειες της Συμφωνίας Δανείου στο όνομα και εκ μέρους των αντίστοιχων Κυβερνήσεών τους.

2. Το υπόλοιπο των 15 δις ελληνικών δραχμών θα διατεθεί ως εξής:
α/ 5 δις δραχμές για προγράμματα κοινωνικής υποδομής,

β/ 5 δις δραχμές για στεγαστικά προγράμματα,

γ/ 5 δις δραχμές για υποστήριξη του ιδιωτικού τομέα, με προτεραιότητα στις επιχειρήσεις ελληνικών, αλβανικών-ελληνικών και αλβανικών συμφερόντων, που υπέστησαν ζημιές κατά τις πρόσφατες ταραχές στην Αλβανία και επιθυμούν να συνεχίσουν την επιχειρηματική δραστηριότητα και τη λειτουργία τους στην Αλβανία.

Οι όροι αυτού του πακέτου των 15 δις ελληνικών δραχμών είναι οι ακόλουθοι:

Λήξη	σε 25 έτη
Επιτόκιο	5%
Περίοδος χάριτος	7 έτη
Πληρωμή τόκων	σε εξαμηνιαίες δόσεις
Αποπληρωμή Αρχικού	
Κεφαλαίου Δανείου	σε εξαμηνιαίες δόσεις.

Η επιλογή των έργων που θα χρηματοδοτηθούν εντασσόμενα στα ανωτέρω προγράμματα θα πρέπει να γίνει και από τις δύο πλευρές βάσει συγκεκριμένων προτάσεων που θα υποβάλει η αλβανική πλευρά. Οι προτάσεις των έργων θα πρέπει να περιλαμβάνουν το σκοπό των έργων, τις παραμέτρους κόστους και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Η καταβολή του δανείου θα πραγματοποιηθεί μέσω ενός μηχανισμού εφαρμογής, που θα συμφωνηθεί μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας της Ελλάδας και των αρμόδιων αλβανικών αρχών.

Τα στοιχεία του παρόντος Πρωτοκόλλου θα είναι η Ελληνική Πρόταση στη Διάσκεψη Δωρητών των Βρυξελλών που πραγματοποιήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1997.

Υπογράφεται στα Τίρανα, στις 15 Οκτωβρίου 1997, σε δύο αντίγραφα στην αγγλική γλώσσα.

(υπογραφή)

(υπογραφή)

Ermelinda Meksi
Υφυπουργός Ανάπτυξης
και Οικονομικής
Συνεργασίας
της Αλβανίας

Αλέξανδρος Μπαλτάς
Υπουργός Αναπληρωτής
Εθνικής Οικονομίας
της Ελλάδας

LOAN AGREEMENT

AGREEMENT dated February 24 the day of Tuesday, 1998 among the Republic of Albania (the "Borrower") represented by the Bank of Albania, an organization established and existing under the laws of Albania, and the Hellenic Republic (the "Lender") represented by the Ministry of National Economy:

WITNESSETH:

WHEREAS, pursuant to the Protocol on Economic Co-operation between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Albania, signed in Tirana, on October 15th, 1997 (the "Protocol"), which is attached hereto and consists integral part of the present Agreement as Exhibit A, the Lender had agreed to provide a loan of three billion Greek Drachmae to the Borrower in order to enable the Borrower to face the problems of macroeconomic character and more specifically for the support of the Balance of Payments (the "Project")

WHEREAS, on the basis of the Protocol, the Borrower has requested that Lender make a loan to the Borrower, which Lender is willing to do on the terms and conditions hereof,

NOW, THEREFORE, in consideration of the premises and of the agreements contained herein, it is hereby agreed as follows:

ARTICLE I

Definitions.

Unless otherwise provided, capitalized terms used herein shall have the definitions specified below:

"Agreement" means this Loan Agreement between the Borrower and Lender.

"Authorized Officer" means, with respect to the Borrower, the Governor of the Bank of Albania.

"Business Day" means any day other than a Saturday, Sunday or day on which commercial Banks are authorized by law to close in Athens.

"Drawdown Date" means any Business Day on which the Disbursement is made.

"Commitment Period" means the period from the date that all required ratification procedures with respect to the Protocol shall have been completed from both sides until the day which falls two months after that date (both dates inclusive).

"Counsel" means attorney or legal advisor.

"Disbursement" means the disbursement of the Loan.

"Encumbrance" means any mortgage, charge (whether fixed or floating), pledge, lien, hypothecation, encumbrance, title, retention or other security agreement or interest of any kind whatsoever and howsoever arising.

"External Indebtedness" means, existing and future indebtedness for borrowed money of the Republic of Albania or the Bank of Albania, as the case may be, expressed or payable or optionally payable in any currency, other than the legal currency of the Republic of Albania, (including any guarantees given by the Republic of Albania or the Bank of Albania).

"Event of Default" has the meaning ascribed to it in Article VII hereof.

"Financing Documents" means, collectively, this Agreement and the Protocol.

"Greek Drachmae" and "GRD" mean the lawful currency for the time being of the Hellenic Republic. To the extent required, and in accordance with the general principles of the money Law, the Loan, the interest on the Loan amount and any other debt of the Borrower towards the Lender which is payable in GRD, will be deemed, without the need of any action of the Lender or the Borrower, as having been denominated in the Single European Currency (Euro) at the time that GRD will be incorporated in the Euro and/or more generally from the moment that GRD will be replaced by the Euro, in accordance with the applicable rules of the European Union and/or if required, according to the provisions of the Greek legislation. The parity and/or the terms and calculations of the conversion of the GRD to Euro will be determined according to Article 109L of the Treaty of the European Union, the rules of Law that will be enacted in application of this Article and the international banking practice, and the conversion expenses will burden entirely the Borrower.

"Interest Rate" means the percentage charge for the borrowed capital.

"Interest Payment Date" means a Business Day which falls six months after the Drawdown Date and after each successive 6-month period thereafter.

"Loan" means the outstanding principal amount of GRD 3,000,000,000 (three billion Greek Drachmae) disbursed by Lender hereunder.

"Repayment Date" means the date falling on the twentieth anniversary of the Drawdown Date.

Reference to and the definition of any document (including this Agreement) shall be deemed a reference to such document as it may be amended or modified from time to time.

ARTICLE II

Amount and Disbursement.

Subject to the terms and conditions hereof, Lender agrees to lend to the Borrower GRD 3,000,000,000 (three billion Greek Drachmae) for the Project.

After satisfaction of the relevant conditions of Article IV hereof, Lender shall make one Disbursement of the Loan by crediting a Greek Drachmae account specified by the Borrower on the Drawdown Date. The Borrower shall request the amount of Disbursement by giving written notice, in the Form of Exhibit B, to Lender at least ten (10) Business Days prior to the Drawdown Date requested in such notice. It is agreed that the Lender may deduct from the amount of the Disbursement of the Drawdown Date any expenses described herebelow, incurred by the Lender prior to the Drawdown Date.

Interest.

The rate of interest applicable to the Loan shall be four per cent (4%) per annum. The Loan shall bear interest from the Drawdown Date. Interest on the amount of the Loan shall be due and payable semi-annually in arrears on each Interest Payment Date.

If the Borrower shall default in any payment of interest or principal on the due date, the Borrower shall be in default as of the lapse of this day without any notice to this extend and shall be obliged to pay interest on such unpaid amount (in lieu of the interest rate referred to above) at the rate of 6% per annum on the last day of each month succeeding such due date until the date when such defaulted amount is paid in full.

The ratio of the "interest rate" with the annual interest rate in GRD offered by Bank of Greece on the date of signing the "Agreement", will be same with the annual interest rate in EURO offered by the European Central Bank, on the date of the replacing the GRD by EURO.

Repayment of the Loan.

The Borrower shall repay the Loan in one installment on the Repayment Date.

Voluntary Prepayment.

The Borrower may prepay any part of the Loan at any time.

Taxes.

Any and all taxes that now exist or may be imposed in the future on the interest and/or in connection with the execution, registration and implementation of this Agreement, and/or in connection with any security interest created with respect to the Loan, any stamps duties and any other costs and expenses incurred in connection with the execution, registration, recording, management and collection of the Agreement shall burden exclusively the Borrower.

Thus, all sums payable by the Borrower hereunder, whether of principal, interest, fees, expenses or otherwise, shall be paid in full, free of any deductions or withholdings for any and all present and future taxes, levies, imposts, stamps duties, fees, deductions, charges, withholdings, and all liabilities with respect thereto (herein, collectively referred to as "Taxes").

Lender shall notify the Borrower of any payment of Taxes to be made by Lender, and the Borrower shall pay or reimburse Lender therefor within 30 days. Lender's good faith calculations of the amount owed by the Borrower pursuant to the preceding sentence shall be supplied to the Borrower in resonable detail and shall be conclusive and binding on the Lender.

Currency and Place of Payment

All payments required hereunder shall be made in Greek Drachmae in immediately available funds without any offset or deduction for Taxes or otherwise, at the Greek State Current Account no 200 with the Bank of Greece. If any payment date is not a Business Day, payment shall be made on the next succeeding Business Day.

Computation of Interest on the Loan.

Except as otherwise provided herein interest shall be computed on the basis of the 360-days count convention and the number of the actual days elapsed.

Application of Payments to Lender.

Payments received by Lender under this Agreement shall be applied to the payment of *first*, Taxes and Reimbursement of Expenses hereof, *second*, any past due and unpaid interest; *third*, any current interest then due; *fourth*, principal then due; and *fifth*, any Voluntary Prepayment.

ARTICLE III

REPRESENTATIONS AND WARRANTIES

The Borrower represents, covenants and warrants to Lender that:

Existence of Power of the Borrower.

The Borrower has the power to borrow money and create a charge on its properties and to make and perform each of the Financing Documents to which it is or will be a party.

Authority of the Borrower.

The Borrower's execution, delivery and performance of each of the Financing Documents to which it is or will be a party: (i) have been duly authorized by all, necessary action; (ii) will not violate any applicable regulation or ruling of any governmental authority; and (iii) will not breach, or result in the imposition of any encumbrance upon any of its assets under, any agreement or other requirement to which it or any of its properties may be bound or affected. The execution and delivery by the Borrower of each of the Financing Documents to which it is or will be a party will cause each such respective instrument to constitute a legal, valid and binding obligation of the Borrower enforceable in accordance with its terms. The Borrower's indebtedness under this Agreement and the Protocol is its direct, unconditional and general indebtedness and ranks at least *pari passu* with all its other present and future unsecured indebtedness.

Liens.

The Borrower does not have outstanding, nor is it contractually bound to create, any mortgage, pledge, encumbrance or any other kind of security interest on or with respect to any of its properties or revenues.

Defaults.

Neither the Borrower nor the Bank of Albania is in breach of any provision of any contract to which the Borrower or the Bank of Albania is a party which would have a materially adverse effect upon the Borrower's financial condition or ability to perform its obligations under this Agreement or any other Financing Document. No event has occurred which constitutes a default under or in respect of any agreement or document to which the Republic of Albania or the Bank of Albania is a party or by which the Republic of Albania or the Bank of Albania may be bound and no default has occurred and is continuing unremedied or will result from the borrowing of the Loan (or any part thereof) or the performance by the Republic of Albania of its obligations under the Agreement and the Protocol.

Litigation.

No action, suit, proceeding or investigation is pending by or before any domestic or foreign court or governmental authority or, to the knowledge of the Borrower after due inquiry is threatened, against the Borrower, or any of its properties or rights that, if adversely determined, is likely to materially adversely affect its financial condition or its ability to perform its obligations under this Agreement or any other Financing Document.

Compliance with Law.

The Borrower has duly obtained all material consents, approvals and authorizations and has effected all declarations, filings and registrations necessary for the due execution, delivery and performance by the Borrower of each of the Financing Documents to which it is or will be a party, except for those relating to future operations and transactions which are expected to be obtained as a matter of course and those referred to Government Approvals hereof.

Disclosure.

All documents, reports or other written information pertaining to the Project (including, without limitation this Agreement) which have been furnished to Lender are true and correct and do not contain any material misstatement of fact or omit to state a material fact or any fact that would render the statements contained herein or therein misleading.

ARTICLE IV**CONDITIONS PRECEDENT FOR THE DISBURSEMENT**

Unless Lender otherwise agrees in writing, the obligation of Lender to make the Disbursement of the Loan is subject to the prior fulfillment to Lender's satisfaction in its sole discretion, of the following conditions precedent and to their continued fulfillment on the Drawdown Date:

Authorizations.

Lender shall have received, in form and substance satisfactory to it, the following:

a copy of all documents ratifying the Protocol and this Agreement, as required by the Constitution and the Laws of the Borrower, certified as being a true copy by the Authorized Officer of the Borrower, and

a copy of a Ministerial Decision of the Minister of Finance of the Borrower, approving this Agreement and authorizing a specified person or persons to execute this Agreement on behalf of the Republic of Albania, certified as being a true copy by the Authorized Officer of the Borrower.

a certificate by the Authorised Officer, certifying the names, titles and specimen signatures of the persons who are authorised to execute and deliver on behalf of the Borrower and the Bank of Albania in its capacity as Borrower's representative hereunder, this Agreement and the Protocol and all other notices or instruments contemplated hereunder.

Government Approvals.

Lender shall have received copies certified by the Authorized Officer of the Borrower as true copies and in full force and effect of any ratification, registration, governmental consent or approval required or obtained in compliance with the Constitution and the Laws of the Republic of Albania or necessary for the Protocol, this Agreement, the Loan and the payment of all amounts due or to become due with respect thereto not to be subject to any Taxes.

Legal Opinions.

Lender shall have received written opinions dated the date of the Drawdown Date, each of which shall be in form and substance satisfactory to Lender, (i) of its special legal counsel in Tirana and (ii) of the Borrower's legal counsel.

Representations and Defaults.

The representations and warranties set forth in Article III hereof shall be true and correct on the date of the Disbursement, as if made on such date, and on such date, no Event of Default (as hereinafter defined), and no event or condition which with lapse of time or the giving of notice, or both, would constitute an Event of Default, shall exist.

Change in Circumstances.

At the time of Disbursement, no circumstance or change of law or regulation of any governmental authority shall have occurred which in Lender's reasonable judgment shall materially adversely affect, the Borrower's financial condition or its ability to fulfill its obligations hereunder.

Certification.

The Borrower shall have furnished Lender with a certificate, in form and substance satisfactory to Lender, signed by the Authorized Officer of the Borrower certifying the satisfaction of each of the conditions set forth in Representations and Warranties hereof effective as of the requested date of such Disbursement and certifying that the proceeds of the Disbursement are presently needed for purposes of the Project, together with evidence satisfactory to Lender indicating the purposes to which the funds to be disbursed will be applied.

ARTICLE V

AFFIRMATIVE COVENANTS

Unless Lender otherwise agrees in writing, so long as the Commitment shall remain outstanding and until payment in full of all amounts due and to become due hereunder, the Borrower covenants and agrees as follows:

Borrower Obligations.

The Borrower shall perform its obligations under this Agreement, and each other Financing Document to which it is a party.

Notice of Default and Other Matters.

The Borrower shall immediately notify Lender of (i) the occurrence of each Event of Default and of each event known to any of its officers which, upon the giving of notice, the lapse of time or both, would become an Event of Default, and (ii) the occurrence of any other condition or event (including government action) which is likely to materially adversely affect the Borrower's financial condition or its ability to perform its obligations under any of the Financing Documents.

ARTICLE VI

NEGATIVE COVENANTS

Unless Lender otherwise agrees in writing, so long as the Commitment shall remain outstanding and until payment in full of amounts due or to become due hereunder, the Borrower covenants and agrees as follows:

No Alteration of Agreements.

The Borrower shall not terminate, amend or grant any waiver of, or assign any of its duties or obligations under, any provision of any of the Financing Documents to which it is a party (other than amendments or waivers to correct manifest error or which are of a formal, minor or technical nature and do not change materially any party's rights or obligations).

Ordinary Conduct of Business.

The Borrower shall not:

materially change the nature or scope of the Project;

change its law in a manner which would be inconsistent with the provisions of any of the Financing Documents.

ARTICLE VII

DEFAULTS AND REMEDIES

Events of Default.

The occurrence and continuation of any of the following events or circumstances shall constitute an "Event of Default" hereunder:

The Borrower fails to pay punctually when due any interest or principal or any other amount payable pursuant to this Agreement, or

The Borrower fails to pay when due any interest or principal on any of its External Indebtedness and such failure shall continue beyond the grace period, if any, applicable thereto; or a default occurs under any agreement or instrument evidencing or under which the Borrower has outstanding at the time any such External Indebtedness and such default shall continue beyond the grace period, if any, applicable thereto, if the effect of such default is to accelerate, or to permit the acceleration of, the maturity of such External Indebtedness; or

Any representation or warranty made by or on behalf of the Borrower in this Agreement, or in any notice or other certificate, document or financial or other statement delivered pursuant hereto shall prove to have been incorrect in any material respect when made; or

The Borrower fails to comply with any covenant or provision set forth in hereof; or

Any ratification, authorization, consent or approval of any governmental agency or public authority necessary for the execution, delivery or performance of this Agreement, or any of the other Financing Documents or for the validity or enforceability of any of the Borrower's obligations under this Agreement, or the other Financing Documents, shall not be effected or given or shall be withdrawn or cease to remain in full force and effect; or

This Agreement, for any reason ceases to be in full force and effect or is declared to be void or is repudiated or the validity or enforceability hereof or thereof is at any time contested by the Borrower; or

All or a substantial part of the assets of either the Borrower or the Bank of Albania shall be expropriated by any authority or either the Borrower or the Bank of Albania shall transfer or dispose all or a substantial part of its assets.

A general moratorium is declared on the payment of any External Indebtedness for borrowed money of the Borrower or the Bank of Albania.

Any External Indebtedness of the Republic of Albania or the Bank of Albania (i) is not paid on its due date or within any period grace specified in the relevant agreement (ii) becomes due and payable before its normal maturity by reason of a default or event of default however described, under any agreement to which the Republic of Albania or the Bank of Albania is a party.

Remedies upon Event of Default.

If any Event of Default has occurred and is continuing, Lender may at any time in its sole discretion, (i) suspend or terminate the Commitment, (ii) declare, by written demand for payment to the Borrower, any portion or all of the outstanding principal amount of the Loan to be due and payable whereupon such portion of the Loan shall immediately mature and become due and payable together with interest accrued thereon, without any other presentment, demand, diligence, protest, notice of acceleration, or other notice of any kind, all of which the Borrower hereby expressly waives, and/or (iii) without notice of default or demand, proceed to protect and enforce its rights and remedies by appropriate proceedings, whether for damages or the specific performance of any provision of this Agreement or in aid of the exercise of any power granted in this Agreement, or by law.

Jurisdiction and Consent to Suit.

The parties hereto irrevocably agree that courts of the Hellenic Republic shall have jurisdiction to hear and determine any suit, action or proceeding and to settle any disputes, which may arise out of or in connection with this Agreement, and for such purposes irrevocably submit to the jurisdiction of such courts. The Borrower hereby irrevocably waives any present or future objection to such venue, and irrevocably consents and submits unconditionally to the non-exclusive jurisdiction for itself and in respect of any of its property of any such court. The Borrower further irrevocably waives any claim that any such court is not a convenient forum for any such proceeding. The Borrower agrees that any service of process, writ, judgment or other notice of legal process shall be deemed and held in every respect to be effectively served upon it. Nothing herein shall affect the right of the Borrower or Lender to serve process in any other manner permitted by applicable law. The Borrower further agrees that final judgment against it in any such action or proceeding arising out of or relating to this Agreement, shall be conclusive and shall be enforced and executed against the Borrower and its assets and its premises located within or outside the territory of the Republic of Albania by suit on the judgment, a certified copy of which shall be conclusive evidence of the fact and of the amount of its indebtedness.

ARTICLE VIII**MISCELLANEOUS****Notices**

Each report, notice and other communication to be given under this Agreement shall be in writing in the English language, be delivered by hand, mail, telegram, or telex, postage prepaid, and be deemed to have been duly given when received by the addressee as follows:

As to the Lender :

Ministry of National Economy
General Secretariat for International Economic Relations
Directorate of Central and Eastern Europe
1, Cornarou Str.
GR - 101 80 Athens

Phone: (01) 328 62 01/328 62 48
Fax: (01) 328 62 09

As to the Borrower:

Bank of Albania
Foreign Department
Skenderbeg Square no.1
Tirana ALBANIA

Telex: 2153 BANKA AB
Phone: 355 42 35568 /22153/22152
Fax: 355 42 23558

Any party by written notice to the others may change the address to which such communications should be sent to it.

Governing Law. Descriptive Headings.

This Agreement shall be construed and enforced in accordance with the laws of the Hellenic Republic without regard to its conflict of laws provisions. The headings in this Agreement are for the purpose of reference only and do not limit or affect its meaning.

Process Agent

The Borrower appoints hereby the Ambassador of the Republic of Albania in Athens to act at the Lender's sole discretion as its process agent and attorney to whom the Lender can notify any document, telex or cable and even more any legal document related directly or indirectly to this Agreement and any other document.

Succession.

This Agreement shall inure to the benefit of and be binding upon the successors and assigns of the parties hereto, provided that the Borrower shall not, without the prior written consent of Lender, assign or delegate all or any part of its interest or obligations hereunder.

Survival of Agreements.

Each agreement, representation and warranty contained or referred to in this Agreement shall survive any investigation at any time made by Lender and the disbursement of the Loan, except for changes permitted hereby, and shall terminate only when all amounts due or to become due under this Agreement are paid in full.

Integration. Amendments.

This Agreement embodies the entire understanding of the parties hereto, and supersedes all prior negotiations, understandings and agreements between them with respect to the subject matter hereof. The provisions of this Agreement may be waived, supplemented or amended only by an instrument in writing signed by duly authorized representatives of the Borrower and Lender.

No Waiver

No course of dealing and no failure or delay by Lender in exercising any right, power or remedy hereunder shall operate as a waiver thereof or otherwise prejudice Lender's rights, powers or remedies. No right, power or remedy conferred upon Lender hereby shall be exclusive of any other right, power or remedy referred to herein or therein or now or hereafter available at law, in equity, by statute or otherwise.

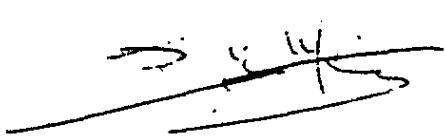
Entry into Force

This Agreement will come into force after the final approvals and ratifications by both parties, will be completed by the relevant authorities.

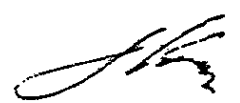
IN WITNESS WHEREOF, each of the parties hereto has caused this Agreement to be executed and delivered on its behalf by its duly authorized representative on the date first above written.

HELLENIC REPUBLIC

REPUBLIC OF ALBANIA

By: Mr. Alexandros BALTAS

Deputy Minister of National Economy

By: Mr. Shkelqim CANI

Governor of the Bank of Albania

EXHIBIT B

To: Ministry of National Economy
Athens

[Date]

Pursuant to Article I of the Loan Agreement dated [], 1998 (the "Loan Agreement") between ourselves as Borrower and yourselves as Lender, in respect of a Loan of GRD 3,000,000,000 we hereby give you notice of the following proposed borrowing:

- (a) Date: []
- (b) Amount: []
- (c) Payment Instructions: []

We confirm that the matters represented by us and set out in Article III of the Loan Agreement are true and accurate on the date hereof as it made on such date and that no Default (as defined in the Loan Agreement) has occurred and is continuing or would result from the proposed borrowing.

BANK OF ALBANIA

By:

ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ με ημερομηνία Τρίτη, 24 Φεβρουαρίου 1998, μεταξύ της Δημοκρατίας της Αλβανίας ("Δανειολήπτης"), που εκπροσωπείται από την Τράπεζα Αλβανίας, οργανισμό που ιδρύθηκε και λειτουργεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Αλβανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας ("Δανειστής"), που εκπροσωπείται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας,

ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με το Πρωτόκολλο Οικονομικής Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αλβανίας, που υπογράφηκε στα Τίρανα στις 15 Οκτωβρίου 1997 (το "Πρωτόκολλο"), που επισυνάπτεται στο παρόν και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος Συμφωνητικού ως Παράρτημα Α', ο Δανειστής συμφώνησε να παράσχει δάνειο τριών δισεκατομμυρίων ελληνικών δραχμών στον Δανειολήπτη για να μπορέσει ο Δανειολήπτης να αντιμετωπίσει τα προβλήματα μακροοικονομικού χαρακτήρα και συγκεκριμένα για την υποστήριξη του Ισοζυγίου Πληρωμών (το "Πρόγραμμα"),

ΕΠΕΙΔΗ, βάσει του Πρωτοκόλλου, ο Δανειολήπτης ζήτησε από τον Δανειστή να δώσει δάνειο στον Δανειολήπτη και ο Δανειστής είναι πρόθυμος να το κάνει υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος,

ΤΩΡΑ, ΩΣ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ, βάσει των συμφωνιών που περιέχονται στο παρόν, συμφωνούνται δια του παρόντος τα εξής:

ΑΡΘΡΟ 1

Ορισμοί

Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι με κεφαλαία θα έχουν τη σημασία που καθορίζεται κάτωθι:

"Συμφωνητικό" σημαίνει το παρόν Συμφωνητικό Δανειοδότησης μεταξύ του Δανειολήπτη και του Δανειστή.

"Εξουσιοδοτημένος Αξιωματούχος" σημαίνει, όσον αφορά τον Δανειολήπτη, τον Διοικητή της Τράπεζας της Αλβανίας.

"Εργάσιμη Ημέρα" σημαίνει οποιαδήποτε ημέρα εκτός Κυριακής, Σαββάτου ή ημέρας κατά την οποία οι εμπορικές τράπεζες είναι εξουσιοδοτημένες από το νόμο να είναι κλειστές στην Αθήνα.

"Ημερομηνία Ανάληψης" σημαίνει οποιαδήποτε Εργάσιμη ημέρα κατά την οποία γίνεται Καταβολή.

"Περίοδος Δέσμευσης" σημαίνει την περίοδο από την ημερομηνία που ολοκληρώνονται όλες οι απαιτούμενες διαδικασίες επικύρωσης σε σχέση με το Πρωτόκολλο από τις δύο πλευρές έως την ημέρα που πέφτει δύο μήνες μετά την ημερομηνία αυτή (και οι δύο ημερομηνίες συμπεριλαμβάνονται).

"Σύμβουλος" σημαίνει δικηγόρος ή νομικός σύμβουλος.

"Καταβολή" σημαίνει την καταβολή του Δανείου.

"Βάρος" σημαίνει κάθε υποθήκη, χρέωση (σταθερή ή κυμαινόμενη), ενέχυρο, δικαίωμα, υποθήκευση, βάρος, τίτλο, παρακράτηση ή άλλη συμφωνία εξασφάλισης ή δικαίωμα κάθε είδους απ' όπου κι αν προκύπτει.

"Εξωτερικό Χρέος" σημαίνει υφιστάμενα και μελλοντικά χρέη για χρήματα που δανείστηκε η Δημοκρατία της Αλβανίας ή η Τράπεζα της Αλβανίας, ανάλογα με την περίπτωση, που εκφράζεται ή καταβάλλεται ή καταβάλλεται προαιρετικά σε οποιοδήποτε νόμισμα, εκτός του νόμιμου νομίσματος της Δημοκρατίας της Αλβανίας, (συμπεριλαμβανομένων τυχόν εγγυήσεων που έδωσε η Δημοκρατία της Αλβανίας ή η Τράπεζα της Αλβανίας).

"Περίπτωση Αθέτησης" έχει τη σημασία που του αποδίδεται στο Άρθρο 7 του παρόντος.

"Εγγραφα Χρηματοδότησης" σημαίνει, συλλογικά, το παρόν Συμφωνητικό και το Πρωτόκολλο.

"Ελληνικές Δραχμές" και "ΔΡΧ" σημαίνει το τρέχον νόμιμο νόμισμα της Ελληνικής Δημοκρατίας. Στο βαθμό που απαιτείται, και σύμφωνα με τις γενικές αρχές του χρηματικού νόμου, το Δάνειο, ο τόκος επί του κεφαλαίου του Δανείου και κάθε άλλο χρέος του Δανειολήπτη έναντι του Δανειστή που καταβάλλεται σε ΔΡΧ

θεωρείται, χωρίς την ανάγκη ενέργειας του Δανειστή ή του Δανειολήπτη, ότι εκφράστηκε στο Ενιαίο Ευρωπαϊκό Νόμισμα (Euro) κατά το χρόνο που η ΔΡΧ θα ενσωματωθεί στο Euro και/ή γενικότερα από τη στιγμή που η ΔΡΧ θα αντικατασταθεί από το Euro, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή αν χρειάζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας.

Η ισοτιμία και/ή οι όροι και υπολογισμοί για τη μετατροπή της ΔΡΧ σε Euro θα καθοριστούν σύμφωνα με το Άρθρο 109L της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τους κανόνες Δικαίου που θα θεσπιστούν σε εφαρμογή του εν λόγω Άρθρου και της διεθνούς τραπεζικής πρακτικής, και οι δαπάνες μετατροπής θα βαρύνουν εξ ολοκλήρου τον Δανειολήπτη.

"Επιτόκιο" σημαίνει την ποσοστιαία χρέωση για το κεφάλαιο δανεισμού.

"Ημερομηνία Καταβολής Τόκων" σημαίνει μια Εργάσιμη Ημέρα που πέφτει έξι μήνες μετά την Ημερομηνία Ανάληψης και κάθε διαδοχική εξαμηνιαία περίοδος μετέπειτα.

"Δάνειο" σημαίνει το εκκρεμές ποσό κεφαλαίου ΔΡΧ 3.000.000.000 (τριών δισεκατομμυρίων ελληνικών δραχμών) που κατέβαλε ο Δανειστής σύμφωνα με το παρόν.

"Ημερομηνία Αποπληρωμής" σημαίνει την ημερομηνία που πέφτει κατά την εικοστή επέτειο της Ημερομηνίας Ανάληψης.

Η αναφορά και ο ορισμός οποιουδήποτε εγγράφου (συμπεριλαμβανομένου του παρόντος Συμφωνητικού) θεωρείται αναφορά στο έγγραφο που μπορεί να τροποποιείται ή να αλλάζει κατά καιρούς.

ΑΡΘΡΟ 2

Ποσό και Καταβολή:

Με την επιφύλαξη των όρων και προϋποθέσεων του παρόντος, ο Δανειστής συμφωνεί να δανείσει στον Δανειολήπτη ΔΡΧ 3.000.000.000 (τρία δισεκατομμύρια ελληνικές δραχμές) για το Πρόγραμμα.

Μετά την ικανοποίηση των σχετικών προϋποθέσεων του Άρθρου Δ του παρόντος, ο Δανειστής θα κάνει μία Καταβολή του Δανείου πιστώνοντας λογαριασμό σε ελληνικές δραχμές που καθορίζεται από τον Δανειολήπτη κατά την Ημερομηνία Ανάληψης. Ο Δανειολήπτης θα ζητήσει το ποσό Καταβολής δίνοντας γραπτή γνωστοποίηση, με τη Μορφή του Παραρτήματος Β, στον Δανειστή τουλάχιστον δέκα (10) Εργάσιμες Ημέρες πριν την Ημερομηνία Ανάληψης που ζητείται στην εν λόγω γνωστοποίηση. Συμφωνείται ότι ο Δανειστής μπορεί να αφαιρέσει από το ποσό Καταβολής της Ημερομηνίας Ανάληψης τις δαπάνες που περιγράφονται κάτωθι, που υποστηρίξει ο Δανειστής πριν την Ημερομηνία Ανάληψης.

Τόκος

Το επιτόκιο που ισχύει για το Δάνειο θα είναι τέσσερα τοις εκατό (4%) ετησίως. Το Δάνειο θα είναι έντοκο από την Ημερομηνία Ανάληψης. Ο τόκος επί του κεφαλαίου του Δανείου θα οφείλεται και θα είναι καταβλητέος δύο φορές το χρόνο σε κάθε Ημερομηνία Καταβολής Τόκων.

Αν ο Δανειολήπτης αθετήσει σε οποιαδήποτε πληρωμή τόκου ή κεφαλαίου κατά την ημερομηνία που οφείλονται, ο Δανειολήπτης θα είναι σε αθέτηση από την πάροδο της ημέρας αυτής χωρίς καμία γνωστοποίηση για το σκοπό αυτόν και θα υποχρεούται να καταβάλλει τόκο για το μη καταβληθέν ποσό (αντί του επιτοκίου που αναφέρεται άνωθι) σε ποσοστό 6% ετησίως κατά την τελευταία ημέρα κάθε μήνα μετά την ημερομηνία οφειλής έως την ημερομηνία πλήρους εξόφλησης του ποσού αθέτησης.

Η αναλογία "επιτοκίου" με το ετήσιο επιτόκιο σε ΔΡΧ που προσφέρει η Τράπεζα της Ελλάδος κατά την ημερομηνία υπογραφής του "Συμφωνητικού" θα είναι η ίδια με το ετήσιο επιτόκιο σε EURO που προσφέρει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κατά την ημερομηνία αντικατάστασης της ΔΡΧ από το EURO.

Αποπληρωμή του Δανείου

Ο Δανειολήπτης θα αποπληρώσει το Δάνειο σε μια δόση κατά την Ημερομηνία Αποπληρωμής.

Εκούσια Προπληρωμή

Ο Δανειολήπτης μπορεί να προπληρώσει οποιοδήποτε τμήμα του Δανείου ανά πάσα στιγμή.

Φόροι

Όλοι οι φόροι που υφίστανται σήμερα ή που μπορεί να επιβληθούν στο μέλλον επί του τόκου και/ή σε σχέση με την υπογραφή, εγγραφή και υλοποίηση του παρόντος Συμφωνητικού, και/ή σε σχέση με συμφέρον εξασφάλισης που δημιουργήθηκε σχετικά με το Δάνειο, τα τέλη χαρτοσήμου και κάθε άλλη δαπάνη και έξοδο που αφορά την υπογραφή, εγγραφή, καταχώριση, διαχείριση και είσπραξη του Συμφωνητικού θα βαρύνουν αποκλειστικά τον Δανειολήπτη.

Έτσι, όλα τα ποσά που καταβάλλει ο Δανειολήπτης σύμφωνα με το παρόν για κεφάλαιο, τόκους, αμοιβές, δαπάνες ή άλλως, θα καταβάλλονται πλήρως, χωρίς αφαιρέσεις ή κρατήσεις για σημερινούς και μελλοντικούς φόρους, τέλη, δασμούς, τέλη χαρτοσήμου, αμοιβές, αφαιρέσεις, χρεώσεις, παρακρατήσεις και κάθε ευθύνη σχετικά με αυτά (στο παρόν, συλλογικά, αναφέρονται ως "Φόροι").

Ο Δανειστής θα ενημερώνει τον Δανειολήπτη για κάθε πληρωμή Φόρων που θα κάνει ο Δανειστής και ο Δανειολήπτης θα πληρώνει ή θα αποζημιώνει τον Δανειστή εντός 30 ημερών. Οι υπολογισμοί με καλή πίστη του Δανειστή σχετικά με το ποσό που οφείλει ο Δανειολήπτης σύμφωνα με την προηγούμενη πρόταση θα δίδονται στον Δανειολήπτη με εύλογες λεπτομέρειες και θα είναι οριστικοί και δεσμευτικοί για τον Δανειστή.

Νόμισμα και Τόπος Πληρωμής

Όλες οι πληρωμές που απαιτούνται από το παρόν θα γίνονται σε ελληνικές δραχμές σε άμεσα διαθέσιμα κεφάλαια χωρίς συμψηφισμό ή αφαίρεση για Φόρους ή άλλως, στον Τρέχοντα Λογαριασμό του Ελληνικού Κράτους με αριθμό 200 στην Τράπεζα της Ελλάδος. Αν κάποια ημερομηνία πληρωμής δεν είναι Εργάσιμη Ημέρα, η πληρωμή θα γίνει την επόμενη διαδοχική Εργάσιμη Ημέρα.

Υπολογισμός του Τόκου του Δανείου

Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στο παρόν, ο τόκος θα υπολογίζεται βάσει της σύμβασης υπολογισμού 360 ημερών και του αριθμού των πραγματικών ημερών που πέρασαν.

Χρησιμοποίηση των Πληρωμών προς τον Δανειστή

Οι πληρωμές που λαμβάνει ο Δανειστής σύμφωνα με το παρόν θα χρησιμοποιηθούν για την πληρωμή: πρώτον, Φόρων και Καταβολής Δαπανών του παρόντος, δεύτερον, προηγούμενων οφειλόμενων και μη καταβληθέντων τόκων, τρίτον, τρεχόντων οφειλόμενων τόκων, τέταρτον, οφειλόμενου κεφαλαίου, και πέμπτον, Εκούσιας Προπληρωμής.

ΑΡΘΡΟ 3

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Ο Δανειολήπτης δηλώνει, συμφωνεί και εγγυάται στον Δανειστή ότι:

Υπαρξη Δικαιοδοσίας του Δανειολήπτη

Ο Δανειολήπτης έχει τη δικαιοδοσία να δανείζεται χρήματα και να δημιουργεί βάρος επί της περιουσίας του και να κάνει και να εκτελεί καθένα από τα Έγγραφα Χρηματοδότησης στα οποία είναι ή θα είναι μέρος.

Εξουσιοδότηση του Δανειολήπτη

Η υπογραφή, παράδοση και εκτέλεση από τον Δανειολήπτη καθενός από τα Έγγραφα Χρηματοδότησης στα οποία είναι ή θα είναι μέρος:

(α) έχουν εξουσιοδοτηθεί πλήρως με κάθε απαραίτητη ενέργεια, (β) δεν παραβιάζουν ισχύοντα κανονισμό ή απόφαση κυβερνητικής αρχής, και (γ) δεν παραβιάζουν, ούτε καταλήγουν στην επιβολή βάρους επί των περιουσιακών του στοιχείων σύμφωνα με οποιοδήποτε συμφωνητικό ή άλλη απαίτηση από τα οποία δεσμεύεται ή επηρεάζεται ο ίδιος ή η περιουσία του. Η υπογραφή και παράδοση από τον Δανειολήπτη καθενός των Εγγράφων Χρηματοδότησης στα οποία είναι ή θα είναι μέρος θα καταστήσει καθένα από τα αντίστοιχα έγγραφα νόμιμη, έγκυρη και δεσμευτική υποχρέωση του Δανειολήπτη, εκτελεστή σύμφωνα με τους όρους τους. Το χρέος του Δανειολήπτη σύμφωνα με το παρόν Συμφωνητικό και το Πρωτόκολλο είναι το άμεσο, άνευ όρων και γενικό χρέος και κατατάσσεται τουλάχιστον pari passu με όλα τα άλλα σημερινά και μελλοντικά μη εξασφαλισθέντα χρέη.

Εμπράγματα Ασφάλεια

Ο Δανειολήπτης δεν έχει σε εκκρεμότητα, ούτε δεσμεύεται συμβατικά να δημιουργήσει υποθήκη, ενέχυρο, βάρος ή άλλου είδους συμφέρον εξασφάλισης σε σχέση με την περιουσία ή τα έσοδά του.

Αθέτησεις

Ούτε ο Δανειολήπτης ούτε η Τράπεζα της Αλβανίας παραβιάζουν οποιαδήποτε διάταξη οποιασδήποτε σύμβασης στην οποία είναι μέρος ο Δανειολήπτης ή η Τράπεζα της Αλβανίας και η οποία θα μπορούσε να έχει σημαντικά αρνητική επίπτωση στην οικονομική κατάσταση του Δανειολήπτη ή στην ικανότητά του να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το παρόν Συμφωνητικό ή οποιοδήποτε άλλο Έγγραφο Χρηματοδότησης. Κανένα συμβάν δεν έχει επέλθει που αποτελεί αθέτηση σε σχέση με οποιοδήποτε συμφωνητικό ή έγγραφο στο οποίο είναι μέρος η Δημοκρατία της Αλβανίας ή η Τράπεζα της Αλβανίας ή με το οποίο μπορεί να δεσμεύεται η Δημοκρατία της Αλβανίας ή η Τράπεζα της Αλβανίας και δεν συνέβη αθέτηση που συνεχίζεται χωρίς να έχει αποκατασταθεί ή που θα προκύψει από το δανεισμό του Δανείου (ή τμήματος αυτού) ή από την εκπλήρωση από τη Δημοκρατία της Αλβανίας των υποχρεώσεων της σύμφωνα με το Συμφωνητικό και το Πρωτόκολλο.

Προσφυγή σε Δικαστήρια

Καμία αγωγή, μήνυση, δίκη ή έρευνα δεν εκκρεμεί ενώπιον εγχώριου ή αλλοδαπού δικαστηρίου ή κυβερνητικής αρχής ή, απ' όσο γνωρίζει ο Δανειολήπτης μετά από κατάλληλη έρευνα, δεν απειλείται κατά του Δανειολήπτη ή κατά της περιουσίας ή των δικαιωμάτων του, η οποία, αν αποβεί αρνητική, μπορεί να επηρεάσει ουσιαστικά αρνητικά την οικονομική του κατάσταση ή την ικανότητά του να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το παρόν ή με άλλα Έγγραφα Χρηματοδότησης.

Συμμόρφωση με το Νόμο

Ο Δανειολήπτης έλαβε κανονικά όλες τις ουσιαστικές συγκαταθέσεις, εγκρίσεις και εξουσιοδοτήσεις και έκανε όλες τις δηλώσεις, υποβολές και εγγραφές που είναι απαραίτητες για τη νόμιμη υπογραφή, παράδοση και εκτέλεση από τον Δανειολήπτη καθενός από τα Έγγραφα Χρηματοδότησης στα οποία είναι ή θα είναι μέρος, εκτός αυτών που αφορούν μελλοντικές εργασίες και συναλλαγές που αναμένεται να ληφθούν εν καιρώ και αυτών που αναφέρονται στις Κυβερνητικές Εγκρίσεις του παρόντος.

Αποκάλυψη

Όλα τα έγγραφα, εκθέσεις ή άλλες γραπτές πληροφορίες που αφορούν το Πρόγραμμα (συμπεριλαμβανομένου, αλλά όχι περιοριστικά, του παρόντος Συμφωνητικού) που δόθηκαν στον Δανειστή είναι αληθή και σωστά και δεν περιέχουν σημαντική αναληθή δήλωση γεγονότων ούτε παραλείπουν να αναφέρουν σημαντικό γεγονός ή οποιοδήποτε γεγονός που καθιστά παραπλανητικές τις δηλώσεις που περιέχονται στο παρόν ή σε αυτά.

ΑΡΘΡΟ 4

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ

Εκτός αν ο Δανειστής συμφωνήσει διαφορετικά γραπτώς, η υποχρέωση του Δανειστή να κάνει την Καταβολή του Δανείου υπόκειται στην προηγούμενη εκπλήρωση, προς ικανοποίηση του Δανειστή και με απόλυτη διακριτική του ευχέρεια, των εξής απαραίτητων προϋποθέσεων και στη συνεχιζόμενη εκπλήρωσή τους κατά την Ημερομηνία Ανάληψης:

Εξουσιοδοτήσεις

Ο Δανειστής θα έχει λάβει, σε μορφή και περιεχόμενο που τον ικανοποιούν, τα εξής:

- αντίγραφο όλων των εγγράφων που επικυρώνουν το Πρωτόκολλο και το παρόν Συμφωνητικό, όπως απαιτείται από το Σύνταγμα και τους Νόμους του Δανειολήπτη, επικυρωμένα ως ακριβή αντίγραφα από Εξουσιοδοτημένο Αξιωματούχο του Δανειολήπτη, και

- αντίγραφο Υπουργικής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών του Δανειολήπτη, που θα εγκρίνει το παρόν Συμφωνητικό και θα εξουσιοδοτεί συγκεκριμένο πρόσωπο ή πρόσωπα να υπογράψουν το παρόν Συμφωνητικό εκ μέρους της Δημοκρατίας της Αλβανίας, επικυρωμένα ως ακριβή αντίγραφα από Εξουσιοδοτημένο Αξιωματούχο του Δανειολήπτη,

- πιστοποιητικό από τον Εξουσιοδοτημένο Αξιωματούχο, που να πιστοποιεί τα ονόματα, τους τίτλους και τα δείγματα υπογραφών των ατόμων που εξουσιοδοτήθηκαν να υπογράψουν και να παραδώσουν εκ μέρους του Δανειολήπτη και της Τράπεζας της Αλβανίας με την ιδιότητά της ως εκπρόσωπος του Δανειολήπτη στο παρόν, το παρόν Συμφωνητικό και το Πρωτόκολλο και όλες τις άλλες γνωστοποιήσεις ή έγγραφα που προβλέπει το παρόν.

Κυβερνητικές Εγκρίσεις

Ο Δανειστής θα έχει λάβει αντίγραφα, επικυρωμένα από τον Εξουσιοδοτημένο Αξιωματούχο του Δανειολήπτη ως γνήσια αντίγραφα σε πλήρη ισχύ κάθε επικύρωσης, εγγραφής, κυβερνητικής συγκατάθεσης ή έγκρισης που απαιτείται ή λαμβάνεται σε συμμόρφωση με το Σύνταγμα και τους Νόμους της Δημοκρατίας της Αλβανίας ή που είναι απαραίτητη για να μην υπόκειται σε Φόρους το Πρωτόκολλο, το παρόν Συμφωνητικό, το Δάνειο και η πληρωμή όλων των ποσών που οφείλονται ή θα οφείλονται σύμφωνα με αυτά.

Νομικές Γνωμοδοτήσεις

Ο Δανειστής θα έχει λάβει γραπτές γνωμοδοτήσεις, η ημερομηνία των οποίων θα είναι η Ημερομηνία Ανάληψης, καθεμία από τις οποίες θα έχει μορφή και περιεχόμενο που ικανοποιούν τον Δανειστή: (α) από τον ειδικό νομικό του σύμβουλο στα Τίρανα και (β) από το νομικό σύμβουλο του Δανειολήπτη.

Δηλώσεις και Αθετήσεις

Οι δηλώσεις και εγγυήσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 3 του παρόντος θα είναι αληθείς και σωστές κατά την ημερομηνία Καταβολής, σαν να είχαν γίνει εκείνη την ημέρα, και εκείνη την

ημέρα, δεν θα υφίσταται καμία Περίπτωση Αθέτησης (όπως ορίζεται κατωτέρω) και κανένα συμβάν ή περίπτωση που με το πέρασμα του χρόνου ή με παράδοση γνωστοποίησης ή και τα δύο, αποτελεί Περίπτωση Αθέτησης.

Αλλαγή Περιστάσεων

Κατά το χρόνο Καταβολής δεν θα έχει συμβεί καμία περίπτωση ή αλλαγή νόμων ή κανονισμών κυβερνητικής αρχής, η οποία, κατά την εύλογη κρίση του Δανειστή, θα επηρεάσει ουσιαστικά αρνητικά την οικονομική κατάσταση του Δανειολήπτη ή την ικανότητά του να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το παρόν.

Πιστοποίηση

Ο Δανειολήπτης θα έχει δώσει στον Δανειστή πιστοποιητικό, με μορφή και περιεχόμενο που ικανοποιεί τον Δανειστή, υπογεγραμμένο από τον Εξουσιοδοτημένο Αξιωματούχο του Δανειολήπτη, που να πιστοποιεί την ικανοποίηση καθεμιάς από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στις Δηλώσεις και Εγγυήσεις του παρόντος, με ισχύ από την αιτούμενη ημερομηνία της Καταβολής και που να πιστοποιεί ότι το προϊόν της Καταβολής χρειάζεται σήμερα για τους σκοπούς του Προγράμματος, μαζί με αποδείξεις, που να ικανοποιούν τον Δανειστή, που θα αναφέρουν τους σκοπούς για τους οποίους θα χρησιμοποιηθούν τα κεφάλαια που θα καταβληθούν.

ΑΡΘΡΟ 5

ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Εκτός αν ο Δανειστής συμφωνήσει διαφορετικά γραπτώς, εφόσον η Δέσμευση παραμένει εκκρεμής και έως την πλήρη εξόφληση όλων των ποσών που οφείλονται σύμφωνα με το παρόν, ο Δανειολήπτης συνομολογεί και συμφωνεί ως εξής:

Υποχρεώσεις Δανειολήπτη

Ο Δανειολήπτης θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το παρόν Συμφωνητικό και κάθε άλλο Έγγραφο Χρηματοδότησης στο οποίο είναι μέρος.

Γνωστοποίηση Αθέτησης και Άλλα Θέματα

Ο Δανειολήπτης θα ενημερώνει αμέσως τον Δανειστή: (α) για την ύπαρξη κάθε Περίπτωσης Αθέτησης και κάθε περίπτωση που είναι γνωστή στους αξιωματούχους του η οποία, με τη χορήγηση γνωστοποίησης, με την πάροδο χρόνου ή και τα δύο, μπορεί να γίνει Περίπτωση Αθέτησης και (β) την ύπαρξη κάθε άλλης περίπτωσης ή περιστατικού (συμπεριλαμβανομένης της κυβερνητικής ενέργειας), που μπορεί να επηρεάσει ουσιαστικά αρνητικά την οικονομική κατάσταση του Δανειολήπτη ή την ικανότητά του να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με οποιοδήποτε από τα Έγγραφα Χρηματοδότησης.

ΑΡΘΡΟ 6

ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Εκτός αν ο Δανειστής συμφωνήσει διαφορετικά γραπτώς, εφόσον η Δέσμευση παραμένει εκκρεμής και έως την πλήρη εξόφληση όλων των ποσών που οφείλονται σύμφωνα με το παρόν, ο Δανειολήπτης συνομολογεί και συμφωνεί ως εξής:

Καμία Αλλαγή Συμφωνητικών

Ο Δανειολήπτης δεν θα τροποποιήσει, τροποποιήσει ή χορηγήσει παραίτηση, εκχώρηση των καθηκόντων ή υποχρεώσεων του σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη οποιουδήποτε από τα Έγγραφα Χρηματοδότησης στα οποία είναι μέρος (εκτός των τροποποιήσεων ή παραίτησεων για να διορθωθούν έκδηλα λάθη ή που είναι τυπικής, ελάσσονος ή τεχνικής φύσης και

δεν αλλάζουν σημαντικά τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις των Μερών).

Κανονική Διεξαγωγή Εργασιών

Ο Δανειολήπτης δεν:

- θα αλλάξει σημαντικά τη φύση ή το πλαίσιο του Προγράμματος,
- θα αλλάξει τη νομοθεσία του με τρόπο που θα ήταν μη συμβατός με τις διατάξεις οποιουδήποτε από τα Έγγραφα Χρηματοδότησης.

ΑΡΘΡΟ 7

ΑΘΕΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Περιπτώσεις Αθέτησης

Η ύπαρξη και συνέχιση οποιασδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις ή περιστάσεις αποτελεί "Περίπτωση Αθέτησης" σύμφωνα με το παρόν:

Ο Δανειολήπτης αδυνατεί να πληρώσει στην ώρα του τόκους ή κεφάλαιο ή άλλο ποσό που καταβάλλεται σύμφωνα με το παρόν, ή

Ο Δανειολήπτης αδυνατεί να πληρώσει τόκους ή κεφάλαιο ή οποιοδήποτε από τα Εξωτερικά Χρέη του και η αδυναμία αυτή συνεχίζεται πέραν της περιόδου χάριτος, αν υπάρχει. Ή αν συμβεί αθέτηση σύμφωνα με οποιαδήποτε συμφωνία ή έγγραφο που αποδεικνύει ή σύμφωνα με το οποίο ο Δανειολήπτης έχει σε εκκρεμότητα κατά το χρόνο αυτόν Εξωτερικό Χρέος και η αθέτηση αυτή συνεχίζεται πέραν της περιόδου χάριτος, αν υπάρχει, αν το αποτέλεσμα της αθέτησης αυτής είναι να επιταχύνει ή να επιτρέψει την αλλαγή της λήξης του εν λόγω Εξωτερικού Χρέους, ή

Οποιαδήποτε δήλωση ή εγγύηση που έγινε από ή εκ μέρους του Δανειολήπτη στο παρόν Συμφωνητικό ή σε οποιαδήποτε γνωστοποίηση ή άλλο πιστοποιητικό, έγγραφο ή οικονομική ή άλλη δήλωση που παραδίδεται σύμφωνα με το παρόν αποδειχθεί ότι ήταν ανακριβής κατά οποιαδήποτε σημαντική άποψη, όταν έγινε, ή

Ο Δανειολήπτης αδυνατεί να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε συμφωνία ή διάταξη που αναφέρεται στο παρόν, ή

Οποιαδήποτε επικύρωση, εξουσιοδότηση, συγκατάθεση ή έγκριση κυβερνητικού φορέα ή δημόσιας αρχής που είναι απαραίτητη για την υπογραφή, παράδοση ή εκτέλεση του παρόντος Συμφωνητικού ή οποιουδήποτε από τα άλλα Έγγραφα Χρηματοδότησης ή για την ισχύ ή εκτελεστότητα οποιασδήποτε από τις υποχρεώσεις του Δανειολήπτη σύμφωνα με το παρόν Συμφωνητικό ή τα άλλα Έγγραφα Χρηματοδότησης, δεν γίνει ή δεν δοθεί ή αποσυρθεί ή σταματήσει να παραμένει σε πλήρη ισχύ, ή

Το παρόν Συμφωνητικό, για οποιονδήποτε λόγο, σταματήσει να είναι σε πλήρη ισχύ ή ανακηρυχθεί άκυρο ή αποκηρυχθεί ή η ισχύς ή εκτελεστότητα του παρόντος αμφισβητηθεί ανά πάσα στιγμή από τον Δανειολήπτη, ή

Το σύνολο ή σημαντικό τμήμα των περιουσιακών στοιχείων του Δανειολήπτη ή της Τράπεζας της Αλβανίας απαλλοτριωθούν από οποιαδήποτε αρχή ή ο Δανειολήπτης ή η Τράπεζα της Αλβανίας μεταβιβάσει ή διαθέσει το σύνολο ή σημαντικό τμήμα των περιουσιακών τους στοιχείων.

Κηρυχθεί γενικό μορατόριουμ επί της πληρωμής οποιουδήποτε Εξωτερικού Χρέους για δανεισθέντα χρήματα του Δανειολήπτη ή της Τράπεζας της Αλβανίας.

Οποιοδήποτε Εξωτερικό Χρέος της Δημοκρατίας της Αλβανίας ή της Τράπεζας της Αλβανίας: (α) δεν εξοφληθεί κατά την ημερομηνία που πρέπει ή εντός της περιόδου χάριτος που καθορίζεται στο σχετικό συμφωνητικό, (β) καταστεί πληρωτέο πριν την κανονική λήξη του λόγω αθέτησης ή περίπτωσης αθέτησης, όπως και αν περιγράφεται, σύμφωνα με οποιοδήποτε συμφωνητικό στο οποίο είναι μέρος η Δημοκρατία της Αλβανίας ή η Τράπεζα της Αλβανίας.

Επανορθώσεις μετά από Περίπτωση Αθέτησης

Αν συμβεί και συνεχίζεται Περίπτωση Αθέτησης, ο Δανειστής μπορεί ανά πάσα στιγμή κατά την απόλυτη διακριτική του ευχέρεια: (α) να αναστείλει ή να τερματίσει τη Δέσμευση, (β) να κηρύξει, με γραπτή απαίτηση πληρωμής προς τον Δανειολήπτη, οποιοδήποτε τμήμα ή το σύνολο του εκκρεμούς κεφαλαίου του Δανείου, οπότε το εν λόγω τμήμα του Δανείου θα λήξει αμέσως και θα καταστεί πληρωτέο μαζί με τους τόκους του, χωρίς άλλη παρουσίαση, απαίτηση, επιμέλεια, διαμαρτυρία, γνωστοποίηση επιτάχυνσης ή άλλου είδους γνωστοποίηση, από τις οποίες ο Δανειολήπτης δια του παρόντος παραιτείται ρητώς και/ή (γ) χωρίς γνωστοποίηση αθέτησης ή απαίτηση να προχωρήσει στην προστασία και επιβολή των δικαιωμάτων και ένδικων μέσων του με κατάλληλες διαδικασίες, για αποζημίωση ή ειδική εκτέλεση οποιασδήποτε διάταξης του παρόντος Συμφωνητικού ή για να βοηθηθεί η άσκηση οποιασδήποτε εξουσίας που χορηγεί το παρόν Συμφωνητικό ή ο νόμος.

Δικαιοδοσία και Συγκατάθεση προς Μήνυση

Τα Μέρη του παρόντος συμφωνούν αμετάκλητα ότι τα δικαστήρια της Ελληνικής Δημοκρατίας έχουν δικαιοδοσία να εκδικάσουν και να καθορίσουν οποιαδήποτε μήνυση, αγωγή ή δίκη και να διευθετήσουν οποιαδήποτε διαφωνία που μπορεί να προκύψει από το παρόν Συμφωνητικό και για το σκοπό αυτόν υποβάλλονται αμετάκλητα στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων αυτών. Ο Δανειολήπτης δια του παρόντος παραιτείται αμετάκλητα από σημερινή ή μελλοντική αντίρρηση για το δικαστήριο αυτό και συγκατατίθεται αμετάκλητα και υποβάλλεται άνευ όρων στη μη αποκλειστική δικαιοδοσία του εν λόγω δικαστηρίου για τον ίδιο και την περιουσία του. Ο Δανειολήπτης παραιτείται επίσης αμετάκλητα από κάθε αξίωση ότι το εν λόγω δικαστήριο δεν αποτελεί κατάλληλο δικαστήριο για τέτοια δίκη. Ο Δανειολήπτης συμφωνεί ότι η κοινοποίηση δικογράφου, εντάλματος, απόφασης ή άλλης γνωστοποίησης νομικής διαδικασίας θεωρείται από κάθε άποψη ότι του κοινοποιήθηκε αποτελεσματικά.

Κανένα σημείο του παρόντος δεν επηρεάζει το δικαίωμα του Δανειολήπτη ή του Δανειστή να κοινοποιούν δικόγραφο με άλλον τρόπο που επιτρέπει η ισχύουσα νομοθεσία. Ο Δανειολήπτης συμφωνεί επίσης ότι η οριστική απόφαση εναντίον του σε κάθε τέτοια αγωγή ή δίκη που προκύπτει σε σχέση με το παρόν Συμφωνητικό θα είναι τελική και θα εκτελεστεί κατά του Δανειολήπτη και της περιουσίας του και των γραφείων του που βρίσκονται εντός ή εκτός της επικράτειας της Δημοκρατίας της Αλβανίας με αίτηση στην απόφαση, επίσημο αντίγραφο της οποίας θα αποτελεί οριστική απόδειξη του γεγονότος και του ποσού του χρέους του.

ΑΡΘΡΟ 8

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γνωστοποιήσεις

Κάθε έκθεση, γνωστοποίηση και άλλη επικοινωνία που δίδεται σύμφωνα με το παρόν θα είναι γραπτή, στην αγγλική γλώσσα, και θα παραδίδεται προσωπικά, με ταχυδρομείο, τηλεγράφημα ή τέλεξ, με προπληρωμένα τέλη, και θα θεωρείται ότι δόθηκε νομίμως, όταν την λαμβάνει ο παραλήπτης ως εξής:

Προς τον Δανειστή:

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας

Γενική Γραμματεία Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων

Διεύθυνση Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης

Κορνάρου 1, 10180 Αθήνα

Τηλ.: (01) 3286201/3286248

Φαξ: (01) 3286209

Προς τον Δανειολήπτη:

Τράπεζα της Αλβανίας

Αλλοδαπό Τμήμα

Πλατεία Skenderbeg 1

Τίρανα, Αλβανία

Τέλεξ: 2153 BANKA AB

Τηλ.: 355 42 35568/22153/22152

Φαξ: 355 42 23558

Οποιοδήποτε Μέρος, με γραπτή γνωστοποίηση προς το άλλο, μπορεί να αλλάξει τη διεύθυνση στην οποία θα του αποστέλλεται η αλληλογραφία.

Διέπουσα Νομοθεσία, Περιγραφικές Επικεφαλίδες

Το παρόν Συμφωνητικό ερμηνεύεται και εκτελείται σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ελληνικής Δημοκρατίας χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις περί σύγκρουσης νόμων. Οι επικεφαλίδες του παρόντος Συμφωνητικού τίθενται για αναφορά μόνο και δεν περιορίζουν ή επηρεάζουν τη σημασία του.

Εκπρόσωπος Κοινοποίησης

Ο Δανειολήπτης δια του παρόντος ορίζει τον Πρε-σβευτή της Δημοκρατίας της Αλβανίας στην Αθήνα για να ενεργεί, κατά την αποκλειστική διακριτική ευχέρεια του Δανειστή, ως εκπρόσωπος κοινοποιήσεων του προς τον οποίο ο Δανειστής μπορεί να γνωστοποιεί οποιοδήποτε έγγραφο, τέλεξ ή τηλεγράφημα και κάθε νομικό έγγραφο που αφορά άμεσα ή έμμεσα το παρόν Συμφωνητικό και κάθε άλλο έγγραφο.

Διαδοχή

Το παρόν Συμφωνητικό θα ισχύει προς όφελος και θα είναι δεσμευτικό για τους διαδόχους και εκδοχείς των Μερών του παρόντος, με την προϋπόθεση ότι ο Δανειολήπτης δεν θα εκχωρήσει ούτε θα μεταβιβάσει, χωρίς την προηγούμενη γραπτή συγκατάθεση του Δανειστή, το σύνολο ή τμήμα των δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων του σύμφωνα με το παρόν.

Επιβίωση Συμφωνιών

Κάθε συμφωνία, δήλωση και εγγύηση που περιέχεται ή αναφέρεται στο παρόν Συμφωνητικό θα επιβιώσει τυχόν έρευνας που μπορεί να κάνει ο Δανειστής ανά πάσα στιγμή και της καταβολής του Δανείου, εκτός των αλλαγών που επιτρέπει το παρόν, και θα τερματιστούν μόνο όταν εξοφληθούν όλα τα ποσά που οφείλονται ή θα οφείλονται σύμφωνα με το παρόν.

Ενσωμάτωση, Τροποποιήσεις

Το παρόν Συμφωνητικό ενσωματώνει την όλη συμφωνία των Μερών και αντικαθιστά όλες τις προηγούμενες διαπραγματεύσεις, συνεννοήσεις και συμφωνίες μεταξύ τους σχετικά με το θέμα του παρόντος. Οι διατάξεις του παρόντος Συμφωνητικού μπορούν να ακυρωθούν, να συμπληρωθούν ή να τροποποιηθούν μόνο με έγγραφο που θα υπογραφεί από τους νόμιμα εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους του Δανειολήπτη και του Δανειστή.

Μη Παραίτηση

Καμία συναλλαγή και καμία αδυναμία ή καθυστέρηση από τον Δανειστή κατά την άσκηση οποιουδήποτε δικαιώματος, εξουσίας ή ένδικου μέσου σύμφωνα με το παρόν δεν λειτουργεί ως παραίτηση από αυτά, ούτε θίγει άλλως τα δικαιώματα, τις εξουσίες ή τα ένδικα μέσα του Δανειστή. Κανένα δικαίωμα, εξουσία ή ένδικο μέσο που χορηγείται στον Δανειστή σύμφωνα με το παρόν δεν αποκλείει άλλο δικαίωμα, εξουσία ή ένδικο μέσο που αναφέρεται στο παρόν ή που διαθέτει σήμερα ή στο μέλλον ο νόμος ή άλλως.

Ισχύς

Το παρόν Συμφωνητικό θα αρχίσει να ισχύει αφού οι τελικές εγκρίσεις και επικυρώσεις των δύο Μερών ολοκληρωθούν από τις αρμόδιες αρχές.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΟΠΙΩΝ, κάθε Μέρος του παρόντος φρόντισε για την υπογραφή και παράδοση του παρόντος Συμφωνητικού από τους νόμιμα εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους του κατά την ημερομηνία που αναγράφεται άνωθεν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(υπογραφή)

Αλέξανδρος Μπαλάς

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

(υπογραφή)

Shkelqim Cani

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Προς το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας

Αθήνα

Ημερομηνία

Σύμφωνα με το Άρθρο 1 του Συμφωνητικού Δανειοδότησης με ημερομηνία 1998 (το "Συμφωνητικό Δανειοδότησης") ανάμεσα σε εμάς ως Δανειολήπτη και εσάς ως Δανειστή, για Δάνειο ΔΡΧ. 3.000.000.000, δια του παρόντος σας χορηγούμε γνωστοποίηση για τον εξής προτεινόμενο δανεισμό:

(α) Ημερομηνία:

(β) Ποσό:

(γ) Οδηγίες Πληρωμής:

Επιβεβαιώνουμε ότι τα θέματα που δηλώσαμε και που αναφέρονται στο Άρθρο 3 του Συμφωνητικού Δανειοδότησης είναι αληθή και ακριβή κατά την ημερομηνία του παρόντος, σαν να είχαν γίνει εκείνη την ημερομηνία, και ότι καμία Αθέτηση (όπως ορίζεται στο Συμφωνητικό Δανειοδότησης) δεν συνέβη και συνεχίζεται ή θα προκύψει από τον προτεινόμενο δανεισμό.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Δια χειρός:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου και της Συμφωνίας που κυρώνονται από την πλήρωση των προϋποθέσεων της προτελευταίας παραγράφου του άρθρου VIII της Συμφωνίας."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης της Θεσσαλονίκης".

Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Μετατροπή του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης σε ανώνυμες εταιρείες".

Ερώταται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές και στο πρώτο και δεύτερο Πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο".

Ερώταται το Σώμα: Γίνεται δεκτό;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου

του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την έκδοση μεταξύ των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

Ερώταται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας: "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης".

Στη Διάσκεψη των Προέδρων έχει αποφασιστεί να συζητηθεί σε μια συνεδρίαση.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Νικόλαος Ακριτίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Κύριε Πρόεδρε, πριν προχωρήσουμε έχω να κάνω μερικές προσθήκες νομοτεχνικού χαρακτήρα και ορισμένες προσθήκες-βελτιώσεις στην ουσία των άρθρων. Για να μην το αναγνώσω, θα το καταθέσω και θα παρακαλέσω να διανεμηθεί στους κυρίους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Να το καταθέσετε στα Πρακτικά να φωτοτυπηθεί και να διανεμηθεί σ' όλους τους κυρίους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαγκριώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

"Προσθήκες - Νομοτεχνικές

Βελτιώσεις στο συζητούμενο νομοσχέδιο

1. Άρθρο 1 παρ.3

α) Μετά την περίπτωση στ προστίθεται νέα περίπτωση ζ ως εξής:

"ζ: Η ανάπτυξη και σύσφιγξη των οικονομικών σχέσεων και φιλικών δεσμών μεταξύ των λαών".

β) Η επόμενη περίπτωση σημειώνεται με το στοιχείο η.

2. Άρθρο 1 παρ.6

Οι λέξεις:"... κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις..." αντικαθίστανται ως εξής: "... κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 6, παρ 2 και 3, και του άρθρου 7 του ν. 2414/1996..."

3. Άρθρο 2

α) Η παράγραφος 3 αναδιατυπώνεται ως εξής:"3. Στους σκοπούς της εταιρείας περιλαμβάνονται: α) η διοργάνωση εκθέσεων, συνεδρίων και γενικότερα εκδηλώσεων κυρίως στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, β) η υποστήριξη των παραγωγών, βιοτεχνών και βιομηχάνων για την προβολή και προώθηση των προϊόντων τους στη διεθνή και εγχώρια αγορά και γ) όσοι άλλοι σχετικοί με τα παραπάνω, αναφερθούν στο καταστατικό της".

β) Παράγραφος 4, εδάφιο α

Διαγράφεται η προτελευταία λέξη ("παραπάνω").

γ) Παράγραφος 4, εδάφιο β

Διαγράφεται το άρθρο "τα" πριν από λέξη "θέματα".

δ) Παράγραφος 4, εδάφιο γ

Οι λέξεις: "...των γενικών συνελεύσεων...", αντικαθίστανται από τις λέξεις: "... της γενικής συνελεύσεως...".

ε) Παράγραφος 5

Διαγράφονται οι λέξεις: "... κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις".

στ) Παράγραφος 6

Διαγράφονται οι λέξεις: "του παρόντος άρθρου" και η λέξη "περιέρχονται" αντικαθίσταται από τη λέξη "ανήκουν".

4. Άρθρο 3

α) Παράγραφος 1

Στην αρχή του πρώτου εδαφίου τίθεται η φράση: "Μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 6 του άρθρου 1 και 5 του άρθρου 2...".

β) Παράγραφος 1, εδάφιο β

Η λέξη: "απόκτηση", αντικαθίσταται από τη λέξη: "μεταβολή".

γ) Παράγραφος 1, εδάφιο δ

Διαγράφονται οι λέξεις: "μεταξύ των ανωτέρω εταιρειών".

δ) Παράγραφος 2, εδάφιο γ

Οι λέξεις: "που θα περιέλθουν" αντικαθίστανται από τις λέξεις: Οι "που περιέχονται".

ε) Παράγραφος 3

Αναδιατυπώνεται το εδάφιο α ως εξής: "Η εταιρεία του ν.735/77 παύει να υφίσταται μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 6 του άρθρου 1 και 5 του άρθρου 2".

στ) Παράγραφος 6, εδάφιο α

Διαγράφονται οι λέξεις: "ή θα μεταφερθούν"

ζ) Παράγραφος 6

Αναδιατυπώνεται το εδάφιο β ως εξής: "Η κεφαλαιοποίηση των ως άνω αφορολογήτων αποθεματικών ή κρατήσεων από τις παραπάνω εταιρείες απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων".

5. Άρθρο 4

α) στην αρχή της παραγράφου 1 προστίθεται εδάφιο και αναδιατυπώνεται ακολούθως το υπάρχον εδάφιο α ως εξής: "Μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 6 του άρθρου 1 και 5 του άρθρου 2, το υπηρετούν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στην εταιρεία του ν.735/77 προσωπικό μεταφέρεται και συνεχίζει να υπηρετεί με την ίδια σχέση και τους ίδιους όρους στην εταιρεία του άρθρου 1. Το προσωπικό αυτό, εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της προβλεπόμενης στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου απόφασης, δύναται να ζητήσει την μεταφορά του, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, σε κενές θέσεις των υπηρεσιών του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης, της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Νομού Θεσσαλονίκης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που έχουν την έδρα τους στον Νομό Θεσσαλονίκης ή και σε κενές θέσεις δημόσιων υπηρεσιών ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που έχουν την έδρα τους και εκτός του Νομού Θεσσαλονίκης.

β) Παράγραφος 1, εδάφιο β (ήδη γ)

- Η λέξη: "αυτού" αντικαθίσταται από τη λέξη: "αυτή"

- Μετά τη λέξη: "κλάδους" προστίθενται οι λέξεις: "ίδιων ή"

γ) Αναδιατυπώνεται η παράγραφος 2 ως εξής:

"2. Ύστερα από αίτηση των υπηρετούντων μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στην εταιρεία του Ν.735/77 είναι δυνατή, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας του άρθρου 2, η επιλογή ορισμένων από αυτούς για τη μεταφορά τους και τη συνέχιση της εργασιακής τους σχέσης στην εταιρεία του άρθρου 2."

δ) Παράγραφος 3, εδάφιο α

- Μετά τις λέξεις: "που δεν ζήτησε τη μεταφορά του στις υπηρεσίες της παραγράφου 1..." προστίθενται οι λέξεις: "... ή δεν επιλέχθηκε για τη μεταφορά του στις υπηρεσίες αυτές...".

-Πριν από τη λέξη: "συνεχίζει" τίθενται οι λέξεις: "μεταφέρεται και".

ε) Παράγραφος 3, εδάφιο β

Στο τέλος του εδαφίου αυτού προστίθενται τα εξής: "... που έχουν την έδρα τους στην περιοχή του Νομού Θεσσαλονίκης".

στ) Παράγραφος 4, εδάφιο α

Οι λέξεις: "θα προκύψουν" αντικαθίστανται από τη λέξη "ανακύπτουν".

η) Παράγραφος 4, εδάφιο β

Το παραπάνω εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής: "Με ίδια απόφαση ορίζονται οι κενές οργανικές θέσεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου του παρόντος άρθρου και τα κριτήρια και η διαδικασία για την επιλογή του προσωπικού για την κάλυψη αυτών".

θ) Προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής: "6. Για το προσωπικό που μεταφέρεται και συνεχίζει να υπηρετεί στην εταιρεία του άρθρου 1 εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.735/77, όπως αυτές ισχύουν, που ρυθμίζουν θέματα προσωπικού, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος νόμου".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Με επιστολή του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Ορέστης Κολοζώφ, ορίζει ως ειδικό αγορήτη γι' αυτό το νομοσχέδιο, τον κ. Σταύρο Παναγιώτου.

Επίσης ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος ορίζει ως ειδική αγορήτρια γι' αυτό το νομοσχέδιο την κ. Στυλιανή Αλφιέρη.

Επίσης ο Πρόεδρος του ΔΗΚΚΙ κ. Δημήτριος Τσοβόλας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Δημήτριο Ρόκο και ως ειδικό αγορήτη τον κ. Αναστάσιο Ιντζέ.

Ορίστε κύριε Ακριτίδη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκοπός του σημερινού νομοσχεδίου είναι, όπως είναι γνωστό, η αναμόρφωση του νομικού πλαισίου και της οργάνωσης του θεσμού της ΔΕΘ με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικής της θέσης, ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται υπό τα σημερινά δεδομένα στην αποστολή της, διατηρώντας τον ιστορικό της χαρακτήρα. Και πρέπει να θυμηθούμε ότι η ΔΕΘ ιδρύθηκε το 1926, στις συνθήκες όπου ο Ελληνισμός και το σύγχρονο ελληνικό κράτος έδιναν τον αγώνα της ανασυγκρότησης μετά τη δραματική τομή του 1922.

Έκτοτε με περισσότερα από εβδομήντα χρόνια συνεχούς βίου συμβάδισε με τη χώρα στην πολυκύμαντη σύγχρονη πορεία της και καθιερώθηκε ως ένας σπουδαίος εθνικός αναπτυξιακός θεσμός με έδρα βεβαίως τη Θεσσαλονίκη, μαζί με την οποία ανδρώθηκε και σήμερα αποτελεί ουσιαστικό οργανικό της στοιχείο και ένα από τα σύμβολά της.

Στη μακρόχρονη αυτή διαδρομή της η Έκθεση πολλές φορές αντιμετώπισε την ανάγκη της προσαρμογής της στα δεδομένα των καιρών. Αλλά πάντοτε και ως τώρα λειτούργησε ως ένας κρατικός φορέας που μπορούσε να επηρεάζει την οργάνωση των αγορών και με την ικανότητα αυτή επεδίωκε την ανάπτυξη και τη διεύρυνσή τους.

Στις μέρες μας όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμβαίνει το αντίστροφο. Οι αγορές έχουν την ικανότητα να διεμβολίζουν ακόμα και τους πιο ισχυρούς κρατικούς θεσμούς. Τώρα να το πούμε πολύ απλά, οι αγορές είναι ελεύθερες και οι εκθέτες δεν αναζητούν την έκθεση, αλλά αντίθετως η έκθεση είναι υποχρεωμένη να αναζητήσει και να προσελκύσει τους εκθέτες εάν επιθυμεί να επιβιώσει. Σήμερα ακόμα και η "ΑΓΡΟΤΙΚΑ", που είναι μια πολύ διευρυμένη ειδική έκθεση, κλαδική όπως τη λέμε, δεν έχει ανάγκη να οργανωθεί εκεί στον χώρο της ΔΕΘ, αν βρεθεί κάποιος κατάλληλος ιδιωτικός φορέας, ο οποίος θα μπορούσε να οργανώσει μια τέτοια έκθεση σε άλλο χώρο οπουδήποτε.

Αυτή είναι η αιτία, η οποία επιβάλλει τη ριζική αλλαγή στο θεσμό, έτσι ώστε να προσαρμοστεί στα σημερινά δεδομένα των αγορών, τα οποία είναι ήδη ορατά ότι τείνουν να την παρακάμψουν, να απομονώσουν το θεσμό και να τον οδηγήσουν σε συρρίκνωση.

Σύμφωνα με αυτήν τη λογική, ο κεντρικός στόχος του νομοσχεδίου είναι το άνοιγμα του θεσμού στη συνεργασία του με τις οργανωμένες αγορές και τον εξειδικευμένο ιδιωτικό τομέα, έτσι ώστε μέσα από αυτή τη συνεργασία να αντλήσει κεφάλαια βεβαίως, αλλά κυρίως, να βελτιώσει το λειτουργικό της επίπεδο και με την απόκτηση της τεχνογνωσίας και του σύγχρονου *marketing* να

μπορεί αυτόνομα πλέον να επιβιώσει και να προχωρήσει στην ανάπτυξή της.

Με άλλα λόγια, ο στόχος του νομοσχεδίου δεν είναι ταμειακός και ούτε υπηρετεί τη δογματική της ιδιωτικοποίησης, στόχος του είναι να διαμορφώσει τους όρους της αυτοδύναμης ανταγωνιστικής επιβίωσης της Έκθεσης μέσα στις νέες συνθήκες που ήδη την οδηγούν σε κάμψη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μην παίζετε με τις λέξεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Συμφωνείτε όμως φαντάζομαι επί της ουσίας, κύριε Πρόεδρε, και δεν παίζω με τις λέξεις. Περιγράφω.

Η προτεινόμενη μεταβολή συνεπώς, σε πολύ γενικές γραμμές, συνίσταται στην αντικατάσταση της ανώνυμης εταιρείας που αποτελεί σήμερα το νομικό πρόσωπο της Έκθεσης από δύο νέες ανώνυμες εταιρείες.

Η πρώτη από αυτές θα ανήκει εξ ολοκλήρου στο δημόσιο, θα περιλάβει όλη την ακίνητη περιουσία της Έκθεσης, θα έχει διοικητικό συμβούλιο ευρείας κοινωνικής συμμετοχής από τους παραγωγικούς και τους κοινωνικούς φορείς της πόλης και θα λειτουργεί κατά τους νόμους 2190/20 και του 2414/96 και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία με τις διασφαλίσεις που αυτός ο νόμος επιβάλλει.

Η δεύτερη, θα αναλάβει το έργο της οργάνωσης των εκθέσεων και άλλων δραστηριοτήτων και θα λειτουργεί κατά το ν. 2190/20, συνεπώς θα λειτουργεί με την ευελιξία που έχει μια ανώνυμη εταιρεία, όπως εκείνες στον ιδιωτικό τομέα.

Από το κεφάλαιο αυτής της εταιρείας, της δεύτερης, ποσοστό μέχρι 45%, μπορεί να εκχωρηθεί σε ιδιώτες μαζί με το *management* βεβαίως, ενώ το υπόλοιπο 55% ανήκει στην πρώτη, δηλαδή στο δημόσιο και από αυτό ένα μέρος θα μπορεί να αγοράζεται, να μεταβιβάζεται επ'αμοιβή σε κοινωνικούς φορείς της πόλης, χωρίς το δικαίωμα της ελεύθερης πλέον μεταβίβασής τους.

Έτσι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη θέση του σημερινού νομικού προσώπου, διαμορφώνεται ένα δίδυμο σχήμα, όπου η δεύτερη εταιρεία, ας την πούμε λειτουργική, εξασφαλίζει τη διαχειριστική της αυτονομία και ελευθερία υπό τον έλεγχο όμως της πρώτης της ιδιοκτησιακής και με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζονται, όπως είπα, η ευελιξία στις λειτουργίες, η διεύρυνση στη συμμετοχή και η κατοχύρωση του δημοσίου συμφέροντος.

Αυτό, λοιπόν, το δίδυμο σχήμα δύο εταιρειών είναι εκείνο που θα αντικαταστήσει το σημερινό νομικό σχήμα με δύο ιδιαίτερης σημασίας δεσμεύσεις, που αναλαμβάνει ο νομοθέτης.

Η πρώτη δέσμευση είναι ότι θα διατηρηθεί ο σημερινός ιστορικός χαρακτήρας της Έκθεσης ως ο εθνικός εκθεσιακός φορέας της χώρας, όπως ρητά αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση, αλλά και εμμέσως αποδεικνύεται από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Και η δεύτερη δέσμευση είναι ότι θα συνταχθεί πολύ γρήγορα μελέτη που θα αφορά την ανάπτυξη της Έκθεσης σε συνάρτηση με το χώρο στον οποίο θα λειτουργήσει μελλοντικά, τις υποδομές, τις εγκαταστάσεις τα απαιτούμενα κεφάλαια κλπ.

Αυτές είναι εν συνόψει οι κύριες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Και βεβαίως είναι φυσικό να έχουν προκαλέσει διάλογο, αλλά και προβληματισμούς.

Απ'αυτόν το διάλογο που αναπτύχθηκε τόσο στη Διαρκή Επιτροπή όσο και στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης και ευρύτερα ασφαλώς στην ελληνική κοινωνία θα έλεγα ότι ο πιο σοβαρός προβληματισμός που έχει κατατεθεί είναι εκείνος που αφορά τη διατήρηση της σημερινής ταυτότητας της Έκθεσης και σχετικά με αυτό διατυπώθηκαν πρέπει να πω, αρκετές επιφυλάξεις. Εγώ δεν συμμερίζομαι αυτές τις επιφυλάξεις και αυτές τις ανησυχίες. Όμως, δεν τις θεωρώ και αδικαιολόγητες από τη στιγμή που αφήνονται πολλά ζητήματα να ρυθμιστούν με τα καταστατικά και από τη στιγμή που δεν αναφέρεται ρητά αυτή η δέσμευση στο νομοσχέδιο.

Και συνεπώς, είναι χρήσιμο να τονίσω εδώ ότι στην πολύ ουσιαστική συζήτηση που διεξήχθη στη Διαρκή Επιτροπή με συμμετοχή και των φορέων της διοίκησης της Έκθεσης και

εκπροσώπων φορέων της πόλης, παραγωγικών και κοινωνικών, υπήρξε ευρεία συμφωνία στην ανάγκη της αλλαγής, όπως αυτή προτείνεται, αλλά διατηρήθηκε η επιφύλαξη ή διατυπώθηκε η ανησυχία για το κατά πόσο κατοχυρώνεται πραγματικά αυτός ο θεσμός.

Υπό το πρίσμα, λοιπόν, όλων αυτών πιστεύω ότι η κατοχύρωση του ιστορικού χαρακτήρα της Έκθεσης πρέπει να συμπεριληφθεί ρητά στο νομοσχέδιο. Δεν συμφωνώ με ορισμένους, οι οποίοι προτείνουν να πραγματοποιηθεί αυτή η κατοχύρωση με επιμέρους ρυθμίσεις. Νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει σαφής πρόβλεψη στο νομοσχέδιο και γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, θα καταθέσω μία τροπολογία να τη συμπεριλάβουμε κατά τη συζήτηση των άρθρων, η οποία έχει ως εξής:

Στο άρθρο 1 παρ. 4, στο κεφάλαιο των προβλέψεων των ρυθμίσεων του καταστατικού, προτείνω μετά τη λέξη "το σκοπό" να προστεθεί η φράση: "έτσι ώστε να διατηρείται ο χαρακτήρας της ως ο Εθνικός Εκθεσιακός Φορέας της χώρας".

Ακόμα, μιας και ομιλούμε για την εταιρεία του άρθρου 1, θέλω να κάνω και μια δεύτερη προσθήκη, κύριε Υπουργέ. Η πρώτη εταιρεία, η ιδιοκτησιακή, προβλέπεται στην παράγραφο 3 να έχει την αποκλειστική ευθύνη της διοργάνωσης των επίσημων εκδηλώσεων της ετήσιας γενικής Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Δεν προβλέπεται ρητά και την οργάνωση.

Εγώ θα πρόσθετα το εξής. Μετά τις λέξεις "των επίσημων εκδηλώσεων" και πριν από τη λέξη "της εταιρείας" να προστεθεί "και τη συνδιοργάνωση με την εταιρεία του άρθρου 2 της ετήσιας γενικής Έκθεσης Θεσσαλονίκης". Δηλαδή η οργάνωση της ετήσιας γενικής Έκθεσης Θεσσαλονίκης να δοθεί στην πρώτη εταιρεία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Ακριτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία έχει ως εξής:

"Ν. ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο Σχ. Νόμου για την αναμόρφωση της Δ.Ε.Θ.

1. Στο άρθρο 1 παράγραφο 4

Στις ρυθμίσεις του καταστατικού, μετά τη λήξη: το σκοπό προστίθεται η φράση: "έτσι ώστε να διατηρείται ο χαρακτήρας της ως ο Εθνικός Εκθεσιακός Φορέας της χώρας,"

2. Στο άρθρο 3 παράγραφο 8

Στο δεύτερο εδάφιο, στη φράση: "ένα μέρος θα διατεθεί στην εταιρία του άρθρου 1, κλπ."

Μετά τη λέξη μέρος προστίθεται η φράση: "που δεν μπορεί να είναι μικρότερο του 45%".)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Διατυπώθηκαν επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, και άλλοι ανάλογοι προβληματισμοί. Για παράδειγμα, ο κίνδυνος να καταστεί κυρίαρχος ο ιδιώτης μέσα από στατηγικές συμμαχίες με ορισμένους φορείς παραγωγικούς ή κοινωνικούς από την πόλη που θα συμμετάσχουν κατά ένα μέρος βεβαίως στο κεφάλαιο της εταιρείας.

Δεν συμμερίζομαι καθόλου αυτούς τους κινδύνους, γιατί θεωρώ αντιθέτως τη συμμετοχή της πόλης ως παράγοντα διασφάλισης και του σχήματος, του ιστορικού χαρακτήρα δηλαδή και των συμφερόντων της πόλης και των συμφερόντων της Έκθεσης δεμένων με τα συμφέροντα της πόλης. Θεωρώ ότι αποτελεί έναν ουσιαστικό και διαρκή και στο μέλλον δεσμό ανάμεσα στην Έκθεση και στην πόλη. Αλλά θα μπορούσαμε και εδώ να συμπεριλάβουμε κάτι το οποίο πρότεινα και στη Διαρκή Επιτροπή, να ορισθεί ένα ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής της πρώτης εταιρείας στο κεφάλαιο της δεύτερης στο ύψος του 45%, ώστε να υπάρχει ισορροπία 45% δημόσιο, 45% ιδιωτικός τομέας και το 10% να ανήκει στους φορείς. Νομίζω ότι αυτό απαλείφει κάθε σκέψη και φόβο για το αν θα διατηρηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας της Έκθεσης.

Ένα δεύτερο θέμα, το οποίο επίσης προκάλεσε συζητήσεις είναι μία άποψη και μία καταγγελία ότι η Έκθεση διασπάται στα δύο. Και από το λόγο αυτόν μπορεί επί μέρους να γίνει βορά στη βουλημία διάφορων ιδιωτικών συμφερόντων. Βεβαίως αυτό δεν ισχύει σε

καμία περίπτωση. Δεν πρόκειται για διάσπαση, αλλά πρόκειται για ένα δίδυμο ισορροπημένο και αυτοελεγχόμενο σχήμα.

Δεν είναι δυνατόν η δεύτερη εταιρεία να έχει διαφορετική τύχη, όταν ελέγχεται εξ ολοκλήρου από την πρώτη.

Και είναι ένα σχήμα -θα το επαναλάβω- που ενώ από τη μια μεριά διασφαλίζει ευελιξία, από την άλλη κατοχυρώνει και το δημόσιο συμφέρον αλλά κυρίως το κοινωνικό συμφέρον της πόλης, μέσα από μια σύνθεση κράτους, κοινωνικής εκπροσώπησης και ιδιωτών και βέβαια εξασφαλίζει τη λειτουργικότητα που σήμερα είναι αναγκαία.

Ένα άλλο ζήτημα το οποίο επίσης έχει τεθεί, είναι το ερώτημα της σκοπιμότητας της αντικατάστασης του σημερινού νομικού προσώπου. Ειπώθηκε ότι θα μπορούσαν όλα αυτά να γίνουν με τη διατήρηση του σημερινού νομικού προσώπου και τη δημιουργία μιας θυγατρικής εταιρείας κλπ. Εγώ βέβαια αντιλαμβάνομαι τους συναισθηματικούς λόγους αυτών που διατυπώνουν αυτήν την πρόταση. Και εμένα η συναισθηματική μου διάθεση θα ήταν να διατηρηθεί όπως έχει το νομικό πρόσωπο. Όμως δεν μπορώ να συμβιβασω αυτήν τη συναισθηματική διάθεση με ένα γεγονός: Με το ότι το σημερινό σχήμα της έκθεσης είναι ένα σχήμα που ανταποκρίνεται στα δεδομένα της δεκαετίας του 1970. Θεσπίστηκε το 1977. Και δεν μπορώ να αντιληφθώ, πώς είναι δυνατόν να ανταποκρίνεται στην προοπτική των νέων, των αυριανών τελείως ανατρεπτικών συνθηκών.

Θα τονίσω, μάλιστα, ότι σέβομαι πάρα πολύ το έργο το οποίο έχει πραγματοποιήσει ο φορέας, οι παράγοντες του φορέα, η διοίκηση και οι εργαζόμενοι. Αλλά εγώ λέω ότι είναι ανάγκη να εκσυγχρονιστεί ριζικά αυτός ο οικονομικός θεσμός, εάν πραγματικά θέλουμε να ανταποκρίνεται και αύριο στην αποστολή του.

Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, αλλά θα τονίσω ότι το σημερινό σχήμα της Έκθεσης είναι το σχήμα ενός κρατικού φορέα. Υπάρχουν και άλλοι τέτοιοι φορείς στο χώρο του πολιτισμού, όπως το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος κ.ο.κ. και άλλοι οργανισμοί, όπως οι αμυντικές βιομηχανίες και άλλες, που έχουν αυτόν το χαρακτήρα. Μου είναι όμως δύσκολο να αντιληφθώ, πώς είναι δυνατόν να συνεχίσει να επιβιώνει αυτός ο χαρακτήρας σε έναν οικονομικό, όπως κατά κύριο λόγο, είναι αυτός ο θεσμός.

Και βέβαια, ο θεσμός μέχρι τώρα εσθίριζε και την επιβίωσή του αλλά κυρίως την ανάπτυξή του -και είναι νομοθετημένο αυτό- στις κρατικές επιχορηγήσεις. Διερωτάται κανένας, εάν έτσι θα μπορέσει να προχωρήσει δυναμικά, στηριζόμενος από εδώ και πέρα στις κρατικές επιχορηγήσεις. Πιστεύω πως όχι. Πιστεύω ότι στην εποχή των μεγάλων αγορών των χρηματιστηρίων, ένας οικονομικός θεσμός πρέπει να είναι ανοιχτός στις κατευθύνσεις αυτές. Συνεπώς δεν είναι δυνατόν να παραμείνει ως έχει.

Από την άλλη μεριά βέβαια δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι στη θέση του σημερινού θεσμού μπαίνει η πρώτη εταιρεία, που τον υποκαθιστά πλήρως, πιστεύω και με τα ίδια στελέχη και με πολλά πρόσωπα τα ίδια και φυσικά και με ένα μέρος των εργαζομένων.

Ειπώθηκε επίσης ότι η έκθεση μετατρέπεται σε ανώνυμη εταιρία κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Δεν νομίζω ότι πιστεύει κανένας ότι πρέπει να είναι εταιρεία, ας πούμε κοινής ωφέλειας σήμερα, όταν για παράδειγμα απευθύνεται στον επιχειρηματικό τομέα και αναφέρεται ακριβώς σε αγορές.

Ειπώθηκε ακόμη ότι η Έκθεση, με τον τρόπο που οργανώνεται, ιδιωτικοποιείται και ξεπουλιέται. Η έννοια του ξεπουλημάτος δεν υπάρχει. Και θα έλεγα ότι είναι θλιβερό να χρησιμοποιούνται τέτοιοι όροι, όταν πρόκειται να αναφερθούμε σε φορείς εξαιρετικά σημαντικούς. Και βέβαια δεν ιδιωτικοποιείται. Δεν ιδιωτικοποιείται με την έννοια ότι παραχωρείται αυτός ο θεσμός αποκλειστικά στον ιδιωτικό τομέα. Σε αυτό δεν θα συμφωνούσα και εγώ.

Η Έκθεση πρέπει να έχει το δημόσιο χαρακτήρα της. Πρέπει να μεριμνά για την οργάνωση των δραστηριοτήτων της -γιατί αυτές είναι προσφορές στον οικονομικό τομέα- αλλά όχι ως ακραία περίπτωση ενός κρατικού οργανισμού. Πρέπει να ελαστικοποιηθεί στον τομέα αυτόν.

Και φυσικά, η παρουσία του δημοσίου είναι κυρίαρχη, έτσι

ώστε και τυπικά δεν θα έπρεπε να μιλάμε για ιδιωτικοποίηση και για ξεπούλημα. Αντιθέτως, επιχειρείται η εκ βάθρων αλλαγή, η ριζική εξυγιαντική αλλαγή στο θεσμό της Έκθεσης. Και θα ήθελα με την ευκαιρία αυτή να τονίσω και κάτι το οποίο ίσως δεν το έχουμε προσέξει και θεωρώ ότι έχει τη σημασία του.

Κύριοι συνάδελφοι, θητεύω περισσότερο από είκοσι χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα. Υπάρχουν συνάδελφοι που θήτευσαν ακόμα πιο πολύ. Εγώ δεν ενθυμούμαι μέχρι τώρα να έχει εισηγηθεί από τη θέση εκείνη Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης σήμερα, Βορείου Ελλάδας προηγούμενα, νομοσχέδιο τέτοιου χαρακτήρα, διαρθρωτικού για την οργάνωση των θεσμών μας. Είναι η πρώτη φορά. Ενθυμούμαι μία άλλη φορά ότι βρισκόταν εκεί ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης σε εργασίες νομοθετικού έργου, για να υποστηρίξει τη μετατροπή του τίτλου από Υπουργείο Βορείου Ελλάδος σε Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης.

Αυτό είναι μία δεύτερη διάσταση, που αναδεικνύει ρόλο στον Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης και έτσι ενισχύει το θεσμό και εκφράζει απολύτως τη βούληση της Κυβέρνησης να υποστηρίξει την αποκέντρωση και να κατοχυρώσει το θεσμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Επομένως με αυτό το νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, γίνεται ένα, πρώτο μεν αλλά πολύ μεγάλο θεσμικό βήμα, που αφορά το μέλλον της Έκθεσης και εμείς, το Κοινοβούλιο, μακριά από μικροκομματικές σκοπιμότητες, δεν έχουμε παρά να υποστηρίξουμε αυτήν τη θετική αλλαγή και κυρίως τη θέλησή μας, ώστε η ΔΕΘ, διατηρώντας την ιστορική της φυσιογνωμία, να προχωρήσει ρωμαλέα, όπως τώρα, στον 21ο αιώνα, προσφέροντας τις υπηρεσίες της. Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κούβελας, έχει το λόγο, τον παρθενικό εξ ανανέωσης.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχει δικίο ο κ. Ακριτίδης να λέει ότι πολύ σπάνια ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης εισηγείται νομοσχέδια διαρθρωτικού χαρακτήρα. Μπορεί και πρώτη φορά σ' αυτήν την έκταση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Πρώτη φορά.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Όμως, εκείνο που παρατηρώ εγώ είναι ότι άλλο διατείνεται ο κύριος Υπουργός ότι εισηγείται και άλλα διά του νομοσχεδίου προωθεί. Είναι εκείνο το κλασικό που λέει ότι οι "χείρες, (που γράφουν) χείρες Ησαΐ και η φωνή, (που ομιλεί) φωνή Ιακώβ".

Θεωρήσατε αναγκαίο, κύριοι συνάδελφοι, να τονίσετε -και ο κύριος Υπουργός και ο κύριος εισηγητής- ότι δεν κάνετε ιδιωτικοποίηση, γιατί βρήκατε ισχυρές αντιδράσεις από το δικό σας χώρο, που λένε "να κάνουμε ιδιωτικοποιήσεις, όχι όμως και τέτοιες ιδιωτικοποιήσεις, επιτέλους!"

Η Έκθεση που γνωρίζουμε και η οποία λειτουργεί από το 1927 είναι έκθεση-στήριγμα της εθνικής οικονομίας. Σύμφωνα με το ν. 735, έστω και όπως κακοποιήθηκε προ τριετίας, έχει ως σκοπούς την προβολή της ελληνικής παραγωγής, την υποβοήθηση των Ελλήνων παραγωγών, βιοτεχνών και βιομηχάνων στην προβολή των προϊόντων τους και την αύξηση πωλήσεων και εξαγωγών, την ανάπτυξη οικονομικών σχέσεων και σχέσεων φιλίας μεταξύ των λαών, την ενίσχυση και προβολή πολιτιστικών προσπαθειών της χώρας, την προβολή του ελληνικού τουρισμού. Και προς εκπλήρωση αυτών των σκοπών, διοργανώνει διεθνείς εκθέσεις γενικές και ειδικές.

Στα εβδομήντα δύο χρόνια λειτουργίας της η Έκθεση συμπορεύεται με τη Θεσσαλονίκη, είναι δεμένη με τη Θεσσαλονίκη. Έκθεση και Θεσσαλονίκη είναι κάτι ταυτόσημο για όλους τους Έλληνες, όπως είναι ο Λευκός Πύργος με τη Θεσσαλονίκη. Αυτό γιατί η υγιής παραγωγική δραστηριότητα αναπτύσσεται κυρίως στη βόρεια Ελλάδα και στην περιοχή της Θεσσαλονίκης, στον πρωτογενή τομέα, στο δευτερογενή τομέα και στις εξαγωγές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ε, όχι, τα παραλέτε!

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ίσως δεν έχετε υπόψη σας, κύριε Κεδικογλου, ότι από τη βόρεια Ελλάδα γίνεται το 46% των εξαγωγών σε οπωροκηπευτικά, σε προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, σε έτοιμο ένδυμα, σε καπνό, ενώ είναι μια περιοχή που αντιπροσωπεύει το 20% του πληθυσμού.

Δεύτερον, η Έκθεση συμπορεύεται με τη Θεσσαλονίκη, γιατί είναι από τους λίγους ουσιαστικούς θεσμούς που έχουν έδρα στην περιφέρεια. Συμπορεύεται με τη Θεσσαλονίκη γιατί η πολιτεία ανέκαθεν ήθελε να δώσει αυτήν την "προϊκα" στη Θεσσαλονίκη, προκειμένου να παίξει έναν ιδιαίτερο ρόλο όχι μόνο στη βόρεια Ελλάδα αλλά και στη Βαλκανική, και στην της Νοτιανατολική Ευρώπη.

Ακόμη, η Έκθεση απέτελεσε ανέκαθεν τον πολλαπλασιαστή της οικονομικής δραστηριότητας στην περιοχή της Θεσσαλονίκης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Και όχι μόνο. Σε όλη την Ελλάδα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Βεβαίως αλλά μιλάω ειδικότερα για την περιοχή της Θεσσαλονίκης.

Όμως θα πει κανένας -και δικαίως- ότι οι καιροί αλλάζουν. Μήπως θα πρέπει να αλλάξει κάτι στην Έκθεση και στη λειτουργία της; Μήπως πρέπει να αναζητήσουμε τρόπους και λύσεις για να την εκσυγχρονίσουμε, ώστε να αυξήσουμε την αποτελεσματικότητά της; Πράγματι αυτό πρέπει να το εξετάσουμε.

Τι να αλλάξουμε όμως; Να αλλάξουμε μήπως τους σκοπούς της Έκθεσης, όπως περιγράφονται στους ισχύοντες νόμους και όπως τους γνωρίσαμε στη διαδρομή των εβδομήντα δύο ετών; Εμείς λέμε όχι, σε καμία περίπτωση. Να αποσυνδέσουμε μήπως την Έκθεση από τη Θεσσαλονίκη; Αυτό ούτε για συζήτηση. Τι να κάνουμε λοιπόν;

Πρώτα-πρώτα πρέπει να δούμε τι κάνουν άλλες χώρες που έχουν παρόμοιες εκθέσεις. Αναρωτιέμαι αν το έχετε ψάξει αυτό. Τι κάνουν οι Γερμανοί, οι Άγγλοι, οι Γάλλοι; Να μας πείτε τι κάνουν και ότι αυτό που κάνουν εκείνοι συνδέεται με αυτό που προτείνετε εσείς.

Μήπως ενδεχομένως αναθέσατε σε κάποια σοβαρή εταιρεία τεχνικοοικονομικών μελετών να σας κάνει κάποια πρόταση για να την ακολουθήσετε; Αυτό δεν το είδαμε πουθενά, ούτε το υποστηρίζατε καθόλου.

Εμείς γνωρίζουμε τα στοιχεία που η ίδια η Έκθεση έχει συγκεντρώσει, τις μελέτες που έχει κάνει, δηλαδή "μπίζνες πλαν" που συνέταξε η εταιρεία "Πλάνετ", αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων από την αγγλική εταιρεία "Λαμπέρτ", "μάστερ πλαν" από το Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης με επικεφαλής τον καθηγητή κ. Κύρου -στέλεχος του πολιτικού σας χώρου- έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης από ορκωτούς λογιστές, φορολογικό έλεγχο και ρύθμιση όλων των εκκρεμοτήτων, μελέτη για είσοδο στο χρηματιστήριο από την "Ιονική Φαίνανα". Όλα αυτά το νομοσχέδιο σας τα πετάει στο καλάθι των αχρήστων. Αντίθετα, η διοίκηση της Έκθεσης, την οποία εσείς διορίσατε, έχει κάποιες άλλες σκέψεις.

Εμείς κουβεντιάσαμε με τις παραγωγικές τάξεις, με το δήμο και με τη νομαρχία. Προτείνουμε η εταιρεία που υπάρχει σήμερα να εκσυγχρονιστεί. Δηλαδή να μπουν μέσα οι παραγωγικές τάξεις, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, να λειτουργήσει η γενική συνέλευση. Αυτή η εταιρεία να αναλάβει ή να συνεχίσει καλύτερα να ασκεί την εθνική εκθεσιακή πολιτική.

Να φτιάξει τα προγράμματα και να έχει την ευθύνη για την πραγματοποίηση αυτών των προγραμμάτων. Από εκεί και ύστερα για την εκτέλεση των προγραμμάτων, να αναζητήσουμε λύσεις αποτελεσματικές σε συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα, πώς θα την κάνουμε.

Θα μπορούσε οι επί μέρους εκθέσεις να ανατίθενται σε ιδιώτες κατόπιν διαγωνισμού. Θα μπορούσε ενδεχομένως για ορισμένες από αυτές τις εκθέσεις να ιδρυθεί μία εταιρεία με ισχυρή παρουσία του ιδιωτικού τομέα, η οποία θα διοργανώνει τις εκθέσεις.

Να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα: Την ευθύνη για τη χάραξη της πολιτικής πρέπει να την κρατήσει ο δημόσιος παράγοντας. Ο ιδιωτικός τομέας να έχει εκτελεστικές αρμοδιότητες. Το

είπαμε αυτό στην επιτροπή και ο κύριος Υπουργός είπε ότι το δέχεται. Έχει την εντύπωση διά των τροποποιήσεων που έκανε τώρα ότι αυτό το εξασφαλίζει. Δεν το κατοχυρώνετε, κύριε Υπουργέ, και θα σας πω γιατί δεν το κατοχυρώνετε.

Αυτήν την αρμοδιότητα, δηλαδή την αρμοδιότητα για τη χάραξη εκθεσιακής πολιτικής, την αναθέτετε στη δεύτερη εταιρεία, αυτό που δεν πρέπει να γίνεται εμείς πιστεύουμε ότι η πολιτική στους πολιτικούς, όχι στους ιδιώτες. Η εκτέλεση στους ιδιώτες, όχι στους πολιτικούς. Και η Έκθεση βεβαίως στη Θεσσαλονίκη.

Ακόμη μιλάτε για τη στήριξη των παραγωγών, των βιοτεχνών και των βιομηχάνων και την προώθηση των προϊόντων τους στη διεθνή και εγχώρια αγορά. Ποιος θα την αναλάβει; Η δεύτερη εταιρεία με κίνητρο το κέρδος της. Ποιων παραγωγών; Ποιων βιομηχάνων; Ποιων βιοτεχνών; Εμείς λέμε των Ελλήνων. Αυτό το κάνει μέχρι σήμερα η Έκθεση. Στην πράξη όμως θα προβάλλονται οι ξένοι που πληρώνουν περισσότερα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης):
Αυτών των Ελλήνων.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Εδώ δεν λέει των Ελλήνων. Δέστε το και εσείς.

Εσείς τι κάνετε; Αντί αυτών που προτείνουν όλοι οι φορείς της Θεσσαλονίκης, εσείς κάνετε δύο εταιρείες. Στη μία δίνετε τα περιουσιακά στοιχεία και την ευθύνη για τη διαχείρισή τους, δηλαδή θα γίνει φύλακας, συντηρητής και θα κάνει κάποιες εκθέσεις οι οποίες εξ ορισμού είναι ζημιονόμες. Το φιλέτο το δίνετε σε μία άλλη εταιρεία που ιδρύετε και στην οποία ισχυρή θα είναι, δεσπόζουσα θα είναι η θέση του ιδιωτικού παράγοντα.

Τι θα κάνει η δεύτερη εταιρεία σύμφωνα με το νομοσχέδιο; Θα κάνει εκθέσεις, και άλλες δραστηριότητες. Προς ποιον σκοπόν να τις κάνει αυτές; Δεν φαίνεται, για ποιον σκοπό, ούτε διορθώνεται με την τροποποίηση που κάνατε τώρα, ίσα-ίσα επιδεινώνεται. Αφού δεν φαίνεται λοιπόν, είναι ξεκάθαρο ότι αυτή η εταιρεία που είναι εμπορική επιδιώκει το κέρδος, όπως σε όλες τις εμπορικές εταιρείες. Ποιος θα είναι οι συνέπειες αυτού;

Οι συνέπειες θα είναι ότι θα διοργανώνει τέτοιες εκθέσεις που να αποδίδουν κέρδος. Και ποιες εκθέσεις αποδίδουν κέρδος; Εκείνων των προϊόντων που προέρχονται από ισχυρούς παραγωγούς δηλαδή των εισαγομένων προϊόντων.

Η Έκθεση Θεσσαλονίκης λοιπόν μέχρι τώρα ήταν στήριγμα της εθνικής οικονομίας. Τώρα θα είναι στήριγμα των εισαγομένων προϊόντων. Αντί για στήριγμα της ελληνικής οικονομίας, θα μεταβληθεί σε πλήγμα για την ελληνική οικονομία.

Ακόμη, σύμφωνα με το νομοσχέδιό σας, η δεύτερη αυτή εταιρεία θα οργανώνει εκθέσεις κυρίως στη Θεσσαλονίκη, άρα και οπουδήποτε αλλού. Και επειδή η Θεσσαλονίκη δεν είναι ο καλύτερος τόπος δα, για να δώσουν κέρδος οι εκθέσεις, οι σημαντικές εκθέσεις θα οργανώνονται στην Αθήνα. Αυτό που παλεύαμε τόσα χρόνια, να κρατήσουμε την Έκθεση στη Θεσσαλονίκη, να την κρατήσουμε ως εθνικό εκθεσιακό φορέα, θα το χάσουμε. Αυτό επισημαίνουμε, κύριε Υπουργέ.

Έτσι, λοιπόν, θεωρούμε την πρόταση απαράδεκτη: πρώτον, γιατί δεν υπάρχει πλέον ούτε ο στόχος ούτε η εγγύηση ότι θα υπηρετήσει την εθνική οικονομία, ότι θα είναι ο εθνικός εκθεσιακός φορέας και δεύτερον, γιατί δεν υπάρχει πλέον η διασφάλιση ότι θα είναι Έκθεση της Θεσσαλονίκης.

Δέστε και τα δύο χαρακτηριστικά σκίτσα, τα οποία έχουν τοποθετηθεί μπροστά στις πύλες της Εκθέσεως και προέρχονται από τους εργαζόμενους. Δείχνουν τον εκσυγχρονισμό να κατεδαφίζει την Έκθεση. Δείχνουν την Αθήνα σε ένα καρτοσάκι να κουβαλάει τα προϊόντα κατεδάφισης προς νότο.

Αν με το νομοσχέδιο εξασφαλιζόνταν ότι οι στόχοι παραμένουν αναλλοίωτοι και ότι η έδρα μένει στέρεη στη Θεσσαλονίκη, τότε να συζητούσαμε τις λεπτομέρειες. Εμείς θα δεχόμασταν, να υπάρχει η ευχέρεια να ανατίθενται, κατόπιν διαγωνισμού οι επιμέρους δραστηριότητες, σε όποιους θεωρούνται κατάλληλοι Έλληνες και ξένους. Εδώ πια αποβλέπουμε στην αποτελεσματικότητα, αφού έχουμε εξασφαλίσει την πολιτική, τα προγράμματα, αφού η

σύνθεση της γενικής συνέλευσης, δημόσιο και Θεσσαλονίκη, εξασφαλίζουν ποιες εκθέσεις θα γίνονται, στη Θεσσαλονίκη και προς ποιον σκοπό θα γίνονται.

Τέλος, αυτό που καυτηριάζουμε, είναι η αδιαφάνεια η οποία διά του νομοσχεδίου προωθείται. Έρχονται στη Βουλή νομοσχέδια από την Κυβέρνηση που μιλάνε για λεπτομέρειες τριτεύουσες, ακόμη και για κανονισμούς εργασίας. Πρέπει να προσδιορίσετε διά του νόμου καθαρά τους σκοπούς. Αντιθέτως εσείς προβλέπετε σκοπούς, τους οποίους θα προσδιορίσετε διά των υπουργικών αποφάσεων. Δεν θα μας πείτε ποιοι θα πάρουν μετοχές μέσα στην Έκθεση; Δεν θα μας πείτε καθαρά, αν η δεύτερη εταιρεία που ουσιαστικά αποκαθιστά την Έκθεση, θα καταβάλλει αντίτιμο προκειμένου να πάρει μετοχές; Δηλαδή όποιος ασκεί την εκθεσιακή πολιτική, όποιος χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις ή τα προνόμια, δεν θα καταβάλλει κανένα αντίτιμο; Το ρωτάμε, γιατί με προηγούμενες νομοθετικές απόπειρες που κάνατε, είπατε ότι θα μεταβιβασθεί αυτή η δραστηριότητα μετά ή άνευ ανταλλάγματος. Άρα μη υπαρχούσης καμιάς δέσμευσης κατά πάσα πιθανότητα άνευ ανταλλάγματος θα δοθεί και ρωτάμε σε ποιους; Με ποια διαδικασία;

Τέλος, όπως είπαμε, ο δεσπόζων ρόλος της Θεσσαλονίκης από πουθενά δεν εξασφαλίζεται. Βέβαια στην εισηγητική έκθεση ότι η έκθεση είναι δεμένη με τη Θεσσαλονίκη, λέτε ότι είναι ο εθνικός εκθεσιακός φορέας, αλλά το ερώτημα δεν είναι τι έγινε στο παρελθόν ή τι συμβαίνει τώρα, αλλά τι θα γίνει την επομένη της ψηφίσεως του νομοσχεδίου σας.

Σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους, ομολογώ πως δεν μπορώ να καταλάβω ούτε να βεβαιώσω ότι ικανοποιούνται τα αιτήματά τους, γιατί συνεχώς στο θέμα αυτό κάνετε τροποποιήσεις και μεταβολές. Ένα πράγμα φαίνεται ξεκάθαρο, γιατί υπάρχει προηγούμενο. Διασπάσατε τον ΕΟΤ σε τέσσερις εταιρείες, απομακρύνετε προσωπικό από τον ΕΟΤ προς άλλες υπηρεσίες και ανοίγετε το δρόμο για προσλήψεις στις νέες εταιρείες του πρώην Ε.Ο.Τ. από τις νέες εταιρείες. Είναι ξεκάθαρο και ήδη προωθούνται οι προσλήψεις. Κάτι τέτοιο διαφαίνεται και εδώ.

Οι καινούριες εταιρείες που θα δημιουργηθούν, προπαντός η δεύτερη, δεν έχουν υποχρέωση να κρατήσουν έστω ένα μέρος του προσωπικού.

Λέμε ότι τη "SOFTEX" τη δίνουμε στους Γάλλους και τους υποχρεώνουμε να κρατήσουν κάποιους από τους εργαζόμενους. Εδώ δεν υπάρχει τέτοια υποχρέωση. Οι εργαζόμενοι θα μεταταγούν ή θα μεταφερθούν σε άλλες εταιρείες και είναι ολοφάνερο ότι για τις νέες εταιρείες ετοιμάζονται νέες προσλήψεις.

Να λοιπόν και ένα νέο στάδιο δόξης λαμπρό για την Κυβέρνηση, ότι εν όψει εκλογών, που είναι πολύ πιθανό να γίνουν τον Ιούνιο μαζί με τις ευρωεκλογές, ανοίγουμε και καινούρια φάμπρικα προσλήψεων.

Κατόπιν αυτών, κύριε Υπουργέ, εμείς σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να δεχθούμε την υποβάθμιση του ρόλου της Θεσσαλονίκης, την εξάλειψη του σκοπού της Εκθέσεως ως εθνικού εκθεσιακού φορέα, που θα στηρίζει την ελληνική οικονομία, τις ελληνικές εξαγωγές, τον ελληνικό τουρισμό. Και φυσικά μη μας πείτε ότι ο σκοπός αυτός υποκαθίσταται με το να ανατεθεί στη δεύτερη εταιρεία, στην οποία θα κάνουν κουμάντο οι ιδιώτες. Αν ήταν εκτελεστικού χαρακτήρα, ορθώς θα έκαναν κουμάντο και θα συμφωνούσαμε και εμείς να ανατεθεί στη δεύτερη εταιρεία, όχι όμως να της αναθέσουμε την εκθεσιακή πολιτική. Σημειώνεται στην τροποποίηση που κάνατε ότι θα προβάλλονται τα προϊόντα, οι παραγωγοί, οι βιοτέχνες, οι βιομήχανοι.

Φυσικά τα προϊόντα προέρχονται από παραγωγούς, βιοτέχνες και βιομήχανους. Ποιοι είναι όμως αυτοί οι παραγωγοί; Ποια είναι αυτά τα προϊόντα; Εμείς θέλουμε να είναι Έλληνες παραγωγοί, ελληνικά προϊόντα.

Κύριε Υπουργέ, για να ρίξετε στάχτη στα μάτια του κόσμου, για να πείτε ότι δεχθήκατε αυτά που ζητήσαμε στην επιτροπή και είχατε υποσχεθεί ότι θα τα κάνετε δεκτά, κάνετε την τροπολογία στο άρθρο 2. Όμως, η τροπολογία αυτή επιβεβαιώνει ότι πλήρης σύγχυση στην καλύτερη περίπτωση

επικρατεί, όπου μπερδεύουμε ποιες είναι αρμοδιότητες και λειτουργίες δημοσίου χαρακτήρα και ποιες είναι αρμοδιότητες και λειτουργίες ιδιωτικού χαρακτήρα. Σας ξαναλέμε ότι την πολιτική δεν μπορούμε να την εμπιστευτούμε παρά στους δημόσιους οργανισμούς και στους πολιτικούς, όχι στους ιδιώτες. Τη δράση, την εκτέλεση, ασφαλώς και πρέπει να την εμπιστευτούμε στους ιδιώτες και όχι στο κράτος. Τη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης πρέπει να την αφήσουμε στη Θεσσαλονίκη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το σχέδιο νόμου για την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης θα μπορούσε κανείς να το χαρακτηρίσει περιπετειώδες, γιατί αρχικά επιχειρήθηκε να περάσει ως τροπολογία στο σχέδιο νόμου για τους Οργανισμούς των Λιμένων Πειραιά και Θεσσαλονίκης και ύστερα από σχετικές αντιρρήσεις ήρθε ως αυτοτελές σχέδιο νόμου.

Πώς τώρα ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, όπως ο εθνικός εκθεσιακός φορέας της χώρας, επιχειρήθηκε να περάσει ως τροπολογία σε άλλο σχέδιο νόμου, ειλικρινά εμείς δυσκολευόμαστε να το κατανοήσουμε!

Επίσης, δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τη σπουδή της Κυβέρνησης να φέρει προς συζήτηση και ψήφιση αυτό το σχέδιο νόμου. Μόλις την προηγούμενη Τετάρτη το συζητούσαμε στη Διαρκή Επιτροπή και στις 15.00' έγινε πρόταση να ακροαστούμε τους φορείς στις 18.00' της ίδιας ημέρας, παρά τις διαμαρτυρίες μας για το πότε θα ειδοποιηθούν και αν ήταν δυνατόν να έρθουν οι φορείς.

Το προεδρείο της επιτροπής δέχθηκε την πρόταση με το αιτιολογικό ότι αυτοί βρίσκονται από δικό τους ενδιαφέρον. Τώρα, πώς είναι δυνατόν να βρίσκονται εκείνοι οι φορείς, που τους ακροάστηκε η επιτροπή, αυτό είναι ένα ζήτημα που επιδέχεται πολλή συζήτηση!

Με δύο λόγια, αντί οι φορείς να προσαρμοστούν στην επιτροπή, η επιτροπή προσαρμόστηκε στους φορείς. Τελικά ύστερα απ'όλα αυτά το σχέδιο νόμου έρχεται για συζήτηση και ψήφιση σήμερα στην Ολομέλεια.

Τα λέω όλα αυτά, γιατί την ίδια ημέρα στις 17.00' συνεδρίαζε η Διακομματική Επιτροπή της Βουλής για τον Απόδημο Ελληνισμό. Ασχολήθηκε με το προσχέδιο νόμου για τα προβλήματα των νεοπροσφύγων από τις πρώην Δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης.

Σύμφωνα με τα όσα μας ενημέρωσε ο Γενικός Γραμματέας Παλιννοστούμενων Ομογενών του Υπουργείου Μακεδονίας Θράκης, το προσχέδιο είναι έτοιμο από το 1996 και αφορά εκατόν πενήντα χιλιάδες περίπου ομογενείς.

Ειλικρινά σας λέω, δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε τη σπουδή της Κυβέρνησης από τη μια για ένα σχέδιο νόμου που αφορά τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και την ολογωρία, για να μην πω την αδιαφορία, για το άλλο το προσχέδιο, που αφορά τους ερωτήματα σε όσους παρακολουθούν τις εργασίες της Βουλής, ποιανού τελικά συμφέροντα εξυπηρετεί. Των εργαζόμενων και του λαού ή του οικονομικού κατεστημένου των διαπλεκόμενων και των πολυδιαπλεκόμενων; Εμείς δεν θα πάψουμε να αξιοποιούμε αυτό το βήμα και να καταγγέλλουμε αυτές τις πρακτικές.

Όσον αφορά την επιχειρηματολογία της εισηγητικής έκθεσης για την ανάγκη αναμόρφωσης και εκσυγχρονισμού του νομικού πλαισίου και του τρόπου λειτουργίας της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, ώστε να εξακολουθεί αυτή να αποτελεί τον εθνικό εκθεσιακό φορέα της χώρας, κάθε άλλο παρά πειστική είναι. Τι είναι αυτό που την εμποδίζει σήμερα να αποτελεί τον εθνικό εκθεσιακό φορέα;

Οι ιδιαίτερα ευνοϊκές προοπτικές λόγω των μεταβολών κατά τη δεκαετία που διανύουμε στο χώρο των Βαλκανίων και της Ανατολικής Ευρώπης δεν είναι αρκετές για την αναμόρφωση του

νομικού πλαισίου και του τρόπου λειτουργίας της ΔΕΘ με τον τρόπο που προτείνεται. Οι όποιες βελτιώσεις απαιτούνται, μπορούν να γίνουν μέσα στα σημερινά πλαίσια της ΔΕΘ. Δεν σημειώθηκαν εξάλλου τέτοιες ριζικές οικονομικές αλλαγές στη χώρα και στη βόρειο Ελλάδα, που να χρειάζονταν να γίνουν και ανάλογες αλλαγές στη ΔΕΘ.

Αντίθετα στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι ο εκσυγχρονισμός του νομικού πλαισίου της ΔΕΘ θα πρέπει να συνδυαστεί με την ενίσχυση των υποδομών της πόλης της Θεσσαλονίκης και τη σύνταξη σε πολύ σύντομο χρόνο επιχειρησιακής μελέτης για την ανάπτυξη και την προοπτική της.

Συνεπώς, το βασικό, το κύριο για την ανάγκη αναμόρφωσης και εκσυγχρονισμού της ΔΕΘ δεν υπάρχει.

Παράπέρα, ενώ στην αρχή γίνεται λόγος για τον αναπτυξιακό ρόλο της Θεσσαλονίκης και της βόρειας Ελλάδας, που συνεχώς αναβαθμίζεται, εδώ περιορίζεται μόνο στην ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης, αφήνοντας απ' έξω την υπόλοιπη βόρειο Ελλάδα. Και ενώ αναπτύσσεται όλη αυτή η φιλολογία, πουθενά στην εισηγητική έκθεση δεν αναφέρεται η ανάγκη για τη σύσταση των δύο εταιρειών στη θέση της σημερινής ΔΕΘ.

Κατά την άποψή μας, τίποτε απ'όλα αυτά δεν ανταποκρίνεται στους σκοπούς του διαχωρισμού της ΔΕΘ σε δύο εταιρείες. Πολύ περισσότερο, όταν σε διεθνή κλίμακα και σε όλους σχεδόν τους τομείς της οικονομίας επικρατεί η τάση της συνένωσης και της ενίσχυσης των διαφόρων επιχειρήσεων, είτε αυτές πρόσκεινται στη βιομηχανία, το εμπόριο και τις υπηρεσίες.

Ο πραγματικός σκοπός του σημερινού σχεδίου νόμου είναι να ανοίξει ο δρόμος για την εκμετάλλευση της σημερινής αλλά και της μελλοντικής υποδομής της Διεθνούς Έκθεσης από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Και επειδή αυτό δεν μπορείτε να το κάνετε με τη σημερινή μορφή της ΔΕΘ, καταφεύγετε στο τέχνασμα του διαχωρισμού της με τη σύσταση δύο εταιρειών. Θέλετε να χρυσώσετε το χάπι, προκειμένου να πετύχετε το σκοπό σας. Άλλωστε το λέτε ξεκάθαρα στην εισηγητική έκθεση: Το σύνολο ή μέρος των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων θα μπορούν να παραχωρηθούν στη δεύτερη εταιρεία για ορισμένη διάρκεια και χρήση και υπό τους όρους που θα περιληφθούν στη σχετική σύμβαση.

Με άλλα λόγια παραχωρείτε τις υποδομές της ΔΕΘ στον ιδιωτικό τομέα για την αποκόμιση κερδών. Ό,τι πιο κερδοφόρο υπάρχει, το παραχωρείτε σε αυτόν. Εξάλλου είναι γνωστή η πρακτική της δημιουργίας δημόσιων επιχειρήσεων και η παραχώρησή τους στον ιδιωτικό τομέα, όταν αυτές είναι κερδοφόρες και η επιστροφή τους στο δημόσιο όταν γίνονται προβληματικές, ώσπου να τις εξυγιάνει και να τις παραχωρήσει πάλι στους ιδιώτες. Οι κλαδικές εκθέσεις στις περισσότερες χώρες διοργανώνονται κυρίως από τους φορείς του κλάδου.

Στην εισηγητική έκθεση λέτε ακόμη ότι η Θεσσαλονίκη είναι και θα παραμείνει ο χώρος οργάνωσης γενικών και ειδικών εκθέσεων διεθνούς επιπέδου, προβολής σε διεθνές επίπεδο όχι μόνο της οικονομικής αλλά και της πολιτιστικής και κοινωνικής γενικότερα δραστηριότητας.

Αλήθεια, ποιας οικονομικής και ποιας πολιτιστικής δραστηριότητας; Γιατί αφού γίνεται λόγος για τον αναπτυξιακό ρόλο της Θεσσαλονίκης και της βόρειας Ελλάδας, δεν μπαίνει ως πρωταρχικός στόχος στο σχέδιο νόμου η προβολή μέσα από τις κλαδικές εκθέσεις, δηλαδή τις ειδικές αλλά και τις γενικές, των διάφορων τομέων της εγχώριας παραγωγής;

Η εταιρεία που θα διοργανώνει τις εκθέσεις, έχοντας ως βασικό στόχο το κέρδος, θα επιδιώκει την προσέλκυση μεγάλων και οικονομικά ισχυρών επιχειρήσεων, αποκλείοντας τις μικρομεσαίες και κυρίως τις παραγωγικές ελληνικές επιχειρήσεις.

Αποτέλεσε άραγε ποτέ το ζήτημα αυτό αντικείμενο μελέτης από τα αρμόδια Υπουργεία και στη συνέχεια να ληφθούν όλα εκείνα τα απαραίτητα μέτρα για την ενίσχυση των μικρομεσαίων παραγωγικών ελληνικών επιχειρήσεων; Δυστυχώς, όμως, στις εκθέσεις που γίνονται στη χώρα μας περιορίζεται συνεχώς η συμμετοχή των εγχώριων μικρομεσαίων παραγωγικών επι-

χειρήσεων και ενισχύεται η συμμετοχή των εισαγωγέων, των αντιπροσώπων και των ξένων εταιρειών.

Μην ξεχνάτε ότι αν το πρόβλημα της παραγωγής είναι μεγάλο, ακόμα πιο μεγάλο είναι το πρόβλημα των αγορών. Και αύξηση των εισαγωγών σημαίνει εισαγωγή και της ανεργίας.

Έχοντας επίσης ως στόχο το κέρδος, η εταιρεία που θα διοργανώνει τις κλαδικές εκθέσεις θα σταματήσει εκείνες που σήμερα δεν είναι κερδοφόρες, αλλά έχουν σημασία για την εθνική οικονομία.

Για να γίνει πιο συγκεκριμένος θα αναφερθώ στη 15η "AGROTICA" που έγινε την προηγούμενη εβδομάδα. Πεντακόσιοι ογδόντα Έλληνες και εξακόσιοι τριάντα οκτώ ξένοι εκθέτες πήραν μέρος στη φετινή διοργάνωση. Είναι ένας αριθμός που όμως αν εμβαθύνει κανείς περισσότερο σ' αυτόν και δει πόσους από τους πεντακόσιους ογδόντα Έλληνες είναι παραγωγικές επιχειρήσεις και πόσοι είναι εισαγωγείς, αντιπρόσωποι και κάθε λογής ατζέντηδες, τότε σίγουρα θα ανησυχήσει.

Όσοι από εμάς επισκεφθήκατε την "AGROTICA" ή και άλλες κλαδικές εκθέσεις, τότε θα είδατε πιστεύω πως πολλές εταιρείες τονίζουν με όλα τα μέσα ότι είναι αντιπρόσωποι ή αποκλειστικοί αντιπρόσωποι κλπ. Ούτε λίγο ούτε πολύ τείνει να γίνει θεωρία και συνείδηση ότι τα εισαγόμενα προϊόντα είναι καλύτερα από τα εγχώρια. Δεν είναι όμως έτσι. Οι Έλληνες κατασκευαστές αγροτικών προϊόντων παράγουν καλύτερα αγροτικά μηχανήματα, προσαρμοσμένα στις κλιματολογικές και γενικά τις ανάγκες της αγροτικής οικονομίας της χώρας μας. Συνεπώς θα έπρεπε να ενισχυθεί αυτός ο κλάδος, όπως επίσης και μια σειρά άλλοι κλάδοι.

Πρέπει να σημειωθεί ακόμα ότι η 15η "AGROTICA" άρχισε με πρωτοβουλία των ελληνικών κατασκευαστικών επιχειρήσεων και σήμερα ο αριθμός τους συνεχώς μειώνεται, όπως επίσης και ο αριθμός των εργαζομένων στον κλάδο. Έτσι τα μέλη της Ένωσης Κατασκευαστών Γεωργικών Μηχανημάτων Βόρειας Ελλάδας, που πήραν μέρος στην 15η "AGROTICA", ήταν μόλις εκατόν είκοσι οκτώ.

Ακόμη, ένα από τα αγαπημένα σας επιχειρήματα για τις ιδιωτικοποιήσεις και την παραχώρηση των επιχειρήσεων του δημόσιου χαρακτήρα στον ιδιωτικό τομέα και στην ιδιωτική πρωτοβουλία είναι η προβληματικότητά τους. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, η ΔΕΘ δεν είναι προβληματική, αντίθετα είναι κερδοφόρα. Γιατί, λοιπόν, ανοίγετε το δρόμο για το ιδιωτικό κεφάλαιο; Θα μας πείτε, μόνο το 45% του μετοχικού κεφαλαίου, αρχικού ή μετά από αύξηση της δεύτερης εταιρείας, μπορεί να περιληφθεί σε ιδιώτες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα και ότι από το υπόλοιπο 55% ένα μέρος θα διατεθεί στην πρώτη εταιρεία και το υπόλοιπο μπορεί να διατεθεί σε δημόσιους και κοινωνικούς φορείς.

Είναι γνωστό, όμως ότι, όταν κάποιος κατέχει το 25% των μετοχών, μπορεί να ελέγξει μία Α.Ε. Οι φορείς αυτοί, όπως ο Σύνδεσμος Βιομηχανών Βόρειας Ελλάδας και άλλοι συμμετέχουν με το 2%. Τότε πολύ εύκολα το 45% μπορεί να γίνει πάνω από 50% και να ελέγχεται απόλυτα από τον ιδιωτικό τομέα.

Ακόμη, εκεί που αναφέρεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δεν ξεκαθαρίζει αν πρόκειται για την πρωτοβάθμια ή τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Και αν πρόκειται για τη δημοτική, για ποια δημοτική; Για το Δήμο της Θεσσαλονίκης, όπου βρίσκονται σήμερα οι εγκαταστάσεις της, ή για άλλο δήμο, παραδείγματος χάρη της Πηλίας ή της Θέρμης ή κάποιον άλλον που γίνεται λόγος να μεταφερθεί μελλοντικά η ΔΕΘ; Ακόμη και αν υλοποιηθεί αυτή η σκέψη στο προσεχές μέλλον, τι θα γίνουν τα σημερινά οικόπεδα, τα κτίρια και γενικά οι εγκαταστάσεις της ΔΕΘ, η αξία των οποίων είναι τεράστια; Το σχέδιο νόμου τίποτε δεν προβλέπει για όλα αυτά.

Προχωρώ στα άρθρα και στέκομαι στο άρθρο 1. Αναφέρει συγκεκριμένα τους σκοπούς της εταιρείας, όπως παραδείγματος χάρη στην παράγραφο 3α που λέει, η αποκλειστική ευθύνη της διοργάνωσης των επίσημων εκδηλώσεων της ετήσιας γενικής Έκθεσης της Θεσσαλονίκης. Όχι δηλαδή και αυτής ακόμη της γενικής Έκθεσης, μόνο των εκδηλώσεων.

β. Η οργάνωση περιφερειακών εκθέσεων, ως και εκθέσεων εκτός Ελλάδος. Ποιες θα είναι αυτές; Τόσο οι περιφερειακές όσο και αυτές που θα διοργανώνει εκτός Ελλάδας, θα είναι κερδοφόρες; Τουλάχιστον στην αρχή δεν θα είναι. Και τι θα γίνει αργότερα, όταν αυτές εδραιωθούν και γίνουν κερδοφόρες; Μήπως και τότε πάλι θα παραχωρηθούν στη δεύτερη εταιρεία;

Μια σειρά σοβαρά ζητήματα, όπως η κατάρτιση του καταστατικού, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης και του διοικητικού συμβουλίου, οι ελεγκτές, η διανομή κερδών κλπ. επαφίονται στην αντιμετώπιση τους από τους Υπουργούς Οικονομικών και Μακεδονίας Θράκης. Επίσης, αφού το σύνολο των μετοχών ανήκει στο ελληνικό δημόσιο, σε ποιους θα γίνεται η διανομή των κερδών, στο ίδιο το δημόσιο; Νομίζω ότι δημιουργείται εύλογα ένα ερωτηματικό.

Περνάω στο άρθρο 2. Ενώ στο άρθρο 1 γίνεται συγκεκριμένη αναφορά των σκοπών της πρώτης εταιρείας, δεν γίνεται το ίδιο με τη δεύτερη εταιρεία, όπου είναι πολύ πιο γενικοί οι σκοποί.

Στο άρθρο 3. Στο σημείο που αναφέρεται στα περιουσιακά στοιχεία, μεταξύ άλλων λέει: τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της παραπάνω εταιρείας κατανέμονται στις συνιστώμενες με τα προηγούμενα άρθρα εταιρείες. Ποια είναι αυτά τα περιουσιακά στοιχεία; Θεωρούμε ότι έπρεπε να αναφέρονται συγκεκριμένα, γιατί έτσι αφήνει περιθώρια για παρανοήσεις, που μπορεί να δημιουργήσουν προβλήματα στο μέλλον.

Επίσης υπάρχουν μια σειρά άλλα ζητήματα, αλλά θα σταθώ περισσότερο στο άρθρο 4. Με το άρθρο αυτό δημιουργούνται πολλά προβλήματα με τις εργασιακές σχέσεις.

Προτείνει μέτρα χωρίς να έχει προηγηθεί μία σχετική μελέτη με τις συνέπειες που θα υπάρξουν για τους εργαζόμενους με το διαχωρισμό της σημερινής HELLEXPO σε δύο εταιρείες. Σε πάρα πολλά σημεία η μία διάταξη αναιρεί την άλλη. Δεν διασφαλίζονται οι θέσεις εργασίας καθώς και η βαθμολογική και η μισθολογική θέση των εργαζομένων. Αυτός ήταν άλλωστε ο λόγος που αντέδρασαν οι εργαζόμενοι σε αυτό το σχέδιο νόμου.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 λέει: "Το υπηρετούν μέχρι τότε στη συσταθείσα με το ν. 735/1977 προσωπικό δύναται να ζητήσει τη μεταφορά του με την ίδια σχέση σε κενές θέσεις των υπηρεσιών του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης, της Περιφέρειας της Κεντρικής Μακεδονίας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και τον Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Νομού Θεσσαλονίκης ή σε κενές θέσεις δημόσιων υπηρεσιών που έχουν την έδρα τους εκτός του Νομού Θεσσαλονίκης".

Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν υπάρχουν κενές θέσεις σε όλους αυτούς τους χώρους και τι γίνεται εάν δεν υπάρχουν θέσεις; Ποια θα είναι η τύχη των εργαζομένων, όταν δεν θα υπάρξουν κενές θέσεις.

Παραπέρα: "Οι μεταφερόμενοι κατατάσσονται βαθμολογικά και μισθολογικά ανάλογα με τα τυπικά τους προσόντα και το συνολικό χρόνο της υπηρεσίας τους στην παραπάνω εταιρεία". Εδώ νομίζω ότι δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα, αλλά θα μείνω στην παράγραφο 2, όπου λέει: "Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της συνιστώμενης με το άρθρο 2" -δηλαδή της δεύτερης εταιρείας του παρόντος κεφαλαίου εταιρείας- "και ύστερα από αίτηση των υπηρετούντων μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου στη συσταθείσα με το ν. 735/1977 εταιρεία είναι δυνατή η συνέχιση της εργασιακής του σχέσης στην πρώτη". Δηλαδή η δεύτερη εταιρεία θα αποφασίζει για τους εργαζόμενους στην πρώτη εταιρεία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Δεν θα αποφασίζει για το προσωπικό της πρώτης, απλώς θα κάνει προκήρυξη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Δεν ξέρω αν εγώ δεν καταλαβαίνω αυτά που αναφέρονται στο σχέδιο νόμου.

Στην παράγραφο 3, σε κάποιο σημείο αναφέρεται: "Προσδιορίζεται ονομαστικά το πλεονάζον προσωπικό της, το οποίο μεταφέρεται με την ίδια σχέση, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρω-

σης και Μακεδονίας-Θράκης σε κενές ή προσωποπαγείς θέσεις, που συνιστώνται με την πράξη της μεταφοράς των υπηρεσιών που ορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου".

Αυτό νομίζω αναιρεί το σημείο που αναφέρεται στην αρχή της παραγράφου 3, ότι δηλαδή για το προσωπικό της εταιρείας που δεν ζήτησε τη μεταφορά του στις υπηρεσίες στην παράγραφο 1 ή δεν επιλέχθηκε για τη συνέχιση της εργασιακής του σχέσης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, όπως και στη Διαρκή Επιτροπή, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με αυτό το σχέδιο νόμου, γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Στέλλα Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο που έχει μία περιπέτεια. Και η περιπέτεια ποια είναι; Ξεκίνησε σαν τροπολογία και ήρθε στη Βουλή σαν ένα νομοσχέδιο, χωρίς όμως να περιέχει τα συστατικά του νομοσχεδίου.

Για το Συνασπισμό έχουν αυξημένο ειδικό βάρος οι απόψεις και οι θέσεις των φορέων της Θεσσαλονίκης. Τους άκουσε με προσοχή, για να διαμορφώσει την πρότασή του και να την καταθέσει στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κατάλαβε, λοιπόν, ότι η ΔΕΘ είναι μια δραστηριότητα που έχει συνδεθεί, έχει ταυτιστεί με την ταυτότητα και την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή της Θεσσαλονίκης.

Ακόμα και ο Πρωθυπουργός της χώρας σε δηλώσεις ενώπιον όλων των παραγωγικών τάξεων της Θεσσαλονίκης τον Ιούλιο του 1996 είπε ότι η Θεσσαλονίκη δεν είναι απλά το σημείο διέλευσης αποσπασματικών και μεμονωμένων πρωτοβουλιών, αλλά αναδεικνύεται σε μητροπολιτικό κέντρο μιας συντονισμένης εθνικής προσπάθειας για την εθνική ανάπτυξη της βόρειας Ελλάδας, της χώρας μας και όλων των βαλκανικών κρατών.

Ελέγχοντας τη φερεγγυότητα των λόγων έχω την αίσθηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα λόγια αυτά δεν έχουν κανένα αντίκρισμα, γιατί τα ακυρώνει το παρόν νομοσχέδιο.

Το Σεπτέμβριο του 1998 είχα επισκεφθεί την Έκθεση, όταν ήταν επίκαιρη η κυβερνητική παρέμβαση για την εναλλαγή της κυβερνητικής εποπτείας της ΔΕΘ. Από το ΥΠΕΘΟ ως τον Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης τότε σημειώνα ότι αν η Κυβέρνηση θέλει κάτι να αλλάξει με τη ΔΕΘ, να το πει καθαρά και να υπάρξει συζήτηση επί της ουσίας.

Έρχεται το παρόν σχέδιο νόμου και καταλάβαμε από τη συζήτηση που έγινε στη Διαρκή Επιτροπή ότι δεν έγινε τίποτα. Ο διάλογος ήταν περιορισμένος και χωρίς τα ουσιαστικά που θα συνεσέφεραν σε έναν ουσιαστικό διάλογο, με αποτέλεσμα και στην αποσπασμένη κυβερνητικών προθέσεων και στοχεύσεων.

Το παρόν νομοσχέδιο άφησε πολλά ερωτηματικά αναπάντητα, τα οποία καταθέτουμε εδώ.

Πιστεύω ο κύριος Υπουργός να μας απαντήσει: Με ποιο επιχειρησιακό σχέδιο θα γίνει η νέα εταιρεία; Ποιος θα ασκεί και θα έχει το μάντζιμεντ της νέας εταιρείας; Γιατί δεν έχει κατατεθεί στους φορείς και στα κόμματα η σύμβαση που προβλέπεται στο νομοσχέδιο και θα ρυθμίζει τις σχέσεις μεταξύ των δύο εταιρειών; Τι ρόλους αναλαμβάνει η μία και ποιους η νέα εταιρεία; Γιατί η εμμονή στις δύο εταιρείες; Ποιος πολιτικός φορέας θα έχει και θα ασκεί την εποπτεία σχετικά με τις δύο εταιρείες; Για το αν επιτελούν ή όχι τους σκοπούς και τους στόχους για τους οποίους ιδρύθηκαν.

Η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης και το λιμάνι της Θεσσαλονίκης είναι σημαντικά κέντρα περιφερειακής, οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Για την πρώτη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ο Συνασπισμός επισημαίνει το σημαντικό αναπτυξιακό της ρόλο για την πόλη, ολόκληρη τη βόρεια Ελλάδα και βέβαια τα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη. Αποτελεί τον κύριο και μέχρι την προηγούμενη σχεδόν δεκαετία αποκλειστικό φορέα οργάνωσης διεθνών περιφερειακών ή κλαδικών εκθέσεων.

Η έγκαιρη προσαρμογή της στις μεταβαλλόμενες συνθήκες αγοράς στη δεκαετία του 1980 επιβεβαίωσε τον πρώτο ρόλο της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης στην εκθεσιακή αγορά. Και αυτό παρά την υστέρηση που σημειώθηκε σε διοργανώσεις εκτός Θεσσαλονίκης.

Κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε ποια είναι η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, ποια είναι η εικόνα της προς τα έξω.

Πρώτον, υπάρχει κερδοφόρα δραστηριότητα, τετρακόσια σαράντα επτά εκατομμύρια (447.000.000) δραχμές καθαρά κέρδη για το 1997, ουσιαστική και καθοριστική συμβολή στην τοπική, οικονομική ανάπτυξη, μερίδιο αγοράς που υπερβαίνει το 25% σε εθνικό επίπεδο, συσσωρευμένη τεχνογνωσία και εμπειρία, εξειδικευμένο προσωπικό, υψηλής αξίας πύγια, εγκαταστάσεις και εξοπλισμό, μηδενική δανειακή επιβάρυνση, υψηλή ρευστότητα και χαμηλός βαθμός αξιοποίησης παγίων.

Το σημερινό κόστος λειτουργίας πιστεύουμε ότι μπορεί να δεχθεί μειώσεις, αν σταματήσουν οι ρουσφετολογικές επιλογές του δημόσιου τομέα. Και δεν μπορούμε στα παραπάνω οικονομικά αποτελέσματα να μην αναφερθούμε στη διασφάλιση της απασχόλησης του υπάρχοντος προσωπικού. Όσο και αν θέλει η Κυβέρνηση να σχεδιάζει τις πολιτικές της μακριά και σε αντίθεση με τους εργαζόμενους, πρέπει να καταλάβει ότι δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς τη διασφάλιση ή τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Η Ελλάδα ίσως είναι η μοναδική χώρα ανάμεσα στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν παίρνει πολιτικά μέτρα για την απασχόληση και την ανεργία.

Σημαντική δραστηριότητα των διεθνών εκθέσεων εντός και εκτός της Ελλάδας: Συγκεκριμένα, από τα στοιχεία που έχω στη διάθεσή μου, προκύπτει ότι το 1988 διοργανώθηκαν πέντε σημαντικές εκθέσεις σε Κύπρο, Βουλγαρία, Ουκρανία, Γιουγκοσλαβία, Ρουμανία και FYROM, ενώ πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στα Τίρανα για διοργάνωση έκθεσης ανοίγοντας σημαντικές προοπτικές στις χώρες των Βαλκανίων. Το σημαντικότερο είναι ότι οι εκθέσεις αυτές δεν αφορούσαν μόνο την προώθηση προϊόντων. Αναφέρω για παράδειγμα τη Διεθνή Έκθεση Φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που έγινε στη Λευκωσία.

Το 1999 προγραμματίζονται επίσης σημαντικές εκθέσεις στα Αραβικά Εμιράτα, στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία και στη FYROM. Η ΔΕΘ είναι αυτόνομος, αυτοδιοικούμενος και κερδοφόρος οργανισμός. Αποτελεί βασικό σύμβουλο του δημοσίου σε θέματα σχεδιασμού και άσκησης εκθεσιακής πολιτικής. Βρίσκεται σε ενεργό ανταγωνισμό με άλλες εταιρείες συναφούς αντικείμενου και δραστηριοτήτων. Η σημερινή της λειτουργία στηρίζεται στην εξειδίκευση και τη γνώση των εργαζομένων, αλλά και στο θεσμικό πλαίσιο του ν. 2414/96, βασικού νόμου για την εξυγίανση των ΔΕΚΟ.

Πρέπει να καταθέσουμε εδώ ότι η σημερινή διοίκηση, όπως φάνηκε στην επιτροπή, έχει καταθέσει στο ΥΠΕΘΟ ό,τι προβλέπει ο ν. 2414/96. Δηλαδή υπάρχει επιχειρησιακό σχέδιο με προοπτική την υπογραφή πενταετούς συμβολαίου διαχείρισης μεταξύ του εποπτεύοντος υπουργείου και του διευθύνοντος συμβούλου της ΔΕΘ, αποτίμηση της περιουσίας, κλείσιμο φορολογικών χρήσεων μέχρι το 1997, έγκριση ορκωτών λογιστών για τις οικονομικές χρήσεις μέχρι το 1997. Παράλληλα προχώρησαν στο master plan της ΔΕΘ και σχεδίασαν τις προοπτικές ανάπτυξης για την επόμενη δεκαετία. Ακόμα η σημερινή διοίκηση της ΔΕΘ έκανε συγκεκριμένες προτάσεις για τον εκσυγχρονισμό της εταιρείας, για παράδειγμα το επιχειρησιακό σχέδιο το οποίο ολοκληρώθηκε και εγκρίθηκε από το διοικητικό συμβούλιο, με στόχο τις προοπτικές της ΔΕΘ. Και πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν εγκρίθηκε μόνο από το Δ.Σ., γιατί και οι φορείς που ρωτήσαμε θεώρησαν ότι μια ήταν πολύ επιστημονική και σωστή δουλειά.

Ήδη η ΔΕΘ έχει δρομολογήσει την υλοποίηση των προτάσεων του επιχειρησιακού σχεδίου, οι οποίες αναφέρονται τόσο στην οργανωτική ανασυγκρότηση όσο και στην ανάπτυξη επιθετικής εμπορικής πολιτικής στον ελληνικό και διεθνή χώρο.

Σε ό,τι αφορά την οργανωτική ανασυγκρότηση, προετοιμά-

ζεται ο προβλεπόμενος διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων, εκμετάλλευσης των υποδομών από τη δραστηριότητα οργάνωσης εκθέσεων και συνεδρίων μέσω της δημιουργίας θυγατρικής επιχείρησης διοργανώσεων.

Γι' αυτό, σε ό,τι αφορά δε την ανάπτυξη της εμπορικής πολιτικής των εκθεσιακών δραστηριοτήτων, βρίσκεται στο στάδιο οριστικοποίησης διεθνών συνεργασιών για την αναβάθμιση υπαρχουσών και την ανάληψη νέων μεγάλης εμβέλειας εκθέσεων.

Τα παραπάνω, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις που ακούσαμε από τη σημερινή διοίκηση και παράλληλα με το σχεδιασμό βελτίωσης και επέκτασης των εγκαταστάσεων της Θεσσαλονίκης και τη δημιουργία Εκθεσιακού Κέντρου Αθηνών, διασφαλίζουν την προοπτική αποτελεσματικής και κερδοφόρας πορείας της εταιρείας.

Με λίγα λόγια η ΔΕΘ είναι έτοιμη να ανταγωνισθεί και να εκμεταλλευθεί τις ευκαιρίες που προέρχονται από τα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη. Αντί λοιπόν η Κυβέρνηση να αξιοποιήσει αυτήν τη θετική εργασία προχωρώντας σε συγκεκριμένες τροποποιήσεις του ν. 735, έρχεται να ανακόψει την πορεία. Καταργεί το ν. 735 δημιουργώντας μεγάλο κενό για την εταιρεία. Με λίγα λόγια, συνυπογράφει τη διάλυση της ΔΕΘ ελαφρά τη καρδία. Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, την υποστυφάτε και εσείς, ενώ θα ήταν πολύ απλό ο ν. 735 να εκσυγχρονισθεί και να εμπλουτισθεί με το πνεύμα του ν. 2150.

Ακούσαμε με προσοχή τους φορείς της Θεσσαλονίκης, που κατά τη γνώμη μας θεωρούμε ότι θα έχουν τον πρώτο λόγο στο καθεστώς, όπως διαμορφώνεται. Μίλησαν με τους νόμους της αγοράς, βάζοντας στην άκρη το κοινωνικό όφελος που επιφέρει στο σύνολο της βόρειας Ελλάδας τη λειτουργία της ΔΕΘ και στο οποίο έχουν μερίδιο και εκείνοι. Η κατάρνηση του ν. 735 είναι ένα κτύπημα για την τοπική κοινωνία, τη Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση. Πιστεύουμε ότι με την κατάργηση, μεταφέρεται το οικονομικό κέντρο στην Αθήνα και χάνεται το πλεονέκτημα του ν. 735, άρθρο 2 παράγραφος 3, που ρητώς αναφέρει ότι απαγορεύεται η οργάνωση και η τέλεση γενικών εκθέσεων από οποιονδήποτε εταίρο με νομικό ή με φυσικό πρόσωπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Αυτό καταργήθηκε πριν από επτά χρόνια από την Κοινότητα.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Πιστεύουμε ότι αυτή η διαδικασία υποβαθμίζει τους φορείς της Θεσσαλονίκης, κοινωνικούς, αυτοδιοικητικούς και παραγωγικούς. Έτσι υποτιμώνται το Κοινοβούλιο, οι θεσμοί αντιπροσώπευσης, η διαβούλευση της κεντρικής εξουσίας με όλους, περιθωριοποιείται η βάση νομιμοποίησης των αποφάσεων και η διαφάνεια προθέσεων, σκοπών και στόχων.

Οι γενικές αρχές είναι τόσο γενικές, που κανείς δεν μπορεί να μη διαφωνήσει με το παρόν νομοσχέδιο. Και μπαίνουν τα ερωτήματα: Ποιος δεν θέλει την αναβάθμιση της ζωής στις νέες συνθήκες. Ή ποιος δεν θέλει την αναβάθμιση της Έκθεσης στις νέες συνθήκες. Ποιος δεν θέλει την ευέλικτη και αποτελεσματική λειτουργία ενός ιστορικού θεσμού στη σύγχρονη πραγματικότητα. Ποιος δεν θέλει την εμπλοκή περισσότερων φορέων στη λειτουργική αποτελεσματικότητα ενός φορέα που σκοπό έχει: Την προβολή της Ελλάδος, τις δημόσιες σχέσεις, της εθνικής οικονομίας και την υποβοήθηση της οικονομικής δράσης να διεθνοποιηθεί και να γίνει ανταγωνιστική.

Και ποιος μπορεί στις σημερινές συνθήκες να αποκλείσει φορείς δημόσιους κοινωνικούς ιδιωτικούς από μία τέτοια προσπάθεια; Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί αυτές τις γενικές πραγματικότητες.

Όμως αυτή η νέα πραγματικότητα επιβάλλει άλλες διαδικασίες και άλλες πρακτικές. Σαφή κυβερνητική πολιτική για την εκθεσιακή πολιτική στην Ελλάδα δεν υπάρχει πουθενά στο παρόν νομοσχέδιο. Σαφείς σκοπούς και στόχους στη νομοθετική πρωτοβουλία δεν κρεμίζει κάτι για να το αφήσεις σκέτο οικόπεδο και να σου πει η αγορά ή άλλος τι θα γίνει. Διάλογο-διαβούλευση με όλους και εξασφάλιση συναινέσεως και αποδοχής για ένα τέτοιας έκτασης εγχείρημα, θεσμικό διάλογο επίμονο και πειστικό και ουσιαστικό.

Όχι διάλογο με αφορμή το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης και τις διαδικασίες της Βουλής. Έτοιμα σχέδια -μελέτες-προοπτικές με αξιοποίηση της διεθνούς εμπειρίας δεν αξιοποιούνται.

Σαφήνεια στην ιεράρχηση των φορέων που πρέπει να είναι με βαρύνουσα συμμετοχή και προσδιορισμό του ρόλου τους. Αύξηση του βάρους τους συμμετοχής των φορέων αυτοδιοίκησης.

Στο παρόν σχέδιο νόμου βλέπουμε ένα 2% χωρίς να προσδιορίζεται η βαρύνουσα συμμετοχή τους, που παίζει σημαντικό ρόλο στην υπόθεση της Θεσσαλονίκης. Ποιοι ιδιωτικοί φορείς θα πάρουν μετοχές και με ποιον τρόπο; Θα πάρουν και ξένοι μετοχές ή θα βγουν σε πλειστηριασμό με σκοπό να καλυφθούν δημόσια χρέη; Θέλουμε την Έκθεση ελληνική, διεθνή, από ελληνικούς φορείς ή μας είναι αδιάφορη η εθνικότητα του φορέα, ο σκοπός, αν είναι κερδοσκοπικός ή άλλος; Πώς μπορεί να πάμε στην ψήφιση του νόμου και να αποτιμηθεί η άυλη αξία της ΔΕΘ, της πολύχρονης αξίας και της αναπαλλοτρίωτης συμμετοχής της στη ζωή των Θεσσαλονικέων στη βόρεια Ελλάδα; Ποιος μπορεί να φαντασθεί τη Θεσσαλονίκη χωρίς την Έκθεση και το Λευκό Πύργο και τις άυλες αξίες που εκπροσωπούν και ενσωματώνουν στη Θεσσαλονίκη;

Σαφή κυβερνητική ευθύνη στο εγχείρημα για την προστασία ενός θεσμού που υπερβαίνει κυβερνητικές θυσίες και προσωπικές πολιτικές παρουσίες, επιδιώξεις και φιλοζενίες;

Η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΘ προαναγγέλθηκε ένα χρόνο περίπου πριν την τροπολογία της Κυβέρνησης, που διασπούσε τη HELPO σε ΔΕΘ Α.Ε. σε δύο εταιρείες. Μιας για τη διαχείριση των ακινήτων της περιουσίας και μιας δεύτερης για τη διοργάνωση εκθέσεων.

Σήμερα κυρίως δε, της εταιρείας που λειτουργεί χάριν του δημόσιου συμφέροντος, που σημαίνει την κατάργηση του επίσημου εκθεσιακού φορέα της χώρας που έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη. Τα ερωτήματα που μπαίνουν και στα οποία περιμένουμε απαντήσεις από τον κύριο Υπουργό είναι αυτά που περιμένουμε πιο πάνω.

Τέλος θέλω να βάλω μερικά ερωτηματικά ή μάλλον να πω μερικά πραγματικά στοιχεία για το παρόν σχέδιο νόμου: Είναι ένα σχέδιο γραφειοκρατικό και δεν έχει κανέναν πολιτικό σχεδιασμό. Όσον και αν ψάξουμε δεν μπορούμε να ανακαλύψουμε το σχεδιασμό της εκθεσιακής πολιτικής σε εθνικό επίπεδο, τον καθορισμό των προτεραιοτήτων ανάπτυξης εκθεσιακής υποδομής, το συντονισμό της διεθνούς δραστηριοποίησης των ελληνικών εκθεσιακών φορέων, τον καθορισμό διαδικασιών εποπτείας και ελέγχου της εκθεσιακής αγοράς και της εφαρμογής πλαισίου εθνικής εκθεσιακής πολιτικής.

Μέσα από το παρόν σχέδιο νόμου δεν διαμορφώνεται ένα σύγχρονο κανονιστικό πλαίσιο λειτουργίας της εκθεσιακής αγοράς. Το πιο τραγικό είναι ότι στήνεται στον τοίχο την εμπειρία που έχει αποκομισθεί από την πολύχρονη λειτουργία της ΔΕΘ.

Κατά τη συζήτησή στη κοινοβουλευτική επιτροπή είχατε δεσμευθεί ότι στο παρόν σχέδιο νόμου θα συμπεριληφθεί το άρθρο 2 του ν. 735/77. Η τροπολογία που ήρθε στο Κοινοβούλιο είναι ένα μέρος ατάκτως ερριμμένων διατάξεων και η τροπολογία σας πιστεύω ότι δεν καλύπτει την υπόσχεσή σας. Θεωρώ λοιπόν ότι πρέπει να μεταφερθεί ως έχει το άρθρο 2 του ν. 735/77.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Φεστιβάλ κινηματογράφου η Δ.Ε.Θ.;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Γιατί αφού δεν σας πειράζει τόσο πολύ, βάλτε το φεστιβάλ κινηματογράφου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Το κάνει άλλος.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Εάν δεν σας πειράζει, βάλτε το. Πλεονασμό θα έχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μη διακόπτετε, κύριε Υπουργέ. Αναμείνατε τις αγορεύσεις των κυρίων συναδέλφων, σημειώστε τις όποιες παρατηρήσεις και όταν πάρετε το λόγο, θα απαντήσετε, για να προχωρήσει και η

συζήτηση.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Αφού είναι τόσο αμελητέο, κάντε το. Τι σας πειράζει; Ένας πλεονασμός περισσότερος βλάπτει, κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Μα θα καταργήσουμε τον οργανισμό του φεστιβάλ κινηματογράφου;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Μα δεν είπαμε αυτό.

Λοιπόν, ο Συνασπισμός προτείνει και θέλει μια ΔΕΘ πιο ενεργή και παρούσα σε όλες τις δραστηριότητες της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής της Θεσσαλονίκης και της Ελλάδας, υπό δημόσιο έλεγχο, πέρα από τα μετοχικά ποσοστά και τις κατανομές και με αυξημένη ευθύνη και ρόλο της Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού. Οικονομικά αυτοδύναμη αλλά χωρίς να έχει αποκλειστικά κερδοσκοπικό χαρακτήρα που θα αλλοίωνε τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά και την αποστολή της Έκθεσης. Σύνδεσμο της Ελλάδας με τα Βαλκάνια, Ανατολική Ευρώπη, Μεσόγειο και με τους παραδοσιακούς εμπορικούς οικονομικούς εταίρους και στήριγμα της ειρηνικής συνεργασίας των λαών της περιοχής.

Να αναδείξει τον οικονομικό και κοινωνικό δυναμισμό της Ελλάδας στο διεθνοποιημένο σύγχρονο κόσμο.

Να έχει εργασιακή και επαγγελματική λειτουργία, πρότυπο εργασιακών σχέσεων στην περιοχή και ισχυρό κίνητρο για την προσφορά έργου στη χώρα, στην οικονομία, στην κοινωνία.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου δεν θέλει και δεν προσυπογράφει το παρόν σχέδιο νόμου, γιατί προτείνει μια Δ.Ε.Θ. κατ' εξοχήν σε κερδοσκοπική λειτουργία και δράση, αποκλεισμένη και απομακρυσμένη από τα κοινωνικά και πολιτιστικά δρώμενα της περιοχής. Σκέπη επιχείρηση που θα εισαχθεί στο χρηματιστήριο και θα γίνει στοιχείο ενός κερδοσκοπικού ανταγωνισμού σε άυλες αξίες. Μια Δ.Ε.Θ. αποκομμένη από τους φορείς και τους πολίτες της Θεσσαλονίκης και τη ζωή της πόλης. Μια νέα, αλλά ιδιωτική Δ.Ε.Θ. στην αντίληψη, στη νοοτροπία και στη συμπεριφορά.

Πολύ φοβάμαι, κύριοι συνάδελφοι, ότι, όπως και τότε, το Σεπτέμβριο του 1998, έτσι και σήμερα η Κυβέρνηση αποφεύγει και δεν θέλει να ανοίξει τα χαρτιά της με σαφείς, δεσμευτικούς και διαφανείς όρους.

Τι θέλει για το σήμερα και το αύριο της Δ.Ε.Θ. και με ποια υπόσταση, ποιες συμμετοχές, με ποιες διαδικασίες, όρους, προϋποθέσεις, στοχεύσεις και αποτελέσματα;

Κανένας, μα κανένας -και αυτό εκπλήσσει ιδιαίτερα- δε δήλωσε ότι το σημερινό καθεστώς και η οργανωτική μορφή της Δ.Ε.Θ. δεν της επιτρέπουν και είναι η αιτία για το γεγονός ότι η Δ.Ε.Θ. δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις νέες συνθήκες. Αυτό είναι ψευδές.

Πολύ φοβάμαι ότι άλλοι είναι οι σχεδιασμοί της Κυβέρνησης και γι'αυτό αποφεύγει να τους αναφέρει. Φοβάμαι ότι η Κυβέρνηση έχει ήδη δώσει υποσχέσεις για τη Δ.Ε.Θ. Θέλω να διαψευστώ.

Όμως, θέλω να είμαι και κατηγορηματική. Αυτοί οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί γίνονται στο όνομα της Δ.Ε.Θ. Δεν αφορούν τη Δ.Ε.Θ. Αφορούν άλλες πλευρές και πτυχές του πολιτικού σκηνικού και των αναγκών του.

Φοβάμαι ότι με επικεφαλίδα την Δ.Ε.Θ. η Κυβέρνηση επιχειρεί μια παρέμβαση ευρείας έκτασης και βάθους στο οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και εργασιακό περιβάλλον της Θεσσαλονίκης για σκοπούς άλλους, από αυτούς που επικαλείται στην εισηγητική έκθεση.

Θα περιμένουμε από τον κύριο Υπουργό να αποσαφηνίσει και να απαντήσει διεξοδικά και αναλυτικά σε όλα αυτά τα ερωτήματα που εμείς θέτουμε.

Κύριε Υπουργέ, το ενδιαφέρον για τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης για εσάς έχει ένα λόγο παραπάνω. Ζείτε στη Θεσσαλονίκη. 'Αρα, θα σας ενδιαφέρει η οικονομική και κοινωνική παρουσία της Δ.Ε.Θ. Πιστεύετε ότι με αυτό το νομοσχέδιο προωθείτε μια τέτοια Δ.Ε.Θ.;

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου πιστεύει ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν εξασφαλίζει την οικονομική εξέλιξη της εταιρείας. Αντίθετα, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην τοπική κοινωνία. Και πιστεύουμε πως όταν η Κυβέρνηση επικαλείται ότι

προχωρεί στις ιδιωτικοποιήσεις λόγω επιβάρυνσης του δημόσιου προϋπολογισμού, δεν λέει την αλήθεια. Γιατί η ιδιωτικοποίηση της Δ.Ε.Θ. στη συγκεκριμένη περίπτωση γίνεται πάνω σε ιδεολογική βάση, προκειμένου να προσεγγίσει νεοφιλελεύθερες πολιτικές και να εξυτηρηθεί συγκεκριμένα ιδιωτικά συμφέροντα.

Η Δ.Ε.Θ. δεν είναι ζημιονόμος επιχείρηση. 'Αρα, γιατί ιδιωτικοποιείται και με έναν τόσο ασαφή τρόπο;

Τελειώνοντας θα ήθελα να σας πω ότι ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο, γιατί πιστεύει ότι είναι ένα νομοσχέδιο που δεν έφερε εκείνες τις τροποποιήσεις που θα διασφάλιζαν το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της Δ.Ε.Θ. και τον κεντρικό της ρόλο στη χάραξη εθνικής στρατηγικής πολιτικής με πρωτοβουλίες και δραστηριότητες που θα αναδεικνύουν την εγχώρια αγορά για θα αξιοποιούν τις διεθνείς αγορές, για θέσεις εργασίας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και τη συμβολή της στην περιφερειακή συγκρότηση και ανάπτυξη των κοινωνιών της βόρειας Ελλάδας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός αγορητής του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Αναστάσιος Ιντζές έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης" αποτελεί τη ληξιαρχική πράξη θανάτου της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Κατά κακή τύχη συντάκτης-ληξιαρχος αυτής της πράξης είναι ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης. Και από ό,τι γνωρίζω, για πρώτη φορά Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, από τότε που υπάρχει αυτό το Υπουργείο με διάφορες ονομασίες, εισηγείται νομοσχέδιο στη Βουλή.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Είναι δεύτερη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Μάλιστα.

Εμείς δε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ομιλητές εκφωνούμε τον επικηδεύον, όχι του θανόντος αλλά του "αποθανόντος", δηλαδή θέλω να χρησιμοποιήσω ιστορικό ενεστώτα. Σε τρία, πέντε χρόνια θα πεθάνει η Έκθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συγκυριακώς κυριαρχούσες ιδεολογικοπολιτικές αρχές του νεοφιλευθερισμού κυρίως στο δυτικό ημισφαίριο αλλά και στο υπόλοιπο, μετά βεβαίως την κατάρρευση των καθεστώτων των χωρών του ανατολικού μπλοκ, έχουν παρασύρει τόσο τα συντηρητικά κόμματα, που είναι λογικό, όσο και τα σοσιαλδημοκρατικά, στη δίνη των ιδιωτικοποιήσεων, με την εσφαλμένη αντίληψη ότι κάθε κρατική δραστηριότητα προσφοράς κοινωνικών υπηρεσιών πρέπει να συνοδεύεται και με το κριτήριο του κέρδους. Στο πνεύμα αυτό κινείται και το παρόν νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης.

Επομένως το σχέδιο νόμου είναι και ψευδεπίγραφο. Δεν αποβλέπει ούτε στην αναμόρφωση ούτε στον εκσυγχρονισμό της ΔΕΘ. 'Αλλωστε αυτό επιβεβαιώνεται από τις επανειλημμένες ανακοινώσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, αλλά κυρίως παραπέμπω στην ανακοίνωση που έκανε μετά την υποτίμηση της δραχμής το Μάρτιο του 1998 και που υπέβαλε και μια κατάσταση για το ποιες δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί θα ιδιωτικοποιηθούν, για να επιτευχθούν οι στόχοι της ένταξής μας στην ΟΝΕ. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρησή μου για το νομοσχέδιο.

Η δεύτερη παρατήρηση, που έχω να κάνω, είναι ότι δεν έγινε διάλογος. Ο λαός της Θεσσαλονίκης, οι Θεσσαλονικείς και οι επαγγελματίες και οι λοιπές κοινωνικές οργανώσεις, αντέδρασε σπασμωδικά όποτε ανακοινώνονταν στις εφημερίδες ή διέρρεαν πληροφορίες ότι κάτι μαγειρεύεται για την Έκθεση Θεσσαλονίκης, άλλοτε με τροπολογίες, όπως είπαν και οι προλαλήσαντες ομιλητές και άλλοτε με φημολογίες από ανακοινώσεις Υπουργών. Δεν αισθάνθηκε, όμως, την ανάγκη ο παριστάμενος Υπουργός ή ο προκάτοχός του να οργανώσει συστηματικό έλεγχο για ένα θέμα που όπως θα δούμε παρακάτω ταυτίζεται με τη Θεσσαλονίκη. Η Διεθνή Έκθεση

Θεσσαλονίκης αποτελεί εξίσωση, ισότητα με τη Θεσσαλονίκη ή η Θεσσαλονίκη ίσον Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Επίσης, στην αρμόδια επιτροπή η συζήτηση έγινε βεβιασμένα και μεθοδευμένα, γι' αυτό και κάποια στιγμή στην πρώτη συνεδρίαση - διότι έγιναν δύο την πρώτη ημέρα- απεχώρησα. Διότι όταν κληθήκαμε να αποφασίσουμε ποιους φορείς θα καλέσουμε, για να ακούσουμε τις απόψεις τους ως επιτροπή, μας είπαν ότι ήδη αυτοί παρίστανται. Πώς γνώριζαν ότι θα κληθούν και πώς γνώριζαν ότι αποφασίσαμε να κληθούν οι παρόντες; Διότι μερικοί απεργρήθησαν. Όσους τελικά ενέκρινε η επιτροπή -από τους πολλούς που προτεινάμε- ήταν παρόντες. Άρα υπήρξε και παρασκήνιο. Το καταγγέλλω αυτό στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω δυο λόγια για το ιστορικό της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης: Έλκει τις ρίζες της από την απωτάτη αρχαιότητα, δηλαδή από ιδρύσεως της Θεσσαλονίκης. Παραπέμπουν πολλοί ιστορικοί στα Καβείρια, καθ' ότι η μάνα του Μεγάλου Αλεξάνδρου ήταν από τη Σαμοθράκη, που εκεί λάτρευαν τους Καβείριους ...

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Όχι, ήταν Ηπειρώτισσα η μητέρα του.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Τη βρήκε η ιέρεια, εν πάση περιπτώσει.

Δεύτερον, γνώστης βαθύς τουλάχιστον της ιστορίας της Θεσσαλονίκης ο εμπνευστής και ιδρυτής της ΔΕΘ, ο αείμνηστος Νικόλαος Γερμανός, θέλησε να την επανασυστήσει θεσμικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε συνάδελφε, συγγνώμη. Συζητάμε το νομοσχέδιο χωρίς την παρουσία του Υπουργού. Η Κυβέρνηση είναι απύουσα. Απλά το σημειώνω, για να γίνει κατανοητό πόσο υποβαθμίζει και το νομοσχέδιο και τη Βουλή η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είναι ο Υπουργός εδώ, ο οποίος προς στιγμήν βγήκε. Εσείς το επισημαίνετε, αλλά και εγώ σας εξηγώ τι συμβαίνει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Δεν είναι παρούσα η Κυβέρνηση.

Έχω ένα έγγραφο του 12ου αιώνα, που βρίσκεται στη βιβλιοθήκη του Βατικανού και το παίρνω από τον "Αγγελιοφόρο", που λέει το εξής: "Εορτή δε ην τα Δημήτρια, ώσπερ επί Αθήνησιν Παναθήναια και Μιλησίους τα Πανιώνια. Γίνεται δε και παρά Μακεδόσι μεγίστη των πανηγύρεων." Ό,τι ήταν τα Παναθήναια για τους αρχαίους Αθηναίους και τα Πανιώνια για τους αρχαίους Μιλησίους, το ίδιο ήταν για τους Μακεδόνες τα Δημήτρια. Και πράγματι, μετά το 1926 έως και σήμερα, η Θεσσαλονίκη έχει ταυτιστεί με την Έκθεση, όπως και η Έκθεση της νατάπαλιν με τη Θεσσαλονίκη.

Θυμάμαι στα παιδικά μου χρόνια, όταν λέγαμε "θα πάω στη Θεσσαλονίκη", εννοούσαμε την Έκθεση, ή "θα πάω στην Έκθεση" εννοούσαμε τη Θεσσαλονίκη. Και όχι μόνο στη Μακεδονία. Πανελλήνια.

Ποιος είναι ο ρόλος των διεθνών εκθέσεων γενικώς; Οι διεθνείς εκθέσεις, κυρίες και κύριοι συναδελφοί, είναι ένας μοχλός προώθησης των παραγομένων σε μία χώρα προϊόντων και στην εσωτερική αγορά και στις αλλοδαπές, που σημαίνει ότι το σκοπούμενο οικονομικό όφελος δεν είναι μετρήσιμο με την έννοια της λειτουργίας της ιδιωτικής επιχείρησης, ούτε καν δημόσιας, που λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικούς όρους. Αλλά αποβλέπει στην ανάπτυξη, την προώθηση των εγχωρίων προϊόντων, δηλαδή της εθνικής οικονομίας γενικότερα συν τις άλλες δραστηριότητες που μπορεί να προωθήσει εσωτερικά και εξωτερικά, όπως πολιτιστικές και άλλους είδους.

Με αυτήν τη σκέψη μνημονεύω ότι και στις χώρες του σκληρού καπιταλισμού, Γερμανία, Ιταλία, στις Βρυξέλλες, που είναι η πρωτεύουσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι διοργανούμενες διεθνείς και παγκόσμιες, όπως των Βρυξελλών, εκθέσεις, δεν είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις, αλλά φορείς δημόσιοι είτε κρατικοί, όπως της Φραγκφούρτης, που ανήκει στο ομόσπονδο κράτος της Ομόσπονδης Γερμανίας είτε δημοτικοί, που ανήκουν στην τοπική αυτοδιοίκηση, όπως οι εκθέσεις του Μιλάνου και Βρυξελλών. Άρα, εφόσον αυτές οι εκθέσεις είναι υποδείγματα λειτουργίας, θα

μπορούσαμε να ακολουθήσουμε το δικό τους μοντέλο, να γίνουν οι επιχειρήσεις δημοτικές ή κρατικές.

Είπε ο κύριος Υπουργός: "Ξέρετε, άλλη δομή της Γερμανίας και άλλη της Ελλάδος".

Πράγματι, αλλά έχουμε και εμείς αντίστοιχες δομές. Έχουμε δήμους, έχουμε νομαρχιακή αυτοδιοίκηση. Δεν έχουμε κρατίδια. Επομένως μπορούσε να γίνει φορέας η Νομαρχία Θεσσαλονίκης ή η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας ή ο Δήμος Θεσσαλονίκης ή ο Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων Θεσσαλονίκης. Ούτε αυτό έγινε.

Το άλλο επιχείρημα που επικαλούνται είναι ότι αφού είναι δημόσιος οργανισμός δεν λειτουργεί αποδοτικά, δεν έχει τεχνονγνωσία ούτε σύγχρονο μάντζιμεντ. Θα αρκούσε για την ανατροπή αυτού του επιχειρήματος να αναφέρω πάλι το παράδειγμα των εκθέσεων Μιλάνου, Βρυξελλών και Φρανκφούρτης. Όμως η ΔΕΘ, όπως λειτουργεί, πρώτα-πρώτα παράγει κέρδη. Απ' ότι άκουσα -δεν το γνωρίζω μετά βεβαιότητα- ο πρόεδρος της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης κ. Κούρτης είπε ότι από τα 4,5 δισεκατομμύρια τζίρο που κάνει η Έκθεση, έχει πεντακάσια εκατομμύρια κέρδος. Είναι ικανοποιητικότατο αυτό το ποσοστό, καίτοι σκοπός της δεν είναι το κέρδος.

Μέχρι τώρα η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης πάντα διέτρεχε κινδύνους από το αδηφάγο και αχόρταγο αθηναϊκό κράτος. Αυτό που λέω δεν αναφέρεται στους Αθηναίους αλλά στην υπερσυγκεντρωτική νοοτροπία εκείνων που ασκούν την εξουσία, οικονομική, κοινωνική και πολιτική. Όπως λειτουργεί η ΔΕΘ, δηλαδή με την αποκλειστικότητα που διασφαλίζεται από τους νόμους 735/77, 290, 2414/96, ανά διετία ή ανά τετραετία όλοι γνωρίζουμε τις προσπάθειες άμεσες ή έμμεσες που γίνονται για τη μεταφορά των δραστηριοτήτων της ΔΕΘ στην Αθήνα. Και πέρυσι έγινε αυτή η προσπάθεια.

Είπε ο κ. Παπαθεμελής ότι ο Οργανισμός Προωθήσεως Εξαγωγών διοργανώνει και χρηματοδοτεί διάφορους φορείς ιδιωτικούς ή και κρατικούς, για να μετέχουν σε διεθνείς εκθέσεις στο εξωτερικό. Γι' αυτούς τους σκοπούς χρηματοδοτείται και το 1998 πήρε περίπου πέντε δισεκατομμύρια. Ο ιδρυτικός νόμος της ΔΕΘ, ο 735, προβλέπει τη χρηματοδότησή της από τον κρατικό προϋπολογισμό και από άλλα νομικά πρόσωπα. Όμως, δεν έχει πάρει δραχμή, διότι είναι κερδοφόρος, έχει ίδια έσοδα. Λέει λοιπόν ο ν. 735/77: "Πόροι. Τακτική ετήσια επιχορήγηση του κράτους αναγραφόμενη εν τω τακτικώ ετησίω προϋπολογισμώ του Υπουργείου Εμπορίου. Δεύτερον, τακτική ετήσια επιχορήγηση εκ του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων. Τρίτον, τακτικά ετήσια εισφορά εκ των προϋπολογισμών των εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων της χώρας", διότι ήταν πανελλήνιος οργανισμός με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Απ' όλα αυτά δεν γίνονται τίποτε. Αντιθέτως χρηματοδοτούνται άλλες εταιρείες όπως ο ΟΠΕ, για να υπονομεύεται η Έκθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα πολλά να πω, αλλά ο χρόνος τρέχει. Πάντως οι γνώμες των φορέων της Θεσσαλονίκης -και έχει σημασία αυτό- δίστανται, αυτοί που εκφράζουν λαϊκά συμφέροντα και αναφέρομαι στο Δήμο Θεσσαλονίκης, του οποίου Δήμαρχος, σήμερα, είναι ο μέχρι χθες Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας που εμπνέεται από το αμώκ των ιδιωτικοποιήσεων και λέει "όχι". Η Έκθεση ειδικά πρέπει να μείνει κρατική, και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και προς τιμήν τους βγαίνουν στο ΠΑΣΟΚ από τα αριστερά, γιατί το σοσιαλιστικό ΠΑΣΟΚ στο αμώκ των ιδιωτικοποιήσεων σπεύδει. Δεύτερον, ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης είναι εναντίον της ιδιωτικοποίησης. Τρίτον, οι εργαζόμενοι είναι εναντίον. Τώρα ποιοι είναι υπέρ. Το λέω, επίτηδες, γιατί έχει σημασία παρακάτω. Ο Σύνδεσμος Εισαγωγών, το Βιομηχανικό και Εμπορικό Επιμελητήριο και ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων Βορείου Ελλάδος. Το Επαγγελματικό Επιμελητήριο είναι και "ναι" και "όχι", είναι διφορούμενο.

Κοιτάξτε, τώρα: Η Διεθνής Έκθεση διασπάται σε δύο ανώνυμες εταιρείες. Η πρώτη, " Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης Α.Ε.", θα διαχειρίζεται την ακίνητη περιουσία, τους τίτλους κλπ., δηλαδή το εμπορικό σήμα. Ας πούμε, εδώ και την άλλη

περιουσία και θα διοργανώνουν κατ' έτος τη μεγάλη γενική έκθεση. Η δεύτερη, "Ελληνικές Εκθέσεις HELEXPO A.E." θα διοργανώνουν τις εκθέσεις, τις κλαδικές. Με λίγα λόγια, το ζουμί. Τώρα, το κεφάλαιο της δεύτερης, κατά 45%, θα ανήκει στον ιδιωτικό τομέα, στους ιδιώτες. Το 55% στη "Δ.Ε.Θ. Α.Ε." Από το 55%, ένα ποσοστό θα δοθεί σε οργανισμούς, επιμελητήρια, δήμους και κοινότητες και δεν θα πάρει κάθε οργανισμός παραπάνω από 2% του κεφαλαίου. Το 2% θα το πάρει η Δ.Ε.Θ., το Βιοτεχνικό και Εμπορικό Επιμελητήριο 2% και οι εξαγωγείς 2% συν 45%, να πώς βγαίνει το 51%. Πού, πάει λοιπόν, η έκθεση; Αφού, λοιπόν, θα αποβλέπουν σε κέρδος και καλά κάνουν, αν γίνει έτσι, γιατί να διοργανώνουμε εκθέσεις στη Θεσσαλονίκη, που θα απευθύνονται σε μία αγορά ενός εκατομμυρίου και όχι στο Λεκανοπέδιο, που έχει αγορά τεσσάρων εκατομμυρίων; Θα κάνουν καλά, γιατί θα αποβλέπουν σε κέρδος και όχι σε τίποτα άλλο. Τρίτον, υποχρεωτικά θα εκχωρηθούν, προφανώς, θα εκμισθωθούν, τα ακίνητα της πρώτης εταιρείας στη δεύτερη. Με ποιο τίμημα, για πόσο χρόνο και με ποιους όρους; Εάν εκχωρηθούν ή όχι και επιλέξει η δεύτερη εταιρεία να χρησιμοποιεί τις δικές της εγκαταστάσεις και τις στήσει στην Αθήνα, τι θα γίνει και ας έχει έδρα στη Θεσσαλονίκη, η δεύτερη εταιρεία, η ίδια εταιρεία; Πάει η Θεσσαλονίκη. Έμεινε μόνο με τον τίτλο της έδρας, που και αυτή μεταφέρεται.

Τώρα, επειδή όλα αυτά είναι πονηρά και πράγματι αποβλέπουν στην ιδιωτικοποίηση, ο κύριος Υπουργός φέρνει με το νομοσχέδιο ορισμένες γενικές αρχές που θα διέπουν τις δύο εταιρείες. Αν ήταν ειλικρινής και ήθελε να μείνει στη Θεσσαλονίκη θα εμιμείτο το ν. 735, με ολόκληρο, πλήρες και λεπτομερέστατο καταστατικό. Μη μου πείτε πως δεν συνηθίζεται καταστατικά ανωνύμων εταιρειών να επικυρώνονται με νόμο. Απλούστατα, μύριες εξουσιοδοτήσεις έχετε υπουργικών αποφάσεων, για να κρύψετε τελείως τους σκοπούς των εταιρειών και να μεταφερθούν ανά πάσα στιγμή εκτός Θεσσαλονίκης.

Έχω να πω πολλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν έχω χρόνο! Απ' ό,τι είπα, φαντάζομαι να καταλάβετε σε τι αποσκοπεί το νομοσχέδιο.

Τελειώνοντας, δείτε και τον Τύπο, τις αθηναϊκές εφημερίδες.

Μία συντάκτρια στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" λέει -και δείτε τι επιπολαιότητα:

"Ούτε κατά διάνοια μεταξύ των εκθέσεων του εξωτερικού, οι οποίες, όπως είναι γνωστό σε όλους παρακολουθούν τις εξελίξεις στον τομέα, είναι κλαδικές και κατά το δυνατόν εξειδικευμένες".

Λέει, επίσης: "Στη Θεσσαλονίκη είναι πανηγύρι και οι πιο πολλοί εκθέτες είναι κρατικοί φορείς". Αναφέρεται στη γενική Έκθεση.

Δεν γνωρίζει η συντάκτρια ότι γίνονται γύρω στις είκοσι κλαδικές εκθέσεις στη Θεσσαλονίκη! Δεν το γνωρίζει, αλλά γνωρίζει το πανηγύρι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ INTZES: Ξέρετε τι λέει παρακάτω: "Οι πολιτικοί φωνάζουν για ψήφους"!

Η συντάκτρια, που τα λέει αυτά, είναι μία πολύ σπουδαία δημοσιογράφος ή έτσι φαίνεται ότι είναι.

Έτσι μας αντιμετωπίζουν! Αυτό γράφτηκε στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" στις 28 Ιανουαρίου. Δεν θα αναφέρω το όνομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, τελειώνετε, δεν έχετε άλλο χρόνο! Κάντε μου τη χάρη!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ INTZES: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά για τους σκοπούς. Και εκεί θα καταλήξει το παρόν σχέδιο νόμου, γι' αυτό το χαρακτηρισμό ληξιαρχική πράξη θανάτου με ληξίαρχο τον παριστάμενο Υπουργό. Λυπάμαι για την κακή του τύχη, κύριε Υπουργέ Μακεδονίας-Θράκης! Γι' αυτούς τους λόγους το καταψηφίζουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώνετε, γιατί έχουμε πολλούς ομιλητές ακόμα!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ INTZES: Κύριε Πρόεδρε, δείξτε μία ευαισθησία! Θεσσαλονικείς είμαστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Την εξάντλησα την ευαισθησία μου και ήταν μεγάλη!

Την ίδια ευαισθησία έχουν όλοι οι κύριοι συνάδελφοι, που είναι Θεσσαλονικείς!

Ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θέλω να πω ότι ανάλογοι λόγοι και ενστάσεις έχουν διατυπωθεί για το σύνολο των διαρθρωτικών παρεμβάσεων της Κυβέρνησης από το 1996 και μετά. Η πραγματικότητα, όμως, είναι διαφορετική σε πείσμα όλων αυτών των παρατηρήσεων και των ενστάσεων. Οι διαρθρωτικές αλλαγές προχωρούν και βεβαίως αποδίδουν. Αφ' ενός μεν παραδίδουν ένα σημαντικό παραγωγικό δυναμικό στη χώρα, απελευθερωμένο από αγκυλώσεις του παρελθόντος, αφ' ετέρου δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας, όπως τουλάχιστον έχει παρατηρηθεί ιδιαίτερα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Ας θυμηθούμε λίγο τις αναφορές και τις συζητήσεις γύρω από τις διαρθρωτικές αλλαγές, όπως εκφράστηκαν εκεί ειδικώς με τις ιδιωτικοποιήσεις μικρών τραπεζών, πώς θα περιορισθούν οι θέσεις απασχόλησης.

Επίσημα στοιχεία της Ένωσης Τραπεζών σήμερα ομιλούν για αύξηση τον τελευταίο χρόνο κατά 15% της απασχόλησης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Η πορεία της εξυγίανσης και της ανάπτυξής του, αλλά και της ανταγωνιστικότητάς του είναι σημαντική και το γνωρίζουμε όλοι.

Όταν η Κυβέρνηση εξήγγειλε το πρόγραμμα των διαρθρωτικών αλλαγών, δεν εννοούσε πως όλες οι διαρθρωτικές αλλαγές οδηγούν στις ιδιωτικοποιήσεις. Οι διαρθρωτικές αλλαγές είναι ποικίλες. Για κάθε δημόσιο φορέα, για κάθε δημόσια εταιρεία ή οργανισμό, διαφορετικός δρόμος ακολουθείται, γιατί σε διαφορετικούς κλάδους αναφέρεται, διαφορετική σημασία έχουν στην οικονομία οι κλάδοι αυτοί, για διαφορετικές εταιρείες, για διαφορετικά αντικείμενα.

Έτσι, λοιπόν, και η HELEXPO Δ.Ε.Θ είναι μία και μοναδική. Δεν μπορεί να είναι ένας και μοναδικός και ο δρόμος της δικής της θεσμικής προσαρμογής, μίας θεσμικής προσαρμογής που πρέπει να πω πως οι εισηγητές όλων των κομμάτων -και αναφέρομαι στους εισηγητές των κομμάτων της Αντιπολίτευσης- δεν αρνήθηκαν και όλοι θεώρησαν πως πρέπει να υπάρξει η θεσμική προσαρμογή.

Βεβαίως, δεν αναγνωρίζουν στην Κυβέρνηση το δικαίωμα να αποφασίσει σε αυτήν τη θεσμική προσαρμογή, γιατί πίσω από τις επιλογές της εξυπηρετούνται άλλα συμφέροντα, διατείνονται.

Εάν όμως αναγνώσουμε με προσοχή τις προτάσεις, όταν επεχείρησαν να διατυπώσουν συγκεκριμένες προτάσεις, εγώ τουλάχιστον δεν διαπίστωσα διαφορές για τη θεσμική προσαρμογή. Ή ήταν πανομοιότυπες, ή ήταν πολύ πιο προωθημένες και τολμηρές -ας χρησιμοποιήσω αυτές τις λέξεις της τρέχουσας ορολογίας.

Θα πω χαρακτηριστικά ότι η πρόταση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ομιλεί για κοινοπραξίες με ιδιωτικές εταιρείες, στις οποίες θα αναθέσουμε εκθεσιακή δραστηριότητα, τμήματα της εκθεσιακής δραστηριότητας ή τη δημιουργία μιας άλλης εταιρείας παροχής υπηρεσιών με ισχυρή παρουσία του ιδιωτικού φορέα. Βεβαίως, εάν το 45% δεν φαίνεται ισχυρό, πρέπει να είναι μάλλον ως εννοεί πάνω από το 51%, διαφορετικά χρήζει διευκρίνισης το "ισχυρή παρουσία". Γιατί ο τονισμός αυτής της λέξης και η χρησιμοποίηση σημαίνει πως είναι ανίσχυρο το ποσοστό που δίνει ως μάξιμουμ, ως μέγιστο ποσοστό στους ιδιωτικούς φορείς διοργάνωσης εκθέσεων η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο.

Όπως, βεβαίως, και οι εισηγητές των άλλων κομμάτων, οφείλω να πω πως όταν προχωρούσαν σε πολιτικές αξιολογήσεις, ήταν καταπέλτες, ήταν αρνητικοί. Όταν, όμως, προσπαθούσαν να μπουν στην πραγματικότητα της Έκθεσης, να ζήσουν την αγωνία της, να δουν το μέλλον και την προοπτική της, τότε οι προτάσεις, όπου διατυπώνονταν, έστω

και επί μέρους, όταν τις επιχειρούσαν, ήταν στην κατεύθυνση και στη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Και αυτό δεν έγινε μόνο σήμερα, έγινε και στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής. Οφείλω να πω και εκεί ο διάλογος ήταν σημαντικός και ουσιαστικός και πως από εκείνον το διάλογο και από τις προτάσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και από τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και από τις παρεμβάσεις των φορέων της πόλης, η Κυβέρνηση συγκέντρωσε πολύτιμο υλικό και περιέλαβε πολλές απ' αυτές, τις κυριότερες στο κείμενο που διανεμάμε των νομοτεχνικών προσαρμογών αλλά και των ουσιαστικών προσθηκών. Η Κυβέρνηση είναι ανοιχτή και εδώ στην Ολομέλεια το δηλώσαμε από την πρώτη στιγμή, τις προτάσεις που συμβάλλουν στη φιλοσοφία και στις κατευθύνσεις του νομοσχεδίου, να τις κάνει αποδεκτές. Δεν αντιμετωπίζει τη θεσμική προσαρμογή, τη θεσμική αναμόρφωση, τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της ΔΕΘ με κανένα δογματικό περιβλημά. Αντιθέτως είναι ανοιχτή στο διάλογο, μήνες τώρα τον διεξάγει με τους φορείς της πόλης. Φορείς της πόλης για τους οποίους θα ήθελα να πω πως δεν πρέπει τα κείμενα των προτάσεών τους, όταν ειδικώς είναι γραπτά και γνωρίζουμε και τις δημόσιες τοποθετήσεις τους τις τελευταίες ημέρες, όταν ολοκληρώθηκε ο διάλογος και αποσαφηνίστηκαν πλήρως όλα τα σημεία του νομοσχεδίου, να τις παρουσιάζουμε ως αμφιλεγόμενες.

Ο κορμός των φορέων της Θεσσαλονίκης -με τελευταίο το νομαρχιακό συμβούλιο χθες το βράδυ κατόπιν ψηφοφορίας- συμφώνησαν με τις κατευθύνσεις του νομοσχεδίου. Και ο νομάρχης κατέθεσε επίσης ορισμένες σκέψεις όπως η πλειοψηφία του 51% πρέπει να ανήκει στο δημόσιο και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ενώ το νομοσχέδιο αναφέρει πως η πλειοψηφία αυτή κατά 55% πρέπει να ανήκει στο δημόσιο και στο σύνολο των φορέων της πόλης μέσα στους οποίους είναι και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Εάν αυτή είναι η μεγάλη διαφοροποίηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης, τότε, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως δεν κάνουμε καλή χρήση των εννοιών.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Το δήμο γιατί δεν τον χρησιμοποιείτε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Είπα "ο κορμός των φορέων της Θεσσαλονίκης". Βεβαίως ο Δήμος Θεσσαλονίκης με τη νέα του ηγεσία έχει διατυπώσει διαφωνίες - γιατί οφείλω να το πω η προηγούμενη ηγεσία μετά από ενημέρωση από μένα τον ίδιο, ανακοίνωσε στο Δημοτικό Συμβούλιο, πως συμφωνεί με τις βασικές κατευθύνσεις:

Όμως, οφείλω να πω ότι και όταν ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης και το Δημοτικό Συμβούλιο υπεισέρχεται στο περιεχόμενο της τροπολογίας, τότε στην ουσία συμφωνεί, γιατί και το Δημοτικό Συμβούλιο συμφωνεί πως το να υπάρξει μια άλλη εταιρεία είτε θυγατρική είτε με τον τρόπο που το προτείνει η Κυβέρνηση, και σύνθεση του κεφαλαίου του 55%, 45% για να διαχειρίζεται τις υπηρεσίες.

Θέλω, λοιπόν, να πω πως αυτός ο μεγάλος και ουσιαστικός διάλογος που έγινε στη Θεσσαλονίκη αλλά και στη Διαρκή Επιτροπή, που συνεχίστηκε μέσα στην ολομέλεια του Κοινοβουλίου, συνθέτει το τελικό περιεχόμενο του νομοσχεδίου πάνω στη βασική στόχευση και στη φιλοσοφία της Κυβέρνησης. Αυτό είναι τόσο σημαντικό που κρατούμε και μ' αυτό θα πορευτούμε από την στιγμή που το νομοσχέδιο γίνει νόμος του κράτους, για να ενισχύσουμε την Έκθεση, να ενισχύσουμε τους δασμούς της Έκθεσης με τη Θεσσαλονίκη, να ενισχύσουμε την αναπτυξιακή της στρατηγική και βεβαίως να υποστηρίξουμε την εθνική μας οικονομία.

Αυτό το νομοσχέδιο έχει έναν κορμό, έναν ιστό με μια βασική φιλοσοφία και στόχευση. Θέλει να δώσει απαντήσεις στα κρίσιμα ερωτήματα που έθεσαν οι εισηγητές των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, στη σύγχρονη πραγματικότητα, στη πραγματικότητα στην οποία ζούμε. Γιατί μέχρι τώρα η Έκθεση δρούσε και αναπτυσσόταν με βάση το αρχικό θεσμικό πλαίσιο του ν. 735/1977. Νόμος που υποστήριζε τον εθνικό εκθεσιακό μας φορέα στα δεδομένα και την πραγματικότητα του 1977, όπου η οικονομία μας ήταν κάτω από έναν αυστηρό και σημαντικό προστατευτισμό, περιείχε την αποκλειστικότητα της γενικής έκθεσης με την έννοια ότι δεν είχε αναπτυχθεί ακόμη η εκθεσιακή αγορά,

γιατί την αποκλειστικότητα των κλαδικών εκθέσεων και τότε δεν την είχε.

Όπως φαίνεται και από το άρθρο 2, παράγραφος 3, υπήρχε μόνο μια προστατευτική διάταξη για τη Θεσσαλονίκη. Ήταν η απαγόρευση τέλεσης διεθνών γενικών εκθέσεων -το τονίζω- στην Ελλάδα. Δεν απαγόρευε τις κλαδικές εκθέσεις, γιατί τότε δεν υπήρχαν κλαδικές εκθέσεις.

Αυτή η απαγόρευση όμως, πρέπει να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει πλέον αρθεί από επταετίας με ρητή κοινοτική οδηγία με βάση τον ανταγωνισμό. Γι' αυτό, λοιπόν, εδώ και επτά χρόνια είναι ανυπεράσπιστα και ανοχύρωτη η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης από το αρχικό θεσμικό πλαίσιο του 735/1977.

Οποιοσδήποτε μπορεί να διοργανώσει μέχρι σήμερα γενική έκθεση διεθνούς επιπέδου σε οποιοδήποτε σημείο της χώρας οποιαδήποτε χρονική στιγμή. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν πρέπει να την ξεχνούμε. Πολύ περισσότερο δεν πρέπει να την αποκρύπτουμε από τους πολίτες της Θεσσαλονίκης αλλά και όλης της χώρας.

Γι' αυτό ακριβώς εμείς ερχόμαστε εδώ και κατοχυρώνουμε στα νέα διεθνή ανταγωνιστικά εκθεσιακά δεδομένα στη νέα πραγματικότητα τη Θεσσαλονίκη ως το μοναδικό εθνικό εκθεσιακό κέντρο και τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ως το μοναδικό εκθεσιακό φορέα. Αυτό γίνεται πραγματικότητα μέσα από το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε στη Βουλή. Μέχρι τώρα δεν υπήρχε από ίδρυσης της έκθεσης, με το ν. 735/1977, στη γενική του μορφή και ειδικότερα από επταετίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δυστυχώς δεν την έχουμε αναδείξει, δεν την έχουμε τονίσει, αποκρύπτεται.

Το δεύτερο, όσον αφορά τον 735/1977, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι είναι ένας ειδικός νόμος, γι' αυτό και είχε τις διατάξεις του καταστατικού. Ειδικός ιδρυτικός νόμος της HELEXPO-Δ.Ε.Θ., μετεξελίξης της από Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου σε μονομετοχική εταιρεία του δημοσίου. Ήταν ένας νόμος δημιουργήμα του αιμνήστου Ιωάννη Βελλίδη στα πρότυπα της δικής του προσωπικότητας.

Εάν δείτε το άρθρο 11 του 735/1977 αναφέρει ρητώς ότι ανώτατο όργανο της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης -προσέξτε το, σας παρακαλώ- είναι ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου. Γνωρίζετε εσείς καμία Α.Ε. όπου ανώτατο όργανο είναι ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου; Όχι φυσικά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Να το διορθώσουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Δεν υπήρχε γενική συνέλευση. Υπάρχει μόνο η αντιπροσωπευτική συνέλευση δεκαπέντε εκπροσώπων φορέων της Θεσσαλονίκης, η οποία έχει μόνο μία αρμοδιότητα, να απαλλάσει από τις διαχειριστικές ευθύνες άπαξ του έτους τον πρόεδρο. Αυτός είναι ο 735/77.

Από τη μία πλευρά είναι η διάταξη που περιέχει τους σκοπούς, της Δ.Ε.Θ. η διάταξη της απαγόρευσης τέλεσης διεθνών γενικών εκθέσεων, δηλαδή εκθέσεων όπως αυτή του Σεπτεμβρίου, όχι κλαδικών εκθέσεων και από την άλλη η αυτοκρατορική λειτουργία της, η δεσποτική λειτουργία με βάση την εξουσιοδότηση που δίνει στον πρόεδρο και το διοικητικό συμβούλιο και η παντελής απουσία κρατική παρουσία το δημόσιο, το οποίο ενώ φέρεται ότι είναι ιδιοκτήτης της εταιρείας, πουθενά δεν εμφανίζεται να συμμετέχει στη διαχείριση, στον έλεγχο αυτής της εταιρείας.

Μπορούμε το 2000 να λειτουργούμε με καταστατικά εταιρειών που έχουν τέτοιο περιεχόμενο και τέτοια διάρθρωση, σήμερα που όλοι ζητούμε τη διαφάνεια, τον έλεγχο; Σαφώς όχι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο 735/79 είναι αυτές οι δύο ενότητες άρθρων. Ο ν. 735, χωρίς αυτά τα δύο άρθρα δεν υπάρχει. Αυτό πρέπει να το κατανοήσετε. Ο 735 λοιπόν, χωρίς την απαγόρευση, το άρθρο 2 παράγραφος 3, η οποία έχει αρθεί από επταετίας και χωρίς τις δεσποτικές αρμοδιότητες του προέδρου και την έλλειψη του δημοσίου, δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Αυτό πρέπει να κατανοηθεί, γιατί έχει δημιουργηθεί ένας μύθος πως καταργείται ο ιδρυτικός νόμος.

Ο ιδρυτικός νόμος ήταν ειδικά προσαρμοσμένος στα

δεδομένα του πρώτου προέδρου της και στα δεδομένα της εκθεσιακής αγοράς και του προστατευτισμού του 1977.

Η κ. Αλφιέρη ομιλώντας εδώ είπε πως η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης περίπου πραγματοποιεί το 25% του εκθεσιακού τζίρου. Αυτήν την πραγματικότητα, κυρία Αλφιέρη, πρέπει να την πούμε στον ελληνικό λαό, γιατί υπάρχει μια αυταπάτη ότι η Διεθνής Έκθεση της Θεσσαλονίκης επειδή είναι μεγάλη, επειδή είναι η μοναδική ως κρατικός εκθεσιακός φορέας, πραγματοποιεί και το σύνολο της εκθεσιακής δραστηριότητας. Εμείς λοιπόν πρέπει να σας πούμε ότι το 1977 η Διεθνής Έκθεση της Θεσσαλονίκης, πραγματοποιούσε το 100% του εκθεσιακού τζίρου της χώρας και ότι η πορεία είναι συνεχώς φθίνουσα, γιατί αφ' ενός μεν η εκθεσιακή δραστηριότητα και εξειδικεύεται και διευρύνεται, ενώ η δραστηριότητα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης στους τρεις κλάδους της συνεχώς συρρικνώνεται. Πώς εμείς λοιπόν θα σταθούμε απέναντι σ' αυτήν την πραγματικότητα; Πώς θα υπερασπιστούμε τον εθνικό εκθεσιακό μας φορέα; Πώς θα υπερασπιστούμε τις παραγωγικές μας τάξεις; Πώς θα υπερασπιστούμε τη Θεσσαλονίκη και τη βόρειο Ελλάδα; Πώς θα υπερασπιστούμε το μέλλον της εθνικής μας οικονομίας; Διαμορφώνοντας ένα νέο σύγχρονο δυναμικό, θεσμικό πλαίσιο και για την ενίσχυση των θεσμών της Έκθεσης με τη Θεσσαλονίκη και για την ανάπτυξή της. Να πώς διαμορφώνουμε αυτό το σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο.

Πρώτον, όταν στην εταιρεία διαχείρισης των υπηρεσιών συμμετέχουν οι φορείς της πόλης, συμμετέχει ο παραγωγικός κόσμος. Δεν κατανοώ τη θεωρία ότι εκπρόσωποι του παραγωγικού κόσμου της βορείου Ελλάδος θα συμμαχήσουν με ιδιωτικά συμφέροντα, για να ξεπουλήσουν την παραγωγή της βορείου Ελλάδος, της Θεσσαλονίκης, της Μακεδονίας και της Θράκης.

Αγαπητέ συνάδελφε, ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων, ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων, το Επαγγελματικό Επιμελητήριο, ο Εμπορικός Σύλλογος, είναι φορείς της παραγωγής και της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης και της βορείου Ελλάδος. Πώς θα συμμαχήσουν με ιδιωτικά συμφέροντα, για να υπηρετήσουν τα οικονομικά συμφέροντα της Αθήνας;

Θα έλεγα ότι πρέπει να είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί στο θέμα αυτό, γιατί μιλήσατε για κάποιες πλειοψηφίες, που πιθανόν θα διαμορφωθούν. Σαφώς, διότι αυτοί οι σύνδεσμοι -να ακολουθήσω τη δική σας λογική- έχουν την οικονομική τους δραστηριότητα, έχουν την παραγωγική τους δραστηριότητα, έχουν όλα τα συμφέροντά τους στη Θεσσαλονίκη και στη βόρειο Ελλάδα. Εγώ δεν θεωρώ ότι θα υπηρετήσουν αποκλειστικά τα στενά περιφερειακά μας συμφέροντα, γιατί η Έκθεση πάνω απ' όλα, όπως τονίστηκε, είναι ο καθρέφτης της εθνικής μας οικονομίας. Αναδεικνύει και υπερασπίζεται το σύνολο της ελληνικής παραγωγής. Εγώ δέχομαι την παρατήρηση του κ. Κούβελα ότι πρέπει να προστεθεί και μια παράγραφος -γιατί πολλές φορές τα αυτονόητα παρεξηγούνται- πως υποστηρίζει και αναδεικνύει την ελληνική εν γένει παραγωγή. Όμως πρέπει να πω πως δεν μπορεί η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, όταν μάλιστα ζούμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να μην είναι και το πεδίο συναλλαγών της ευρωπαϊκής και διεθνούς οικονομικής δραστηριότητας.

Προσέξτε, εάν συνεχίσουμε αυτόν το δρόμο, στο τέλος θα αρχίσουμε να λέμε πως θέλουμε να προάγουμε και να υποστηρίξουμε τα προϊόντα μόνο μιας περιφέρειας, μόνο ενός νομού. Ε, αυτή δεν θα είναι η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, αυτός δεν θα είναι εθνικός εκθεσιακός φορέας. Θα είναι μια μικρή τοπική προθήκη τοπικών προϊόντων, που βεβαίως δεν θα είναι καθόλου ελκυστική ούτε για τους παραγωγούς ούτε για τους πελάτες, που έχουν ανάγκη οι παραγωγικές τάξεις και οι παραγωγικοί φορείς της βορείου Ελλάδος, για να πουλήσουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους.

Ένας, λοιπόν, δρόμος, ένας κρίκος, με τον οποίο ενισχύεται ο θεσμός της Έκθεσης με τη Θεσσαλονίκη, για να ανταπεξέλθει στον ισχυρό ανταγωνισμό των ιδιωτικών εταιρειών, που έχουν κυρίως αναπτύξει τη δραστηριότητά τους στο λεκανοπέδιο, είναι η είσοδος των φορέων της πόλης. Τι είναι άλλο από ισχυροποίηση των σχέσεων της HELEXPO Δ.Ε.Θ. με την πόλη, η συμμετοχή των

φορέων στη σύνθεση του κεφαλαίου και στη διαχείριση της εταιρείας αυτής.

Αναφερθήκατε, αγαπητοί συνάδελφοι, στο εκθεσιακό καθεστώς της Ευρώπης, στο εκθεσιακό καθεστώς σε όλον τον κόσμο. Κάθε χώρα έχει τη δική της ιδιομορφία. Δεν υπάρχει Ελλάδα με την έννοια του οικονομικού μοντέλου ανάπτυξης σε άλλη χώρα της Ευρώπης. Το γνωρίζουμε όλοι, γι' αυτό δημιουργήθηκε η Έκθεση στη Θεσσαλονίκη, ακριβώς για να υποστηριχθεί εκεί η οικονομική δραστηριότητα, για να υπάρχει ένας πόλος ανάπτυξης στην περιοχή αυτή.

Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν υπάρχουν τέτοιοι ανταγωνισμοί, τέτοιες αναγκαιότητες. Πέντε κρατίδια διοργανώνουν μεγάλες διεθνείς εξειδικευμένες εκθέσεις. Καμία χώρα στον κόσμο δεν διοργανώνει γενική έκθεση όπως εμείς το Σεπτέμβριο. Εμείς καλώς τη διοργανώνουμε και θα τη διατηρήσουμε και θα την ενισχύσουμε.

Κάθε κρατίδιο, όπως και στις Βρυξέλλες, έχει το δικό του καθεστώς. Αλλού οι εγκαταστάσεις ανήκουν στο κράτος, αλλού ανήκουν στα επιμελητήρια. Θα πω χαρακτηριστικά, η μεγάλη έκθεση της Βιέννης, ιδιοκτησιακά ανήκει στο ισχυρότατο επιμελητήριο της Βιέννης. Αλλού ανήκει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και αλλού ανήκει σε ιδιωτικούς φορείς. Κάθε, δηλαδή, κράτος με βάση τη δική του ιστορική εμπειρία, με βάση τα δικά του δεδομένα, έχει και διαφορετικό ιδιοκτησιακό καθεστώς. Εδώ στην Ελλάδα θέλουμε να είναι δημόσιο το ιδιοκτησιακό καθεστώς και των σημερινών εγκαταστάσεων και των αυριανών.

Γι' αυτό προβλέπουμε στην εισηγητική έκθεση ότι οποιαδήποτε μελέτη για μετεγκατάσταση ή ανάπτυξη εκεί στους χώρους της HELEXPO μελλοντικά για να γίνει ο ισχυρός ιδιοκτησιακός πόλος όλης της ευρύτερης περιοχής, και πάλι θα ανήκει στο δημόσιο. Δεν θέλουμε οι ιδιωτικοί φορείς να αποκτήσουν ιδιοκτησία πάνω στις εγκαταστάσεις, πάνω στους χώρους διοργάνωσης των εκθέσεων. Αυτή είναι μια πολύ σημαντική θέση, καθοριστική, θα έλεγα, για το μοντέλο της εκθεσιακής δραστηριότητας που θέλουμε να αναπτύξουμε.

Δεύτερος κρίκος μέσα από τον οποίο ενισχύεται ο θεσμός της Έκθεσης με την Θεσσαλονίκη -και αυτό πρέπει να το τονίσουμε γιατί είναι πάρα πολύ σημαντικό- είναι η αρμοδιότητα, η εποπτεία της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης προς το Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης και λυπούμαι που αξιολογείται συνάδελφοι από τη Θεσσαλονίκη τουλάχιστον, αυτό δεν το δέχθηκαν ως θετικό στο νόμο, ότι η εποπτεία της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης με την ψήφιση αυτή του νομοσχεδίου, θα ανήκει στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

Ένα αίτημα πολλών χρόνων γίνεται πραγματικότητα με τη διακήρυξη του Πρωθυπουργού μας του Κώστα Σημίτη στα τελευταία εγκαίνια της Έκθεσης. Τουλάχιστον αυτό ας το διακρίνουμε ως θετικό της επιλογής που ενισχύει ακόμα περισσότερο τους δεσμούς της Έκθεσης με τη Θεσσαλονίκη και το βορειοελλαδικό χώρο.

Η Έκθεση είναι ένας ιδιόμορφος οικονομικός φορέας, δεν έχει, θα έλεγα, καμιά συγγένεια με τους άλλους φορείς του δημοσίου. Η Έκθεση προσφέρει υπηρεσίες στο παραγωγικό κόσμο. Δημιουργήθηκε και υπάρχει, όπως λέει η ιδρυτική της πράξη, για να υποστηρίξει δραστηριότητες του παραγωγικού κόσμου. Και ο παραγωγικός κόσμος γνωρίζει πως καλύτερα θα υποστηρίξουμε τις δικές του οικονομικές και παραγωγικές δραστηριότητες. Και γι' αυτό σύσσωμος έχει ταυτιστεί με τη φιλοσοφία και τις επιλογές της Κυβέρνησης, συναδέλφισες και συνάδελφοι.

Το εκθεσιακό προϊόν καθημερινά μεταλλάσσεται. Θα πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, που είναι όμως πολύ σημαντικό.

Όταν ξεκίνησε το 1977 η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, ξεκίνησε μόνο ως γενική έκθεση του Σεπτέμβριο. Στην Ευρώπη, ήδη το καθεστώς των κλαδικών εκθέσεων ήταν πραγματικότητα. Πολύ γρήγορα και η δική μας προσαρμόστηκε. Ξεκίνησε με την κλαδική έκθεση TEXTILIA, την έκθεση "δέρμα και υπόδηση", δύο μεγάλες κλαδικές εκθέσεις που υποστήριξαν και την παραγωγή σημαντικοί κλάδοι στη χώρα μας και στη

βόρεια Ελλάδα.

Αυτές οι δύο μεγάλες κλαδικές εκθέσεις, επειδή ακριβώς άλλαξε το εκθεσιακό προϊόν, εξειδικεύτηκε ακόμα περισσότερο, δεν υπάρχουν πια στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Από δεκαετίες τώρα πραγματοποιούνται από ιδιωτικούς φορείς κυρίως στην Αθήνα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η Έκθεση Θεσσαλονίκης, με την υφιστάμενη μορφή και με την πρακτική που αναπτύσσει, δεν μπορεί να ενσωματώνουν τη σύγχρονη εκθεσιακή τεχνολογία, το σύγχρονο εκθεσιακό μάρκετινγκ.

Γι'αυτό ακριβώς χάνει συνεχώς μερίδιο από την αγορά. Τα νούμερα είναι σκληρά και όχι μόνο όσον αφορά τον αριθμό των εκθέσεων, γιατί στην πρώτη φάση οι κλαδικές εκθέσεις που διοργάνωνε η HELLEXPO ήταν είκοσι πέντε. Σήμερα είναι δεκαέξι.

Γιατί υπάρχει αυτή η συρρίκνωση με το υφιστάμενο καθεστώς; Γιατί δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες, στη νέα πραγματικότητα. Όλες αυτές οι δραστηριότητες έχουν ήδη κατέβει στην Αθήνα, συναδέλφισες και συνάδελφοι, εμείς, επάνω βαυκαλιζόμαστε ότι διατηρούμε τον εθνικό εκθεσιακό φορέα.

Εμείς, θέλουμε να αντιστρέψουμε αυτήν την πορεία. Θέλουμε να ξαναφέρουμε στη Θεσσαλονίκη όλες αυτές τις δραστηριότητες και να τις αναπτύξουμε ακόμα περισσότερο. Πώς θα γίνει αυτό όμως; Δεν γίνεται αυτό διά μαγείας, ούτε με εκκλήσεις ούτε με θέσφατα. Αυτό γίνεται αν δημιουργήσεις ένα ευέλικτο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο θα μπορεί να απομειώνει τη σύγχρονη τεχνολογία και το εκθεσιακό μάρκετινγκ. Αν δημιουργήσεις ένα θεσμικό πλαίσιο το οποίο θα δίνει κίνητρα στους ιδιωτικούς φορείς διοργάνωσης κλαδικών εκθέσεων, να συμμετέχουν στη δραστηριότητα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης να έλθουν στη Θεσσαλονίκη.

Γι'αυτό λοιπόν εμείς διαμορφώνουμε και προτείνουμε αυτή την εταιρεία διαχείρισης των υπηρεσιών, η οποία έχει την εξής ιδιομορφία και πρωτοτυπία, γιατί ακριβώς απαντά στην ιδιαιτερότητα και στα δεδομένα της οικονομίας μας και βεβαίως της θεσμικής μας ανάπτυξης.

Αυτή η εταιρεία διαχείρισης των υπηρεσιών θα ανήκει, όταν δημιουργηθεί, μετά τη δημοσίευση του καταστατικού κατά 100% στο δημόσιο. Το δημόσιο στη συνέχεια, θα δώσει μέσα από διαγωνισμό σε χρηματοοικονομικό σύμβουλο, όπως είναι η διεθνής πρακτική, όπως είναι και η δική μας νομοθεσία, την αποτίμηση της παρουσιαστικής της αξίας. Αποτίμηση που θα γίνει μετά την υπογραφή της προγραμματικής σύμβασης των δύο εταιρειών. Εκείνη τη στιγμή και οι δύο θα ανήκουν στο δημόσιο. Θα είναι και οι δύο κρατικές εταιρείες.

Η πρώτη, θα δώσει τη δυνατότητα στη δεύτερη να διαχειρίζεται τις εγκαταστάσεις για να αναπτύσσει τις δραστηριότητές της που περιγράφονται στους σκοπούς της.

Αφού υπάρξει η αποτίμηση από το χρηματοοικονομικό σύμβουλο, στη συνέχεια θα υπάρξει δημόσια προκήρυξη ενδιαφέροντος προς τους φορείς διοργάνωσης εκθέσεων -και το τονίζω αυτό: Διότι η έκθεση δεν έχει ανάγκη από ένα, ή δύο ή πέντε δισεκατομμύρια.

Η Έκθεση έχει ανάγκη από τεχνολογία και μάρκετινγκ. Και δυστυχώς αυτήν την τεχνολογία και το μάρκετινγκ με την εξέλιξη και τη δυναμική της επιχειρησιακής αγοράς κατέχουν και θα κατέχουν μόνο ιδιωτικοί φορείς και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό κυρίως από καιρό.

Γι'αυτό λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, θα προσκαλέσουμε τους φορείς που διοργανώνουν εκθέσεις. Θα τους δώσουμε κίνητρο να έλθουν να τις διοργανώσουν στη Θεσσαλονίκη για να βοηθήσουν και την έκθεση, για να βοηθήσουν όλες τις οικονομικές δραστηριότητες της Θεσσαλονίκης και όλης της Βόρειας Ελλάδας. Να έχουμε δηλαδή και επισκέπτες, να έχουμε και πελάτες. Να έχουν και πελάτες τα ξενοδοχεία και πελάτες όλοι οι φορείς της οικονομικής δραστηριότητας στη Θεσσαλονίκη.

Αυτό θέλουν όλες οι επαγγελματικές τάξεις στη Θεσσαλονίκη, να φέρνουμε εκθέσεις, να φέρνουμε επισκέπτες, να φέρνουμε πελάτες στη Θεσσαλονίκη για να μπορούν να αναπτύσσονται και οι άλλες

οικονομικές δραστηριότητες. Γι'αυτό και υποστηρίζουν το νομοσχέδιο. Γιατί βλέπουν ότι αυτό το εγγυάται τα συμφέροντά τους, ανοίγει αυτό το δρόμο.

Αντίστροφα, τη σημερινή πραγματικότητα την καταγράφουν κάθε μέρα. Μειώνεται η οικονομική τους δραστηριότητα γιατί μειώνεται συνεχώς η συμμετοχή, στον πανελλήνιο εκθεσιακό τζίρο, της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Και αυτό δεν το λέω εγώ, αλλά το λένε οι έρευνες και οι μελέτες.

Το άλλο ποσοστό το 55% θα το κατέχουν το δημόσιο, δηλαδή η πρώτη εταιρεία των ακινήτων και οι φορείς της πόλης, οι οποίοι προσδιορίζονται μέσα στο νομοσχέδιο. Είναι η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση. Και όταν λέμε νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, εννοούμε της Θεσσαλονίκης, καθώς και η τοπική αυτοδιοίκηση. Επειδή είναι πολλοί δήμοι στην περιφέρεια Θεσσαλονίκης, γι' αυτό και δεν ονοματίζεται ένας φορέας τοπικής αυτοδιοίκησης. Επίσης το Εργατικό Κέντρο, η δευτεροβάθμια οργάνωση των δημοσίων υπαλλήλων και βεβαίως ο παραγωγικός κόσμος ο οποίος εκφράζεται από τα επιμελητήρια και τους συνδέσμους. Αυτοί είναι οι φορείς στους οποίους θα απευθυνθούμε. Εάν έχουν τη διάθεση να συμμετέχουν στη μετοχική σύνθεση και στη διαχείριση των υπηρεσιών, θα τους δοθούν μετοχές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Δεν το λέγει καθαρά το νομοσχέδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Περιγράφει τους φορείς, αλλά δεν τους καταγράφει.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΩΜΕΛΗΣ: Το λέτε πιο καθαρά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Οι φορείς της πόλης στους οποίους θα απευθυνθούμε είναι: Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης. Επειδή ετέθη το ερώτημα σε σχέση με την τοπική αυτοδιοίκηση για το γεγονός ότι δεν ονοματίζεται κάποιος, σας λέγω το εξής: Είναι πολλοί οι φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης στο πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης με προεξάρχοντα και κύριο το δήμο Θεσσαλονίκης, διότι στο χώρο ευθύνης του είναι οι εγκαταστάσεις της ΔΕΘ. Είναι επίσης το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, είναι το δευτεροβάθμιο όργανο των δημοσίων υπαλλήλων καθώς και οι οργανώσεις των παραγωγικών τάξεων, τα επιμελητήρια και οι σύνδεσμοί τους. Αυτή είναι η καταγραφή των φορέων στους οποίους θα απευθυνθούμε και θα τους ρωτήσουμε αν θέλουν να συμμετέχουν. Οι περισσότεροι απ' αυτούς έχουν εκδηλώσει από καιρού τη διάθεση να συμμετέχουν. Η συμμετοχή τους θα γίνει καταβάλλοντας το αντίστοιχο τίμημα που θα προσδιοριστεί από το χρηματοοικονομικό σύμβουλο. Διευκόλυνση μπορεί να γίνει δίνοντας κάτι έναντι, στην αρχή ένα ποσοστό που θα οριστεί και φυσικά κρατούμενο το υπόλοιπο από το μέρος που θα διανέμεται στο τέλος κάθε οικονομικής χρήσης, γιατί είναι βέβαιο πως θα είναι κερδοφόρες και οι δύο επιχειρήσεις, συναδέλφισες και συνάδελφοι.

Έτσι λοιπόν τι πετυχαίνουμε; Από τη μια πλευρά σ' αυτήν την εταιρεία η οποία θα εξουσιοδοτηθεί να διαχειρίζεται τις εγκαταστάσεις για δέκα, δεκαπέντε χρόνια -και αυτό το τονίζω και πρέπει να προσεχθεί- έχουμε μια πλειοψηφία του δημοσίου, δηλαδή της εταιρείας των ακινήτων από τη μια πλευρά και από την άλλη των φορέων της πόλης. Ισχυροποιούμε δηλαδή τους δεσμούς της πόλης HELLEXPO-Δ.Ε.Θ. Και από την άλλη πλευρά έχουμε μέχρι 45% το πολύ συμμετοχή φορέων της ιδιωτικής οικονομίας που διοργανώνουν εκθέσεις για να μπορούμε να απορροφούμε το μάρκετινγκ και την τεχνολογία που διαθέτουν και που συνεχώς θα ανακαλύπτουν μέσα από τη δική τους δραστηριότητα.

Να λοιπόν, γιατί αυτή η ισορροπία είναι ευεργετική για την έκθεση. Να γιατί ισχυροποιούμε τους δεσμούς της έκθεσης με την πόλη και ταυτοχρόνως δίνουμε κίνητρα για να αναπτυχθεί η έκθεση.

Θέλω να θίξω ακόμη δύο θέματα. Ισως στην παρέμβασή μου στη συνέχεια να διευκρινίσω και άλλα σημεία που τέθηκαν από τους ομιλητές, για τώρα δεν έχω χρόνο.

Είπα για τους σκοπούς, όπως τους έθεσε ο κ. Κούβελας. Βεβαίως - το θεωρούσαμε αυτονόητο και το ξανατονίζω- θα

πρέπει να τεθεί μια παράγραφος -αφού δεν θεωρείται αυτονόητο- ότι υποστηρίζει την ελληνική εθνική παραγωγή, μαζί βεβαίως με την παράγραφο που υπάρχει και που υποστηρίζει ευρύτερα την οικονομική και παραγωγική διαδικασία, για να υπάρχει έμφαση και τονισμός.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Πρέπει να διασφαλιστεί αυτό. Έτσι αόριστα και με αναφορές δεν γίνεται τίποτα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Όλα αυτά που είπα, αγαπητέ συνάδελφε, αυτό ακριβώς διασφαλίζουν. Και σεις για τους σκοπούς μιλήσατε. Όσον αφορά το "διά ταύτα", αυτό περιγράφω τόση ώρα.

Δεύτερον, στις παρατηρήσεις και τις προτάσεις του κ. Ακριτίδη, θέλω να πω ότι η πρώτη εταιρεία πρέπει να έχει ως σκοπό τη διατήρηση του ιστορικού χαρακτήρα της Έκθεσης ως εθνικού εκθεσιακού φορέα. Αυτό κατοχυρώνεται, όπως τόνισα προηγουμένως, και νομοθετικά με το παρόν νομοσχέδιο, αλλά βεβαίως μπορεί στους σκοπούς να υπάρχει και ρητή αναφορά και περιγραφή για να δοθεί ακόμη πιο μεγάλη έμφαση και ένταση σ' αυτό το θέμα.

Το ίδιο και για το θέμα της γενικής έκθεσης. Η διατύπωση που υπάρχει στο νομοσχέδιο αναφέρεται στην ευθύνη διοργάνωσης των επίσημων εκδηλώσεων. Δεν αναφέρεται ρητώς το ποια από τις δυο εταιρείες θα διοργανώνει τη γενική έκθεση όσον αφορά την τεχνική, την πρακτική της πλευρά. Αυτό θα μπορούσε να είναι στο περιεχόμενο της προγραμματικής σύμβασης.

Βεβαίως, όμως, πρέπει να βρεθεί μία μορφή συνδιοργάνωσης των δύο αυτών φορέων, των δύο αυτών εκθέσεων που εμείς δεν βλέπουμε να έχουν ανταγωνιστικό χαρακτήρα, γιατί ούτως ή άλλως, τον ίδιο στόχο θα εξυπηρετούν, τους ίδιους σκοπούς έχουν και βεβαίως, η πρώτη εταιρεία θα είναι ο μεγαλύτερος της δεύτερης. Θα έχει τουλάχιστον το 40% με 45% όπως είπαμε και στη Διαρκή Επιτροπή, που η Κυβέρνηση αυτήν την πρόθεση έχει. Και αναφέρομαι στην τρίτη πρόταση του κ. Ακριτίδη.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, με τον τρόπο αυτό περιέγραψα και προσδιόρισα και τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου και την αναγκαιότητα της θεσμικής προσαρμογής. Προσδιόρισα γιατί κάνουμε αυτήν τη θεσμική τομή, περιγράφοντας τον ν. 735/77 και αποκωδικοποιώντας το περιεχόμενό του στα τρία ουσιαστικά του σκέλη, σε εκείνα δηλαδή που χρειάζονται και είναι επίκαιρα και τα διατηρούμε, τα ισχυροποιούμε ακόμα περισσότερο, όπως είναι η σχέση της Έκθεσης με τη Θεσσαλονίκη, αναδεικνύοντάς την σε εθνικό εκθεσιακό φορέα και τη Θεσσαλονίκη σε εθνικό εκθεσιακό κέντρο, στο σύγχρονο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Αλλά ταυτοχρόνως, δίνοντας και την ευελιξία στη δεύτερη εταιρεία, η οποία πρέπει να πω ότι είναι μια εταιρεία του ν. 2190 αν και πέραν αυτού τίποτα. Θα είναι μία απλή εταιρεία του ν.2190 και εδώ προσδιορίζουμε τους σκοπούς της, την έδρα της και βέβαια, τη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου. Αυτή η εταιρεία με αυτούς τους σκοπούς, με αυτή τη σύνθεση θα επιλέγει και το διευθύνοντα σύμβουλό της με αυστηρά κριτήρια μετά από διεθνή διαγωνισμό. Καμία κυβέρνηση, κανένας κρατικός παράγων δεν θα διορίζει το διευθύνοντα σύμβουλο της δεύτερης εταιρείας. Με αυστηρά και αξιολογικά κριτήρια, θα επιλέγεται για να εξυπηρετεί τους σκοπούς της από τη γενική της συνέλευση -και γνωρίζουμε ποια είναι η πλειοψηφία της γενικής συνέλευσης- η οποία θα επιλέγει το διευθύνοντα σύμβουλο.

Πιστεύουμε, λοιπόν, πως με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζουμε τη δυναμική ανάπτυξης της Έκθεσης, αντιστρέφουμε την πορεία της, διασφαλίζουμε τους δεσμούς της με τη Θεσσαλονίκη και τον βορειοελλαδικό χώρο. Διασφαλίζουμε την υποστήριξη της εθνικής μας παραγωγής, της εθνικής οικονομίας, αναδεικνύοντας ταυτοχρόνως τη Θεσσαλονίκη σε σημαντικό οικονομικό κέντρο της νοτιοανατολικής Ευρώπης ολόκληρης.

Όσον αφορά τον Ο.Π.Ε., κάτι που αναφέρθηκε από την κυρία Αλφίερη. Έχω εδώ μπροστά μου τα στοιχεία που αναφέρονται στα χρήματα που διετέθησαν προς τον Ο.Π.Ε. και προς την HELEXPO-Δ.Ε.Θ. Την περσινή χρονιά διετέθησαν δύο δισεκατομμύρια ενιακόσια εξήντα εκατομμύρια (2.960.000.000) δραχμές από τις

δημόσιες επενδύσεις για την HELEXPO-ΔΕΘ και δύο δισεκατομμύρια διακόσια σαράντα ένα εκατομμύρια (2.241.000.000) δραχμές για τον Ο.Π.Ε.

Πρέπει να σας πω ότι τα τρία περίπου δισεκατομμύρια προς τη HELEXPO- Δ.Ε.Θ. ήταν για τις υποδομές, ενώ για τον Ο.Π.Ε. ήταν για προγράμματα διοργάνωσης εκθέσεων στο εξωτερικό, όπου αυτός είναι ο στόχος του Ο.Π.Ε. και πρέπει να είναι αυτός, η υποστήριξη στο εξωτερικό της εθνικής μας παραγωγής.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Κύριε Ιντζέ, δεν υπάρχει ούτε στο ν. 735/77, εκτός εάν θέλετε να το βάλουμε τώρα, καμία τέτοια πρόταση, καμία τέτοια δέσμευση. Ο Ο.Π.Ε. είχε και έχει αυτήν την υποχρέωση, να προβάλει στο εξωτερικό και να στηρίζει την εθνική μας παραγωγή ως κρατικός φορέας.

Πρέπει δε, να πω και για την κερδοφορία της Έκθεσης. Κατ'αρχάς, εάν ήταν μία απλή εταιρεία, δεν θα μπορούσε να ζησει ούτε είκοσι τέσσερις ώρες. Έχει πάγια και εγκαταστάσεις δεκάδων δισεκατομμυρίων και έχει έναν ετήσιο τζίρο πέντε δισεκατομμυρίων 5.000.000.000 δραχμών και μία κερδοφορία που είναι από εκατό έως πεντακόσια δισεκατομμύρια (100.000.000-500.000.000) δραχμές το χρόνο.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά πως αυτή η εταιρεία δεν θα μπορούσε να ζησει εάν ήταν μία εταιρεία του ιδιωτικού τομέα ή και του δημόσιου τομέα ακόμη, χωρίς την προκοδότηση, προς την Έκθεση, από την Πολιτεία, που ορθώς υπάρχει.

Το δεύτερο που θέλω να σας πω, είναι ότι πάντοτε τις επενδύσεις της HELEXPO-ΔΕΘ τις πραγματοποιεί ο Κρατικός Προϋπολογισμός. Δεν ξοδεύει ούτε μία δραχμή για τις επενδύσεις η HELEXPO-Δ.Ε.Θ. Τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές έδωσε πέρυσι, αυτά τα έργα που βλέπετε στη HELEXPO-ΔΕΘ, οι εισοδοί και η ανακαίνιση στο εσωτερικό είναι από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Εάν αυτά τα τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές τα βάλετε στον προϋπολογισμό της ΔΕΘ, τότε θα δείτε την κερδοφορία της. Είναι μία εκ του ασφαλούς κερδοφορία της ΔΕΘ, αγαπητέ συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τελειώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Εμάς βεβαίως, δεν μας ενδιαφέρει τόσο η κερδοφορία της. Μας ενδιαφέρει η υποστήριξη που παρέχει στην εθνική μας παραγωγή, στις παραγωγικές τάξεις, στη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Δημήτριος Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Μόνο μια πεντάλεπτη παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε, γιατί θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Ρόκος.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, πολύ περισσότερο μετά από αυτά που ακούσαμε μόλις από τον κύριο Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης. Γιατί αυτό το νομοσχέδιο -όπως αποκαλύφθηκε περίτρανα από την ομιλία του κυρίου Υπουργού- δεν στοχεύει στον εκσυγχρονισμό και στην ανάπτυξη της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης Α.Ε., αλλά στην μεταφορά της στον ιδιωτικό τομέα, προκειμένου σταδιακά στο μέλλον, αν περάσει αυτό το νομοσχέδιο -και να το θυμηθούν και οι εργαζόμενοι που "τσίμπησαν" σε αυτά που λέει ότι θα κάνει- να μεταφερθούν δραστηριότητες, που μέχρι τώρα ασκούσαν από την κρατική ανώνυμη εταιρεία Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, από τη Θεσσαλονίκη και τη βόρεια Ελλάδα προς το νότο, όπως συνηθίζεται πάντα από τις κυβερνήσεις που ευνοούν το αθηνοκεντρικό κράτος.

Είτε ο κύριος Υπουργός -και πραγματικά ξεπλάγην- ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει στις σημερινές εποχές η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, όπως ήταν κρατική, ως ανώνυμη εταιρεία. Σοβαρά συζητείτε, κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Με τη μορφή που είχε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Μα, ανώνυμη εταιρεία δεν φτιάχνετε τώρα, τη δεύτερη; Το μόνο που κάνετε τι είναι, κύριε Υπουργέ; Απλά τη δεύτερη, που θα είναι εκείνη που θα έχει τις ουσιαστικές εξουσιακές αρμοδιότητες, κλαδικές κλπ., την περνάτε στον ιδιωτικό τομέα.

Και εκπλήσσομαι και για κάτι άλλο. Τώρα βρήκε το "σοσιαλιστικό" νέο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ο Σ.Ε.Β. Βόρειας Ελλάδας θα ενδιαφερθεί για τη Βόρεια Ελλάδα; Ξεχνάτε το βασικό αξίωμα ή θεωρείτε ότι άλλαξε τώρα ότι "το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα"; Εδώ δεν έχουν πατρίδα γενικότεροι. Θα έχουν τοπικοί πατρίδα;

Είπατε ότι δεν μπορεί, με αυτό το καταστατικό, ο 735, όπως τροποποιήθηκε σήμερα, να λειτουργήσει και ότι τάχα γι' αυτόν το λόγο κάνετε τις τροποποιήσεις. Σοβαρά μιλάτε; Το μόνο ελαφρυντικό που έχετε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι δεν είστε νομικός. Και ασφαλώς, έπρεπε να συμβουλευθείτε τους νομικούς του Υπουργείου σας. Εάν δεν σας ικανοποιεί το καταστατικό, δεν χρειάζεται να αλλάξετε το ιδιοκτησιακό καθεστώς και να φτιάξετε και δεύτερη επιχείρηση. Φέρνεται ένα νόμο, όπως σήμερα, χωρίς αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος και αλλάξετε τα άρθρα του καταστατικού που υπήρχαν στον 735, εκεί που νομίζετε ότι πράγματι θα συμβάλουν με την αλλαγή αυτή στον εκσυγχρονισμό και στην ανάπτυξη. Αυτά που ισχυρίζεστε σήμερα είναι πρωτόγνωρα!

Είπατε επίσης ότι θα πάρουν μετοχές και ο Δήμος Θεσσαλονίκης και άλλοι φορείς. Πού να βρει τα λεφτά ο Δήμος Θεσσαλονίκης;

Κοιτάξετε, η προσπάθεια που κάνετε, υποτιμώντας τη νοημοσύνη και τη δική μας και των εργαζομένων και της Βουλής και του ελληνικού λαού, αποκαλύπτει πλήρως ότι ο βαθύτατος στόχος σας είναι, στα πλαίσια της γενικής σας αντίληψης για ιδιωτικοποίηση των πάντων, να περάσετε το παραγωγικό τμήμα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης στη νέα εταιρεία που ιδρύετε, που έχει ιδιωτικό χαρακτήρα. Γιατί η άλλη εταιρεία είναι το δέλεαρ, είναι ο πολιτικός αποπροσανατολισμός και των φορέων και των εργαζομένων και της διοίκησης και των πάντων, ότι θα έχει κρατικό χαρακτήρα και ότι θα έχει το δικαίωμα να ενοικιάζει. Και αυτό σιγά-σιγά θα το αλλάξετε. Γιατί; Γιατί θα έχει λειτουργικές δαπάνες. Θα έχει έσοδα μόνον από την ενοικίαση. Θα έχει μόνον τη γενική έκθεση, που γίνεται κάθε Σεπτέμβρη ή στο τέλος του Αυγούστου. Και τελικά, θα εμφανισθεί ελλειμματική δημοσιονομικά. Και ασφαλώς στην πορεία, αφού κάνετε το πρώτο μεγάλο άλμα προς την ιδιωτικοποίηση με αυτό, θα προχωρήσετε και πιο πέρα.

Και θα ήθελα να πω στους εργαζομένους, επειδή θέλουμε να τους προστατεύσουμε και για να μην πέσουν στην παγίδα, ότι η νέα εταιρεία στην οποία θα μπορούν να πάνε, που είναι πλέον ιδιωτική κατά 49%, συν το υπόλοιπο που θα πάρουν από το 51% οι φορείς, όπως είπε ο κ. Ιντζές...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Όχι δεν είναι έτσι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): ... θα μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση, όπως προβλέπει η εργατική νομοθεσία, κάτι που για πολιτικούς κυρίως λόγους δεν γίνονταν και δεν θα μπορούσε να κάνει το δημόσιο εάν θα ήταν αποκλειστικός μέτοχος.

Επομένως, εμείς επειδή αυτά που λέμε καταχωρούνται και επειδή οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να εμπαίζονται από κανέναν, προειδοποιούμε. Σύμφωνα και με την τακτική που ακολουθήθηκε από το 1990 μέχρι σήμερα που έγιναν και άλλου είδους παρόμοιες ιδιωτικοποιήσεις, οι εργαζόμενοι αποδείχθηκε στην πράξη ότι δεν προστατεύθηκαν, ούτε όσον αφορά τη θέση εργασίας -που φάνηκε αρχικά ότι προστατεύθηκαν- ούτε όσον αφορά τις αποδοχές τους.

Εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Καλούμε την Κυβέρνηση να το αποσύρει.

Το Νοσοκομείο "Παπαγεωργίου" -πέρασε ένας χρόνος από τότε που ψηφίσαμε το νόμο και υποσχέθηκε τότε ο Υπουργός ότι θα λειτουργήσει- δεν λειτουργήσει ακόμα για να εξυπηρετηθούν

ενδεχομένως όπως φημολογείται, ιδιωτικά ιατρικά συμφέροντα.

Την Έκθεση της Θεσσαλονίκης την πάμε σιγά σιγά μέσα από αυτήν την πολιτική να τη μεταφέρουμε ή αρμοδιότητες σημαντικές να τις μεταφέρουμε στον ιδιωτικό τομέα.

Κύριε Υπουργέ, είναι λάθος αυτό που είπατε. Δεν ξέρετε το ν.735 με τον οποίο ιδρύθηκε η Διεθνής Έκθεση. Ο νόμος αυτός στο άρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση α' λέει: "Σκοποί της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης είναι η οργάνωση και η τέλεση τόσο γενικών όσο και ειδικών εκθέσεων επί διεθνούς επιπέδου". Άρα, είχε δυνατότητα επί διεθνούς επιπέδου και δεν χρειάζεται να την πουλήσετε σε ιδιώτες για να την αναπτύξετε και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Άρα είναι άλλοι βαθείς σκοποί και θα τα θυμηθείτε αυτά που λέμε, αλλά και την έντονη αντίδρασή μας σε αυτό το νομοσχέδιο αργότερα.

Είναι κρίμα, Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης που βγαίνει Βουλευτής στη Θεσσαλονίκη να εισηγηθεί στη Βουλή ένα τέτοιο νομοσχέδιο, που θα υποβαθμίσει τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, που πράγματι όπως ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είπε και φέτος και πέρυσι στα εγκαίνια, είχε πλούσια δραστηριότητα με την προσφορά των εργαζομένων και της διοίκησης. Ένα φορέα κρατικό, μια κρατική επιχείρηση που ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, αλλά και οι παλιότεροι Πρωθυπουργοί έλεγαν ότι έπρεπε να μιμηθούν τις δραστηριότητές της και άλλες κρατικές επιχειρήσεις, έρχεται τώρα ο Υπουργός για κάποια φοροεκατομύρια για τη δώσει σε ιδιώτες για να μειώσει τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Και μην μας λέτε αυτά που μας λέτε. Εξαγγέλλθηκε από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ότι αυτό γίνεται προκειμένου να μειωθούν τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα και όχι για να εκσυγχρονιστεί και να αναπτυχθεί τάχα η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Δύο διευκρινίσεις θα κάνω διότι ίσως δεν κατανοήσαν ορισμένα πράγματα που είπα. Κατ'αρχάς θα ήθελα να πω, κύριε Τσοβόλα, πως κανένα δημοσιονομικό όφελος δεν θα έχει ο κρατικός προϋπολογισμός διότι όλα τα χρήματα, είτε των φορέων, είτε των ιδιωτών εκθετών, θα επενδυθούν στην HELEXPO Δ.Ε.Θ. Ούτε μία δραχμή δεν θα περάσει στον κρατικό προϋπολογισμό.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι πως οι εργαζόμενοι διασφαλίζονται απολύτως, εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά. Όσοι μετατάσσονται πηγαίνουν σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Γι'αυτό ακριβώς συμβαίνει το αντίθετο απ'αυτό που ισχυριστήκατε. Μια εταιρεία ΑΕ έχει πάντα τη δυνατότητα και την ευχέρεια να απολύσει γιατί μιλάμε για ιδιωτικές συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου. Όμως, μετατασσόμενοι σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ισχυροποιείται ακόμα περισσότερο η απασχόληση, η θέση εργασίας.

Όσον αφορά τη δεύτερη εταιρεία, λέει μέσα το νομοσχέδιο "όσοι θέλουν από τους εργαζομένους θα πάνε στη δεύτερη εταιρεία". Σας πληροφορώ ότι αρκετοί από τους εργαζομένους θα θελήσουν να πάνε στη δεύτερη εταιρεία, διότι είναι σίγουρο ότι οι αμοιβές τους εκεί θα είναι πιο υψηλές απ' αυτές που είναι σήμερα γιατί η δεύτερη εταιρεία θα είναι κερδοφόρος. Γι'αυτό λοιπόν είναι απολύτως διασφαλισμένοι. Κανένας εργαζόμενος δεν μετατάσσεται υποχρεωτικά στη δεύτερη εταιρεία. Όσοι θέλουν θα πάνε με βάση τους όρους λειτουργίας της δεύτερης εταιρείας. Η μετάταξη θα γίνει στο πλεονάζον προσωπικό μόνο σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Κλείνω λέγοντας πως κύριε Τσοβόλα, ο ν. 735 αφήνει ελεύθερα τα χέρια της Κυβέρνησης, της κάθε κυβέρνησης, να πουλήσει μία θυγατρική εταιρεία, διαχείριση των υπηρεσιών, όπως αυτή που δημιουργούμε. Έχει ένα συμβούλιο που το διορίζει και μπορεί να του δώσει εντολή να πουλήσει τη θυγατρική εταιρεία διαχείρισης των υπηρεσιών κατά 100%

Εμείς, φέρνοντας το νομοσχέδιο στη Βουλή, δεσμεύουμε κάθε διοικητικό συμβούλιο και κάθε κυβέρνηση στο μέλλον

πως μέχρι 45% το πολύ μπορεί να δώσει. Γι'αυτό ισχυροποιούμε θεσμικά την Έκθεση, τη σχέση της με την πόλη και το δημόσιο και κοινωνικό της χαρακτήρα. Παρακαλώ να προσεχθούν. Είναι λεπτομέρειες αλλά σημαντικές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, μία φράση μόνο να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Η πορεία θα δείξει. Και επειδή πολλές φορές έδειξε ότι είχαμε δίκιο εμείς, μακάρι να μην είναι έτσι. Η πορεία όμως θα δείξει ότι αυτά που είπα, θα γίνουν πραγματικότητα σε σχέση με την αποδυνάμωση της Έκθεσης Θεσσαλονίκης και των δραστηριοτήτων στη Θεσσαλονίκη και στη Βόρειο Ελλάδα. Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, επιμένετε και κάνετε λάθος. Και το λέω από ενδιαφέρον. Κάνετε λάθος, διότι σε δυο τρία χρόνια τα πράγματα θα σας διαψεύσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, όπως και τον κ. Βουλγαράκη και το Σώμα, οι οποίοι συναίνουν.

Λυπάμαι, γιατί ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, παρά το ζήλο και την υπερπροσπάθεια της επιχειρηματολογίας του, δεν μπόρεσε να με πείσει. Έχω προσπαθήσει όλες αυτές τις ημέρες να πειστώ στα επιχειρήματά του. Αισθάνομαι κατ' αρχήν ότι είναι εντελώς αλλόκοτο και, αν θέλετε, αντίστροφο με την πορεία των πραγμάτων αυτό που γίνεται. Και εσωτερικά με διεθνώς γίνονται συνενώσεις, γίνονται συγχωνεύσεις. Ειδικά με τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης έχει επιλεγεί η διάσπαση της.

Επισημαίνω ότι κατά την εκτίμησή μου το ισχύον νομικό καθεστώς της Εκθέσεως παρέχει τη δυνατότητα ευελιξίας για κινήσεις, οι οποίες όμως συνδέονται και με τις προθέσεις. Αν η πρόθεση είναι να δοθεί στον ιδιώτη πέρα από το 49%, προφανώς ο ν. 2190 περί ανωνύμων εταιρειών δεν το επιτρέπει... Όμως η πρόθεση δεν είναι να δοθεί μόνο το 45% και να μην προστεθούν άλλα ποσοστά. Όπως φαίνεται ότι θα προστεθούν. Και αυτό που παίζει, κύριε Υπουργέ Μακεδονίας-Θράκης, περισσότερο ρόλο στη δυσπιστία μας, είναι η γενικολογία των διατυπώσεων και η ασάφειά τους. Δηλαδή, παίρνει 45% ο ιδιώτης. Έχει καλώς. Από πού διασφαλίζεται το δημόσιο για το υπόλοιπο; Διότι κατάλαβα το ποσοστό που θα δώσετε σε φορείς τους οποίους δεν κατανομάζετε, αλλά επαφιεσθε στις αποφάσεις, τις κοινές τις δικές σας και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, οι οποίες θα ορίσουν τους φορείς. Αρκείστε μόνο στην πρόβλεψη του ποσοστού 2% κατά περίπτωση. Αλλά πόσοι θα είναι αυτοί που θα μπορούν να πάρουν το 2%; Και γιατί τάχα το Εργατικό Κέντρο ή η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα είναι εκείνη που θα πάρει και δεν θα είναι άλλοι φορείς που θα είναι συγγενέστεροι εξ ιδεολογίας και εξ "αίματος" με τον ιδιώτη που θα αγοράσει το 45%. Επομένως θα παίρνει τις αποφάσεις αποκλειστικά εκείνος; Και ο δημόσιος ρόλος της Διεθνούς Εκθέσεως θα έχει συνεκλείψει με την επιψήφισή και την έναρξη της ουσιαστικής ισχύος αυτού του νομοσχεδίου;

Δεν γνωρίζω, επίσης και δεν το επικαλείσθε άλλωστε, να έχει προηγηθεί της αποφάσεώς σας αυτής κάποια ή πολύ περισσότερο κάποιες μελέτες. Γνωρίζω όμως αντίθετα ότι με εντολή του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και με συναίνεσή του ανατέθηκε σε ειδικό φορέα-σύμβουλο της Ιονικής Τραπεζής να εκπονήσει μελέτες, και master Plan και bussines Plan για να χρησιμοποιήσω τη "βαρβαρική" διατύπωση, που εισηγούνται τη διαδικασία ίδρύσεως θυγατρικής μονάδας από τη Διεθνή Έκθεση.

Εσείς όμως δεν θέλατε τη θυγατρική για άλλο λόγο. Διότι θέλατε προδήλως να εκχωρήσετε ποσοστό παραπάνω από το 49% στον ιδιώτη. Αυτή είναι και η ratio του νομοσχεδίου σας. Είπατε ότι το νομαρχιακό συμβούλιο σας στηρίζει. Βέβαια το νομαρχιακό συμβούλιο έχει μια αμφίσημη διατύπωση, λέγοντας ότι η προτεινόμενη ρύθμιση είναι προς την ορθή κατεύθυνση αλλά ευθύνος αμέσως σας λέει ποια θεωρεί ορθή κατεύθυνση. Βάζει την

προϋπόθεση ότι η Τοπική και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση προστιθέμενες στο δημόσιο, δηλαδή, στην πρώτη εταιρεία θα έχουν τελικώς το 51%. Εάν δεν γίνει αυτό σας λέει ευθέως ότι δεν είσθε προς την ορθή κατεύθυνση.

Όσον αφορά το προσωπικό φαίνεται από τη διατύπωσή σας ότι έχετε πρόθεση να το προστατεύσετε. Αυτό σας τιμά. Έχω όμως την αίσθηση ότι τελικά το προσωπικό δεν προστατεύεται. Το προσωπικό που θα πάει στην πρώτη εταιρεία δεν προστατεύεται γιατί θα είναι αργόσχολο. Τριακόσιοι δέκα άνθρωποι σε μια νεκρή εταιρεία χωρίς καμιά ουσιαστική δραστηριότητα με απορροφημένες όλες τις εκθεσιακές και συνεδριακές δραστηριότητες από την δεύτερη. Σύμβουλος του δημοσίου για τα εκθεσιακά κλπ. δεν λέει τίποτα απολύτως. Άρα το προσωπικό να έχει υπόψη του ότι θα κληθεί πολύ σύντομα να επιλέξει υπηρεσία στην οποία θα πρέπει να μεταταγεί για να αισθάνεται και να είναι εκείνο χρήσιμο.

Εάν αυτό το θεωρείτε προστασία, είναι ένα κάποιο είδος προστασίας, αλλά δεν το βλέπω να στέκεται στην πρώτη εταιρεία μέχρι τη συνταξιοδότησή του. Όσον αφορά αυτούς που θα πάνε στη δεύτερη εταιρεία, εγώ δεν τους το συνιστώ. Εσείς το συνιστάτε. Η θέση τους είναι επισφαλής διότι θα υπάγονται στις γενικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Προσωρινά μπορούν να πάρουν περισσότερα αλλά δεν ξέρω αν θα έχουν και αύριο δουλειά.

Σε κάθε περίπτωση εάν δεν αποσαφηνίσετε ότι με τη δεύτερη εταιρεία στο δημόσιο τομέα θα ανήκει το 51%, δηλαδή, ότι θα πάρει ποσοστό πέντε ή έξι μονάδων η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή η Τοπική Αυτοδιοίκηση που είναι ένα με το δημόσιο, τότε λυπάμαι αλλά δεν θα ήθελα να συμμεριστώ την ευθύνη -τη δική σας κύριε Υπουργέ- και δεν θα ψηφίσω το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βουλγαράκης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα τη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, ακούσαμε τις εξηγήσεις του κυρίου Υπουργού και είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε και τους διάφορους φορείς που ήλθαν στην επιτροπή και κατέθεσαν τις απόψεις τους στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Σήμερα παρακολουθήσαμε τον εισηγητή της Πλειοψηφίας. Δεν είναι σύνηθες οι κυβερνητικοί εισηγητές σχεδίων νόμων να διαφωνούν και να καταθέτουν τις αιτιάσεις τους για το σχέδιο νόμου το οποίο εισηγούνται στην Ολομέλεια. Προηγουμένως δε ακούσαμε τον κύριο Υπουργό να εξηγεί πως θα προχωρήσει η ΔΕΘ κατά την εκτίμησή του.

Κατόπιν όλων αυτών σχηματίζεται η εύλογος απορία, τι εξυπηρετεί το σχέδιο νόμου που συζητάμε; Για ποιο λόγο ακριβώς γίνεται αυτή η ρύθμιση και ποιο είναι το τελικό αποτέλεσμα που θα επέλθει απ' όλες αυτές τις διαδικασίες.

Επιτρέψτε μου να καταθέσω στην Ολομέλεια την άποψη του νυν προέδρου της ΔΕΘ, όπως αυτή κατεγράφη στα πρακτικά της Διάρκου Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων. Είναι πολύ χαρακτηριστική αλλά και αποσαφηνιστική για το τι εννοεί η Κυβέρνηση με την τροποποίηση που φέρνει στην Ολομέλεια.

Λέει, λοιπόν, ο Πρόεδρος της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης σε ερωτήσεις που του έχουν υποβληθεί: "Πιστεύω ότι το θέμα της Δ.Ε.Θ. θα μπορούσε να ρυθμιστεί με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, δηλαδή τον ν. 735, τον ν. 2190 "περί ανωνύμων εταιρειών" και κυρίως με τον ν. 2414 που τροποποίησε και ορισμένες διατάξεις του ν. 735. Ανεξαρτήτως αυτού, είχαμε πάρει μια εντολή από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας να προχωρήσουμε σε εφαρμογή του ν. 2414 προς μετοχοποίηση και εφαρμόσαμε ακριβώς ό,τι προέβλεπε ο νόμος αυτός. Προχωρήσαμε λοιπόν στην εφαρμογή του ν. 2414 με τις διατάξεις που προβλέπουν τον εκσυγχρονισμό, αναθέσαμε με διαγωνισμό του business plan της εταιρείας, το οποίο παραλάβαμε και παραδώσαμε στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, προχωρήσαμε στην απότιμή των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας, στο φορολογικό έλεγχο και στον πιστοποιητικό των ορκωτών λογιστών για την κατάσταση στην

οποία βρίσκεται η εταιρεία. Παράλληλα προχωρήσαμε στο master plan της Δ.Ε.Θ. για να διαγράψουμε τις προοπτικές ανάπτυξης για την επόμενη δεκαπενταετία.

Τώρα αλλάζει η πορεία και με μια τροπολογία που κατατέθηκε προχωρούμε σε μια διάσπαση της εταιρείας, δηλαδή, στην κατάργηση του ν. 735 και τη δημιουργία δύο νέων εταιρειών. Και αυτή η τροπολογία που τελικά αποσύρθηκε σήμερα επαναδιατυπώνεται ως σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε στην Αίθουσα αυτή".

Κύριοι συνάδελφοι, το καταθέτω για τα Πρακτικά προς ενημέρωση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Βουλγαράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν ξέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι παραπάνω θα μπορούσε να πει κανείς στην Ολομέλεια για να αποδείξει ότι η Κυβέρνηση φέρνει ένα σχέδιο νόμου με το οποίο αποδεικνύει με πάρα πολύ μεγάλη γλαφυρότητα, ότι δεν ξέρει τι θέλει, δεν ξέρει πως ακριβώς θέλει να κάνει αυτό που υποτίθεται ότι κάποια στιγμή έβαλε στο μυαλό της και φυσικά δεν μπορεί να γνωρίζει τι θα προκύψει από ένα δημιούργημα το οποίο κατ'ουσίαν έρχεται να αμφισβητήσει ένα θεσμό που έχει συνδεθεί με μια μακρά επιτυχημένη και λαμπρή παράδοση, που στα τελευταία εβδομήντα τόσα χρόνια υπάρχει στη Βόρεια Ελλάδα, υπάρχει στη Θεσσαλονίκη. Μην ξεχνάμε πως πρόκειται για ένα θεσμό από τον οποίο έχουν πάρα πολύ ωφεληθεί, όχι μόνον οι κάτοικοι της Βόρειας Ελλάδας, αλλά της χώρας γενικότερα.

Φυσικά δεν είναι μόνο αυτό, υπάρχουν και πράγματα τα οποία στη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή αποκαλύφθηκαν. Εκτός του γεγονότος ότι όλα αυτά, που ανέφερε ο Πρόεδρος της Δ.Ε.Θ., που πετάχθηκαν στον κάλαθο των αχρήστων, όλα αυτά είχαν έναν ελάχιστο κοινόν παρανομαστή, ο οποίος είναι ακριβώς στον αντίποδα όσων ο κύριος Υπουργός εισηγείται σήμερα στην Αίθουσα αυτή και όλων όσων περιγράφονται στο σχέδιο νόμου και είναι στην εκ διαμέτρου αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που το σχέδιο νόμου φιλοδοξεί να προχωρήσει τη Δ.Ε.Θ. Φυσικά μετά πολλών επαίνων απορρίφθηκαν όλα αυτά και δεν νομίζω να αξιολογήθηκαν καθόλου.

Ποιον ρωτήσατε όμως, κύριε Υπουργέ; Ρωτήσατε μήπως τους τοπικούς φορείς ή αναπτύξατε έναν πλούσιο διάλογο; Εσείς είπατε ότι η Δ.Ε.Θ. είναι το γεγονός της Βόρειας Ελλάδας και της Θεσσαλονίκης. Σωστά το είπατε και πολύ καλά κάνατε και το είπατε.

Αφού, λοιπόν, είναι το σημαντικό γεγονός, που λαμβάνει χώρα στην πόλη της Θεσσαλονίκης, δεν θα έπρεπε να κληθούν οι φορείς για να παρουσιάσετε ενώπιόν τους μέσα από μια μεγάλη διαδικασία διαλόγου αυτήν την πρόθεση που σήμερα παρουσιάζετε στη Βουλή, για να τροποποιήσετε μια κατάσταση που υπάρχει τόσα χρόνια; Δεν θα έπρεπε εσείς αυτό το πράγμα, που γνωρίζετε ότι δεν μπορεί να τροποποιείται κάθε κοινοβουλευτική περίοδο, να το εξηγήσετε αναλυτικά, να πάρετε τις απόψεις τους και να ενσωματώσετε όλα αυτά στο νομοσχέδιο που σήμερα συζητάτε;

Λέει ο Δήμαρχος της Θεσσαλονίκης σε επιστολή που έχει στείλει στο Υπουργείο και παρόμοια πράγματα μας είπε και στη Διαρκή Επιτροπή και απάντηση δεν πήρε. Λέει: "Θα ήθελα εξ αρχής να σας αναφέρω ότι θεωρώ αδιανόητο να προχωρήσει η συζήτηση για ένα τέτοιο μείζον θέμα για τη Θεσσαλονίκη και για ολόκληρη τη χώρα, χωρίς να μετέχει στις διαδικασίες και πολύ περισσότερο χωρίς να ενημερώνεται καν ο δήμος αυτής της πόλης στη διοικητική και γεωγραφική περιφέρεια του οποίου ιδρύθηκε, υπάρχει και λειτουργεί η Δ.Ε.Θ. Δεν είναι δυνατόν, ο Δήμος Θεσσαλονίκης να πληροφορείται από τις εφημερίδες την κατάθεση σχετικής τροπολογίας στη Βουλή για την αλλαγή του καθεστώτος, που διέπει τη Δ.Ε.Θ., πολλών δε μάλλον να πληροφορείται από τηλεοπτική εκπομπή ότι η Δ.Ε.Θ. πρόκειται να απομακρυνθεί από τις σημερινές εγκαταστάσεις της".

Και αυτό το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Βουλγαράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Μετά από εκείνα τα οποία σας διάβασα, μετά τη συζήτηση την οποία είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, μετά τα όσα προηγουμένως ελέγχθηκαν από τον κ. Παπαθεμελή, η απορία του κ. Παπαθεμελή περί τη ratio legis του νόμου που συζητάμε σήμερα, ακούγεται στα αφτιά μου πάρα πολύ λογική. Γιατί αυτός ο νόμος; Τι εξυπηρετεί αυτός ο νόμος; Τι έχετε ξεκαθαρίσει εσείς όσον αφορά αυτήν την τροποποίηση, που σήμερα συζητάμε, αυτού του τόσο επιτυχημένου θεσμού; Παραμένει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης εθνικός εκθεσιακός φορέας κατά τη γνώμη σας; Πώς αποδεικνύεται αυτό και με ποιες διατάξεις θεμελιώνεται; Παραμένει η Θεσσαλονίκη ως κυρίαρχος των διαδικασιών αυτού του φορέα; Πώς αποδεικνύεται αυτό; Με ποιες διατάξεις επίσης θεμελιώνεται και για το μέλλον; Εξακολουθεί η πολιτεία να έχει το σχεδιασμό της εκθεσιακής πολιτικής και της πολιτικής, την οποία πολύ περιγραφικά ανέφεραν προηγουμένως οι συνάδελφοί μας; Πώς αποδεικνύεται αυτό;

Σας καταθέτω και αυτά για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Βουλγαράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Κούβελας ανέφερε με πολύ μεγάλη περιγραφικότητα τους σκοπούς τους οποίους η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης θεωρεί ως πρωταρχικούς, την προβολή της ελληνικής εν γένει παραγωγής, την υποβοήθηση των Ελλήνων παραγωγών, βιοτεχνών και βιομηχάνων, για τη βελτίωση των όρων παραγωγής και την αύξηση των εξαγωγών, την ανάπτυξη και σύσφιξη των οικονομικών και φιλικών δεσμών μεταξύ των λαών, την ενίσχυση και προβολή των πολιτιστικών προσπαθειών της χώρας, την προβολή του ελληνικού τουρισμού, την προβολή των εκάστοτε επιτεύξεων κλπ. Όλα αυτά τα πράγματα πώς θεμελιώνονται μέσα στο σχέδιο νόμου, το οποίο σήμερα συζητάμε εδώ;

Επανερχεται, λοιπόν, ξανά το ερώτημα: Τι εξυπηρετεί η ρύθμιση αυτή, από την ώρα που όλα αυτά τα θέματα που προηγουμένως εξετάστηκαν, παραμένουν ανοιχτά; Υπάρχει μία εταιρεία, τη διασπάτε σε δύο, στη μία κρατάτε την περιουσία, στην άλλη με κάποια ποσοστά βάζετε κάποιες οργανώσεις, εκ των οποίων υπάρχουν ακόμα μία διάσταση αν θα είναι η μεν ή η δε, με πόσο ποσοστό κλπ. Όλα αυτά παραμένουν γενικώς ασαφή. Υποτίθεται ότι κάποια στιγμή θα τα εξηγήσετε ή διά του λόγου σας δεσμεύετε την πολιτεία, που πάντως γνωρίζετε πολύ καλά ότι με λόγους καμία πολιτεία και κανείς Υπουργός δεν δεσμεύεται. Υπάρχει, δηλαδή, μία γενικότερη ανακατάταξη των πραγμάτων της οποίας το αποτέλεσμα θα είναι πιο ακριβές.

Τι συμβαίνει στην πραγματικότητα; Η Κυβέρνηση όταν έκανε την υποτίμηση το Μάρτιο, δεσμεύθηκε σε έναν καταιγισμό αποκρατικοποιήσεων και διαρθρωτικών αλλαγών. Παρουσιάστηκε ο κύριος Πρωθυπουργός και έδωσε μία λίστα με πάρα πολλές επιχειρήσεις, οι οποίες είτε θα περνούσαν στον ιδιωτικό τομέα εν μέρει, είτε καθ'ολοκληρίαν. Αντί να καταφέρει αυτές τις αποκρατικοποιήσεις, τις οποίες εισηγήθηκε τότε μαζί με τους καθ'ύλην αρμόδιους Υπουργούς, οδηγήθηκε από φιάσκο σε φιάσκο. Είδαμε την υπόθεση των ΚΑΕ, την υπόθεση της Ιονικής και πάρα πολλά άλλα τέτοιου είδους μέτρα τα οποία είχε εξαγγείλει.

Ανάμεσα σε αυτά ήταν φυσικά και η τροπολογία της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης, την οποία κακήν-κακώς απέσυραν, με τη σκέψη να επανέλθει με ένα νόμο, ο οποίος υποτίθεται ότι θα βελτίωνε τα πράγματα. Πλην όμως, μάταια, διότι ο νόμος τον οποίο σήμερα συζητάμε, όχι μόνο δεν είναι σε θέση να διασφαλίσει όλα αυτά τα ερωτήματα τα οποία και τότε είχαν τεθεί, αλλά πολύ περισσότερο τα επικαιροποιεί και

καθιστά σε όλους μας περισσότερο από σαφές, ότι αυτός ο τόσο πετυχημένος θεσμός απειλείται στην κυριολεξία με το να καταβαραθρωθεί και να οδηγηθεί σε τέλμα, όπως πολύ περιγραφικά ελέγχθη προηγουμένως από άλλον κύριο συνάδελφο.

Κύριε Υπουργέ, θεωρείτε ότι είναι τυχαίο που όλα τα κόμματα στην Εθνική Αντιπροσωπεία διαφωνούν; Θεωρείτε ότι είναι τυχαίο, που ακόμα και οι Βουλευτές της παράταξής σας υποβάλλουν άλλοι κομψά και άλλοι πιο ζωηρά ενστάσεις, τις οποίες ακούσαμε προηγουμένως στην Αίθουσα αυτή και πολύ περισσότερο φυσικά στην επιτροπή;

Θεωρείτε ότι είναι τυχαίο, ότι τα δύο βασικότερα όργανα Τοπικής Αυτοδιοίκησης διαφορετικών βαθμών στην πόλη, το ένα με διαφορετικό ύψος και το άλλο με πολύ περισσότερο ύψος, διαφωνούν επίσης; Αναφέρομαι στο δημοτικό συμβούλιο και στην πρώτη απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να αποδεχθεί την ουσιαστικά καταβράθρωση αυτού του τόσο επιτυχημένου θεσμού της Διεθνούς Εκθέσεως της Θεσσαλονίκης.

Ο εισηγητής μας κ. Κούβελας υπέβαλε την αντιπρότασή του. Λυτούμαι πάρα πολύ αν δεν την καταλάβετε. Θα είχε τη δυνατότητα, ενδεχομένως, ο Υπουργός ή και οι συνεργάτες, αν ήθελαν, να μπουν σε έναν πραγματικό διάλογο, να την ακούσουν αναλυτικότερα, διότι αυτοί οι θεσμοί επαναλαμβάνω, δεν τροποποιούνται κάθε ημέρα, ούτε είναι δυνατόν να τροποποιούνται κάθε ημέρα, να έχει κανείς την απαίτηση να λειτουργήσουν αποτελεσματικά και επιτυχημένα.

Σε κάθε περίπτωση η Νέα Δημοκρατία με αυτό το κείμενο νόμου δεν μπορεί να συμφωνήσει.

Θέλω όμως, κύριε Υπουργέ, να σας προειδοποιήσω και για κάτι άλλο: Αυτό το σχέδιο νόμου το οποίο εσείς σήμερα θα ψηφίσετε, δεν δεσμεύει την αυριανή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία φυσικά θα το επανεξετάσει στην κατεύθυνση όλων αυτών των σκοπών, που πολύ περιγραφικά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας προηγουμένως σας είπε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε Βουλευτάκη.

Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνασπισμός των δυνάμεων της Αριστεράς και της προόδου αντιμετωπίζει αυτό το θέμα με μεγάλη προσοχή, διότι έχουμε επίγνωση ότι δεν συζητάμε απλώς την αναδιοργάνωση μιας δημόσιας επιχείρησης, αλλά συζητάμε για την οργάνωση μιας δραστηριότητας, της εκθεσιακής, η οποία είναι συνδεδεμένη με την οικονομική, την κοινωνική αλλά και την πολιτιστική ζωή της Θεσσαλονίκης. Επίσης, μια δραστηριότητα η οποία στην εποχή μας αποκτά ένα ευρύτερο ενδιαφέρον και οικονομικό και γενικότερο. Μ' αυτήν την έννοια δεν συζητάμε για κάτι προβληματικό το οποίο πρέπει να δούμε τι θα το κάνουμε.

Το νομοσχέδιο αυτό κάθε μέρα που περνάει αντί να αποσαφηνίζεται λες και είναι τυλιγμένο σε ομίχλη και το νέφος αυτό της ομίχλης πυκνώνει. Αυτό φαίνεται και από τα ερωτηματικά που διατυπώθηκαν ήδη στην Αίθουσα αυτή.

Πραγματικά δεν μπορούμε να πιστέψουμε, παρά τη σοβαρότητα του θέματος και παρά και τις δυσκολίες που ενδεχομένως εμπεριέχει, δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι γύρω από αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορούσε να υπάρξει μια μεγαλύτερη σύγκλιση απόψεων τόσο μεταξύ του Υπουργείου και των φορέων της πόλης, όσο και ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις. Βεβαίως, κάθε πολιτική δύναμη ενδεχομένως έχει και ορισμένες ιδεολογικές αφετηρίες, αλλά δεν θεωρούμε ότι εξαντλήθηκαν οι δυνατότητες για να επιτευχθεί εδώ ένα αποτέλεσμα που να διευκολύνει τις συναινέσεις.

Ο κύριος Υπουργός επέμεινε στην επιχειρηματολογία του, στο ότι ο νόμος 735, που σήμερα διέπει τη συγκρότηση και τη λειτουργία της Διεθνούς Έκθεσης, πρέπει να αλλάξει, ότι υπάρχει ανάγκη εκσυγχρονισμού. Ουδείς αντίρρηση σ' αυτό. Θα μπορούσε όμως να έχει έρθει ακριβώς μια αναμόρφωση του 735 με τα όποια

πρόσθετα οργανωτικά μέτρα που να απαντάει στο πρόβλημα αυτό.

Επίσης, ο κύριος Υπουργός επέμεινε στο να μας πείσει για τις προθέσεις του. Εμείς -το είπαμε και στην Επιτροπή- δεν κρίνουμε ούτε αμφισβητούμε τις προθέσεις του κυρίου Υπουργού.

Να πω και κάτι πιο τολμηρό με μία έννοια; Πιστεύουμε ότι αν ο κ. Μαγκριώτης καθόταν με τους φορείς της πόλης, θα μπορούσε να ετοιμάσει ένα νομοσχέδιο το οποίο να μην έχει τα προβλήματα που έχει αυτό το νομοσχέδιο. Θεωρούμε ότι εδώ υπήρξαν διάφορα κέντρα κυβερνητικής ευθύνης ενδεχομένως και διαφορετικές προθέσεις. Ο κ. Μαγκριώτης έκανε μια προσπάθεια να συμβιβάσει τα πράγματα ενδεχομένως και να τα βελτιώσει, το αποτέλεσμα όμως το οποίο έχουμε, έχει τις εγγενείς αδυναμίες.

Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα μετά από αυτές τις εισαγωγικές παρατηρήσεις να σταθώ σε ορισμένες πολύ συγκεκριμένες παρατηρήσεις -τα είπε και η εισηγήτριά μας- με στόχο απ' ενός μεν να καταδείξω σημεία στα οποία μπορούν να υπάρξουν βελτιώσεις και δεύτερον, εάν δεν γίνουν αυτές οι βελτιώσεις, να είναι σαφές γιατί δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Πρώτο θέμα είναι ότι αυτήν τη στιγμή, με την παράδοση που υπάρχει με το ν. 735, με τα δεδομένα που υπάρχουν, η Θεσσαλονίκη ως πόλη έχει ένα κεκτημένο, κεκτημένο όχι μόνο θεσμικά, αλλά και στη συνείδηση όλων μας. Με το νομοσχέδιο αυτό δεν διασφαλίζεται αυτό το κεκτημένο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Δεν διασφαλίζεται;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δεν διασφαλίζεται. Προσθέτω ότι η διασφάλιση δεν είναι μόνο θέμα νόμου, δεν είναι θέμα μόνο θεσμικών ρυθμίσεων. Είναι θέμα πολιτικής βούλησης, της Κυβέρνησης και των κυβερνήσεων, είναι θέμα προσπαθειών των φορέων της πόλης. Αλλά αν ο νόμος όμως αφήνει και παράθυρα, έχει και ασάφειες, ε αυτό δεν μπορούμε να πούμε ότι διευκολύνει τα πράγματα.

Επίσης πρόσεξα ότι ορισμένοι επιχειρηματικοί φορείς της πόλης μας μιλούσαν με μία έπαρση, θα έλεγα, για τις δυνάμεις της αγοράς, για την ανταγωνιστικότητα κλπ. Μακάρι, αλλά εδώ, όπως διαρθρώνεται αυτό το σχήμα, η πρυτάνευση του κριτηρίου της κερδοφορίας στη δεύτερη εταιρεία ενδεχομένως θα οδηγήσει σε επιλογές οι οποίες θα είναι συμβατές με την επιδίωξη της κερδοφορίας, αλλά ενδεχομένως δεν θα είναι συμβατές με τον επιδιωκόμενο στόχο. Μπορεί το ίδιο το κριτήριο της κερδοφορίας να σπρώχνει διάφορες λειτουργίες να μεταφερθούν στην Αθήνα ή να μην γίνουν καν, όπως θα πω παρακάτω, κλπ.

Η δεύτερη παρατήρηση κύριε Υπουργέ, για την οποία δεν πήραμε πειστική απάντηση, είναι η εξής: Τα καταστατικά των δύο εταιρειών θα γίνουν με κοινή απόφαση των Υπουργών. Μας ζητάτε επομένως εδώ μία εν λευκώ εξουσιοδότηση. Δεν ακούσαμε κανένα επιχείρημα γιατί έπρεπε να γίνει έτσι.

Επισημαίνω ότι όταν μας έφερε η Κυβέρνηση το νόμο για την αναδιοργάνωση της Δημόσιας Επιχείρησης Πετρελαίου, που ονομάστηκε σε Ελληνικά Πετρέλαια, στο σώμα του νόμου ήταν και το καταστατικό της νέας εταιρείας. Διότι εδώ τα κρισιμότερα από τα θέματα και τα ερωτήματα συνδέονται με το περιεχόμενο των καταστατικών των εταιρειών. Γιατί, λοιπόν, φέρατε ένα νόμο και δεν φέρατε και τα καταστατικά των δυο εταιρειών; Πιστεύω ότι θα επέτρεπαν κατ' αρχήν μία πιο ουσιαστική συζήτηση. Θεωρώ ότι ο λόγος -η μόνη ερμηνεία που μπορώ να δώσω- είναι ότι δεν είσασταν έτοιμοι.

Τρίτον, γιατί πρέπει ο πρόεδρος και ο διευθύνων σύμβουλος των δύο εταιρειών να ορισθούν από εσάς, από τους Υπουργούς; Δεν είναι προσωπικό το θέμα. Είναι εκσυγχρονισμός αυτό; Κάντε ένα διαγωνισμό, προκηρύξτε τις θέσεις...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Προσωπικοί είναι. Στο ξεκίνημα είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Μα αφού εσείς, με το σχέδιο νόμου έχετε τη δυνατότητα να ορίσετε και το χρόνο. Μπορεί, λοιπόν, να τον διορίσετε για πέντε χρόνια ή για δύο. Δεν με ενδιαφέρει αυτό. Αυτό το οποίο επισημαίνω είναι ότι υπάρχει

η διάταξη του 2414 και εν πάση περιπτώσει, πέρα από τους νόμους γιατί να μην προκηρυχθεί η θέση; Να υπάρξουν αιτήσεις, υποψηφιότητες και να γίνει μία επιλογή με διαφανή κριτήρια. Γιατί να δεχθείτε και σεις ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, την κατηγορία ή την μεμνημορία ότι εν πάση περιπτώσει δεν αξιοποιείτε και τις θεσμικές δυνατότητες που υπάρχουν;

Τέταρτον, γιατί να ψηφίζουμε ένα νομοσχέδιο και να μένει σε ασάφεια το ποιοι θα είναι τελικά οι μέτοχοι; Αναφέρομαι στους φορείς. Αυτή είναι μία εκκρεμότητα η οποία δεν αιτιολογείται ούτε στοιχειοθετείται σε καμία βάση. Μέτοχοι θα είναι οι τάδε, τόσο ποσοστό θα έχει το δημόσιο, τόσο ποσοστό θα έχουν οι συγκεκριμένοι φορείς. Αυτό έπρεπε να είναι σαφές.

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Δεν πρέπει να εξιδανικεύουμε τους φορείς. Εσείς οι ίδιοι επανειλημμένως μιλάτε για συνεχνίες και μάλιστα μιλάτε όταν δεν χρειάζεται και δεν πρέπει. Ένας φορέας, λοιπόν, δεν καθαγιάζεται με τη συμμετοχή του και τη λειτουργία του ως μετόχου. Να συμμετέχουν φορείς, αλλά να είναι ονοματισμένοι, συγκεκριμένοι για να μπορεί κανείς να αξιολογήσει την τελική διάρθρωση.

Πέμπτον, κάνετε αυτήν την οργανωτική διάσπαση -δημιουργείτε δύο αυτοτελείς εταιρείες- την οποία κανείς από ό,τι αντιλαμβάνομαι δεν κατάλαβε τελικά, γιατί πρέπει να γίνει έτσι και από ποια μελέτη προέκυψε.

Είναι εντυπωσιακό ότι η προηγούμενη διοίκηση πλήρωσε, έγινε επιχειρησιακό σχέδιο, έγινε master plan, έγιναν αποτιμήσεις και η δαπάνη, έγινε με έναν τρόπο, όπως αποδεικνύεται, άσκοπο. Εν πάση περιπτώσει δεν έχει τεκμηριωθεί πειστικά μέχρι σήμερα από πού προέκυψε αυτή η οργανωτική διάσπαση, η οργανωτική λύση.

Έθεσα και στη Διαρκή Επιτροπή κάτι που είναι βασική αρχή του μανάτζμεντ. Ποιο είναι το ενιαίο κέντρο ευθύνης; Ποιο είναι το κέντρο που έχει την ευθύνη του στρατηγικού σχεδιασμού της προοπτικής, τη συνολική αντίληψη και τη συνολική ευθύνη; Ο ΟΤΕ έχει δεκατρείς θυγατρικές εταιρείες. Μερικές από αυτές είναι σημαντικότερες, όπως είναι η "COSMOTE", όπως είναι η "ΟΤΕ-NET". Κανείς δεν έχει εδώ ερωτηματικό για το ποιος έχει εδώ τη συνολική ευθύνη. Την έχει ο ΟΤΕ και αυτές είναι θυγατρικές του. Εδώ δεν οικοδομείται μία σχέση ιεραρχίας ανάμεσα στην πρώτη και τη δεύτερη.

Ενδεχομένως η πρόταση που σας έκανε ο κ. Ακριτίδης είναι σε θετική κατεύθυνση, αν δεχθούμε αυτό το νομοσχέδιο. Πάντως όπως είναι τώρα είναι δύο ανεξάρτητες εταιρείες. Εμείς βλέπουμε κινδύνους συγκρούσεων, αντιθέσεων, θα δημιουργηθούν παράκεντρα. Εδώ θα έπρεπε αυτό τουλάχιστον το θέμα να διευκρινίζεται.

Έκτο σημείο είναι τα κριτήρια απόδοσης, τα κριτήρια λειτουργίας. Θα μου επιτρέψετε να το διευκρινίσω λίγο, διότι εδώ δημιουργούνται και ιδεολογήματα. Κανείς δεν είναι κατά του κέρδους και κανείς πιστεύω δεν θα έχει αντίρρηση να αποδίδει η εκθεσιακή δραστηριότητα κέρδος. Οι εκθεσιακές υπηρεσίες όμως είναι ιδιόμορφες υπηρεσίες, είναι υπηρεσίες υποδομής. Και γι' αυτό ακριβώς ο 735 σωστά προέβλεπε την ετήσια επιχορήγησή του, όχι μόνο για επενδύσεις, αλλά και για την επιχορήγηση της λειτουργίας του.

Επαναλαμβάνω ότι ευχής έργο είναι και πρέπει να επιδιώκει να είναι, η όλη λειτουργία του κερδοφόρα. Εάν όμως αυτό το κριτήριο απολυτοποιηθεί, όπως απολυτοποιείται de facto, αφού ιδιότης θα αναλάβει τη διαχείριση και όπως επαναλαμβάνω ορισμένοι εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κόσμου με μία υπερβολική έτσι άνεση μιλούσαν γι' αυτό το θέμα, τότε μπορούμε να προβλέψουμε ότι θα υπάρξουν λειτουργίες, που ενώ θα είναι αναγκαίες, δεν θα γίνονται γιατί ενδεχομένως δεν θα είναι κερδοφόρες.

Παράδειγμα: Ανάπτυξη υποδομών. Ποιος θα τις κάνει; Η πρώτη εταιρεία; Με τι πόρους; Με τους πόρους του προϋπολογισμού; Να το δούμε. Εδώ υπάρχουν υποδομές λειτουργικές. Μπαίνουμε σε μία φάση που αρχίζει να κυριαρχεί το ηλεκτρονικό εμπόριο. Εδώ η έννοια της υποδομής και της λειτουργίας είναι συγκεχυμένη. Ίσως

θα πρέπει να οργανωθεί μία έκθεση σε μία επαρχιακή πόλη, που ακόμα και αν προβλέπεται ότι δεν θα είναι κερδοφόρα, πρέπει να γίνει για λόγους περιφερειακής ή άλλης ανάπτυξης. Επομένως, η γνώμη μας είναι ότι εδώ τα κριτήρια πρέπει να είναι μικτά και κριτήρια κερδοφορίας, αλλά και κριτήρια απόδοσης, η οποία θα αξιολογείται με άλλους όρους και με άλλα δεδομένα, διότι επαναλαμβάνω το προϊόν που λέγεται εκθεσιακή υπηρεσία είναι ιδιόμορφο. Είναι και υπηρεσία, είναι και υποδομή για άλλους κλάδους για την παραγωγή, για την πόλη γενικότερα.

Το έβδομο σημείο είναι ακριβώς ειδικότερα για τις υποδομές. Διαβάζω στην "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" -αν είναι σωστό- ότι πρόθεση της Κυβέρνησης είναι μετά την ψήφιση αυτού του νόμου να κάνει διεθνή διαγωνισμό για την πώληση του 45% της δεύτερης εταιρείας, της "HELEXPO A.E." Η εταιρεία αυτή θα εκμεταλλεύεται τα ακίνητα της ΔΕΘ με σύμβαση παραχώρησης δεκαπενταετούς διάρκειας. Τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια θα είναι πάρα πολύ χρήσιμα. Σε δεκαπέντε χρόνια δεν ξέρουμε πως θα είναι οι εκθέσεις. Ήδη σήμερα υπάρχουν ηλεκτρονικές εκθέσεις μέσω INTERNET. Εάν, λοιπόν, αυτά τα χρόνια δεν γίνουν οι υποδομές που χρειάζονται, εάν αυτά τα χρόνια δεν γίνει η αναδιοργάνωση που χρειάζεται, ενδεχομένως σε λίγα χρόνια να έχουμε μείνει αρκετά πίσω, πιο πίσω από εκεί που είμαστε σήμερα.

Η HELEXPO με τον ιδιώτη δεν θα έχει συμφέρον να κάνει επενδύσεις μακρόχρονης απόδοσης. Η πρώτη εταιρεία θα έχει τους πόρους; Θα έχει την αρμοδιότητα; Μία πηγή ασαφειών, κατά την άποψή μας, πέρα από αντιπαραθέσεις ενδεχομένως κέντρων με διαφορετικές απόψεις και επιδιώξεις, μια εγγενής αδυναμία του θέματος που συζητάμε και όχι μόνο του νομοσχεδίου, είναι ότι δεν υπάρχει εθνική στρατηγική για τις εκθέσεις. Μέχρι τώρα, ενδεχομένως, δεν ήταν η ανάγκη έντονη. Από δω και πέρα είναι εντονότερη αυτή η ανάγκη. Πρέπει να υπάρξει μια εθνική στρατηγική, δεδομένου ότι εδώ έχουμε ρόλο και δημόσιων φορέων και ιδιωτικών φορέων. Πρέπει να υπάρξουν πλαίσια για τη λειτουργία των διαφόρων αυτών θεσμών και φορέων.

Εμείς, λοιπόν, καταλήγουμε ως εξής: Δεν θα το ψηφίσουμε το νομοσχέδιο για τους λόγους που είπαμε. Καλούμε τους φορείς της πόλης σε εγρήγορση, ώστε εφόσον τελικά αυτό το νομοσχέδιο γίνει νόμος να εξασφαλιστεί στην πράξη η αποτροπή επικίνδυνων καταστάσεων, να εξασφαλιστεί στην πράξη ό,τι εν πάση περιπτώσει, θα γίνει το σωστότερο.

Δεύτερον, καλούμε τον Υπουργό, ο οποίος έχει αναλάβει και προσωπικές δεσμεύσεις απέναντί μας πάρα πολλές, να πάρει την πρωτοβουλία και να πείσει την Κυβέρνηση και να έρθει ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο για μια εθνική στρατηγική για τον κλάδο των εκθέσεων, μια στρατηγική που δεν θα διαχειριστεί απλώς αυτά που υπάρχουν, αλλά θα αποσαφηνίσει εκκρεμότητες που διαγράψαμε αρκετοί από μας και κυρίως θα χαράσσει μια στρατηγική, όπου η χώρα μας θα παίξει έναν πρωταγωνιστικό ρόλο στο πεδίο των εκθέσεων με τις νέες μορφές που αυτό παίρνει και ότι μέσα σ'αυτό η Θεσσαλονίκη πραγματικά θα παίξει ένα ρόλο που θα είναι επωφελής και για όλην τη χώρα, ότι θα μπορέσει να αξιοποιήσει και τη θέση που έχει, αλλά και την παράδοση και την πείρα που έχει αποκτήσει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά δεν θα ήθελα να βρισκόμουν στη θέση που βρίσκεται σήμερα ο κύριος Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Όχι, δα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν εννοεί τον υπουργικό θώκο, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Βουλευτής Θεσσαλονίκης εισάγει αυτό το νομοσχέδιο στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Και μου κάνει κατάπληξη πώς ο κύριος Υπουργός αυτήν την ώρα αποδέχεται ευθύνες άλλου Υπουργείου, γιατί το νομοσχέδιο άλλου Υπουργείου είναι και έρχεται από το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης.

Εγώ, ωστόσο, κύριε Υπουργέ, επειδή για πρώτη φορά εισάγετε νομοσχέδιο, θέλω να σας συγχαρώ για την υπουργοποίησή σας και να σας ευχηθώ καλή επιτυχία.

Κύριοι συνάδελφοι, η Θεσσαλονίκη είναι τόπος αναφοράς του βορειοελλαδικού ελληνισμού. Είναι η πόλη όπου οι διάφορες πολιτικές σηματοδοτούν τη γενική πολιτική της χώρας. Κάθε δράση, λοιπόν, σ' αυτήν την πόλη πρέπει να έχει μοναδικό γνώμονα το συμφέρον του έθνους. Η ενδυνάμωση των υπαρχόντων θεσμών, αλλά και η δημιουργία άλλων στη Θεσσαλονίκη βρίσκει την ομόφωνη θέληση του ελληνικού λαού, που συνειδητοποιεί πλήρως την εθνική ανάγκη για μια ισχυρή Θεσσαλονίκη.

Σαν Ηπειρώτης Βουλευτής, κύριε Υπουργέ, όταν συνεζητείτο το θέμα της καθιέρωσης της έδρας του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού (ΣΑΕ) καίτοι η 'Ηπειρος είναι η μεγαλύτερη της ξενιτιάς, δεν ζήτησα να ορισθούν τα Γιάννενα ως έδρα του ΣΑΕ, αλλά υπεραμύνθηκα της απόψεως ότι πρέπει να είναι η Θεσσαλονίκη.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, το αναφέρω για να δώσω μια μικρή απόδειξη της πίστης μου ότι η Θεσσαλονίκη έχει ανάγκη και ισχυροποίησης των υπαρχόντων θεσμών και προσθήκης-δημιουργίας νέων τοιούτων θεσμών.

Με βάση το σκεπτικό αυτό, θεωρώ αδιανόητο την υποβάθμιση ενός θεσμού στη Θεσσαλονίκη, που παρά τον πόλεμο, τον οποίο υπέστη επί εβδομήντα δύο χρόνια από πολλούς παράγοντες, που δεν ήθελαν την έκθεση της Θεσσαλονίκης στη Θεσσαλονίκη και συνεχίζουν με κάθε τρόπο να θέλουν να την κουβαλήσουν και αυτήν προς τα νότια, η ΔΕΘ επέζησε και προσέφερε υπηρεσίες, υπηρετώντας την εθνική πολιτική πάνω στο θέμα των παραγωγών, των προϊόντων, του τουρισμού, της προβολής της χώρας μας κ.λπ.

Θεωρώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι είναι λάθος να επιχειρούμε την υποβάθμιση του επιτυχημένου αυτού θεσμού της πατρίδας μας.

Εν ονόματι, κύριε Υπουργέ, της ιδιωτικοποίησης, που για τη Νέα Δημοκρατία αποτελεί την αιχμή του δόρατος της οικονομικής πλατφόρμας, επιχειρείτε με το νομοσχέδιο αυτό να αποδυναμώσετε, να συρρικνώσετε, να απαξιώσετε το θεσμό της ΔΕΘ.

Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου σας, κύριε Υπουργέ, ξεκινά από λάθος αφετηρία. Η Έκθεση της Θεσσαλονίκης δεν είναι οργανισμός, δεν είναι μία ΔΕΚΟ. Πρέπει αυτό να το συνειδητοποιήσουμε. Μπορεί να την κατατάσουμε στις ΔΕΚΟ, αλλά δεν είναι ΔΕΚΟ με την έννοια που εννοούμε μια επιχείρηση, που αποσκοπεί στη δημιουργία κερδών.

Οι σκοποί της έκθεσης αναφέρθηκαν λεπτομερώς από τον εισηγητή μας κ. Κούβελα με κάθε λεπτομέρεια και δεν χρειάζεται να τους επαναλάβω. Συμπερασματικά όμως μόνο θα πω ότι οι σκοποί της Έκθεσης είναι σκοποί εθνικοί, που δεν έχουν καμία σχέση με κέρδος. Αν δηλαδή η λειτουργία της Έκθεσης της Θεσσαλονίκης άφηνε κάποια ελλείμματα, θα τα είχαμε καλύψει και τα καλύπτουμε, από τη στρατηγική την οποία επιτυγχάνει η έκθεση. Και επομένως, δεν μπορούμε να την κατατάξουμε, όπως είπα και προηγουμένως, στις ΔΕΚΟ.

Εδώ βρίσκεται λοιπόν, κατά την άποψή μου, η λάθος κίνηση της φιλοσοφίας του νομοσχεδίου σας. Ο τεμαχισμός της Έκθεσης σε δύο κομμάτια με τη δημιουργία δύο εταιριών, που μεταξύ τους θα έχουν κάποιες περιέργες σχέσεις, δεν επιτρέπεται. Επαναλήφθηκε και σε κάποιο άλλο νομοσχέδιο και απεδείχθη στην πράξη ότι αυτού του είδους οι περιέργες σχέσεις δεν οδηγούν πουθενά και δεν επιτυγχάνουν κανέναν σκοπό.

Αυτές λοιπόν οι περιέργες σχέσεις, με σκοπούς παντελώς διάφορους μεταξύ τους από τους γνωστούς σκοπούς της ΔΕΘ, είναι σαν να καταργούν έναν καταξιωμένο θεσμό στη Θεσσαλονίκη.

Το νομοσχέδιο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, ανοίγει, κατά τη άποψή μου, τους ασκούς του Αϊόλου και αφήνει όλα τα ενδεχόμενα ανοιχτά, ακόμα και το ενδεχόμενο κάποια στιγμή οι διοικούντες που δεν θα βλέπουν κέρδη, να καταργήσουν και την καρδιά του θεσμού, που είναι η Έκθεση.

Εάν η ΔΕΘ ήταν μία ΔΕΚΟ, όπως γνωρίζουμε τις ΔΕΚΟ στη χώρα μας, ορθώς θα έπρεπε να επιδιώξετε τη κερδοφορία. Και εμάς σε μία ιδιωτικοποίηση θα μας βρίσκατε απολύτως συμφώνους. Η ΔΕΘ όμως είναι θεσμός εθνικών στόχων και στρατηγικών και ως εκ της φύσεως της δεν έχει πρώτο μέλημα την όποια κερδοφορία. Επιμένω σ' αυτό το σημείο, κύριοι συνάδελφοι, και ίσως γίνονται κουραστικός, αλλά εδώ είναι η λάθος εκκίνηση της φιλοσοφίας του νομοσχεδίου σας.

Η τεμαχισμένη ΔΕΘ με τις δύο εταιρείες του νομοσχεδίου, γίνεται κάτι άλλο. Δεν είναι η ΔΕΘ που γνωρίσαμε. Αυτό είναι μία αλήθεια που δεν κρύβεται, κύριοι συνάδελφοι, με όποιον νομικισμό. Κανείς μας δεν θα είχε αντίρρηση να κάνουμε τη ΔΕΘ πιο ευέλικτη. Κανείς μας δεν θα είχε αντίρρηση να εισάγουμε στη ΔΕΘ περισσότερους κανόνες ιδιωτικής συμπεριφοράς και δράσεως. Κανείς μας δεν θα είχε αντίρρηση να την καταστήσουμε περισσότερο ανταγωνιστική, διότι τα είπε, ο κ. Κούβελας. Δεν είμαστε οι μόνοι. Υπάρχουν και άλλες χώρες που κάνουν εκθέσεις. Επομένως και ανταγωνιστική πρέπει να την κάνουμε. Όμως να αλλάξουμε τους σκοπούς της ΔΕΘ -που ουσιαστικά την καταργούν όπως την γνωρίσαμε και όπως όλοι πιστεύουμε ότι καταξιώθηκε και όπως πιστεύουμε όλοι ότι προσέφερε εθνικές υπηρεσίες- είναι κατά τη δική μου άποψη μέγα λάθος.

Και επειδή, κύριοι συνάδελφοι, εγώ απ' αυτό το Βήμα προσπάθησα πάντοτε να είμαι ειλικρινής, σας λέγω με ειλικρίνεια, κύριε Υπουργέ, ότι εσείς και ως Υπουργός Μακεδονίας- Θράκης αλλά και ως Βουλευτής Θεσσαλονίκης θα βρεθείτε κάποια στιγμή σε κρίση συνειδήσεως. Θα πω δε ότι δεν είναι δική σας αρμοδιότητα να εισάγεται αυτό το νομοσχέδιο. Το γεγονός ότι το εισάγετε εσείς με φέρνει σε μεγαλύτερο σκεπτικισμό ότι γίνεται μια πάσα προς την κατεύθυνσή σας για να αναλάβετε ευθύνες που δεν σας ανήκουν, ευθύνες βαρύτερες και ως Βουλευτής Θεσσαλονίκης.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, συνειδητά αρνούμεθα θετική ψήφο σ' αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι οποιαδήποτε ανθρώπινη δραστηριότητα και οποιαδήποτε ανθρώπινη άποψη είναι δυνατόν να θεμελιωθεί ποικιλοτρόπως και φυσικά με σειρά επιχειρημάτων να συγκινήσει πολλούς προς τη θετική πλευρά ή προς την αρνητική τοιαύτη.

Το νομοσχέδιο που έρχεται εδώ για τη διάσπαση του θεσμού της ΔΕΘ, δεν μας βρίσκει καθόλου σύμφωνους, κύριε Υπουργέ, δεδομένου ότι μέχρι τώρα είχαμε ένα πετυχημένο θεσμό, ο οποίος πράγματι συνέβαλε τα μέγιστα στο να διαφαινόταν τα προϊόντα της ελληνικής γενικότερα παραγωγής, να φέρει τους λαούς πιο κοντά, να συμβάλει στη φιλία των λαών και κυρίως των γειτονικών, αλλά και των υπερατλαντικών κρατών.

Όμως, ενώ όπως είπαν άλλοι ομιλητές υποχωρεί συνεχώς το φαινόμενο της πολυδιάσπασης και της ακατάσχετης δημιουργίας νομικών προσώπων του αυτού τομέα, εσείς προσπαθείτε, σε μία εποχή που εν τη ενώσει θα λέγαμε επιτυγχάνεται το καλύτερο αποτέλεσμα, να διασπάσετε ένα πετυχημένο θεσμό στα δύο.

Δεν βλέπω το λόγο. Γιατί, δεν ήταν σαφείς οι διατάξεις του μέχρι τώρα ισχύοντος νόμου 735/77, όπου ορίζονταν οι σκοποί της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης και κυρίως, όπως ξέρουμε όλοι, ήταν η στήριξη της ελληνικής παραγωγής, η προώθηση των ελληνικών προϊόντων, η στήριξη της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας και του τουρισμού γενικότερα; Αλλά και η καλλιέργεια φιλικών σχέσεων, όπως είπα μεταξύ των λαών; Δεν φτάνουν αυτοί οι σκοποί; Αρκετοί.

Γιατί, λοιπόν, τώρα έρχεστε να φτιάξετε μια δεύτερη εταιρεία, ενώ ο θεσμός αυτός καθ'εαυτός δεν είναι θεσμός που αποβλέπει που αποσκοπεί στην πραγματοποίηση κερδών; Μας αρκεί ο γενικός στόχος, ότι δηλαδή διαφημίζει την ελληνική παραγωγή και ότι διαφημίζει τον ελληνικό τουρισμό και ότι φέρνει τους λαούς πιο κοντά στη συνεργασία. Αν ήταν

έτσι, θα κάναμε μια ακόμη επιχείρηση, όπως είναι πολλές άλλες επιχειρήσεις και θα είχαμε στόχο να βάλουμε κάποια χρήματα σε κάποιο συρτάρι, είτε να δώσει ζωή σε εργαζόμενους της περιοχής είτε ενδεχομένως να ωφελήσει και τα έσοδα του κράτους.

Αλλά δεν επιδιώκεται όμως δια του νομοσχεδίου αυτού ένας τέτοιος σκοπός. Και ερχόμαστε τώρα με το άρθρο 1 και λέμε ότι ο σκοπός αυτής της ανωνύμου εταιρείας που θα ιδρυθεί, θα είναι -εκτός των άλλων- λέτε στην παράγραφο 3 στοιχείο γ'- ότι θα διοργανώνει συνέδρια και άλλες πολιτιστικές δραστηριότητες. Και κάνω την εξής απλή σκέψη: 'Όταν έχουμε μια πόλη με τόσο μεγάλο όγκο, με ένα πλήρες πανεπιστήμιο, με ένα μεγάλο δήμο, με ένα πολιτιστικό οργανισμό του Δήμου Θεσσαλονίκης και με άλλους πολιτιστικούς οργανισμούς των πέριξ δήμων. 'Όταν έχουμε μια Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, όταν έχουμε οκτώ εταιρείες που ιδρύθηκαν πρόσφατα με το νόμο του κ. Βενιζέλου για πνευματική δράση στη Θεσσαλονίκη, για ποιο λόγο, δηλαδή, τώρα να ξεφύγουμε από τον καθ' εαυτού οικονομικό χαρακτήρα που θα πρέπει να έχει αυτή η εταιρεία της Διεθνούς Εκθέσεως και να πούμε ότι διοργανώνει και συνέδρια και πολιτιστικές δραστηριότητες; 'Όχι γιατί είμαι κόντρα σ'αυτού του είδους τις δραστηριότητες, αλλά αφ'ης στιγμής αυτό επισημώς ομολογείται στο άρθρο 1, σημαίνει ότι η Διεθνής 'Εκθεση Θεσσαλονίκης αποβάλλει τον πετυχημένο αρχικό της χαρακτήρα που στόχευε κυρίως σε οικονομικούς σκοπούς και είναι κόντρα θα έλεγα προς τη γενικότερη φιλοσοφία του αρχικού θεσμού που προβλέπεται στο ν. 735/77.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας Θράκης): Είναι το αντίθετο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι το αντίθετο, κύριε Υπουργέ. Σ' όλον τον κόσμο οι εκθέσεις κυριαρχούνται από τον οικονομικό χαρακτήρα. 'Αλλωστε "εκθέτω" σημαίνει ότι τοποθετώ σε μια προθήκη, σ' ένα χώρο ορισμένα πράγματα, σε κοινή θέα, να τα δουν και οι άλλοι, να δουν αν τους συμφέρει, να πραγματοποιήσουν εν συνεχεία δικαιοπράξεις αγοραπωλησιών κλπ.

Αλλά, όμως, όλα αυτά τα πολιτιστικά, θα μπορούσαν ενδεχομένως να ταιριάζουν σ'έναν άλλο φορέα. Δεν ξέρω, θα έλθουμε ενδεχομένως και σε σύγκρουση με τις πρωτοβουλίες άλλων πνευματικών φορέων της συμπεριλαμβανόμενης.

Ο εισηγητής μας κ. Κούβεας με μια υπερμεριστατωμένη όντως εισήγηση και με πειστικότητα επιχειρήματα, προσπάθησε να σας πει ότι όντως, όπως έχει το κείμενο του νομοσχεδίου, δεν έχουμε ούτε πλήρη διαφάνεια, αλλά ούτε πιθανή εκπλήρωση των στόχων και γενικότερα της πολιτικής που θα μπορεί να εφαρμοστεί μέσω της διοργάνωσης τέτοιων εκθέσεων.

Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος πάλι σας είπε χαρακτηριστικά, ότι αν θέλετε να βελτιώσετε τον πετυχημένο μέχρι τώρα θεσμό να τον κάνουμε επιτυχέστερο, θα ήταν πολύ απλούστερο να φέρετε ένα νομοσχέδιο εδώ με βελτιωτικές διατάξεις για να δούμε ποιά σημεία μέχρι τώρα δεν βοηθούσαν στην πληρέστερη απόδοση του θεσμού αυτού να τα άρουμε και να φέρουμε όντως βελτιωτικές διατάξεις, οι οποίες θα συνέβαλαν τα μέγιστα στην επίτευξη των αρχικών στόχων της Διεθνούς Εκθέσεως.

Βεβαίως, ο καθένας εκπλήσσεται τώρα, βλέποντας να έρχεται ως κεραυνός εν αιθρία, με πολύ γρήγορες διαδικασίες ένα φτωχό νομοσχέδιο με τέσσερα άρθρα, να διασπάται ένας θεσμός, ο οποίος -επαναλαμβάνω για τρίτη φορά- και επιτυχημένος ήταν και παραγωγικός και ωφέλησε και την Ελλάδα και την ελληνική οικονομία έως τώρα. Και θα ήταν πολύ πιο απλό, αν θέλαμε να επιφέρουμε κάποιες βελτιώσεις, να φέρουμε ένα άλλου είδους νομοσχέδιο και όχι αυτό που έρχεται τώρα.

Επίσης, νομοτεχνικά το νομοσχέδιό σας έχει πάρα πολλά ελαττώματα.

Και γιατί, όταν σε άλλες δραστηριότητες, όπως οι αστικές συγκοινωνίες που είπε ο κ. Δραγασάκης ή για τα ελληνικά πετρέλαια ή στην Τράπεζα της Ελλάδος και αλλού, φέρνουμε ολόκληρους κανονισμούς εργασίας και καταστατικά για το

προσωπικό μέσα στο νόμο, επιτρέπουμε να έλθει ο Υπουργός με μια υπουργική απόφαση να ρυθμίσει τα τεράστια προβλήματα τα οποία θα ανακύψουν σχετικά με τη λειτουργία και τη δραστηριότητα αυτού του μεγάλου και επιτυχημένου θεσμού; 'Αρα, μπορεί κανένας να υποστηρίξει, χωρίς πολλή σκέψη, ότι το νομοσχέδιο είναι και πρόχειρο και ατελέστατο. Γιατί αν θέλατε να υπάρξει εξυγίανση, αναμόρφωση και αναδιοργάνωση του όλου θεσμού, θα έπρεπε πρωτίστως να έρθει εδώ ένα νομοσχέδιο με πολύ περισσότερα άρθρα απ' αυτά, με τα καταστατικά των δύο εταιρειών και να συνοδεύεται οπωσδήποτε με κάποια παραρτήματα, θα έλεγα, μελετών που θα αφορούσαν γενικότερα το οργανωτικό μέρος, αλλά και περαιτέρω, τις άλλες υποδεέστερες δραστηριότητες που θα προκύψουν.

Δεν ξέρω από πού παρακινούμενοι και ορμώμενοι οι άνθρωποι συνεβούλευσαν το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης να καταθέσει αυτό το νομοσχέδιο. Δεν μπορώ να το φανταστώ.

Πάντως, όπως και αν έχει το πράγμα, δεν είναι δυνατόν αυτός ο θεσμός να κατακερματισθεί έτσι. Δηλαδή, να έχει μια εταιρεία η βασική, η πρώτη απλώς ένα μητρώο καταγραφής των περιουσιακών στοιχείων και από εκεί και πέρα, να στέλνει διαρκώς επιστολές προς τη δεύτερη εταιρεία και να υποδεικνύει ενδεχομένως τι να κάνει ή εκείνη, η δεύτερη εταιρεία να παίρνει πρωτοβουλίες και να ζητάει την κάλυψη από την πρώτη. Για ποιο λόγο; Δεν αντιλαμβάνομαι ότι "όπου λαλούν πολλά κοκκόρια, αργεί να ξημερώσει"; Είναι δηλαδή τακτική αυτή να δημιουργούμε θέσεις διευθυντών και συμβούλων, και γραφεία, και χαρτικά, και χώρους άλλους για να στεγάσουμε προσωπικό; Για να επιτελέσουν τι; Αυτό το οποίο μέχρι τώρα επτελείτο με μεγάλη επιτυχία;

Γι' αυτόν το λόγο και εγώ προσωπικά, όπως γενικότερα το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, δεν θα ψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο. Και θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να το πάρετε πίσω, αν θέλετε να κάνουμε ένα καλύτερο νομοσχέδιο, όπου θα είναι μέσα και τα καταστατικά και όπου θα ορίζονται λεπτομερέστερα οι αρμοδιότητες των δύο εταιρειών. Να μην πάμε στο χώρο της αδιαφάνειας, στο χώρο του σκότους, γιατί δεν ξέρουμε τι ακριβώς θα ξημερώσει αύριο με αυτά τα τέσσερα άρθρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Βουλευτής Θεσσαλονίκης, αντιλαμβάνεστε ότι είμαι ιδιαίτερα φορτισμένος. Και γι' αυτό, εκ των προτέρων θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη για τυχόν σκληρές φράσεις που ενδεχομένως να χρησιμοποιήσω κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου. Νιώθω πραγματικά αγανάκτηση, αλλά ταυτόχρονα και οργή. Αγανάκτηση, για τη διαδικασία που ακολουθείται γι' αυτήν τη νομοθετική παρέμβαση και οργή, γιατί υποστηρικτές αυτής της παρέμβασης είναι κάποια συμφέροντα της Θεσσαλονίκης απ' ενός και εδώ, στο Κοινοβούλιο από πλευράς της Κυβέρνησης, είναι ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης και Βουλευτής Θεσσαλονίκης.

Θα ήθελα να ξεκινήσω από αυτά που είπαν οι εργαζόμενοι στην 'Εκθεση της Θεσσαλονίκης σε κάποιο ψήφισμα που εκδόσανε πριν από καιρό. Μιλάνε για ξεπούλημα και καταστροφή του ιστορικού θεσμού. Από τη μία πλευρά οι εργαζόμενοι εκεί λειτουργούν με το συναίσθημα και καλά κάνουν -και υπάρχει αυτή η πλευρά- από την άλλη όμως, έχουμε το ρεαλισμό. Βέβαια, δεν θα αποδεχθώ εκείνους που λένε ότι οι Θεσσαλονικείς με συμπλεγματούχο τρόπο βλέπουν τα συμφέροντα της Αθήνας, ότι θέλουν να υπαρπάξουν τα όποια προνόμια απ'αυτούς. Αυτό δεν ανήκει σε μας.

Η διαφωνία μας έχει ουσιαστικό περιεχόμενο για όλην αυτήν τη νομοθετική παρέμβαση που επιχειρεί η Κυβέρνηση. Θα ήθελα να πω ότι κανείς δεν παραγνωρίζει την αναγκαιότητα του εκσυγχρονισμού και της εξυγίανσης της εταιρείας. Βέβαια, αυτή η πρόθεση και η αναγνώριση της αναγκαιότητας δεν σημαίνει και συμφωνία με αυτά που λέει ο Υπουργός

Μακεδονίας-Θράκης, ότι εμείς συμφωνούμε με τη θεσμική προσαρμογή.

Συμφωνούμε ότι πρέπει να υπάρξουν θεσμικές προσαρμογές, αλλά όχι αυτήν τη θεσμική προσαρμογή που μας λέει ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης. Φυσικά, αυτό δεν μπορεί να ονομαστεί ιδιωτικοποίηση, γιατί αν είχαμε αποδεχθεί αυτού του είδους την ιδιωτικοποίηση, θα κάναμε κακοποίηση της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων. Γιατί ο κύριος Υπουργός, αν θα προσέξατε, δεν μίλησε ούτε μια φορά για ιδιωτικοποίηση. Στη δε επικεφαλίδα του νομοσχεδίου, δεν υπάρχει καμία αναφορά.

Θα ήθελα να πω σε αυτό το σημείο, ότι ιδιωτικοποίηση σημαίνει συνολική αποτίμηση της περιουσίας, αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου έστω με την εισροή ιδιωτών, που θα έχει ένα στόχο: Όχι την κάλυψη των δημοσιονομικών ελλειμμάτων που μπορεί να υπάρχουν, αλλά την εξυγίανση, τον εκσυγχρονισμό, την προοπτική αυτής της εταιρείας. Βεβαίως, κάτι τέτοιο δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει όμως και κάτι ακόμα. Δεν υπάρχει μία στοιχειώδης τεχνικοοικονομική μελέτη που να μας λέει πού στοχεύει όλη αυτή η ιστορία, όχι με αναφορές αόριστες, όπως έκανε ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, αλλά με συγκεκριμένα στοιχεία: Σε τι αποσκοπεί και τι θέλει.

Θα πρέπει να πούμε κάτι που έχει πολύ μεγάλη σημασία, ότι ο ιστορικός ρόλος της Έκθεσης ήταν η προώθηση των ελληνικών προϊόντων. Τα είπε και ο κ. Κούβελας. Ασφαλώς, όμως, με την επιχειρούμενη ρύθμιση οδηγούμαστε όχι μόνο στη στήριξη των εγχωρίων προϊόντων και την προώθησή τους, αλλά ουσιαστικά υιοθετούμε την κερδοσκοπία, που δεν ενδιαφέρεται κατ'ανάγκη για τα ελληνικά προϊόντα, αλλά για τα εισαγόμενα προϊόντα γιατί ενδεχομένως εκεί να έχει και μεγαλύτερα κέρδη. Άρα, ο ιστορικός ρόλος της Έκθεσης ανατρέπεται.

Η αποδέσμευση από τον ν. 735/77 -και ας μην το λένε οι κύριοι που συνέταξαν το νομοσχέδιο- είναι η όλη ιστορία. Αυτή η αποδέσμευση σημαίνει απαξίωση, απελευθέρωση της άσκησης εθνικής εκθεσιακής πολιτικής από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Το ερώτημα, που τίθεται, είναι το εξής: Γιατί να έχει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης αυτό το ρόλο; Η απάντηση δίνεται αμέσως από το γεγονός ότι όλοι μας αναγνωρίζουμε ότι η Θεσσαλονίκη, η Βόρεια Ελλάδα θα πρέπει να γίνει το εφελτήριο, ο πιλότος, όπως θα έλεγε κανείς, προς τα Βαλκάνια μιας επιθετικής οικονομικής πολιτικής, που θα έχει ως σκοπό τη βελτίωση της εθνικής οικονομίας και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Κάτι τέτοιο δεν γίνεται.

Τι γίνεται; Τι θέλει η Κυβέρνηση; Θέλει μια εν λευκώ εξουσιοδότηση, χωρίς να μας γνωρίζει το ακριβές περιεχόμενο και χωρίς να φαίνονται και οι πραγματικές προθέσεις. Αναρωτιέμαι εγώ πραγματικά: Στο ν. 735/77 επαναλαμβάνεται ουσιαστικά η λειτουργία της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, υπάρχει όλο το καταστατικό λειτουργίας της εταιρείας αυτής που μιλάμε σήμερα. Γιατί η Κυβέρνηση δεν θέλει να μας φέρει αυτούς τους όρους για να είμαστε κοινωνοί και εμείς μιας τέτοιας συναίνεσης -υποτιθέμενης συναίνεσης- που μας ζητάει;

Εγώ πραγματικά, αγαπητοί συνάδελφοι, έχω πολλές αμφιβολίες, αλλά και πολλές υπόνοιες. Πράγματι, η δική μου σκέψη προσδιορίζεται, εστιάζεται, σε τρεις κατευθύνσεις. Τρεις είναι οι στόχοι του νομοσχεδίου, σύμφωνα με αυτά που λέει η περιρρέουσα ατμόσφαιρα στην κοινωνία μας. Επειδή ακριβώς η αποδέσμευση θα σημαίνει τη δημιουργία ενός ισχυρού εκθεσιακού κέντρου ιδιωτών στην Αθήνα και ειδικότερα στις εκτάσεις του σημερινού αεροδρομίου της Αθήνας, αφού μεταφερθεί στα Σπάτα, ουσιαστικά θα είναι ένας ισχυρός πόλος που η ΔΕΘ με όποια μορφή και αν λειτουργήσει, δεν θα μπορεί να αντέξει αυτό τον ανταγωνισμό. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο είναι η δημόσια περιουσία που θα αποδεσμευθεί σ' αυτές τις εκθέσεις, στον χώρο του αεροδρομίου της Αθήνας και βεβαίως η μίσθωσή της όχι για να υπηρετήσει την ελληνική οικονομία και τη στήριξη των ελληνικών προϊόντων, αλλά για να αυξήσει τα κέρδη όχι μόνο αυτών που θα χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις αυτού του εκθεσιακού κέντρου, αλλά και της υπόλοιπης περιουσίας. Επίσης, άλλο σημαντικό θέμα είναι αυτή η ίδια η περιουσία της σημερινής ΔΕΘ, γιατί η συνεχής απαξίωσή της

με τον ανταγωνισμό που θα ανοίξει χωρίς να έχει το αποκλειστικό προνόμιο, θα έλεγε κανείς, να ασκεί εθνική εκθεσιακή πολιτική, θα την οδηγήσει σε σταδιακή απαξίωση της περιουσίας. Η δε κεφαλαιουχική της αξία, δεν θα καταβληθεί ή μπορεί να γίνει και αυτό στο μέλλον, αλλά κυρίως θα γίνει με τη διαδικασία μίσθωσης χρήσης με μειωμένο μίσθωμα που δεν θα έχει καμία σχέση με την πραγματική αξία της περιουσίας.

Όλα αυτά αφήνονται ανοικτά με τη δυνατότητα να μεταφερθεί η Διεθνής Έκθεση στην περιφέρεια του Νομού Θεσσαλονίκης.

Το πιο πιθανό ύστερα από μία τέτοια εξέλιξη, είναι η ΔΕΘ να μετατραπεί σε ένα εμπορικό κέντρο προβολής και προώθησης εισαγομένων προϊόντων και φυσικά όχι αυτών των προϊόντων που στηρίζει έστω με ζημία σήμερα.

Θα ήθελα να πω δύο κουβέντες για τους εργαζόμενους αλλά και για τους φορείς. Από τη διαδικασία στην επιτροπή, διαπίστωσα και εγώ, ότι κάποιοι από τους φορείς δεν μας τα λένε καλά. Δύο τινά υπάρχουν:

Ή μερικοί από αυτούς μεν είναι εν δυνάμει εμπλεκόμενοι στα συμφέροντα -καθαρά πράγματα- ή εν ονόματι της κομματικής πειθαρχίας και προσήλωσης δεν μπορούν να πουν το όχι. Και υπάρχει και ο τρίτος παράγοντας, οι εργαζόμενοι. Στους εργαζόμενους φαίνεται πως η Κυβέρνηση ήταν φειδωλή στην αρχή. Έρχεται στη συνέχεια και προσπαθεί να δώσει παροχές χρυσώνοντας το χάπι. Επισημάνθηκαν κάποια πράγματα από τον κ. Παπαθεμελή και εγώ θέλω να τα επικυρώσω και φυσικά να πω ότι τα δικαιώματα των εργαζομένων έχουν κοινά σε τρία σημεία: Πρώτον στο ότι υπάρχουν υποχρεωτικές μετατάξεις -και φαίνεται μέσα από το νομοσχέδιο- μέχρι ένα βαθμό και πως θα γίνουν αυτές. Δεν υπάρχει διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Δεύτερο θέμα είναι οι αποδοχές τους. Οι σημερινές τους δεν περιορίζονται μόνο στις τακτικές αποδοχές που βέβαια διασφαλίζονται με τη μετάταξή τους για ένα χρονικό διάστημα μέχρι να εξισωθούν. Δηλαδή, για κάποιο διάστημα θα είναι παγωμένες οι αποδοχές τους, αλλά κυρίως κάποια επιδόματα και πριμ που παίρνουν, δεν θα τα έχουν στη συνέχεια.

Και το τρίτο που ζητάνε οι εργαζόμενοι είναι κίνητρα εξόδου αυτήν την ώρα από την υπηρεσία της Διεθνούς Εκθέσεως, κάτι που δεν υπάρχει.

Σε ό,τι αφορά τις δύο εταιρείες: Πού φαίνεται, κύριε Υπουργέ Μακεδονίας-Θράκης, ποια ακίνητα θα πάνε στη μία και ποια θα πάνε στην άλλη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Όλα θα πάνε στην πρώτη.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Δεν λέτε κάτι τέτοιο. Λέτε για τη δεύτερη εταιρεία -γιατί διαβάζω και εγώ ελληνικά- ότι προσδιορίζεται ένα μετοχικό κεφάλαιο...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Όχι, αέρας είναι αυτός.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Αλλά στη συνέχεια μιλάτε για αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων, που θα είναι ο πυλώνας για τον προσδιορισμό του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου και την εισδοχή του ιδιώτη μέσα σ' αυτήν.

Διαφορετικά πώς θα κάνετε την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου; Η ελληνική Κυβέρνηση θα αυξήσει το κεφάλαιο κατ' αναλογία με τα ποσοστά που μας λέτε ότι θα τηρήσετε και τα οποία βεβαίως ελέγχονται γιατί μπορούν να ανατραπούν ανά πάσα στιγμή.

Στην σημερινή πραγματικότητα ζούμε και τα συμφέροντα κινούνται προς κάθε κατεύθυνση. Επομένως, δεν διασφαλίζεται τίποτα.

Εγώ θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να σας πω ότι έστω και την υστάτη στιγμή, τιμώντας τη Θεσσαλονίκη, υπερασπίζοντας τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, προσδιορίζοντας πραγματικά τα συμφέροντα της οικονομικής ανάπτυξης που βρίσκονται και

που πρέπει να βλέπουν να αποσύρете αυτό το νομοσχέδιο.

Και αυτό γιατί πραγματικά θα περνάτε στους δρόμους και δεν θα νοιώθετε αυτό που θα νοιώθω εγώ. Θα βλέπω τους Θεσσαλονικείς στα μάτια ενώ εσείς ενδέχεται να μην μπορείτε να τους δείτε. Ταυτόχρονα θα έχετε κάνει ένα ανοσιούργημα για τη Θεσσαλονίκη που δεν θα σας το συγχωρήσει ούτε η ίδια σας η συνείδηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης έχει μακρά ιστορία. Είναι επιτυχημένος θεσμός γιατί αντανάκλα με ακρίβεια το δυναμισμό της ελληνικής οικονομίας αλλά και την καλή συνεργασία που καταγράφεται στις εμπορικές σχέσεις της χώρας με πλειάδα κρατών, όχι μόνο γειτονικών αλλά και άλλων.

Εξαιτίας αυτής της επιτυχίας της και της σοβαρότητας των προοπτικών της οφείλουμε όλοι να είμαστε πολύ προσεκτικοί, όταν αντιμετωπίζουμε το μέλλον της. Φοβάμαι ότι το νομοσχέδιο που εισηγούνται το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης δεν αίρεται στο ύψος των περιστάσεων και δεν διακρίνεται από πολύ προσεκτικές παρεμβάσεις ή ρυθμίσεις ή και διατυπώσεις, όπως πολύ σύντομα θα αποδείξω.

Η βασική σκέψη των εισηγητών είναι ότι πρέπει δύο διαφορετικές εταιρείες να χειρίζονται στο μέλλον δύο διαφορετικά αντικείμενα. Τα ακίνητα η μία εταιρεία και τις εμπορικές δραστηριότητες που τυποποιούνται στις εκθεσιακές λειτουργίες η άλλη εταιρεία. Το πρώτο ερώτημα είναι αν οι εμπορικές εκθέσεις ανά τον κόσμο διεξάγονται από φορείς που είναι ιδιώτες ή δημόσιοι. Οι βασικοί εκθεσιακοί οργανισμοί στη πλειοψηφία των χωρών ανήκουν είτε στο δημόσιο είτε στους δήμους. Για παράδειγμα η ΟΚΤΟΜΠΕΡ-ΦΕΣΤ του Μονάχου ανήκει στο Δήμο του Μονάχου. Άρα το πρώτο που θα είχα να παρατηρήσω από την άποψη της συγκριτικής μελέτης είναι ότι οι βασικές εκθέσεις ανά τον κόσμο κατά πλειοψηφία διοργανώνονται από φορείς που εν τη ευρεία εννοία ανήκουν στο δημόσιο.

Το νομοσχέδιο επιχειρεί να διακρίνει δύο εταιρείες εκ των οποίων η μία αποδίδει πλήρως στο δημόσιο, δηλαδή, αυτήν που θα διαχειρίζεται τις γαίες, τα αστικά ακίνητα και την άλλη που θα διαχειρίζεται τις εκθέσεις και θα ανήκει ουσιαστικά στους ιδιώτες. Αυτό το ισχυρίζομαι γιατί πίσω από τις διατυπώσεις αποκλύπεται πολύ καλά η ενδιάθετη ροπή του συντάξαντος το νομοσχέδιο. Στο πρώτο άρθρο προβλέπεται για την πρώτη εταιρεία, που θα διαχειρίζεται τα αστικά ακίνητα, ότι διέπεται από το βασικό νόμο περί των ανωνύμων εταιρειών τον ν. 2190 και τον ν.2414. Στο δεύτερο άρθρο προβλέπεται για τη σύσταση της δεύτερης εταιρείας ότι ο βασικός νόμος που την διέπει είναι μόνο ο ν.2190. Αυτό είναι λογικό όταν έχει κάποιος στο μυαλό του ότι κυρίως ιδιωτικοί φορείς θα είναι αυτοί που θα διαχειρίζονται τις εκθέσεις.

Στην τέταρτη παράγραφο του άρθρου 3 το σύνολο των υποχρεώσεων της παλαιάς ενιαίας εταιρείας μεταβιβάζεται στην πρώτη εταιρεία της διαχείρισης των γαιών. Το ερώτημα είναι γιατί μεταβιβάζεται το σύνολο των υποχρεώσεων ή των δικαστικών εκκρεμοτήτων; Μπορεί σήμερα π.χ. μια εκκρεμούσα δικαστική διαφορά να αφορά και μόνον το εμπορικό μέρος της λειτουργίας της Εκθέσεως, δηλαδή, να έχει προκύψει αυτή η διαφορά από τη λειτουργία συγκεκριμένης εκθέσεως.

Το λογικό θα ήταν ότι, από τη στιγμή που ο δεύτερος φορέας κατά το νομοσχέδιό σας χειρίζεται τις εκθεσιακές λειτουργίες, αυτός κατά το ποσοστό που αφορούν εκθεσιακές διαφορές, να αναλάβει και το βάρος των υποχρεώσεων. Γιατί η πρώτη εταιρεία; Για τον απλούστατο λόγο, ότι στην δεύτερη εταιρεία θα εμπλέκονται κυρίως οι φορείς των ιδιωτών.

Τώρα εάν υποτεθεί ότι προσχωρεί κανείς στην άποψη ότι χρειάζονται δύο διαφορετικές εταιρείες, το ερώτημα είναι γιατί δεν υπάρχει η σχέση μητρικής προς θυγατρική. Δηλαδή, η μητρική εταιρεία να είναι αυτή της διαχείρισης των αστικών ακινήτων και η

θυγατρική εταιρεία να είναι αυτή της διαχείρισης της Εκθέσεως και των λειτουργιών.

Η πιθανή απάντηση που θα μπορούσε να δοθεί είναι ότι αν το 51% της θυγατρικής εταιρείας το κρατήσει η μητρική, δηλαδή, το δημόσιο, τότε αυτό θα είναι ένα αντικίνητρο για τους ιδιώτες να συμμετάσχουν στο υπόλοιπο 49% και αν ακόμα υποτεθεί ότι είχαν και τη διεύθυνση της θυγατρικής. Η ανταπάντηση προκύπτει από την εμπειρία και η εμπειρία διδάσκει ότι, όταν σε ανώνυμες εταιρείες του δημοσίου προστέθηκαν νέες λειτουργίες ή διαφοροποιήθηκαν οι αρχικές, προσέτρεξαν ιδιώτες με πολύ μικρότερα ποσοστά συμμετοχής έχοντας θαυμαστή συνεργασία με το δημόσιο-μέτοχο.

Θα σας αναφέρω θυγατρικές του Ο.Τ.Ε.Ο Ο.Τ.Ε. όπως ξέρετε, πλην του κεφαλαίου δια του Χρηματιστηρίου μετοχοποιήθηκε και ανήκει σε ιδιώτες, στο μεγάλο ποσοστό ανήκει στο δημόσιο. Σε θυγατρικές του εταιρείες συμμετέχουν με ίδια κεφάλαια ιδιώτες, οι οποίοι έχουν άριστη συνεργασία με το δημόσιο, χωρίς καν να έχουν τη γενική διεύθυνση της εταιρείας. Επιτυγχάνονται πολύ καλές δραστηριότητες.

Συμπεραίνω, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ότι μπορούμε θαυμάσια να προσελκύσουμε ιδιωτικά κεφάλαια σε ανώνυμες εταιρείες του δημοσίου, με ποσοστά συμμετοχής που δεν οδηγούν στον απόλυτο έλεγχο του από ιδιώτες.

Πρέπει να σας πω, ότι δεν κατανοώ ακόμα και μερικές άλλες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Λέτε, για τη συνιστώμενη δεύτερη εταιρεία στην παράγραφο 8 του άρθρου 3: "Το ελληνικό δημόσιο δύναται να διαθέσει σε ιδιώτες μέχρι το 45% του μετοχικού κεφαλαίου αρχικού ή μετά από κάθε αύξηση". Το αρχικό κεφάλαιο είναι πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές για την δεύτερη εταιρεία και πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές για την πρώτη. Άρα, πεντακόσιες (500) δραχμές η ονομαστική αξία κάθε μετοχής. Αυτό σημαίνει ότι οποιοσδήποτε ιδιώτης έναντι πινακίου φακής μπορεί να αγοράσει σημαντικό ποσοστό του 45%. Αν μετά υπάρξει αύξηση του κεφαλαίου, δύο χρόνια μετά λ.χ., ένας άλλος ιδιώτης θα αγοράσει ενδεχομένως, με χίλιες πεντακόσιες ή δύο χιλιάδες δραχμές και αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε σε διαφορετικό χρόνο διαφορετική μεταχείριση των ιδιωτών. Σας προειδοποιώ ότι εδώ μπορούσαν να εγερθούν και ζητήματα απιστίας.

Η πρότασή μου, λοιπόν, είναι ότι στην παράγραφο 8 πρέπει να αλλάξει η περιλαμβανόμενη στην παρένθεση διατύπωση "αρχικού ή μετά από κάθε αύξηση" και να περιληφθεί η εξής διατύπωση: "Το ελληνικό δημόσιο δύναται να διαθέσει σε ιδιώτες μέχρι το 45% του μετοχικού κεφαλαίου, όπως αυτό προσδιορίζεται μετά την απογραφή και αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων, που θα περιέλθουν στην παραπάνω εταιρεία ή μετά από κάθε αύξηση".

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης): Ακριβώς έτσι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Να το διορθώσετε όμως. Δεν περιλαμβάνεται στο κείμενο, όπως κατατέθηκε από την Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Δεύτερον, προσδιορίζεται ότι το υπόλοιπο 55% θα ανήκει, είτε στην εταιρεία του άρθρου πρώτου είτε στους φορείς της πόλης.

Αλλά θεωρητικά θα μπορούσαν να εμφανιστούν είκοσι φορείς της πόλης και έχοντας μέχρι ποσοστού το 2% να ελέγχουν το 40% και το υπόλοιπο 15% να μένει στην εταιρεία.

Αλλά αυτό, όπως αντιλαμβάνεσθε, είναι εξαιρετικά επικίνδυνο και δικαιώνει σκέψεις όσων ενδεχομένως υποπτεύονται ότι θα μπορούσε το 45% των ιδιωτών να βρει συμμάχους στο υπόλοιπο 55% και να ελέγξει τελικά το σύνολο της δεύτερης εταιρείας. Γι' αυτό και είπα, ότι η ενδιάθετη ροπή φαίνεται και από τα προηγούμενα.

Ως εκ τούτου, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, θα σας έλεγα, ότι για να αποφύγουμε τέτοιες σκέψεις, κάνω τον συμβιβασμό -γιατί δεν είναι αυτή η θέση μου- να δεχτώ ότι πρέπει το 55% πλήρως να χαρτογραφηθεί. Δηλαδή, να πούμε, ότι το ελάχιστο που μπορεί να κατέχει η πρώτη εταιρεία είναι 45% και το υπόλοιπο 10% διενέμεται στους φορείς της πόλης μέχρι ποσοστού 2% για έναν έκαστο φορέα της πόλης.

'Αλλωστε, όπως φαίνεται από το Πρακτικό της κοινοβουλευτικής επιτροπής, εσείς ο ίδιος λέτε, ότι "όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να υπάρξει μία εταιρεία διαχείρισης των υπηρεσιών. Και βεβαίως σ' αυτήν πρέπει να μετέχουν με αναλογία 45% το δημόσιο, με 10% οι φορείς της πόλης και 45% οι φορείς της ιδιωτικής πρωτοβουλίας". Τα προσδιορίζετε τα ποσοστά.

Παρ' όλα αυτά, ενώ είναι δέσμευσή σας στην κοινοβουλευτική επιτροπή, δεν βλέπω να υπάρχει αυτή η δέσμευση στο κείμενο που κατέθεσε από την Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Λέγω, λοιπόν, ότι η ορθή, κατά την άποψή μου, απόφαση της Βουλής των Ελλήνων θα ήταν να προσδιοριστεί μέσα στο 55% ότι το 51% ανήκει στην μητρική εταιρεία, συνιστάται θυγατρική, και το υπόλοιπο 4% με 5% ανήκει στους φορείς της πόλης.

Αν υποθεθεί ότι η Κυβέρνηση σε καμία περίπτωση δεν δέχεται να συζητήσει κάτι τέτοιο, δεν είναι δυνατόν να μείνει χωρίς πλαφόν το ποσοστό της πρώτης εταιρείας, που θα κατέχει ως μέτοχος στη δεύτερη εταιρεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, θα κάνω και μία άλλη παρατήρηση: Λέτε ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Μακεδονίας - Θράκης θα καθορίζονται οι φορείς, αλλά δεν λέτε με ποια διαδικασία. Με μία απλή απόφαση, την οποία κατ' εξουσιοδότηση του Κοινοβουλίου, θα λάβετε εσείς και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, θα καθορίσετε ποιοι είναι αυτοί που θα συμμετέχουν ανά 2% στο 55%; Και δεν πρέπει να γνωρίζει το ελληνικό Κοινοβούλιο ποιοι είναι οι όροι και τα κριτήρια;

Εκτός αυτού, γιατί κάποιος άλλος δεν μπορεί να διατυπώνει τη γνώμη του, όπως θα μπορούσε να είναι το Διοικητικό Συμβούλιο της πρώτης ανώνυμης εταιρείας, για το πως θα παραχωρηθεί η χρήση και με ορισμένη διάρκεια των περιουσιακών στοιχείων της πρώτης εταιρείας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, τελειώνετε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Μια φράση μόνο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Λέτε ότι τελειώσατε, αλλά δεν τελειώσατε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα ήθελα εν όψει αυτών των παρατηρήσεων, που τις θεωρώ εξαιρετικά κρίσιμες, να πω, ότι εάν παραμείνει ως έχει το κείμενο, νομίζω ότι δεν μπορεί να το ψηφίσει το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Εάν τις παρατηρήσεις τις οποίες έκανα δεν τις υιοθετήσει η Κυβέρνηση, εγώ τουλάχιστον δεν θα μπορέσω να δώσω θετική ψήφο για το νομοσχέδιο!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Δ.Η.Κ.ΚΙ. κ. Ρόκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ότι αυτή η ιστορία έχει ένα παρασκήνιο, έχει αποδειχθεί μέσα από την ίδια τη διαδικασία. Από πολλούς ο κύριος Υπουργός δέχθηκε συγχαρητήρια σήμερα, διότι έφερε αυτό το νομοσχέδιο, από τα λίγα, το δεύτερο ίσως νομοσχέδιο που υποβάλλει στην ιστορία του το Υπουργείο Βόρειας Ελλάδας. Και δεν είναι αληθές!

Το παρασκήνιο που παίχτηκε στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, με έκανε να αισθανθώ υποβαθμισμένος πολιτικά και να καταγγείλω σε αυτήν την Αίθουσα ότι προσπάθησε ο κύριος Υπουργός υποβαθμίζοντας κάθε έννοια κοινοβουλευτική, υποβαθμίζοντας τη σημασία της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, αλλά και του δικού του ρόλου, να φέρει όχι σαν νομοσχέδιο αυτό που σήμερα συζητάμε σαν νομοσχέδιο, αλλά να το φέρει μεσάνυχτα σχεδόν στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου να συζητηθεί σαν τροπολογία υπό το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Μετά από αντίδραση δική μου κατ' αρχήν η οποία ευτυχώς -και το

ομολογώ- στηρίχθηκε από όλες τις πτέρυγες στην επιτροπή, έφερε τη ματαίωσή του, να περάσει αυτό το νομοσχέδιο σαν μια μεταμεσονίκια τροπολογία. Την ίδια βραδιά με ανησυχία είχα επικοινωνήσει με τους φορείς της πόλης και διεπίστωσα ότι και αυτοί ήταν έκπληκτοι, ανήσυχoi και εξοργισμένοι γι' αυτήν τη μεθοδολογία. Διεφάνη, δηλαδή, ότι αυτό το κορυφαίο θέμα για τη Θεσσαλονίκη σαν πόλη, για τη Βόρεια Ελλάδα, για την ανάπτυξη της Βόρειας Ελλάδας, αλλά και όλης της χώρας θα περνούσε σαν μια απλή τροπολογία.

Και δεν ήταν τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είτε διότι αυτό καθ' αυτό είτε σαν τροπολογία είτε σαν πρόταση νόμου δεν στέκει όταν διαπιστώνει κανείς το πολιτικό παράδοξο βλέποντας τη Νέα Δημοκρατία η οποία φιλοσοφικά και πολιτικά είναι πάντα υπέρ της ιδιωτικοποίησης του οποιουδήποτε φορέα σήμερα...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ : Δεν είναι ιδιωτικοποίηση αυτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: ...σε αυτήν την περίπτωση να βλέπει αυτήν την ιδιωτικοποίηση να μην είναι όπως λέει ο κ. Ρεγκούζας καν ιδιωτικοποίηση, να είναι ένα έμμεσο ξεπούλημα ενός φορέα που επί χρόνια έφερε τη σφραγίδα της βόρειας Ελλάδας και της Θεσσαλονίκης. Και δεν είναι επιχείρηση, δεν έχει λογική κερδοφορίας για να πει κανείς ότι μέσα από το κλίμα το εκσυγχρονιστικό το σημερινό της Ελλάδος αλλά και της Ευρώπης γενικότερα θα έπρεπε να αξιοποιηθεί σαν εργαλείο.

Πρέπει κανείς να συνειδητοποιήσει ότι η Έκθεση είναι ένας ιδιόμορφος θεσμός που στηρίζει όλες τις επιχειρήσεις για την κερδοφορία και εδώ μέσα από μια παραλογία έρχεται να γίνει εργαλείο κερδοφορίας αυτό καθ' αυτό.

Αλλά είναι ανήσυχος, κύριε Υπουργέ, γιατί αύριο μπαίνει σε συζήτηση και η ιδιωτικοποίηση-ξεπούλημα του λιμανιού της Θεσσαλονίκης. Και ανησυχώ κανείς και για τον Πύργο της Θεσσαλονίκης μήπως και αυτός με τη φόρα που πήρατε ξεπερνώντας και τη Νέα Δημοκρατία γίνει και αυτός έτσι χάριν της ιδιωτικοποίησης και της δράσης του κέρδους, κανένα μπουζουξίδικο, μιας και το Σέιχ Σου όπως φαίνεται δεν μπορείτε να το ξεπουλήσετε, γιατί κάηκε πρόπερσι μέσα από τη δική σας αδιαφορία.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Σε αυτά δεν έχει ειδικότητα η Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Δεν έχετε ειδικότητα, όμως ως φαίνεται την ειδικότητα την έχουν κατακτήσει στα χρόνια κάποιοι άλλοι και εννοώ από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι προσπαθώ με χιούμορ να περάσω την πολιτική στη σκέψη, το συναίσθημα, στις καρδιές σας, για να καταλάβετε ότι αυτός ο θεσμός που ξεκίνησε σαν πανηγύρι και παρεξηγήθηκε εδώ μέσα αυτό το πανηγύρι που όμως ήταν ένα εργαλείο ανάπτυξης όλης της βόρειας Ελλάδας όλων των επιχειρηματιών που προσπαθήσαν σε αυτό το μεγάλο πανηγύρι να πουλήσουν το δικό τους ιδρώτα και τη δικιά τους προσπάθεια και έρχεσθε σήμερα βάλλοντας τους ιδιώτες με τον πιο άσχημο τρόπο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Και άγνωστο τρόπο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κύριε Υπουργέ, θα το πω ξεκάθαρα: Κι εγώ στην αρχή την προσπάθειά σας σαν νέου Υπουργού την είδα με συμπάθεια. Και μια κουβέντα που είχαμε νομίζω ότι κάτι τέτοιο έδειχνε. Όμως, διαβάζοντάς το και παρακολουθώντας σας σήμερα, διαπιστώνω ότι και σεις εκσυγχρονιστήκατε πολύ τώρα τελευταία.

Κύριε Υπουργέ, αυτή η προσπάθεια που κάνετε δεν ξεγαλά πια κανέναν. Το 45% άμεσα στους ιδιώτες και το έμμεσο μέσα από συγκεκριμένους θεσμικούς φορείς, οι οποίοι διαπλέκονται ευθέως. Δεν είναι δυνατόν ο ΣΕΒ να μην έχει την ίδια λογική με τον ιδιώτη. Είναι ο βασικός του εκπρόσωπος. Δεν είναι δυνατόν συγκεκριμένα επιμελητήρια, όπως το Εμπορικό Βιομηχανικό, να μην έχουν άμεση σχέση. Δια μέσω της εξαγοράς, γιατί αυτοί μπορούν να αγοράσουν, ενώ ο δήμος δεν μπορεί να αγοράσει εύκολα -μακάρι να μπορέσει και να το προσπαθήσει- θα φθάσουν τελικά σε πλειοψηφία και σε έλεγχο.

Τελικά, όσον αφορά την τελική ιδιωτικοποίηση -το είπε και ο Πρόεδρος μας- ενώ σε όλα απαντήσατε, γιατί πήρατε αμέσως μετά το λόγο, σε αυτό που είναι το βασικό θέμα δεν απαντήσατε. Εν τοιαύτη περιπτώσει, σας προκαλώ και εγώ, απαντήστε και διευκρινίστε: Διασφαλίζεται η πλειοψηφία στο δημόσιο φορέα άμεσα ή έστω και έμμεσα; Διασφαλίζεται μέσα από θεσμοθετημένα όργανα που εννοείτε εσείς, που θα εννοούσα και εγώ ίσως, την αυτοδιοίκηση που έχει τον έλεγχο δια της ψήφου, της τοπικής αλλά και της νομαρχιακής; Εν τοιαύτη περιπτώσει, διασφαλίζεται κάτω από τον έλεγχο ενός φορέα που κάθε φορά ελέγχεται από τη λαϊκή ετυμηγορία και όχι από αυτόν που ελέγχεται κάθε φορά από την ετυμηγορία των επιχειρηματιών μέσα από τη λογική του κέρδους;

'Ενας φορέας που δεν έχει σκοπό το κέρδος σαν άμεση προτεραιότητα, δεν μπορεί να λειτουργήσει σε καμία περίπτωση και δεν θα αγοράσει μετοχές εάν δεν διαπιστώσει τα άμεσα συμφέροντά του. Κάτι που κάνει σε κάθε περίπτωση, όταν παραδείγματος χάριν ιδιωτικοποιείται το λιμάνι ή άλλοι παράλληλοι φορείς, οι οποίοι έχουν και ένα περιθώριο πραγματικού κέρδους.

Δεν μπορεί, λοιπόν, την 'Εκθεση να τη βάλετε στη λογική της κερδοφορίας, γιατί και εσείς στην εισήγησή σας προηγούμενα είπατε ότι βεβαίως και δεν είναι κερδοσκοπικού χαρακτήρα η 'Εκθεση. Είπατε ότι δίνει αρωγή στον παραγωγικό κόσμο. Βεβαίως αυτή είναι η φιλοσοφία. Να δώσει αρωγή στον παραγωγικό κόσμο, όχι για να κερδίσει ο ίδιος, αλλά για να κερδίσουν γενικότερα οι παραγωγοί της χώρας μας.

Θα έχετε όμως και μία ιστορική και προσωπική συνέπεια, κύριε Υπουργέ, όταν αυτό δεν γίνεται και για χάρη των ιδιωτικών συμφερόντων και των ιδιωτών, αλλά γίνεται για χάρη μιας αθηνοκεντρικής αντίληψης η οποία τελικά μέσα από τις διάφορες υπεροχές της θα οδηγήσει τη Διεθνή 'Εκθεση Θεσσαλονίκης κλαδικώς αλλά τελικώς ισοπεδωτικά στην Αθήνα.

Μόνιμα είμαστε καχύποπτοι, το ξέρετε και εσείς. Τόσα χρόνια πολιτικολογείτε και πολιτεύεσθε στο Νομό Θεσσαλονίκης τη μόνιμη ανησυχία των πολιτών της Θεσσαλονίκης και της βόρειας Ελλάδας, ιστορικά πια, με αυτήν την αμφισβήτηση που υπήρχε για το αν θα μείνει τελικά στη Θεσσαλονίκη ή θα πάει στην Αθήνα.

Αλλά κάνετε πολλά πράγματα και πάρα πολλά από αυτά εμπεριστατωμένα. Συνάδελφοι Βουλευτές της δικής σας παράταξης, του δικού σας κόμματος στη Θεσσαλονίκη, που απελευθερώθηκαν πολιτικά, μέσα ίσως και από συναισθηματική προσέγγιση, αλλά το έκαναν τουλάχιστον σε αυτήν τη φάση, είπαν αλήθειες και έκαναν εμπεριστατωμένες αναλύσεις.

Πράγματι ήταν εμπεριστατωμένη η ανάλυση που έκανε προηγούμενα ο κ. Καστανίδης και δεν πρέπει να δευτερολογήσω γιατί το υιοθετώ ακριβώς έτσι. Οι ανησυχίες περιγράφονται στο ίδιο το κείμενο. Η φιλοσοφία εμπνέεται από το ίδιο το κείμενο. Αλλά να σας πω και κάτι που ίσως δεν το είπε κάποιος άλλος.

Αν πάρω, κύριε Υπουργέ, το νόμο 735, διαβάσω τους σκοπούς και να τους συγκρίνω με τους σκοπούς του νέου νομοσχεδίου, θα δείτε ότι από δεκαπέντε σκοπούς που προσδιορίζουν όλη τη γκάμα της δραστηριότητας και την παρέμβαση της Διεθνούς 'Εκθεσης της Θεσσαλονίκης στο εμπόριο, στην επιστήμη, στην κουλτούρα, στο ιστορικό βάθος και στην ιστορική της ανάλυση, στο γενικότερο ρόλο, θα δούμε τελικά ότι τον προσδιορίζετε στο νέο νομοσχέδιο σε δύο-τρία θέματα που έχουν μόνο διαχειριστικό χαρακτήρα.

Γι'αυτό μονίμως σας λέμε εκφραστές της διαχείρισης και όχι της πολιτικής. Να πω δύο-τρία από αυτά, τα οποία παραλείπετε. Η ενίσχυση και προβολή εκπολιτιστικών προσπαθειών της χώρας. Η προβολή του ελληνικού τουρισμού. Η προβολή των εκάστοτε της κρατικής δραστηριότητας. Μέσα από μία έκθεση δεν προβάλλεις εμπορεύματα, προβάλλεις κουλτούρα, προβάλλεις στόχους, προβάλλεις οράματα, αν θέλεις πράγματι να μη γίνεις διαχειριστής. Γιατί, αν διαβάσω τους τρεις σκοπούς από τους δεκατρείς που ήταν αρχικά -τους δέκα τους κόψατε- θα δείτε ότι τελικά έχετε κρατήσει μόνο τη διαχείριση, η οποία υλοποιεί τη γενικότερη φιλοσοφία της σημερινής Κυβέρνησης, που όλα τα αποδίδει στη λογική του

κέρδους και στην ισοπέδωση οποιασδήποτε άλλης αξίας.

Λέτε ότι η 'Εκθεση χάνει μερίδιο από τους ιδιώτες της Αθήνας σήμερα. Εγώ μπορώ να υιοθετήσω ότι κάτι τέτοιο γίνεται. Εσείς είπατε ότι ήταν είκοσι πέντε και έμειναν δεκαέξι οι κλαδικές εκθέσεις. Πιθανόν να είναι έτσι. Όμως, την ευθύνη σε ποιους θα τη ρίξετε; Στον φορέα, έτσι αφηρημένα ή στο ότι οι ίδιες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα -όλες μα όλες- προσπάθησαν να υπονομεύσουν τη δυνατότητα παραγωγής έργου σε αυτήν την 'Εκθεση. Γενικότερης παρέμβασης. Δεν ενισχύθηκαν οικονομικά, όπως είπε ο κ. Ιντζές προηγούμενα, γιατί ποτέ με βάση την ίδρυσή του, όπου έπρεπε να ενισχυθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό, τα διάφορα προγράμματα κλπ., δεν πήρε φράγκο. Λέτε εσείς ότι πήρε κάποια έργα τα οποία παραμένουν στο δημόσιο. Δεν μπήκαν όμως στη γενική δράση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Μα όλα τα έργα από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Μη βάζετε νούμερα, γιατί και στα νούμερα πάντα λάθος είσατε. Σας αντιπαράθεσε ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης προχθές στοιχεία και αριθμούς οικονομικής απόδοσης των γενικότερων μεγάλων διεθνών εκθέσεων της Ευρώπης και απέδειξε ότι η 'Εκθεση της Θεσσαλονίκης ήταν η πιο κερδοφόρα. Με άλλα λόγια ειλικρινά εκπλήσσομαι, διότι όλες οι κυβερνήσεις και όλοι οι Πρωθυπουργοί επανειλημμένα συνεχάρησαν τις διοικήσεις και τους εργαζόμενους της Εκθέσεως της Θεσσαλονίκης.

Και εγώ σε κάθε περίπτωση όσες φορές επίσημα και με τον Πρόεδρο μου μαζί επισκεφθήκαμε την Διεθνή 'Εκθεση Θεσσαλονίκης αισθανθήκαμε την ανάγκη να δώσουμε συγχαρητήρια. Και δεν είμαστε από αυτούς που τα δίνουμε και τόσο εύκολα. Γιατί πράγματι υπήρξε έργο και πράγματι, κύριε Υπουργέ, υπήρξε μεγάλη αντίδραση. Τους χρυσώνετε το χάπι τώρα. Για μένα δεν είναι και τόσο έντιμο, για να μην το πω αλλιώς. Το ότι, δηλαδή, παίζετε με τις εργασιακές ανάγκες που ζουν οι πολίτες σήμερα, οι καταπιεσμένοι άνεργοι μέσα από αυτήν την οικονομική εξέλιξη και τη γενικότερη τάση της ανεργίας, για να τους λέτε θεωρητικά ότι θα τους προστατεύσετε αύριο μεθαύριο, όταν εδώ από πολλούς έγκριτους νομικούς -εγώ δεν είμαι νομικός- μπήκαν θέματα τα οποία με κάνουν και εμένα ανήσυχο μαζί τους, δεν μπορείτε να με πείσετε για να στηρίξω και σε προσωπικό επίπεδο.

Πέρα από το γενικότερο φιλοσοφικό πολιτικό επίπεδο, δεν πρόκειται να σας στηρίξω γιατί βλέπω ότι αυτό δεν είναι μία ιδιωτικοποίηση, είναι ένα έμμεσο ξεπούλημα.

Λέτε ότι υπήρχαν δυσχέρειες στο προηγούμενο καταστατικό. Την ίδια στιγμή όμως οι ίδιοι δεν καταθέτετε καταστατικό όπως έχετε κάνει και σε πολλές άλλες περιπτώσεις. Γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι μέσα από το καταστατικό θα φανεί το διαδικαστικό κομμάτι που οδηγεί τελικά σε αυτό που σας λέμε όλοι, στο τελικό ξεπούλημα και ακούτε και μερικά τώρα στην ολοκληρωμένη οργάνωση του αεροδρομίου των Σπάτων με παράλληλες περιφερειακές γύρω από εκεί εκθέσεις κλπ.

Αν έφταιγε κάτι στο προηγούμενο καταστατικό, έχετε ευθύνη, γιατί δεν το διορθώσατε σε όλα αυτά τα σημεία που εσείς ο ίδιος προηγούμενα επισημάνατε και αποδεχθήκατε με την εισήγησή σας και την πρότασή σας. Θα μπορούσατε να κάνετε κάτι τέτοιο και να μην μπείτε στη λογική να υποβαθμίσετε το Κοινοβούλιο μέσα από τη διαδικασιολογία. Να προσπαθήσετε να πείσετε τους συναδέλφους και να φέρετε σε τραγικά δύσκολη θέση όλους τους συναδέλφους της βορείου Ελλάδας. Και το ξέρετε αυτό.

Γιατί όλοι αυτοί δεν έχουν απλό συναίσθημα, είναι πολιτικοί άνδρες, έχουν πολιτική σκέψη και θάρρος, έχουν βέβαια τη δυστυχία να ζουν σε ένα κλίμα, όπου μια σημερινή κυβέρνηση λειτουργεί δια εκβιαστικών διλημάτων από την αρχή μέχρι σήμερα ή με ψηφίζετε ή φεύγω ή με ψηφίζετε -παρ' όλο που τον ψηφίζουν- ή πέφτω και αύριο μεθαύριο ή με ξαναψηφίζετε ή πάω σε δεύτερες εκλογές κλπ. Μέσα από αυτήν τη λογική

όμως καταλαβαίνετε ότι κάποιοι, που δεν έχουν ξεπεράσει μέσα από αυτήν την κρίση της πολιτικής το δίλημμα του να μείνουν ή να φύγουν, να διατηρήσουν την καρέκλα ή να την απεμπολήσουν, σήμερα προκαλούνται ιδιαίτερα προσωπικά, διαβάζουν κάθε μέρα τον Τύπο της Θεσσαλονίκης, βλέπουν τους παραγωγούς της Θεσσαλονίκης, όχι αυτούς που εσείς υπαινίσσεσθε, αλλά αυτούς που ήρθαν να υποστηρίξουν εδώ μέσα, εκπροσωπώντας θεσμικά όργανα, αλλά κυρίως τα προσωπικά τους συμφέροντα, τα οποία θα εκφραστούν στο μέλλον, αν περάσει το νομοσχέδιο και δεν αποσυρθεί, για να διαφανεί η τοπική και περιφερειακή διαπλοκή της πολιτικής εξουσίας με τα συγκεκριμένα εκεί τοπικά και οικονομικά συμφέροντα.

Τέτοιες βαριές κουβέντες δεν θα τις έλεγα για το Γιάννη Μαγκριώτη, δεν έχω καμία διάθεση. Αλλά ο τρόπος που προσπαθεί να πείσει το Κοινοβούλιο, το ότι δέχεται σήμερα να σηκώσει αυτό το βάρος, που έχει ιστορικό περιεχόμενο και χαρακτήρα, του κάνει δική του την ευθύνη. Δεν πείσατε, κύριε Υπουργέ, κατ' αρχήν τους συναδέλφους σας, δεν πείθετε ένα μεγάλο κομμάτι της πλειοψηφίας. Εάν βεβαίως μέσα από τη συνηθισμένη διαδικασία τους ξαναεκβιάσετε για μια φορά ακόμη και ξαναπάρτε την πλειοψηφία, θα είναι για σας μια αρνητική πολιτική υποθήκη για το μέλλον, αλλά και για το ΠΑΣΟΚ ακόμη μια περίπτωση, όπου η αλαζονεία επιβεβαιώνεται και όπου η ιστορία θα αναγράψει ότι ο εκσυγχρονισμός δεν γίνεται μέσα από καθοδηγούμενα νομοσχέδια, αλλά γίνεται μέσα από όραμα, από σκέψεις, από αναλύσεις, που δίνουν σε τελευταία ανάλυση ελπίδα στον απογοητευμένο ελληνικό λαό, στο λαό κυρίως της περιφέρειας, της βόρειας Ελλάδας, της Θεσσαλονίκης, που έτσι κι αλλιώς μέσα από παράκεντρα εξουσίας σήμερα υποβαθμίζεται κάθε μέρα και περισσότερο, σε κάθε περίπτωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παρασκευόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφε Ρόκο, φαντάζομαι ότι δεν κυριολεκτούσατε, όταν λέγατε ότι υπάρχει κίνδυνος να ξεπουληθεί και ο Λευκός Πύργος. Η Διεθνής Έκθεση έχει και έναν κίνδυνο. Εάν μετατραπεί σε μουσειακό είδος και αποκοπεί από την οικονομική πραγματικότητα, από το γενικότερο περιβάλλον, τότε θα χάσει την αξία της και δεν θα μπορεί να επιτελεί και το ρόλο που επί δεκαετίες επιτελεί. Γιατί βεβαίως συμφωνούμε ότι η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης καλύπτει ένα μέρος από το οικονομικό, ιστορικό, πολιτιστικό ψηφιδωτό της πόλης και της ευρύτερης περιοχής. Ποιος δεν θα συμφωνούσε ότι η Διεθνής Έκθεση, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, είναι βασικό συστατικό στοιχείο της φυσιογνωμίας της πόλης;

Συγχρόνως όμως, είναι και ο εθνικός εκθεσιακός φορέας που είχε σαν βασική αποστολή να στηρίζει, να προβάλλει και να προωθεί τα ελληνικά προϊόντα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Ανεξαρτήτως κέρδους;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως. Αλλά στο όνομα αυτής της εθνικής επιλογής δεν σημαίνει ότι πρέπει να απαλείψουμε το κριτήριο της βιωσιμότητας και κερδοφορίας. Γιατί είναι διαφορετική η εποχή που ζούμε σήμερα από αυτήν πριν εβδομήντα χρόνια που ήταν άλλες οι συνθήκες, άλλο το ευρύτερο οικονομικό και όχι μόνο περιβάλλον. Βεβαίως να προβάλλει, να προωθεί και να στηρίζει τα ελληνικά προϊόντα, συγχρόνως όμως να προωθεί και τις οικονομικές και τις εμπορικές σχέσεις στη Βαλκανική και την ευρύτερη περιοχή.

Θα πρέπει κανείς με όποιες επιφυλάξεις ή αντιρρήσεις έχει, να αναγνωρίσει στον Υπουργό την προσπάθεια που έκανε όλες αυτές τις μέρες να ακούσει και τις δικές μας φωνές και πολύ περισσότερο να αφουγκραστεί τις φωνές της πόλης, τις νηφάλιες φωνές, τις φωνές που έχουν μέσα τους λογική. Και σε ένα βαθμό νομίζω ότι έχει ενσωματώσει αυτές τις κριτικές προσεγγίσεις, αυτές τις φωνές που φέρνουν και αντίρρηση, αλλά που πολύ περισσότερο ενσωματώνουν μέσα μια γνήσια αγωνία για το σήμερα και το αύριο της ΔΕΘ.

Κατά τη γνώμη μου, οι όποιες αντιρρήσεις δεν δικαιολογούν την υπερβολή, πολύ περισσότερο ένα διχαστικό κλίμα. Και είναι

αδικαιολόγητο κατ' εμέ να επιχειρείται, καλοπροαίρετα ίσως, να ενοχοποιηθούν προθέσεις και επιδιώξεις, ατομικές ή συλλογικές, είτε έχουν να κάνουν με τον Υπουργό Μακεδονίας Θράκης είτε με όσους ψηφίσουν ή ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Ενώ το θέμα αυτό επί μήνες είναι το θέμα της Θεσσαλονίκης, γιατί επί ένα χρόνο κρατά αυτή η ιστορία, ερχόμαστε μετά εδώ και λέμε ότι δεν γίνεται διάλογος.

Έγιναν, κύριοι συνάδελφοι, δυο είδη διαλόγων. Ένας ουσιαστικός διάλογος που γίνεται αυτήν την ώρα στην Αίθουσα αυτή και ένας διάλογος εντυπωσιασμού. Και ο εντυπωσιασμός εύκολα σε οδηγεί στη δημαγωγία. Σε οδηγεί σε επιχειρήματα που χαϊδεύουν τα αυτιά των πολιτών και σε κάνουν αρεστό. Όμως, με τον τρόπο που έχει γίνει ο διάλογος, αν κάνουμε ένα συμπίεσμα, θα δούμε ότι αδικεί τη Θεσσαλονίκη. Αδικεί το ίδιο το θέμα.

Έγινε συζήτηση σε βάθος; Νομίζω όχι. Όχι μόνο δεν κάναμε συζήτηση σε βάθος, αλλά έχω την αίσθηση ότι έχουμε οδηγηθεί σε έναν αμυντισμό και σε μια περιχαράκωση. Και τις γνήσιες, τις πραγματικές ανησυχίες και αγωνίες για το μέλλον της Θεσσαλονίκης προσπαθούμε να τις αποτυπώσουμε όλες μέσα από λεπτές διατυπώσεις στο νομοσχέδιο. Ετσι τις ανησυχίες μας τις διατυπώνουμε ως ερωτηματικά, μετεξελλίσσονται σε αμφιβολίες και στο τέλος οδηγούμαστε στην ενοχοποίηση θέσεων και προθέσεων και φθάνουμε στην άλλη άκρη.

Εγώ δεν λέω να ταυτιστούμε με τη ρύθμιση αν είναι πενήντα πέντε ή σαράντα πέντε, διότι φθάνουμε στην άλλη άκρη. Δηλαδή με τη διαρκή αμφιβολία και ανασφάλεια και να ενοχοποιούμε βασικούς φορείς και κοινωνικές ομάδες στους οποίους υποτίθεται ότι απευθυνόμαστε για να φύγουμε από συγκεντρωτικά και κρατικίστικα μοντέλα. Αν έτσι ξεκινάμε, το οποίο εγχείρημα είναι καταδικασμένο να μην πετύχει ή έχουμε εμπιστοσύνη στους όποιους συλλογικούς φορείς. Και εγώ θα μπορούσα, επειδή προέρχομαι από τους εργαζόμενους και τους εκπροσωπούσα για χρόνια στα συνδικάτα, να έλεγα, οι φερέγγυοι με γνήσια συνείδηση συλλογική είναι οι εργαζόμενοι. Και οι άλλοι τι είναι; Φαντάζεσθε εσείς ότι θα έρθει κάποιος ιδιώτης να επενδύσει έστω και με το 45% όταν εμείς εκ των προτέρων ενοχοποιούμε τις προθέσεις διάφορων κοινωνικών ομάδων; Δεν φαντάζομαι ότι θα βρεθεί εύκολα. Περιορίζουμε τη συζήτηση στη δομική μορφή της Έκθεσης, δημιουργείται ένα κλίμα εσωστρέφειας και τα κρίσιμα ζητήματα, στα οποία θα έπρεπε να εμβαθύνουμε, τα αφήνουμε στην άκρη.

Και διατυπώνουμε σκέψεις που απέχουν πολύ από την πραγματικότητα.

Λέει ο συνάδελφος Παναγιώτου -και νομίζω ότι το κάνει καλοπροαίρετα- ότι την προηγούμενη εβδομάδα που είχαμε την "AGROTICA" στη Θεσσαλονίκη, είχαμε πεντακόσιους ογδόντα Έλληνες εκθέτες και πεντακόσιους ξένους. Δηλαδή, δεν θέλουμε ξένους; Πάμε σε μια εσωστρέφεια; Πάμε σε κλειστές οικονομίες; Και βέβαια ξεκινάει -το καταλαβαίνω αυτό- από γνήσια θέση λέγοντας ότι τα ελληνικά προϊόντα είναι καλύτερα από τα ξένα. Και ποιος μας είπε ότι ισχύει αυτό το αξίωμα; Εγώ θα ευχόμουν το σύνολο των ελληνικών προϊόντων και ποιοτικά να είναι καλύτερα από τα ξένα, αλλά και ανταγωνιστικά. Δεν μπορεί όμως αυτό να αχθεί σε αξίωμα και δεν μπορεί να είναι δεδομένο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Να μας πείτε πόσες ελληνικές επιχειρήσεις πήραν μέρος σε διεθνείς εκθέσεις.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Και ποιος, αγαπητέ συνάδελφε, σας είπε ότι εγώ ο Έλληνας πολίτης ή ο Έλληνας επιχειρηματίας θέλω να μου επιβάλεις μονοπώλιο και να παίρνω μόνο ελληνικά προϊόντα. Θέλω να πάω στην "AGROTICA", έχω μια συναισθηματική σχέση με το ελληνικό προϊόν και να κάνω σύγκριση. Και επειδή αναπτύσσω δραστηριότητα σε μια ανταγωνιστική αγορά, αυτοί είναι οι νόμοι που επικρατούν και είναι και της λογικής. Θα επιδιώξω, δηλαδή, να πάρω το καλύτερο και από ποιότητα και από τιμές. Και ο κρατισμός δεν κατοχυρώνει την προοπτική των ελληνικών προϊόντων. Θέλω να πω πραγματικά ότι είναι μια άποψη η

οποία δεν μπορεί να αντιστοιχεί σήμερα με την πραγματικότητα.

Μου κάνει εντύπωση που μέσα στο νομοσχέδιο, αγαπητέ Υπουργέ, λέτε "Κυρίως να αναπτύσσει εκθεσιακές δραστηριότητες στη Θεσσαλονίκη και στην ευρύτερη περιοχή". Γιατί αυτή η ανασφάλεια, κύριε Υπουργέ; Και νομίζετε ότι αυτό θα σώσει την ΔΕΘ; Μόνο η δυναμική παρουσία της στο οικονομικό γίγνεσθαι, το ελλαδικό και το ευρύτερο, θα κατοχυρώσει και την ισχυρή παρουσία της ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη. Βεβαίως, η έδρα, βεβαίως οι θεσμικές κατοχυρώσεις αλλά αν αποκοπούμε από το δυναμισμό της ευρύτερης οικονομίας, νομίζετε ότι θα μπορούν να γίνονται οι εκθέσεις στη Θεσσαλονίκη και να έχουν προοπτική; Και γιατί τα λέμε αυτά; Για να κολακεύουμε τους συμπολίτες μας; Οι συμπολίτες μας περιμένουν να ακούσουν πιο ουσιαστικά πράγματα, που θα είναι διαχρονικά, που θα υπερασπίζονται και την Έκθεση και τα χαρακτηριστικά της και την οικονομία και όλα τα συναφή.

Μάλιστα εδώ γιατί κάνουμε ένα απόπημα; Βεβαίως είναι εθνική προτεραιότητα, εθνική επιλογή, εθνική στρατηγική να προωθήσουμε τα ελληνικά προϊόντα. Αρκεί να προωθηθούν τα ελληνικά προϊόντα με το να κάνουμε μόνο την όποια εκθεσιακή πολιτική; Αυτό είναι η μοναδική προϋπόθεση; Δηλαδή, εάν κάνουμε αρκετές εκθέσεις στην Ελλάδα θα προωθηθούν τα ελληνικά προϊόντα ή χρειάζεται μια σύνθετη, σύγχρονη στρατηγική για να κάνουμε τα ελληνικά προϊόντα ανταγωνιστικά και εξαγωγίμα; Βεβαίως έχει σχέση και με την εκθεσιακή πολιτική, αλλά δεν είναι μόνο αυτό το ζητούμενο. Και το λεω αυτό για να μην απλοποιούμε στην εποχή μας πολύ σύνθετα πράγματα.

Ο νόμος είναι νόμος-πλαίσιο. Και με την έννοια αυτή χωράει πάρα πολλή συζήτηση και αυστηρή κριτική. Η μια ερμηνεία είναι ότι έχει μερικές γενικές διατυπώσεις και τα αφήνει όλα ανοικτά και από την άλλη, κύριε Υπουργέ, είναι ότι παίρνετε μεγάλη ευθύνη στην πλάτη σας. Δεν είναι το πιο δημοκρατικό. Θα μου πείτε ότι πρέπει να γίνουμε αποτελεσματικοί. Καλείσθε με τους άλλους δυο Υπουργούς να φτιάξετε το καταστατικό. Να ορίσετε τα διοικητικά συμβούλια. Από το τι διοικητικά συμβούλια θα κάνετε, το τι καταστατικό θα κάνετε, και πώς θα ορίσετε τους στόχους και τις προτεραιότητες, θα εξαρτηθεί το αποτέλεσμα. Κυρίως από κει θα εξαρτηθεί και όχι από το εάν έχουμε μια ή δυο εταιρείες.

Αναφορικά με τους σκοπούς, άρθρο 1, παράγραφος 3. 'Όχι "στοιχόσκοπούς" κλπ. "Οι βασικοί σκοποί είναι η οργάνωση εκθέσεων, πολιτιστικών εκδηλώσεων, συνεδρίων" κλπ.

Τέλος, σε περίπτωση μετεγκατάστασης, πράγμα το οποίο εγώ υποστηρίζω εδώ και χρόνια, εγώ προτείνω να μετεγκατασταθεί περιφερειακά, προκειμένου να έχουμε ευρυχωρία χώρου, ευρυχωρία σχεδιασμού με προοπτική δυναμικής ανάπτυξης. Θα απελευθερωθεί το κέντρο της πόλης. Εάν γίνει αυτό, τι θα γίνει ο χώρος; Θα γίνει πολυκατάστημα και πάρκινγκ ή πνεύμονας οικολογικής, περιβαλλοντικής ή πολιτιστικής αναβάθμισης της πόλης; Εγώ, αυτό θα ήθελα να το δω στο νομοσχέδιο, πέρα από το ποιο θα είναι το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κυριάκος Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τριαδική εικόνα της Θεσσαλονίκης περνάει από το στρατηγικό λιμάνι της, ολόκληρη ιστορία εκατοντάδων ετών, από το συμβολισμό του Λευκού Πύργου και από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, κύριε Υπουργέ. Αυτή η εικόνα εγαλούχισε όνειρα, θέρμανε ρομαντισμούς, εξέφρασε ποιητές, ενέπνευσε πεζογράφους, διευκόλυνε ιστορικούς και συνδέθηκε με πατρικό δεσμό με το λαό της βόρειας Ελλάδας, με το λαό της Θεσσαλονίκης. Γιατί έχουν μία ευρύτερη σημασία και τα τρία της αυτά σημεία.

Το στρατηγικό λιμάνι της Θεσσαλονίκης, συνάδελφοι, ήταν ο πανσλαβισμός, ήταν η διέξοδος στις θερμές θάλασσες του ρωσικού επεκτατισμού, του τσαρισμού, όταν μετά την απώλεια του φουρνού της Σεβαστουπόλεως -να πούμε και λίγο ιστορία- απογοητευθέντες οι Ρώσοι ότι δεν θα διέλθουν δια των Στενών και επιμένοντες στη στρατηγική της εξόδου στις θερμές θάλασσες, εξέτιμησαν το

στρατηγικό λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Πανσλαβισμός. Υιοθετούμε το βουλγαρικό άλογο και βγαίνουμε στη Θεσσαλονίκη, αντί των Στενών δια της οθωμανικής διόδου που την υποστηρίζουν οι Άγγλο-Γάλλοι.

Ο Λευκός Πύργος, αν μπορούσε να μιλήσει, θα μας έλεγε από τις τρυφερές εικόνες της Θεσσαλονίκης, συνάδελφοι, μέχρι τους πιτάνιους αγώνες για να κρατηθεί ελεύθερη.

Η δε Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης έχει τη γνωστή, σχεδόν εκατό χρόνων, ιστορία της.

Και για μένα προσωπικά, ήταν ο πρώτος μου σταθμός στη βόρεια Ελλάδα, όταν εκινούμεθα με φύλλο πορείας ως ανθυπολοχαγού, για να πάω στην πρώτη μου μονάδα στη Δράμα: "Να κατέβουμε ρε Σπυριούνη, να κατέβουμε, να δούμε την Έκθεση της Θεσσαλονίκης!" Έχω, λοιπόν, και προσωπικό νεανικό δεσμό.

Αυτά όλα, κύριε Υπουργέ, συγκινούν και δικαιολογημένα όλους μας. Και όταν τραβιάς έναν κρίκο, ένα δεύτερο, ερεθίζονται οι συνειρμοί και προκαλείται μία σχετική αντίδραση. Αυτή είναι, θα έλεγα, η θυμική πλευρά περισσότερο, η συναισθηματική πλευρά.

Ας πάμε τώρα στην ουσία των πραγμάτων.

Η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ελειτουργήσε και εκάλυψε τον προορισμό της, όχι μόνο στο οικονομικό μέρος -γιατί ήταν μια οικονομική ώθηση για τη Θεσσαλονίκη- όχι μόνο στο πολιτιστικό, που αποτελούσε ένα χώρο ιδιαίτερης διασταύρωσης, συνάντησης πολιτισμικής, αλλά είχε και εθνική διάσταση. Ελειτουργήσε και εθνικά. Γιατί, μέσα από την επικοινωνία που δημιουργούσε σαν κόμβος, πρόβαλε ο Ελληνισμός, πρόβαλε η ιστορία και οι αγώνες, πρόβαλε το ανυπότακτο πνεύμα του Μακεδόνα. Σιγοψιθύριζε η πατρίδα τα αδιάσειστα επιχειρήματά της για τα δίκαια αιτήματά της. Και προβαλόταν και το αμυντικό της πρόσωπο. Όλα αυτά είναι ιστορία. Είχε διάσταση, λοιπόν, η Έκθεση.

Με αυτό που γίνεται τώρα, υπάρχει αναμφισβήτητος ένας τεμαχισμός. Ένας τεμαχισμός, που έχει τα συν και τα μείον.

Ένας τεμαχισμός που επεβλήθη από κάποιες παραστάσεις, αξιολογήσεις, επεβλήθη από την εκτίμηση ότι τα νέα δεδομένα της κατάστασης επιβάλλουν μια αναμόρφωση, ένα μετασχηματισμό, έναν εκσυγχρονισμό επιβίωσης της Έκθεσης.

Υπάρχουν λογικές κριτικές. Υπάρχουν συναισθηματικές υπερβολές, υπάρχουν, κύριοι συνάδελφοι, σκοπιμότητες. Όλα αυτά πέρασαν από μέσα μου και σας τα λέω με πολλή ελευθερία, έτσι που όταν τελικά άθροισα τη συλλογική μου σκέψη, είπα στον κύριο Υπουργό, δεν αφήνετε, κύριε Υπουργέ, δυο τρία χρόνια να το ξαναδούμε και έχει ο Θεός μετά τι θα κάνουμε; Και μάλιστα ταλαντεύομαι που θα καταλήξω από τη μια ή την άλλη μεριά.

Έχω πειστεί για τρία πράγματα. Πέρα από το κομματικό μου χρέος, ε, τι θα κάνω; Δεν θα ψηφίσω ένα νομοσχέδιο του κόμματός μου; Είναι όρος και αυτός. Πώς θα το κάνουμε, στεγαζόμαστε σε ένα κόμμα, είμαστε υποχρεωμένοι να στηρίξουμε τη γραμμή του κόμματος.

Μη μου πείτε κανένας από το ΚΚΕ, στρατευμένη υπακοή, από το σεβαστό ΚΚΕ μέχρι το Συνασπισμό ότι δεν ακολουθείτε τις γραμμές και το πλαίσιο του κόμματός σας, τώρα μεταξύ μας!

Ή μη μου πουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, καίτοι το έχουν ρίξει στο αντάρτικο τον τελευταίο καιρό μερικοί -εμένα με συγκινεί το αντάρτικο- ότι δεν ακολουθείται ένα πλαίσιο. Είναι, λοιπόν, φυσικό αυτό, είναι το πολιτικό σύστημα.

Πέρα όμως απ' αυτήν την κομματική μου συμπίεση έχω και τρεις λόγους που έκρινα ότι θα συμπορευθώ με ελευθερία συνείδησης. Και είναι σημαντικά.

Ο πρώτος λόγος: Έχει προοπτική. Θα διατηρηθεί το πρόσωπο της εικόνας, ο δεσμός, ο πατρικός, θα λειτουργήσει η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, θα ανοίξει τις φτερούγες της και κάτω από τον έλεγχο του κράτους, το δημόσιο χαρακτήρα της -και θα πούμε γιατί- θα μπορέσει να επιτελέσει έναν ευρύτερο ρόλο, δικαιώνουσα πλήρως την ιστορία της.

Αυτός είναι ένας λόγος.

Δεύτερος λόγος: Ένας ουσιαστικός παράγοντας είναι το προσωπικό. Κύριοι συναδέλφοι, των λοιπών κομμάτων, να δεχθείτε ότι με ευαισθησία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμετώπισε τα προβλήματα του προσωπικού στις αποκρατικοποιήσεις, στις ιδιωτικοποιήσεις. Πρέπει να το δεχθείτε, είναι πολύ δεδομένο, είναι διαυγέστατο. Αντιμετωπίζει με ευαισθησία τα θέματα του προσωπικού. Και θέλω να προσθέσω, μην αφήσετε, κύριε Υπουργέ, κανένα περιθώριο πίκρας στο προσωπικό. Γιατί αιωρείται μια ανησυχία. Εθίγη το θέμα και από αρκετούς συναδέλφους. Αιωρείται μια δικαιολογημένη ανησυχία στο προσωπικό, ότι οι συνολικές αποδοχές των νέων καταστάσεων θα υπολείπονται των αποδοχών που παίρνουν σήμερα.

Το τρίτο σημείο: Η γενική κατάσταση των πραγμάτων μας αναγκάζει να προβούμε σε προσαρμογές. Η προσαρμογή είναι και δυναμικό στοιχείο της ιδεολογίας. Δεν είναι η ιδεολογία άκαμπτη αποδοχή αρχών και κανόνων. Είναι ένας ελκυστικός δυναμισμός που κρατά μεν τα κομβικά σημεία ακέραια ώστε να δρομολογεί τον προσανατολισμό αλλά οι τακτικοί, αντικειμενικοί σκοποί εναλλάσσονται ή παραλλάσσονται, αρκεί ο στρατηγικός στόχος να μένει ακέραιος.

Ο κ. Καστανίδης έκανε μία ευρύτερη νομική ανάλυση. Με τις φτωχές μου γνώσεις ενός απλού πτυχιούχου Νομικής που είμαι, όχι μόνο δεν έχω να προσθέσω τίποτα, αλλά πιστεύω ότι έθιξε, κύριε Υπουργέ, λεπτά σημεία.

Θέλω να προτείνω η αναλογία ιδιώτη με δημόσιο να είναι 45%-51% και να μοιράσουμε το 4%. Αυτή είναι μία άποψη. Μία άλλη ελαφρότερη άποψη είναι να έχουμε αναλογία ιδιωτών με δημόσιο 45%-45% -μιλάω για τη δεύτερη εταιρεία- και το υπόλοιπο 10% να το μοιράσουμε ως εξής: Το 6% να το έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' και Β' Βαθμού ή να το κρατήσει το δημόσιο αν δεν θέλει η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το υπόλοιπο 4% να μοιραστεί στον ονομαζόμενο ομαδικό κόσμο.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι και το πλαίσιο του κ. Καστανίδη και η ευκαμψία που παρουσιάζει η δική μου πρόταση, μπορούν να εναρμονίσουν την επιδιωκόμενη λύση στον καλύτερο συνδυασμό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Δαμιανίδης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ: Συζητάμε το νομοσχέδιο αυτό σε πολύ σύντομο χρόνο, ωστόσο όμως, δόθηκε η ευκαιρία σε πολλούς από τους συναδέλφους να διατυπώσουν πολύ ορθές απόψεις.

Θα ήθελα να πω στον κύριο Υπουργό ότι από πολύ νωρίς μπήκε σε μεγάλα βάσανα. Θεωρώ ότι με αυτό το νομοσχέδιο αναλαμβάνει και σοβαρές πολιτικές ευθύνες και απέναντι στο λαό της Θεσσαλονίκης και της βόρειας Ελλάδας, γιατί όχι και ολόκληρης της Ελλάδας, αλλά και απέναντι στο προσωπικό της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης.

Αν δεν πάνε καλά τα πράγματα με αυτό που κάνετε, κύριε Υπουργέ, να ξέρετε ότι οι συνέπειες θα είναι πολύ σκληρές για σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Έτσι πρέπει να είναι ο πολιτικός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ: Δεν ξέρω πόσο βέβαιος είστε. Παρακολούθησα την ομιλία σας και είδα ότι μιλούσατε με πολύ βεβαιότητα για την επιτυχία των στόχων που θέτετε με αυτό το νομοσχέδιο. Θα προτιμούσα να αφήσετε και κάποια περιθώρια, μία περίπτωση ότι μπορεί να μην πάνε καλά τα πράγματα. Αυτό το λέω γιατί έτσι διαπίστωσα διαβάζοντας το νομοσχέδιο.

Διαπίστωσα μία ερμαφρόδιτη κατάσταση, όχι όπως λέμε "ολίγον έγκυος" αλλά κάπως ερμαφρόδιτη. Το λέω αυτό για τη διαχείριση της υπάρχουσας περιουσίας της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Δεν αρκεί να μείνει αυτό το νομικό πρόσωπο ως έχει για να κάνει αυτήν τη δουλειά. Τις άλλες αρμοδιότητες, αφού θέλετε να τις πάτε σε μία άλλη εταιρεία, να τις πάτε. Γιατί να κάνετε δύο καινούριες εταιρείες; Αφήστε τη μία όπως καλά υπάρχει σύμφωνα με το ν.

735/77 και με όποιον άλλο νόμο ισχύει γι'αυτό το πράγμα και τις αρμοδιότητες στις οποίες θέλετε να δώσετε μία καινούρια δυναμική και μία καινούρια προοπτική για την οργάνωση εκδηλώσεων κλπ., δώστε τις σε μία καινούρια εταιρεία. Δεν θα σας πω αυτό που σας είπα στην επιτροπή, να τις δώσετε κατ'ανάγκη σε μια θυγατρική εταιρεία της άλλης. Αφού θέλετε να κάνετε κάτι καινούριο, κάντε το. Μην κάνετε όμως δύο εταιρείες, κάντε μία.

Από εκεί και πέρα, με τα πενήντα εκατομμύρια κεφάλαιο τί θα κάνει και πώς θα λειτουργήσει αυτή η εταιρεία; Και αυτό είναι ένα ζήτημα που πρέπει κανείς να το συζητήσει. Βέβαια, εσείς θα αποφασίσετε και κάποια άλλα πράγματα για το πώς θα γίνουν όλα αυτά.

Αυτούς τους φορείς θα τους ορίσετε εσείς; Μας ζητάτε, δηλαδή, εξουσιοδότηση για πολλά πράγματα, μεταξύ αυτών να ορίσετε και τους φορείς. Θαρρώ πως αυτήν την εξουσιοδότηση δεν πρέπει να σας τη δώσουμε πολύ εύκολα. Γιατί; Σε εσάς έχω απόλυτη εμπιστοσύνη. Αλλά μπορεί μετά από λίγο καιρό να μην είστε εσείς Υπουργός -εύχομαι να είστε- και ο άλλος Υπουργός να μην είναι της δικής μου εμπιστοσύνης. Γιατί να εξουσιοδοτήσω από τώρα σε εκείνον τον Υπουργό του μέλλοντος να αποφασίζει ποιοι θα είναι οι φορείς; Και επειδή οι φορείς είναι πολλοί και διάφοροι και επειδή σε όλους δεν έχω εμπιστοσύνη, έχω κάθε λόγο να προβάλω τις αντιρρήσεις μου.

Μάλιστα δίνετε το 45% στον ιδιώτη και το 55% το μοιράζετε μεταξύ δημοσίου και άλλων φορέων της πόλης της Θεσσαλονίκης. Λέτε για 45% στους ιδιώτες. Εγώ δεν αποκλείω πάντως -επιτρέψτε μου να είμαι λίγο καχύποπτος- κάποιες συνεργασίες στο παρασκήνιο του 45% με μερικούς από τους φορείς. Και τότε ξέρετε τι πετυχαίνουμε; Έναν εκμαυλισμό και τίποτε περισσότερο. Και γιατί να το κάνετε αυτό; Θέλετε να το δώσετε στους ιδιώτες; Βέβαια εγώ και εσείς και πολλοί άλλοι εδώ μέσα σε κάποια άλλη εποχή λέγαμε "κατάρα στον ιδιώτη". Τώρα άλλαξαν τα πράγματα, αλλάξαμε και εμείς και λέμε "άντε να δώσουμε στους ιδιώτες, ας πάρουν και αυτοί". Αλλά τους φορείς μην τους βάλετε στη μέση. Δώστε απευθείας το 51%, την πλειοψηφία στον ιδιώτη αφού θέλετε να πετύχετε κάτι, να κάνετε πιο ευέλικτη την κατάσταση και πιστεύετε ότι ο ιδιώτης είναι αυτός που θα οργανώσει καλύτερα όλες αυτές τις εκδηλώσεις. Δώστε απευθείας το 51% στον ιδιώτη για να πούμε ύστερα ότι δώσαμε το 51% στον ιδιώτη! Αλλά πώς θα παίρνονται οι αποφάσεις αν από τη μία έχουμε έναν ιδιώτη χωρίς πλειοψηφία, από την άλλη ένα δημόσιο χωρίς πλειοψηφία οπωσδήποτε και μερικούς φορείς που και αυτοί εκπροσωπούνται από κάποιους προέδρους; Πώς θα αποφασίζουν εκεί τελικά; Ξέρετε πολύ καλά ότι σε αυτές τις περιπτώσεις αρχίζουν και παίζονται διάφορα -ας μου επιτραπεί η φράση- "παιχνίδια" ή στο παρασκήνιο ή κάτω από τα τραπέζια. Εγώ θα ήθελα λίγο πιο ξεκάθαρες, όπως λέει και ο Πρωθυπουργός, κουβέντες και δουλειές.

Ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να θίξω για να μη σας ταλαιπωρώ περισσότερο, είναι στην παρ.9 του άρθρου 3. Λέτε "με κοινή απόφαση των Υπουργών ορίζονται ..." Γιατί δεν τα κάνετε ευθύς εξ αρχής, κύριε Υπουργέ; Για ποιο λόγο να τα ορίσετε μετά; Εμείς δεν θα τα αποφασίσουμε; Εμείς δεν είμαστε το ελληνικό Κοινοβούλιο; Γιατί απευθύνεστε σε εμάς; Αν έχει το νόημα της εξουσιοδότησης αυτό το νομοσχέδιο, να συμφωνήσουμε και σε αυτό. Αλλά πέντε "ζητάω εξουσιοδότηση". Όμως εδώ μας θέτετε ένα σωρό ζητήματα και μας ζητάτε να σας εξουσιοδοτήσουμε να τα αποφασίσετε εσείς. Επανερχομαι στο προηγούμενο που το θεωρώ πολύ σημαντικό και έχω σοβαρές ενστάσεις.

Εκείνο που θέλω να επισημάνω είναι το ζήτημα του προσωπικού. Δεν είμαι Βουλευτής Θεσσαλονίκης, δεν έχω προσωπικούς λόγους μήπως κατηγορηθώ για κάτι τέτοιο, για να υπερασπιζόμαι κάποια πρόσωπα. Υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός προσωπικού που εργάζεται στη ΔΕΘ με πολύ επιτυχία. Έχω και προσωπικές εμπειρίες από την απόδοση αυτών των εργαζομένων.

Όμως, όπως εξελίσσονται τα πράγματα εδώ, η δεύτερη εταιρεία δεν θα κρατήσει κανένα από αυτό το προσωπικό. Η

άλλη εταιρεία δεν θα έχει αντικείμενο. Έτσι ο εργαζόμενος δε θα πάει στη δεύτερη εταιρεία, διότι γνωρίζει ότι θα είναι υπό τη δαμόκλειο σπάθη του ιδιώτη manager. Όμως μένοντας όλοι στην πρώτη εταιρεία θα μείνουν χωρίς αντικείμενο και έτσι οι εργαζόμενοι θα καταλήξουν όλοι στο ελληνικό δημόσιο. Αυτά είναι περιέργα πράγματα. Από τη μια μεριά θέλουμε να περιορίσουμε το δημόσιο τομέα και από την άλλη, όταν κάποια τέτοια εταιρεία κλείνει παίρνουμε όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Έκλεισε το ΙΓΜΕ και οι εργαζόμενοι πήγαν στο δημόσιο. Κλείνει η Έκθεση και οι εργαζόμενοι πάνε στο δημόσιο. Όλα αυτά δεν έχουν λογική ούτε μια εξήγηση που να μας κάνει να τα δεχθούμε.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι πρέπει να ξεκαθαρίσετε κάποια πράγματα για να μπορέσουμε και εμείς να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κίρκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Στον συμβολισμό και τα βιώματα σε σχέση με την Δ.Ε.Θ. δεν θα σταματήσω, διότι τα περιέγραψαν άλλοι συνάδελφοι προηγούμενα.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει αποδεδειγμένη διαχρονική χρησιμότητα της Δ.Ε.Θ. για τους Έλληνες παραγωγούς όλων των προϊόντων με τη διεθνή προβολή που τους διασφαλίζει από την ίδρυσή της. Υπάρχει και η αποδεδειγμένη επιτυχία της ως μοναδικού δημόσιου εκθεσιακού χώρου και φορέα μοναδικού, σε μέγεθος, αποκεντρωμένου θεσμού στη χώρα μας.

Επειδή υπάρχουν όλες αυτές οι χρήσιμες λειτουργίες της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, υπάρχει μια δυσπιστία σε σχέση με αυτό το νομοσχέδιο, δυσπιστία που διατυπώθηκε και εδώ μέσα αλλά και έξω από εδώ από τους φορείς και από τους εργαζόμενους. Κατά τη γνώμη μου αυτή η δυσπιστία οφείλεται στην αβεβαιότητα για το μέλλον της Δ.Ε.Θ. Οφείλεται δε στις ασάφειες που έχει το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Σίγουρα είναι συνταγματικό και σύννομο να εξουσιοδοτούνται από τα νομοσχέδια οι Υπουργοί να ενεργήσουν περαιτέρω με υπουργικά διατάγματα ή με υπουργικές αποφάσεις. Στην προκειμένη περίπτωση εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Μακεδονίας-Θράκης και Εθνικής Οικονομίας να συντάξουν και να εκδώσουν τα καταστατικά των δύο υπό σύσταση ανώνυμων εταιρειών στις οποίες διασπάται η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Παρ' όλα αυτά θα ήθελα μέσα από μία προσεκτική μελέτη να υπάρξει μία προσεκτικότερη διατύπωση σε μερικά άρθρα που νομίζω ότι θα βοηθήσουν όλους μας. Προτείνω, λοιπόν, στο άρθρο 3 να απαλειφθεί εκείνη η πρόταση που λέει: "τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της παραπάνω εταιρείας κατανέμονται στις συνιστώμενες με τα προηγούμενα άρθρα εταιρείες με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας - Θράκης". Ποια είναι αυτά τα περιουσιακά στοιχεία που δεν τα έχει πάρει από το άρθρο 1 η πρώτη εταιρεία;

Δεύτερον, στο άρθρο 3, παράγραφος 8, θα ενώσω και εγώ τη φωνή μου με τους άλλους συναδέλφους, ώστε να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Αναφέρομαι στα ποσοστά 55% και 45%. Εδώ να προστεθεί στην πρώτη παράγραφο "και ο νόμος 2414/96". Το 45% να δοθεί σε φορείς της πόλης, όσοι ενδιαφερθούν, και το 51% να δοθεί στην πρώτη εταιρεία και το 4% να το πάρει η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρώτου βαθμού και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Η άλλη άποψη είναι να δώσουμε 51% στους ιδιώτες και το 49% στο δημόσιο. Όμως, εγώ είμαι της άποψης να γίνει το πρώτο που πρότεινα.

Επίσης, υπάρχει και ένα τυπικό θέμα αλλά πρέπει να το πάρουμε υπόψη μας. Μιλάτε για φορείς του Νομού Θεσσαλονίκης. Εγώ θα ήθελα να προστεθεί για φορείς του Νομού Θεσσαλονίκης ή συνεννώσεις φορέων του Νομού Θεσσαλονίκης που υπάρχουν μέχρι την ψήφιση αυτού του νόμου, για να μη δούμε και τίποτε άλλο.

Επίσης μια τέταρτη πρόταση είναι να προστεθεί άρθρο 4 και το άρθρο 4 να γίνει άρθρο 5 ως εξής: "οι δύο ανώνυμες εταιρείες των άρθρων 1 και 2 του παρόντος συναποτελούν τον μοναδικό δημόσιο-εθνικό εκθεσιακό χώρο και φορέα που ασκεί την εκθεσιακή πολιτική στη χώρα με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Το αναφέρετε στα δύο

άρθρα αλλά για να μην υπάρχουν αμφισβητήσεις να μπει στο τέλος με έδρα τη Θεσσαλονίκη.

Πιστεύω ότι μέχρι τώρα πως όσοι συνάδελφοι μίλησαν έκαναν προτάσεις ώστε αυτός ο φορέας, η Δ.Ε.Θ. να συνεχίσει να λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη.

Αυτό επ' ωφελεία της πόλης, της ευρύτερης περιοχής της Μακεδονίας, της βορείου Ελλάδος και της χώρας μας ολόκληρης. Και αυτό για να παίξει το ρόλο της, όπως τον έπαιξε νομίζω και όπως τον παίζει, αλλά με άλλους ρυθμούς, σύμφωνα με τις νέες απαιτήσεις στο νεοδιαμορφούμενο βαλκανικό χώρο και της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Παπαδημητρίου έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Προέδρε, συνήθως μιλάω σε νομοσχέδια που έχουν σχέση με το γνωστικό μου αντικείμενο, αλλά πραγματικά δεν μπορούσα να αντιμετωπίσω, χωρίς να μιλήσω, τον πειρασμό που είχα κατά την διάρκεια της Διαρκούς Επιτροπής στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου.

Θεωρώ ότι είναι περιέργο, ότι φάγαμε τρεις μέρες στη Διαρκή Επιτροπή και μόνο μια μέρα συζητάμε σήμερα κάτι πολύ σημαντικό όχι μόνο για την πόλη της Θεσσαλονίκης αλλά και για να αντιμετωπισθεί σε αυτήν την Αίθουσα ο τρόπος που αποφασίζουμε, που νομοθετούμε και που αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Προσπάθησα, λοιπόν, στην επιτροπή να καταλάβω, γιατί αυτός ο νόμος τώρα; ποιος ο στόχος για το αναμενόμενο δημόσιο όφελος από αυτόν τον νόμο; ποιοι αποφάσισαν και τι; γιατί καταργήθηκαν και γιατί παρελήφθησαν οι στόχοι που περιελάμβανε ο προηγούμενος νόμος, ο ν. 735 για την Έκθεση της Θεσσαλονίκης.

Άκουσα με προσοχή τους κληθέντες φορείς. Εκτός από τον εκπρόσωπο των εξαγωγών, κανείς δεν μας έπεισε ότι είχε συμμετοχή στη συγκρότηση των απόψεων, αυτών που σήμερα συζητούνται. Ο εκπρόσωπος του επιμελητηρίου ομολόγησε, ότι το σχέδιο νόμου το είχε πάρει, για να τοποθετηθεί, δύο μέρες πριν κληθεί στη Βουλή.

Διάβασα με προσοχή την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου και είδα σε σύγκριση με το ν.735, ότι πραγματικά δεν συμπεριλαμβάνεται τίποτα, παρά ο τρόπος διεκπεραίωσης ενός ετήσιου πανηγυριού. Μιας έκθεσης χωρίς αναπτυξιακό πλαίσιο και στην κρίση μου χωρίς αναπτυξιακούς στόχους.

Βέβαια, μεταξύ των γραμμών είδα πολλά πράγματα που παρέπεμψαν σε άλλα θέματα που είχαν συζητηθεί σε αυτήν την Αίθουσα, σε άλλους νόμους που είχαν ψηφισθεί σε αυτήν την Αίθουσα.

Ο ν.735 για την Έκθεση της Θεσσαλονίκης περιελάμβανε μεταξύ των στόχων του την ενίσχυση και προβολή πολιτιστικών προσπαθειών της χώρας, μάλιστα "εκπολιτιστικών", περιέργως, την προβολή του ελληνικού τουρισμού και τη προβολή των εκάστοτε επιτεύξεων της κρατικής δραστηριότητας.

Γι'αυτά τα τρία, βεβαίως, δεν χρειάζεται πια φαντάζομαι η Κυβέρνηση να προβάλλει την κρατική δραστηριότητα, αυτό της προσφέρεται σαν αντιπαροχή από τα ΜΜΕ που τη στηρίζουν.

Η προβολή του ελληνικού τουρισμού έχει πάει μονομερώς στην κ. Παπανδρέου, μαζί με όλες τις αρμοδιότητες, ακόμα και τις περιβαλλοντικές που της έχει μεταφέρει το Υπουργικό Συμβούλιο, κυρίως ο κ. Λαλιώτης.

Οι δε πολιτιστικές προσπάθειες της χώρας, που ήταν ένα ουσιαστικό αντικείμενο της Έκθεσης, σε αυτήν την Αίθουσα πέρυσι το Δεκέμβριο στις 24 του μηνός με το άρθρο 4 του ν. 2557 μεταφέρθηκαν στον Υπουργό Πολιτισμού.

Θα θυμάσθε όλοι, ότι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου ήταν κομμάτι των αρμοδιοτήτων της Δ.Ε.Θ. Με το ν. 2557 το Φεστιβάλ γίνεται μία Α.Ε., που πέραν των πολιτιστικών

κινηματογραφικών δραστηριοτήτων συμμετέχει στην οργάνωση - διαβάζω τον νόμο, κύριε Πρόεδρε- κάθε είδους καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, διαλέξεων, εκθέσεων σεμιναρίων και συζητήσεων και γενικά πνευματικών εκδηλώσεων και προβαίνει είτε μόνο του είτε σε συνεργασία με οποιονδήποτε τρόπο με τρίτους στην εγγραφή και αναπαραγωγή κάθε είδους εκδηλώσεων κλπ.

Η γενική συνέλευση της κτελεστικής επιτροπής που προβλέπει η νέα αναπτυξιακή εταιρεία, η νέα Α.Ε. που είναι "Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης" και περιλαμβάνει όλους αυτούς τους στόχους, αποτελείται από δεκαέξι άτομα μεταξύ των οποίων υπάρχει ένας εκπρόσωπος της HELEXPO. Αυτό για να καταλάβουμε ότι τελικά και στη Θεσσαλονίκη έχει μοιραστεί η πίτα κατά πώς κάποιιο θεωρούν ότι τους βολεύει να ξεκοκαλίσουν -και κυριολεκτώ- το ό,τι απομένει από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή το επερχόμενο Πακέτο Σαντέρ.

Και αναρωτιέμαι αν είναι αναπτυξιακή πολιτική να αφαιρούμε δραστηριότητες που ανταποκρίνονται στην προσπάθεια της χώρας. Αναρωτιέμαι εάν αυτή η Έκθεση από μόνη της, ως "πανηγύρι", μπορεί να επιβιώσει. Αναρωτιέμαι αν αντιλαμβάνεται ο κύριος Υπουργός τι περιγράφει στην εισηγητική του έκθεση, όταν πολύ περίεργα ομιλεί -και αυτό δεν το άκουσα στην Αίθουσα και το θεωρώ πολύ ενδεικτικό της βούλησης του νομοθέτη ή των υποβολέων του νομοθέτη- ότι η Έκθεση μπορεί και να μετεγκατασταθεί εκτός του χώρου που σήμερα κατέχει. Και απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι μεταξύ των δύο εταιρειών και της περιγραφής της παρουσίας τους, (τους ανήκει, εκτός από τα δεκαπέντε στρέμματα που ελέγχθη ότι ανήκουν στο δήμο).

Στην εισηγητική έκθεση, λοιπόν, λέει ότι μπορεί να μεταφερθεί σε νέους σύγχρονους χώρους που θα διαμορφωθούν περιμετρικά της Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τα σχέδια ανάπτυξης της πόλης, χωρίς καν να αναφέρεται πουθενά ότι υπάρχει ο 1561/85, δηλαδή ο νόμος που καθορίζει ότι τα πολεοδομικά της Θεσσαλονίκης ρυθμίζονται με τον Οργανισμό της Θεσσαλονίκης και όπου απ'αυτά που θυμάμαι δεν υπάρχει πουθενά χώρος στις κατευθύνσεις του ρυθμιστικού της Θεσσαλονίκης, εκτός αν το κάνετε και αυτό "ρόμππα" όπως έχει κάνει σήμερα η Κυβέρνηση με τους Ολυμπιακούς τον Οργανισμό της Αθήνας, το ν. 1515. Πώς, λοιπόν, προβλέπετε κάτι που δεν είναι στις κατευθύνσεις του Ρυθμιστικού της Θεσσαλονίκης; Και αυτή η παρουσία τι θα γίνει; Με τι προικοδοτείτε αυτές τις δύο εταιρείες σας;

Και το χειρότερο απ' όλα, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι ένας πρωτοετής φοιτητής θα αντιδρούσε στη συζήτηση ενός νομοσχεδίου που ο πρώτος στόχος που περιγράφεται στην εισηγητική του έκθεση είναι ότι μόλις ψηφιστεί το νομοσχέδιο θα γίνει μελέτη επιχειρησιακού σχεδίου για να αποφασισθεί τι θα γίνει. Περιγράφετε το τι θα γίνει σε κάθε λεπτομέρεια και μετά θα κάνετε επιχειρησιακή μελέτη; Δηλαδή, αν η επιχειρησιακή μελέτη σας πει ότι κακώς κάνατε δύο εταιρείες, κακώς στελεχώνετε αυτές τις δύο εταιρείες ή κακώς ποσοστοποιείτε αυτές τις εταιρείες με 45% και 55%; Και εν πάση περιπτώσει, αυτοί που παίζονται στο 55%, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι συνδικαλιστικοί φορείς, άλλοι φορείς, πώς θα επιλεγούν, με ποια κριτήρια;

Πιστεύω ότι εάν θέλουμε να είμαστε σοβαροί έστω και αυτήν τη στιγμή, θα πρέπει να αναβληθεί η ψηφοφορία αυτού του νομοσχεδίου, να γίνει τάχιστα, όπως έτσι κι αλλιώς προβλέπεται, μια σοβαρή μελέτη και να προχωρήσουμε πάνω στα αποτελέσματα αυτής της μελέτης. Δεν έχετε λάβει καν υπόψη σας το μπίζνες πλαν που έχουν κάνει τα επιμελητήρια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Το έχουμε λάβει.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δηλαδή, κάντε μια επιχειρησιακή μελέτη και στη συνέχεια αποφασίστε πώς θα δουλέψει η Έκθεση.

Επιπλέον, αποφασίζετε όλοι εσείς που μοιράζετε την πίτα; Και φαίνεται ότι και οι εξαγωγείς στηρίζουν, γιατί έχουν μάθει ότι μέσα από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας δικαιούνται την ίδρυση ενδιάμεσων φορέων για ξεκοκάλισμα άλλων προγραμμάτων και τελικά και η Θεσσαλονίκη και τα της Θεσσαλονίκης, όπως τα της Ελλάδος, μοιράζονται ως κομμάτια μιας πίτας διαχείρισης χωρίς να υπάρχει συντονιστικό όργανο.

Πολιτική Θεσσαλονίκης, πολιτική Βαλκανίων, πολιτική εθνική δεν μπορεί να κάνει μια ορχήστρα όπου το κάθε όργανο παίζει ότι θέλει ο Υπουργός του. Ποιος θα είναι ο συντονιστικός φορέας όλων αυτών των εταιρειών που έχουν φτιαχτεί για τη Θεσσαλονίκη; Και εν πάση περιπτώσει η ιστορία των Υπουργικών αποφάσεων και των προεδρικών διαταγμάτων πρέπει κάποια στιγμή να τελειώσει.

Θύμιζα προηγουμένως στον τέως Υπουργό, τον κ. Κούβελα, ότι ο νόμος 1622/1986, για το δημοκρατικό προγραμματισμό και την αποκέντρωση, όπως τον είπατε, περιελάμβανε πρόθεση για εκατόν έξι προεδρικά διατάγματα. Ένα εξεδόθη το 1990, με Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ τον κ. Κούβελα. Κανένα άλλο.

Ας αποφασίσουμε εδώ μέσα ότι ο νόμος πρέπει να έχει καθορισμένες προβλέψεις και όχι εξουσιοδοτήσεις για προεδρικά διατάγματα. Θεωρώ ότι η ελληνική κοινωνία πρέπει να αγανακτεί μόνο και μόνο από το λόγο ότι νομοθετούμε για να εξουσιοδοτούμε κάποιους να αποφασίζουν ερήμην της Βουλής, ερήμην των φορέων, ερήμην της πόλης, ερήμην του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας το νομοσχέδιο αναρωτήθηκα γιατί η Κυβέρνηση και με τέτοιο τρόπο, με σπουδή σε μία τροπολογία, σε ένα νομοσχέδιο αρμοδιότητας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, έφερε αυτήν την τροποποίηση για τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Την ονομάζει αποκρατικοποίηση, μεταμόρφωση της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Αναμόρφωση την ονομάζει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Αναμόρφωση; Μάλιστα.

Μέσα στα πλαίσια της αποκρατικοποίησης, όπως αναφέρεται στον προϋπολογισμό που ψηφίσαμε πρόσφατα, αναφέρεται και η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Εγώ ξέρω ότι την αποκρατικοποίηση όλοι συμφωνήσαμε ότι την πραγματοποιούμε σε εκείνες τις επιχειρήσεις όχι για να κερδίσει ουσιαστικά το κράτος εισπρακτικά και να καλύψει τις μαύρες τρύπες, όπως λέγαμε κάποτε, αλλά την κάνουμε για να ανακουφίσουμε τον κρατικό προϋπολογισμό από τις τεράστιες δαπάνες που διέθετε γι' αυτές τις επιχειρήσεις, οι οποίες ήταν ζημιογόνες, ζημίωναν και επιβάρυναν τον κρατικό προϋπολογισμό και επομένως τον ελληνικό λαό. Αυτό δεν συμβαίνει με τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Άρα ουσιαστικά δεν κάνουμε αποκρατικοποίηση.

Να την κάνουμε να λειτουργήσει καλύτερα. Μα πώς θα λειτουργήσει καλύτερα όταν ξέρουμε ότι ο δημόσιος τομέας γενικότερα σε όποιες επιχειρήσεις αναλαμβάνει και οτιδήποτε θέλει να κάνει, δεν έχει επιτυχία; Αυτό έχει αποδειχθεί στην πράξη. Μας το έχουν αποδείξει όλες οι χώρες του κεντρικού προγραμματισμού που εν πάση περιπτώσει κατέρρευσαν τώρα, αλλά και η εμπειρία που υπάρχει αυτήν τη στιγμή σε ολόκληρο τον κόσμο.

Άρα, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο ουσιαστικά δεν έχει κανένα σκοπό, εμφανή τουλάχιστον, γιατί αφανείς σκοπούς οι Θεσσαλονικείς βρίσκουν πολλούς. Είναι αυτοί που χρόνια τώρα υποψιάζονται ότι κάποια συμφέροντα επιδιώκουν να πάρουν τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης από τη Θεσσαλονίκη.

Λυπάμαι αυτήν τη στιγμή γιατί υπεύθυνος γι' αυτό το νομοσχέδιο είναι ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης ο οποίος δεν αποδέχεται να αναλάβει ολοκληρωτικά την ευθύνη γι' αυτό το νομοσχέδιο σαν υπεύθυνος Υπουργός για να αποφασίζει και για τα περαιτέρω, αλλά ταυτόχρονα βάζει συναποφασίζοντα και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Δεν πείθομαι ότι το κάνει για οποιουδήποτε άλλους λόγους. Εγώ θα ήθελα ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης να έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα για να εκδίδει όλες τις υπουργικές αποφάσεις που περιγράφονται στο νομοσχέδιο.

Μίλησαν προηγούμενα οι κύριοι συνάδελφοι για προεδρικά

διατάγματα. Δεν είναι καν προεδρικά διατάγματα στο νομοσχέδιο, αλλά είναι κοινές υπουργικές αποφάσεις του Υπουργού Μακεδονίας-Θράκης με τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

Εάν ήταν ο εκάστοτε Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης πιστεύω ότι από την ευαισθησία του, γιατί θα προερχόταν από εκεί, όπως μέχρι τώρα τουλάχιστον είθισται να προέρχεται ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, θα προστάτευε τα συμφέροντα και της Θεσσαλονίκης και της Μακεδονίας-Θράκης. Όταν όμως ταυτόχρονα είναι ο κυρίαρχος πάντοτε και με μεγαλύτερο λόγο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, τότε με τα δικά μας όλοι εμείς να φοβόμαστε ότι οι αποφάσεις δεν θα παίρνονται με τη σκέψη, τις ιδέες και τις επιθυμίες του Υπουργού Μακεδονίας-Θράκης, αλλά με του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

Ακόμη θα ήθελα να πω και στο νέο Υπουργό, τον οποίο κατά τα άλλα εκτιμώ και συμπαθώ ιδιαίτερα, ότι επιτέλους εμείς οι Θεσσαλονικείς δεν μπορεί συνεχώς να διεκδικούμε και όταν έρχεται η ώρα της διεκδίκησης και της ευθύνης να αποποιούμαστε τις ευθύνες, διότι εδώ μπορούσε κάλλιστα να έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα για να αποφασίζει για τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Σκέφτομαι, λοιπόν, ότι ίσως να ήταν άλλοι λόγοι για την προστασία των εργαζομένων. Μα, δεν υπάρχουν. Εδώ τους μετατάσσουν σε άλλες υπηρεσίες και φυσικά δεν θα ήθελα να προχωρήσω πάρα πολύ πάνω σε αυτό το θέμα.

Μέσα στο νομοσχέδιο αναφέρεται περίπτωση μετεγκατάστασης της Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Βεβαίως αναφέρονται τα περίχωρα της Θεσσαλονίκης, αλλά εκεί σύμφωνα με το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης, όπως προηγουμένως πολύ ορθά η συνάδελφος κ. Έλσα Παπαδημητρίου είπε, δεν υπάρχει χώρος όπου μπορούν να μετεγκατασταθούν οι εγκαταστάσεις της Θεσσαλονίκης. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, ποιος ο λόγος. Αυτή η Κυβέρνηση βέβαια μας έχει συνηθίσει στις αποκρατικοποιήσεις τις οποίες κάνει. Να έχει υπόψη της ότι μπορεί να έχουν εισπρακτικό χαρακτήρα. Και εδώ με αυτήν την περί μετεγκατάστασης παράγραφο του νομοσχεδίου φοβάμαι πως εννοούν, ότι έπειτα από λίγο μπορεί όλα αυτά τα ακίνητα της Διεθνούς Εκθέσεως να γίνουν αντικείμενο εισπραξης από μέρος του δηmosίου των ακινήτων της Διεθνούς Εκθέσεως, κάτι που θα ήταν ολέθριο ογδασδήποτε για τη Θεσσαλονίκη, αλλά και για το Δήμο της Θεσσαλονίκης, ο οποίος έχει μεγάλα συμφέροντα και νομίζω ότι έχει και ιδιότητες εκτάσεις μέσα στο χώρο της Διεθνούς Εκθέσεως.

Επομένως δεν νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο εξυπηρετεί κανέναν από τους στόχους που πραγματικά θα προήγαγαν το εθνικό συμφέρον.

Δεν μπορώ να υπεισέλθω στις βαθύτερες σκέψεις της Κυβέρνησης που προκάλεσαν αυτό το νομοσχέδιο. Σε οποιαδήποτε περίπτωση νομίζω ότι αυτοί οι λόγοι δεν είναι αυτοί που περιγράφονται στην εισηγητική έκθεση και οπωσδήποτε μας εμβάλλουν σε υπόνοιες για το αν η Διεθνή Έκθεση έχει σκοπό και πέπρατοι να μείνει στη Θεσσαλονίκη ή αν μέσα στην επιδίωξη των αδηφάγων συμφερόντων άλλες σκέψεις υπάρχουν για το μέλλον της Διεθνούς Εκθέσεως, αφού είδαμε προηγουμένως, όπως ανέλυσε και η συνάδελφος κ. Έλσα Παπαδημητρίου, ότι πολλές από τις αρμοδιότητες της Διεθνούς Εκθέσεως έχουν αποπληρωθεί.

Τι θα θέλαμε. Η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης έχει προσφέρει πάρα πολύ σημαντικό έργο. Έχει πολύ σημαντικούς σκοπούς να διαδραματίσει για την εθνική οικονομία, αλλά -και απευθυνόμενοι ιδιαίτερα σε σας, κύριε Υπουργέ, τώρα, διότι είστε Υπουργός της Θεσσαλονίκης- έχει και ένα πάρα πολύ σημαντικό ρόλο να παίξει για τη Θεσσαλονίκη, η οποία αποτελεί την πύλη και τον πυλώνα θα έλεγα για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας της χώρας μας, για την επέκτασή της σε όλο το βαλκανικό χώρο, αλλά και σε όλη τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και θα έπρεπε να στηριχθεί με κάθε τρόπο. Να παραμείνει στους σκοπούς που είχε για την προαγωγή των προϊόντων της και της παραγωγής της πατρίδας μας σε όλες αυτές τις χώρες και να μη γίνει αυτήν τη στιγμή ένα αντικείμενο που θα μπορούσε να φύγει από τη Θεσσαλονίκη και να καταστεί, όπως

σε ένα μεγάλο βαθμό κατέστη, εμπορική έκθεση, κυρίως για εισαγωγές.

Και είναι γεγονός ότι αν μεταφερθεί από το βορειοελλαδικό χώρο, από τη Θεσσαλονίκη προς την Αθήνα, θα γίνει περισσότερο εμπορική έκθεση για εισαγωγές, παρά για να προαγάγει τα ελληνικά προϊόντα και την εξαγωγική προσπάθεια της χώρας μας. Γι' αυτό εκείνο που θα έπρεπε, ήταν η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης να παραμείνει ως έχει, αλλά ταυτόχρονα να μπορεί τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες με τη μορφή των θυγατρικών επιχειρήσεων, αν θέλετε, με τις δημοπρασίες που θα ανέθετε, τις κλαδικές εκθέσεις, τα οποιαδήποτε τμήματά της, για να μπορούν οι ιδιώτες όχι με συμμετοχή του 55% του δηmosίου, που ξέρουμε ότι είναι αντιπαραγωγικό, αλλά με συμμετοχή μειωμένης του ιδιώτη επιχειρηματία, να αναδεικνύει τις κλαδικές εκθέσεις, να αναδεικνύει την επιχειρηματική της δραστηριότητα, αλλά με ελευθερία στον ιδιωτικό τομέα, να μπορεί να λειτουργεί. Και δεν θα μπορεί να λειτουργεί, όταν το 55% θα ανήκει στην πρώτη εταιρία, δηλαδή ουσιαστικά στο δημόσιο 45% και στους φορείς το υπόλοιπο μικρό ποσοστό, που δεν θα μπορούν να παίζουν σημαντικό ρόλο.

Και ακόμη, θα ήθελα εδώ να τονίσω το ρόλο του δήμου. Αν θα δούμε όλες τις εκθέσεις, που γίνονται στην Ευρώπη, ο δήμος της πόλης που πραγματοποιεί την έκθεση, έχει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Κι εδώ δεν επιτρέπεται στο Δήμο της Θεσσαλονίκης να έχει πάνω από 2%. Αυτό νομίζω ότι είναι απαράδεκτο. Και όταν 45% έχει το δημόσιο, συν ταυτόχρονα το 2% οι υπόλοιποι φορείς, που είναι διασπαρμένοι με ελάχιστη συμμετοχή στη γενική συνέλευση, νομίζω ότι τελικώς η εταιρία η δεύτερη, η οποία φτιάχνεται για να έχει το επιχειρησιακό της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης θα είναι τελείως αναποτελεσματική, τα αποτελέσματα που θα φέρει θα είναι χειρότερα απ' αυτά που φέρνει η ΔΕΘ και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, είμαστε αντίθετοι με το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Ψωμιάδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε προηγουμένως ένα συνάδελφο εκσυγχρονιστή, ο οποίος πριν από λίγα χρόνια ήταν εργατοπατέρας. Τότε φυσικά υπεραμυνόταν μέσα από διαδηλώσεις και διεκδικήσεις τον διάλογο. Σήμερα, όταν έρχεται αντιμέτωπος με τους εργαζόμενους, με τους συνδικαλιστές, τους λείει φτάνει ο διάλογος για τη ΔΕΘ. Αυτή είναι πολυτέλεια. Αν αυτή δεν είναι υποκρισία, σίγουρα είναι κοροϊδία. Αν, λοιπόν, αυτά υπεραμύνεται ο εκσυγχρονισμός, κύριε συνάδελφε, να τον χαιρέσετε τέτοιο εκσυγχρονισμό.

Κύριε Υπουργέ, προσωπικά δεν με πείσατε. Δεν με πείσατε ότι το νομοσχέδιο που φέρατε, είναι για το καλό της ΔΕΘ και της ελληνικής οικονομίας. Με πείσατε όμως ότι κάτι ύποπτο συμβαίνει. Και αν κάποιος συνάδελφος δεν γνωρίζει τόσο πολύ καλά το θέμα και διερωτώνται γιατί εμείς αντιδρούμε, αντιδρούμε γιατί νοιώθουμε τη ΔΕΘ σαν ένα κομμάτι της ιστορίας της πόλης μας, κομμάτι της ψυχής μας. Ειλικρινά, αν η Νέα Δημοκρατία έφερνε ποτέ τέτοιο νομοσχέδιο, τότε πρώτος εσείς, κύριε Υπουργέ, με τους εργαζόμενους θα κρατούσατε μία μαύρη σημαία έξω από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Και βέβαια είμαστε υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων, υπέρ των κρατικοποιήσεων, υπέρ της ελεύθερης αγοράς, μιας ελεύθερης αγοράς, όχι άναρχης. Εδώ φυσικά δεν μιλάμε ούτε για αποκρατικοποίηση ούτε για ιδιωτικοποίηση. Και διερωτώμεθα όλοι, γιατί δεν αποκρατικοποιείτε ζημιόγones επιχειρήσεις, όπως η Ολυμπιακή, οι αστικές συγκοινωνίες, ο ΟΣΕ, η Ιονική και τόσες άλλες. Εδώ σίγουρα, επαναλαμβάνω, δεν μιλάμε για ιδιωτικοποιήσεις. Εδώ μιλάμε για μία συγκεκριμένη περίπτωση ξεπουλήματος. Ξεπουλάτε τα πάντα.

Βγάζετε στο σφυρί τα πάντα. Επειδή είμαι και έμπορος και δεν μπορείτε να με πείσατε εύκολα, νομίζω ότι το 45% σύντομα θα γίνει 51%. Αυτό είναι βέβαιο. Και επιτρέψτε μου να πω ότι δημόσια δεν μπορώ να αναφέρω περισσότερα.

Δίνουμε έτσι το δικαίωμα εδώ με την ψήφο μας, όσοι το

δώσουν, σε δυο Υπουργούς να έχουν και το μαχαίρι και το πεπτόνι και να διαχειρίζονται τα πάντα.

Η απουσία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, είναι ύποπτη. Και λυπάμαι, αλλά νομίζω ότι σας εκθέτει με την απουσία του, κύριε Υπουργέ. Πέστε μας, σε ποιο κράτος συμβαίνουν όλα αυτά, αφού γνωρίζουμε όλοι ότι οι εκθέσεις ανήκουν στο κράτος, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, σε δημόσιους φορείς;

Δεν μπορείτε, κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, μια ιστορία δεκαετιών να τη σβήνετε με μια μονοκονδυλιά. Δεν μπορεί το καμάρι της Θεσσαλονίκης να το αφανίζετε που τελικό προορισμό, όπως ακούστηκε εδώ, θα έχει τη διάνοιξη λεωφόρου για να κατηφορίζουν πολλές από τις δραστηριότητες στην Αθήνα. Η ΔΕΘ είναι συνδεδεμένη με την ιστορική, κοινωνική, πολιτισμική και οικονομική διαδρομή της πόλης. Μια Έκθεση δημόσιου και εθνικού συμφέροντος, τη βγάξετε σε δημοπρασία, τη βγάξετε στο αλισβερίσι.

Μέσα από ένα διεθνή διαγωνισμό θα δώσετε το 45%. Εμένα, δεν με πείσατε ότι αυτό το 45% δεν μπορεί να πάει σε κάποιους επιχειρηματίες Σκοπιανούς ή Τούρκους κλπ. Υπάρχει αυτή η δυνατότητα; Και πώς θα προστατευθούμε; Μεθαύριο ξεπουλάτε το λιμάνι, ξεπουλάτε τις πύλες του ελληνικού κράτους. Θα μπουν άνθρωποι ξένοι να φυλάνε τα σύνορα της χώρας μας.

Εγώ πιστεύω ότι εδώ και χρόνια βαδίζετε βάσει ενός σχεδίου ξεπουλήματος των πάντων. Αντί να χτίζετε στη Θεσσαλονίκη, γκρεμίζετε καθημερινά ό,τι έμεινε όρθιο, ξεκινώντας από τα εθνικά θέματα και αναφέρομαι στο όνομα Μακεδονία, ξεπουλάτε σήμερα την ΔΕΘ, αύριο το λιμάνι, μεθαύριο κάποιες άλλες δραστηριότητες όπως του αεροδρομίου Μακεδονία, όπως πληροφορηθήκαμε κλπ.

Η Θεσσαλονίκη και η ευρύτερη περιοχή της, κύριε Υπουργέ, ζει θα έλεγα καθημερινά κρίσιμες ώρες, πράγμα που το γνωρίζετε πολύ καλά. Την έχετε εγκαταλείψει σαν Κυβέρνηση, μας κοροϊδεύετε και μας εξαπατάτε καθημερινά.

Αλήθεια, πώς θα αντιδρούσαν κάποιοι άλλοι συνάδελφοι εδώ στο λεκανοπέδιο της Αττικής αν ξεπουλιόταν η πλατεία Συντάγματος; Δεν θέλω να πιστεύω ότι κάποιοι απ'αυτούς που έφτιαξαν αυτόν το νόμο είναι ανεγκέφαλοι. Αντίθετα πιστεύω ότι είναι πονηροί. Θεωρώ όμως ότι έστω και την τελευταία στιγμή θα αντιληφθούν το τραγικό και ολέθριο λάθος τους.

Δεν γνωρίζω αν αυτό το "δωρεάν φιλέτο" που δίνετε και που λέγεται Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, έχει μοιραστεί. Ποιος μας λέει όμως ότι μέσα απ' αυτόν το διεθνή διαγωνισμό ή μέσα από το καταστατικό της εταιρείας που εσείς θα καταρτίσετε δεν θα είναι κομμένο και ραμμένο και το ένα και το άλλο πάνω σε κάποια συμφέροντα μιας οικονομικής παρέας;

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτήν την εξουσιοδότηση μόνο το ελληνικό Κοινοβούλιο μπορεί να την έχει.

Γνωρίζω όμως ακόμα ότι στην όλη υπόθεση εμπλέκονται και κάποιοι αετονύχηδες που πολλοί απ'αυτούς βρίσκονται και μέσα στους επιχειρηματικούς και οικονομικούς κύκλους της πόλης μας, αετονύχηδες που θρησκεία τους έχουν μόνο το χρήμα. Και αυτό είναι το τραγικό. Πολλές φορές εμείς οι Θεσσαλονικείς κατηγορούμε κάποιους άλλους ξεχνώντας ότι πολλές φορές ευθυνόμαστε εμείς.

Η δικαιολογία ότι η ΔΕΘ τα τελευταία χρόνια παρακαμάζει, δεν ευσταθεί.

Σε παρακμή βρίσκεται μόνο η δική σας κυβερνητική παράταξη. Και αυτό μάλιστα το διαβάσαμε σήμερα σε μια συνέντευξη του δικού σας συντρόφου, του κ. Παναγιωτόπουλου, που λέγει ότι βρίσκεται η Κυβέρνηση σε παρακμή. Αντιθέτως, θα έλεγα, ότι ακμάζει και κάθε χρόνο ακμάζει η ΔΕΘ. Αυτό μπορούμε να το διαπιστώσουμε και μέσα από τις εμπορικές συναλλαγές, αλλά και μέσα από τους ισολογισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον της ΔΕΘ συνδέεται, αλλά και επηρεάζεται άμεσα το μέλλον ολοκληρώου της βορείου Ελλάδας. Ο θεσμός αυτός αποτελεί παράγοντα ανάπτυξης και ανάπτυξης της εγχώριας παραγωγής και λειτουργεί ως γέφυρα ανάμεσα στις χώρες της Ευρώπης, αλλά και της ανατολής.

Λυπάμαι, αλλά δεν μπορεί να παίρνονται αποφάσεις ερήμην του

Δήμου Θεσσαλονίκης, αλλά και άλλων φορέων.

Κάνετε διάλογο. Για ποιο διάλογο μιλάτε, κύριε Υπουργέ; Καλέσατε αυτούς που θέλατε. Μάλιστα χτες το βράδυ ενημερώθηκε και πήρε απόφαση το νομαρχιακό συμβούλιο.

Δεν μπορούν να προωθούνται επικίνδυνα σχέδια για το μέλλον αυτής της πόλης. Διαλύετε και ξεπουλάτε την Έκθεση ερήμην του λαού της Θεσσαλονίκης. Ασελγείτε πάνω στην πόλη. Τεράστιες είναι οι ευθύνες σας, ηθικές και πολιτικές. Και το κάνετε αυτό την ώρα που το Δ.Σ. της ΔΕΘ, αλλά και οι εργαζόμενοι, που πολλοί απ' αυτούς κινδυνεύουν, έχουν πρόταση για διατήρηση του ενιαίου φορέα, με παράλληλη διεύρυνση της δραστηριότητας. Και εδώ γεννάται το ερώτημα. Η Έκθεση σαν κερδοφόρος επιχείρηση, με ποια λογική εκσυγχρονιστική ή φιλελεύθερη ξεπουλιέται; Αν το προσωπικό που πλεονάζει, τότε γιατί το μετατάσσετε σε άλλες ελλειμματικές δημόσιες επιχειρήσεις; Αυτές δεν τις πληρώνει ο ελληνικός λαός; Τι άλλαξε από το 1992 όταν όλες οι πτέρυγες της Βουλής ομόφωνα ψήφισαν την πρόταση της τότε διοίκησης ώστε η ΔΕΘ να καταστεί ο επίσημος εκθεσιακός φορέας της χώρας με έδρα, όχι μόνο εκθεσιακή, αλλά και λειτουργική, τη Θεσσαλονίκη;

Αλήθεια -και εδώ θα θέλαμε μια απάντηση, διαβάσαμε στον Τύπο- ποιος θα αναλάβει τη διοργάνωση της παγκόσμιας έκθεσης -αυτήν που πολυδιαφημίζει ο κ. Βενιζέλος- της ΕΧΡΟ; Ποιος φορέας θα την αναλάβει; Ιδιωτικός φορέας; Θα υπάρχει μέχρι τότε ο ιδιωτικός φορέας; Θα υπάρχει ΔΕΘ;

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αντιληφθούμε όλοι ότι η ΔΕΘ δεν ανήκει σε κανέναν Υπουργό, σε καμιά κυβέρνηση, σε καμιά παράταξη. Ανήκει στο λαό της Θεσσαλονίκης, ανήκει στο λαό όλης της Ελλάδας και δεν επιτρέπεται σε κανέναν να βάζει τη ΔΕΘ σε περιπέτειες. Και αυτό δεν το λέμε εμείς. Το λένε δικά σας στελέχη. Ο κ. Κούρτης μεταξύ άλλων είπε ότι δεν διασφαλίζεται ο τόπος τέλεσης της έκθεσης. Μπαίνουμε σε επικίνδυνη περιπέτεια, πρόχειρο και ελλιπές το νομοσχέδιο. Ο κ. Παπαθεμελής είπε προχθές στην επιτροπή. Ύποπτη η διάσπαση.

Ο κ. Τσοχατζόπουλος προχθές είπε σε μια συνέντευξη, ότι ανησυχούμε, γιατί μας συνήθισε σε κόλπα η Αθήνα.

Τελειώνοντας θέλω να επαναλάβω λέγοντας, ότι λυπάμαι, κύριε Υπουργέ, γιατί εμφανίζετε την διάλυση της ΔΕΘ σαν επιχείρηση σωτηρίας, ενώ η αλήθεια είναι ότι την καταδικάζετε σε θάνατο για να μοιράσετε τα κομμάτια σε ανθρωπύπους που πάνω απ' όλα, πάνω από αξίες έχουν το προσωπικό και οικονομικό τους συμφέρον. Έτσι όπως βαδίζουμε, ξεπουλώντας τα πάντα στη Θεσσαλονίκη, στη Μακεδονία, στη βόρεια Ελλάδα, θα νοιώθουμε σε λίγα χρόνια ξένοι στον ίδιο μας τον τόπο. Σας κάνω πρόταση, κύριε Υπουργέ, έστω και την τελευταία στιγμή να αποσύρετε το νομοσχέδιο. Αλλιώς προσωπικά δεν το ψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Ορφανός, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά συζητάμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο θεωρούσα ότι συγκινεί μόνο εμάς τους Θεσσαλονικείς. Στην πράξη διεπίστωσα ότι είναι ένα θέμα το οποίο συγκινεί τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων. Ίσως δεν συγκινεί ιδιαίτερα αυτούς οι οποίοι το εισηγούνται σήμερα, αν και έχω την εντύπωση ότι ο κύριος Υπουργός προσωπικά θα βρίσκεται σε πάρα πολύ δύσκολη θέση, αναγκασμένος να εισηγηθεί νομοσχέδιο το οποίο ετοίμασαν άλλοι για την πόλη μας, για τη ΔΕΘ.

Να υπενθυμίσω ότι ο ρόλος της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης, έτσι που τον έχουμε ζήσει, έτσι όπως τον έχουμε νοιώσει όλοι εμείς, είναι κυρίως η ενδυνάμωση της ελληνικής περιφέρειας. Γιατί, ουσιαστικά, αποτελεί έναν από τους ελάχιστους θεσμούς -ίσως το μοναδικό οικονομικό θεσμό- τέτοιου μεγέθους, που έχει έδρα και δράση εκτός του Λεκανοπεδίου.

Ένα θεσμό προβολής της ελληνικής παραγωγής και των ελληνικών βιομηχανικών και βιοτεχνικών προϊόντων.

Ένα θεσμό, που ενισχύει τις σχέσεις με τους άλλους λαούς και φέρει σε επαφή με την ξένη παραγωγή και με τη σύγχρονη

και συνεχώς ανανεούμενη τεχνολογία.

'Ενα θεσμό, που προβάλλει πολιτιστικά τη χώρα μέσα από διάφορες εκδηλώσεις, τις οποίες ενισχύει η HELEXPO.

'Ενα θεσμό, που χαράσσει την εκθεσιακή πολιτική της χώρας.

'Ενα θεσμό, που ενισχύει και προβάλλει τον ελληνικό τουρισμό.

'Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα μιας σειράς δραστηριοτήτων, ενός μεγάλου αριθμού εκθέσεων και συναφών εκδηλώσεων, οι οποίες γίνονται εντός της χώρας και πολλές από αυτές εκτός της χώρας. Και με όλα αυτά, αναδεικνύεται ο ρόλος της Θεσσαλονίκης. 'Ενα ρόλο που πολλές φορές έχω ακούσει να τον εκθειάζουν πολλοί, οι οποίοι βρίσκονται στον κυβερνητικό φορέα, πολλοί από τους οποίους είναι Υπουργοί και χαράσσουν πολιτική. 'Όλοι αυτοί πιστεύουν στο μέλλον της Θεσσαλονίκης, αλλά κάνουν ο,τιδήποτε περνάει από το χέρι τους, ώστε αυτό το μέλλον να μην είναι τόσο ρόδινο, όσο τα λόγια προϋποθέτουν.

Και βέβαια, εκείνο το οποίο κάνει ιδιαίτερη εντύπωση είναι, πως η Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται το ρόλο και τη λειτουργία της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης. Και να δούμε πώς αυτό αποτυπώνεται διαχρονικά στις επί μέρους ενέργειες της.

Τον Ιούλιο του 1996, στο ν. 2414, εντάσσονται όλα εκείνα τα στοιχεία, τα οποία είναι απαραίτητα για την εξυγίανση. Και βλέπουμε από επίσημα έγγραφα, έγγραφα τα οποία προέρχονται από την έκθεση, ότι προχώρησαν σε business plan, το οποίο έγινε από εταιρεία ενδιαφερόντων και συμφερόντων Υπουργού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε ένα master plan το οποίο έγινε από καθηγητικό φορέα κομματικού στελέχους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από χρηματοοικονομικούς συμβούλους τους οποίους επιλέξαμε, σε μία αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων, έτσι ώστε να είναι προετοιμασμένη η Διεθνής 'Εκθεση Θεσσαλονίκης η HELEXPO-ΔΕΘ, να προχωρήσει σε όλες εκείνες τις απαραίτητες ενέργειες, για να κάνει μια δυναμική εκκίνηση το 2000, έτσι όπως αυτό ήταν διατυπωμένο στις αρχικές σκέψεις.

Το Μάιο του 1998, ξαφνικά η Κυβέρνηση αποφασίζει ότι πρέπει να δώσει εξετάσεις ιδιωτικοποιήσεων ή μετοχοποιήσεων -όπως τις ονόμαζε- προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και εντάσσει και τη Διεθνή 'Εκθεση Θεσσαλονίκης μέσα σε ένα τέτοιο σχέδιο. 'Ενα σχέδιο, το οποίο τουλάχιστον εκείνη τη στιγμή, είχε αποτυπωθεί ως μετοχοποίηση.

Βέβαια, το γεγονός ότι προσπαθεί δύο φορές, μία στο νομοσχέδιο για τους σιδηροδρόμους και τη δεύτερη φορά στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, να το περάσει αυτό με μία τροπολογία, δείχνει ίσως την προσπάθειά της να περάσει "στα μουλωχτά" την υπόθεση, νοιώθοντας ότι πραγματικά η κίνηση την οποία κάνει δεν οδηγεί σε κάποιους στόχους, τους οποίους θα μπορούσε να βγάλει στην επιφάνεια, αλλά εξυπηρετεί κυρίως στόχους τους οποίους μόνον η ίδια η Κυβέρνηση ξέρει.

Τελικά, ήρθε το παρόν νομοσχέδιο για το οποίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο το οποίο μπορώ να πω είναι ότι αποτελεί ένα μνημείο αδιαφάνειας και ασάφειας.

Ας ρίξουμε, λοιπόν, μια ματιά κατ' αρχήν στην εισηγητική έκθεση. Διαβάζουμε: "Ο εκσυγχρονισμός του νομικού πλαισίου της ΔΕΘ θα πρέπει να συνδυασθεί με την ενίσχυση των υποδομών της πόλεως της Θεσσαλονίκης και τη σύνταξη, σε πολύ σύντομο χρόνο, επιχειρησιακής μελέτης για την ανάπτυξη και την προοπτική της." 'Εκανε μία αναφορά η συνάδελφος κ. Παπαδημητρίου λίγο νωρίτερα.

Υπάρχει ένα ερώτημα: Δηλαδή, περιμένουμε ότι το μέλλον της HELEXPO- ΔΕΘ θα είναι ανάλογο με το μέλλον των υποδομών της Θεσσαλονίκης; Θα τα βάψουμε μαύρα! Γιατί οι υποδομές της Θεσσαλονίκης βρίσκονται στο χειρότερο σημείο, στο οποίο θα μπορούσαν να είναι.

Και ένα δεύτερο στοιχείο: Θα πρέπει να προηγηθεί μία επιχειρησιακή μελέτη. Η διοίκηση της HELEXPO-ΔΕΘ λέει ότι υπάρχει τέτοια μελέτη. Η Κυβέρνηση δεν την ξέρει. 'Η δεν αναγνωρίζει τη διοίκηση ή δεν ξέρει τι της γίνεται ή ξέρει τι της γίνεται και δεν θέλει να τη λάβει υπόψη.

Θέλω, λοιπόν, μία μελέτη. Και εγώ σαν πρακτικός άνθρωπος που είμαι, ξέρω ότι πριν φτάσω να βάλω τους στόχους, βλέπω τα μέσα. Βλέπω τι μου δίνει αυτή η μελέτη και μετά οδηγούμαι στο τι πρέπει να κάνω. Δηλαδή, σήμερα διασπούμε την εταιρεία, γιατί έτσι αποφάσισε η Κυβέρνηση και εφόσον οι μελέτες μας δείξουν διαφορετικά πράγματα, θα τα αλλάξουμε, εάν μπορούμε να τα αλλάξουμε πλέον. Υπάρχει και ένα ακόμη σημείο-αναφορά. Προβλέπεται, λέει, η μεταφορά της ΔΕΘ σε νέους σύγχρονους χώρους που θα διαμορφωθούν περιμετρικά της Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τα σχέδια ανάπτυξης της πόλης.

Και ερωτώ: Ποια είναι αυτά και δεν τα ξέρουμε; Εγώ δεν έχω ακούσει για σχέδια ανάπτυξης Θεσσαλονίκης, καμία εποχή και καμία στιγμή. Αν η Κυβέρνηση τα ξέρει, ας τα δείξει και σε μας. Αν δεν τα ξέρει, να μην τα επικαλείται, γιατί ουσιαστικά αυτό ξεκαθαρίζει μια σκέψη της, το πώς θα αδειάσει την πόλη από την 'Εκθεση και πώς θα τη μεταφέρει κάπου αλλού. Αρχικά λέμε περιμετρικά. Ε, περιμετρικά της Θεσσαλονίκης είναι και η Αθήνα, φτάνει μέχρι εκεί πέρα!

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι βαδίζουμε στα τυφλά. 'Ετσι διασπούμε σε δύο εταιρείες χωρίς να ξέρουμε πού οδηγούμαστε γιατί δεν το μελετήσαμε. Και κυρίως προσπαθούμε να πάρουμε αποφάσεις χωρίς πλοηγό. Εκτός εάν αυτοί που παίρνουν τις αποφάσεις ξέρουν πού κατευθυνόμαστε, αλλά δεν το λένε και σε μας να το γνωρίζουμε και εμείς, να το ξέρει και ο λαός της Θεσσαλονίκης. Να πούμε αν συμφωνούμε ή όχι σε αυτά που έχουν κάτω από το πρώτο επίπεδο ανάπτυξης.

Δεν υπάρχει καταστατικό εταιρειών, ούτε μετοχικό κεφάλαιο ούτε αριθμός μετοχών ούτε επωνυμίες ούτε σκοποί ούτε έκδοση μετοχών ούτε συγκρότηση ούτε σύγκληση συνελεύσεων. 'Ενας Θεός ξέρει τι σκέπτονται και τι κρίνουν. Υπάρχει και ένα απλό ερώτημα: Γιατί δεν τα περιέχουν μέσα στο νομοσχέδιο; Ο προηγούμενος ν. 735/77 τα προέβλεπε όλα μέσα. Εδώ γιατί δεν προβλέπεται; Και γιατί δεν προβλέπεται η χρήση την οποία θα έχει η 'Εκθεση; Γιατί δεν προβλέπονται οι όροι και οι προϋποθέσεις παραχώρησης περιουσιακών στοιχείων της πρώτης στη δεύτερη εταιρεία;

'Όλα με υπουργικές αποφάσεις. Τόσο σοφοί είναι αυτοί οι Υπουργοί; Μακάρι να ήταν. Αλλά μία κοινοβουλευτική εθνική αντιπροσωπεία δεν μπορεί να δώσει τέτοιες εξουσιοδοτήσεις σε κανέναν, διότι κανείς δεν μπορεί να έχει τη νηφαλιότητα και τη σκέψη την οποία έχει το άθροισμα των τριακοσίων.

Και ακόμη, δίδεται λεία διάρκεια πενήντα χρόνια. Και μεταβιβάζουμε σε μία εταιρεία με πεπερασμένη διάρκεια τα ιδιοκτησιακά στοιχεία που έχει σήμερα η ΔΕΘ. Και κάνω ένα απλό ερώτημα. Μετά από πενήντα χρόνια σε ποιον θα ανήκουν αυτά; Ποιανού θα είναι;

Η σημερινή εταιρεία γράφει μέσα το νομοσχέδιο, καταργείται. Μετά από πενήντα χρόνια η πρώτη εταιρεία τελειώνει. Πού θα ανήκουν όλα αυτά; Ξαφνικά θα μείνουμε στο κενό;

Βεβαίως, εκείνο το οποίο πραγματικά κάνει ιδιαίτερη εντύπωση είναι ότι μέσα στο επιχειρηματικό σχέδιο που η ίδια η Κυβέρνηση ζήτησε από την επιχείρηση, προβλέπεται αύξηση των κερδών. Το 2002 μιλάει για περίπου δύο δισεκατομμύρια.

Υπάρχει και ένα ακόμα κρίσιμο ερώτημα. Εάν υποθέτουμε ότι θέλουμε να αυξήσουμε αυτά τα κέρδη και να η άποψη της Κυβέρνησης, έτσι όπως προδιαγράφεται μέσα στο νομοσχέδιο είναι ότι ο βασικός λόγος που δεν έχουμε πολλά κέρδη είναι οι εργαζόμενοι, γιατί σήμερα με το υφιστάμενο καθεστώς δεν λέει "παιδιά, εμένα μου χρειάζονται ενενήντα και οι υπόλοιποι διακόσιοι είκοσι θα πρέπει να είναι εδώ, εκεί ή παραπέρα"; Παρά εμμέσως, φροντίζει να κάνει μια δεύτερη εταιρεία κάποιων συμφερόντων. Δεν υπεισέρχομαι καθόλου εκεί. Και βέβαια, να ξεκαθαρίσω ότι κατά την άποψή μου, οι εργαζόμενοι δεν διασφαλίζουν τα συμφέροντά τους, ούτε το καθεστώς εργασίας. Και να το εξηγήσω ένα λεπτό. Η εταιρεία Ι, η πρώτη, μπορεί να σε διώξει, έτσι λέει μέσα, ότι αν δεν του κάνεις, θα βγάλει μία ονομαστική κατάσταση και θα πει "δεν μου κάνετε εσείς, φύγετε σε άλλη υπηρεσία".

Η εταιρεία ΙΙ, πρέπει να σε επιλέξει. Αλλά και να σε επιλέξει βρίσκεσαι στο κενό. Και η μεταφορά σε υπηρεσία του δημοσίου

δεν εξασφαλίζει οικονομικά τους ίδιους όρους. Διότι όλοι ξέρουμε ότι στη ΔΕΘ έχουν κάποια παραπάνω χρήματα που παίρνουν από τις άλλες υπηρεσίες.

Τελειώνοντας, δεν παραμένει εθνικός εκθεσιακός φορέας. Δεν προκύπτει πουθενά από το νομοσχέδιο. Δεν παραμένει στη Θεσσαλονίκη. Απορροφάται στο βάθος του χρόνου η εταιρεία Ι από την εταιρεία ΙΙ. Περνάει όλο στον ιδιωτικό τομέα ή στον έλεγχο του.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι θα μείνουμε στα λόγια για την ανάδειξη της Θεσσαλονίκης ως κέντρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, ένα κέντρο στο οποίο θα στηρίζουμε την οικονομική και πολιτική άνοδο της χώρας.

Ο κύριος Υπουργός έκανε και δυο-τρία λάθη. Επίσης, διέκρινε στις όλες τοποθετήσεις μια απο-ιδεολογικοποίηση. Ο μιν κ. Παρασκευόπουλος μίλησε εναντίον του κρατισμού -καλό αυτό- και ο στρατηγός μου θύμισε με το σχήμα που διετύπωσε το σήμα που έχουν οι γιατροί. Έχουν μία ράβδο και γύρω-γύρω ένα φίδι το οποίο περιτυλίσσεται. Έχουμε τον άξονα, λέει, και μπορούμε να ελίσσόμεθα αναλόγως. Ο δε κύριος Υπουργός μας είπε ότι όλα αυτά τα χρόνια μετά το 1977 υπήρχε μια δεσποτική λειτουργία της Εκθέσεως, ότι έφθασαν από το 100% του τζίρου των εκθέσεων σε όλη τη χώρα, στο 25%. Εμένα μου δημιουργείται το εξής ερώτημα: Από το 1981 και μετά Κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν, μόνο τρία χρόνια ήταν η Νέα Δημοκρατία. Γιατί δεν αντέδρασαν; Να πω και κάτι ακόμα. Από το 1993 και μετά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι στην εξουσία. Και αν προχωρήσουμε πιο πέρα, από το 1996 και μετά είναι ίδια η Κυβέρνηση. Σήμερα θυμηθήκατε ότι κάτι δεν πάει καλά στην Έκθεση; Σήμερα φαίνεται θυμηθήκατε ότι πρέπει να τη δώσετε σε κάποια συμφέροντα, που την εκπροσωπούν.

Εμείς δεν ψηφίζουμε και ζητάμε να αποσυρθεί το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι δέχεσθε να μιλήσει ο κ. Καραμανλής, που δεν πρόλαβε εμπρόθεσμα να εγγραφεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Καραμανλή, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και όλους τους συναδέλφους.

Άκουσα μετά προσοχής τις παρεμβάσεις όλων των συναδέλφων. Ομολογώ ότι οι περισσότεροι μίλησαν μόνο για τη Θεσσαλονίκη. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η Έκθεση είναι ταυτισμένη με τη Θεσσαλονίκη και ότι είναι ένας θεσμός επιτυχημένος επί δεκαετίες. Αλλά δεν είναι ταυτισμένη μόνο με τη Θεσσαλονίκη. Είναι με όλον το βορειοελλαδικό χώρο.

Εάν η Έκθεση χρειάζεται κάποια προσπάθεια να εκσυγχρονισθεί -όπως είναι το πνεύμα της Κυβέρνησης τα τελευταία χρόνια- πιθανώς να χρειάζεται κάτι να γίνει. Αλλά αυτό θα έπρεπε, κατά την άποψή μου, να είχε γίνει με μια εμπειριστατωμένη μελέτη, την οποία μελέτη να είχαν αποδεχθεί πρώτα όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς που στηρίζουν την Έκθεση. Βέβαια αυτή η μελέτη δεν θα μπορούσε ποτέ να προσβλέπει στο ότι η Έκθεση της Θεσσαλονίκης θα χωρισθεί και θα διατρέχει τον κίνδυνο, ο οποίος είναι ορατός, όσο και αν δεν θέλει ο κύριος Υπουργός να τον καταλάβει, όσο και αν δεν θέλουν οι κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης και Βουλευτές της Θεσσαλονίκης να τον καταλάβουν, οι οποίοι υπεραιμύνονται ότι δεν θα χάσει ποτέ η Έκθεση της Θεσσαλονίκης τη μορφή και τη συνέχεια που είχε. Τίθεται εν κινδύνω. Λυτούμαι πάρα πολύ μάλιστα τη στιγμή κατά την οποία και ο κύριος Υπουργός, ο οποίος φέρνει το νομοσχέδιο, αλλά και ο εισηγητής του νομοσχεδίου, είναι ο μιν ένας Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης και ο άλλος έγκριτος πολιτευτής και Βουλευτής της Θεσσαλονίκης.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία δεν πρόκειται να συναινέσουμε σε αυτό το νομοσχέδιο. Έχω την εντύπωση ότι ήδη έχει λεχθεί ότι δεν το αποδεχόμεθα και θα το ανατρέψουμε στην πρώτη δεδομένη στιγμή που θα μας δοθεί η δυνατότητα από το λαό. Αυτό το λέω για να το γνωρίζουν οι πάντες.

Λυτούμαι γιατί σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο για το οποίο και ο

Υπουργός και ο φίλος εισηγητής κ. Νίκος Ακριτίδης, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τους λόγους για τους οποίους συνετάχθη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών που ήθελαν να πρωτολογήσουν.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή όπως βλέπετε η ώρα είναι αρκετά περασμένη, ελπίζω να μην υπάρξουν δευτερολογίες. Εκτός αν παραστεί ανάγκη κάποιας απάντησης στον κύριο Υπουργό από τους εισηγητές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε να μην υπάρξουν δευτερολογίες. Θα ήθελα, όμως, την ανοχή του Προεδρείου στην αυριανή συνεδρίαση ώστε να μπορέσουν οι συνάδελφοι επί των άρθρων να τοποθετηθούν με λίγο περισσότερη άνεση και να απαντήσουν σ' αυτά που θα μας πει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Θα αποφασιστεί από το Προεδρείο αυτό που ζητάτε και θα σας ανακοινωθεί αύριο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Να ληφθεί υπόψη η παράκληση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η παράκληση λαμβάνεται υπόψη και μάλιστα σοβαρώς.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Δεν θα προχωρήσω σε δευτερολογία, γιατί στην πρωτολογία μου παρουσίασα τις βασικές θέσεις της Κυβέρνησης, τη φιλοσοφία και τους στόχους του νομοσχεδίου. Στην πρωτολογία μου προχώρησα και σε ορισμένες διατυπώσεις ως επιθυμίες και προθέσεις της Κυβέρνησης που βεβαίως μέσα από το διάλογο δεν θα είχε αντίρρηση να τις ενσωματώσει και στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Είναι στις προθέσεις της να τις ενσωματώσει στις αποφάσεις της μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου. Έτσι, απόψε, για να τις έχουν υπόψη οι αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες για την αυριανή συνεδρίαση, θα διατυπώσω αυτές τις προτάσεις υπό μορφή τροπολογιών στο νομοσχέδιο που συζητούμε.

Η πρώτη παρατήρηση είναι η εξής. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ.4 του άρθρου 4, όπως αναδιατυπωθεί από το κείμενο που διανεμήθηκε...

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Άλλα είναι απ' αυτά που έχουν μοιραστεί;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Ναι, θα σας τα μοιράσω γραπτώς. Είναι αυτά που διετύπωσα ήδη στην ομιλία μου και κατά τη συζήτηση πιο συγκεκριμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, αν επιτρέπεται, επειδή κατατέθηκε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας και κατ'ανάγκη αύριο θα πάμε στα άρθρα, όπως τουλάχιστον φαίνεται...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Θέλω να τις καταθέσω απόψε, κύριε Πρόεδρε, για να τις μελετήσουν και να τις έχουν υπόψη οι συνάδελφοι στην αυριανή συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ναι, μα είπατε ότι τα διανείμετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Όχι, δεν τα έχω διανείμει. Περιμένετε δύο λεπτά και θα τις ακούσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Να τις διατυπώσει, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός για να είστε έτοιμοι να απαντήσετε αύριο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Για τη δική σας διευκρίνιση και απορρώ γιατί δεν τις έλεγε.

Επανερχομαι. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 4, όπως έχει αναδιατυπωθεί, η λέξη "ορίζονται" αντικαθίσταται από τη λέξη "προσδιορίζονται". Μερικές απ'αυτές είναι νομοτεχνικού χαρακτήρα.

Μετά τις λέξεις "του παρόντος άρθρου", προστίθενται οι λέξεις "και ορίζονται". Είναι νομοτεχνικού περιεχομένου.

Στο πρώτο εδάφιο της παρ.8 του άρθρου 3 οι εντός

παρενθέσεως λέξεις "αρχικού ή μετά από κάθε αύξηση ανώτατου κεφαλαίου" επειδή πιθανόν να οδηγεί όπως είναι διατυπωμένο σε κάποια διαφορετική προσέγγιση από τη βούληση της Κυβέρνησης αντικαθίστανται ως εξής: "αυτού που θα προκύψει" -του κεφαλαίου δηλαδή- "μετά την απογραφή και αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 ή μετά από κάθε αύξηση". Είναι αυτό που διευκρίνισα και στην ομιλία μου και στην παρέμβασή μου σε κάποια παρατήρηση του κ. Τσοβόλα ότι μετά την αποτίμηση που θα κάνει ο χρηματοοικονομικός σύμβουλος, θα διατεθούν οι μετοχές και βεβαίως οι αυξήσεις του κεφαλαίου. Υπήρξε κάποια παρατήρηση ότι έτσι μπορεί να παρεξηγηθεί και να εννοηθεί ότι τα πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές είναι η αξία της Έκθεσης της δεύτερης της διαχείρισης των υπηρεσιών. Βεβαίως δεν είχε τέτοια πρόθεση η Κυβέρνηση. Το διατυπώνουμε με ακόμη μεγαλύτερη σαφήνεια για να μην υπάρχει καμία παρεξήγηση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Η δεύτερη δεν έχει περιουσία μόνο κεφάλαιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Ακριβώς γι' αυτό. Μετά την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων, που θα προκύψει από την προγραμματική σύμβαση με την πρώτη εταιρεία. Ο χρηματοοικονομικός σύμβουλος όπως διεθνώς η πρακτική επιβάλλει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, αύριο οι παρατηρήσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 4 όπως αυτό έχει αναδιατυπωθεί μετά τη λέξη "Θράκης", προστίθενται οι λέξεις "ή υπηρεσιών άλλων Υπουργείων οι οποίες έχουν την έδρα τους στην περιφέρεια του Νομού Θεσσαλονίκης". Αυτό για να έχουν μεγαλύτερη ευχέρεια επιλογών οι εργαζόμενοι στις οικειοθελείς ή υποχρεωτικές μετατάξεις στη συνέχεια.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Για τις μετατάξεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Διαγράφεται αυτή η φράση, τη διατύπωση προηγούμενης.

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 3 καθορίζεται η διάρθρωση του 55%, δηλαδή, δίδεται ελάχιστο ποσοστό 45% στην εταιρεία του άρθρου 1, δηλαδή, στην εταιρεία των ακινήτων και το υπόλοιπο 10% στους φορείς της πόλης, όπως αυτοί περιγράφονται και στο νομοσχέδιο.

Διατυπώνουμε με σαφήνεια αυτό που ζήτησαν οι συνάδελφοι Βουλευτές. Ήταν όμως και στην πρόθεση της Κυβέρνησης και το είπα στην πρωτολογία μου.

Η παράγραφος 9 του άρθρου 3 αναδιατυπώνεται ως εξής: "Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Μακεδονίας Θράκης ορίζονται οι φορείς της προηγούμενης παραγράφου στους οποίους διατίθεται το αναλογούν μέχρι 10% ποσοστό". Κατά την προηγούμενη παράγραφο διαλαμβάνεται ότι προκειμένου να δοθεί το παραπάνω ποσοστό διαμορφώνεται μεταξύ των κατά την προηγούμενη παράγραφο φορέων η σειρά κατάταξής τους ως εξής: Προηγούνται οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όταν είναι να προσκληθούν οι φορείς της πόλης και ακολουθούν οι φορείς των παραγωγικών τάξεων και των εργαζομένων έχοντας προτίμηση στους μαζικότερους καταρχήν φορείς. Δηλαδή εάν υπάρχει μεγαλύτερη προσέλευση από τους φορείς της πόλης και το ποσοστό είναι περιορισμένο θα υπάρχει η σειρά μέσα από την οποία θα επιλεγούν οι φορείς για να τους διατεθεί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Να βάλετε τις πολυπληθέστερες οργανώσεις παραγωγικών τάξεων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης): Στο άρθρο 3 παράγραφος 1 εκεί που αναφέρονται οι κοινές υπουργικές αποφάσεις όσον αφορά την προγραμματική σύμβαση θα προστεθεί "και ύστερα από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου της πρώτης εταιρείας η οποία διατυπώνεται το αργότερο σε δύο μήνες". "Διαφορετικά οι Υπουργοί θα προχωρήσουν όπως το ορίζει ο νόμος στη διαμόρφωση της προγραμματικής σύμβασης".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, θα σας παρακαλέσω να τα γράψετε όλα αυτά για να διανεμηθούν στους συναδέλφους. Οι προσθήκες είναι πάρα πολλές και δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτές μόνο με μία ανακοίνωση.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του

νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας: "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης".

Κύριοι συνάδελφοι, υπεβλήθη αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

"ΠΡΟΣ ΤΟ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Κύριε Πρόεδρε,

Ζητούμε τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, για την ψήφιση "κατ' αρχήν", του νομοσχεδίου "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης".

Αθήνα, 2.2.1999

ΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΚΟΥΒΕΛΑΣ Σωτήριος

ΨΩΜΙΑΔΗΣ Παναγιώτης

ΟΡΦΑΝΟΣ Γεώργιος

ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ Αδάμ

ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ Γεώργιος

ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Ηλίας

ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ Γεώργιος

ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης

ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ Ηλίας

ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ Θεόδωρος

ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θεόφιλος

ΚΑΤΣΑΡΟΣ Νικόλαος

ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ Νικόλαος

ΣΠΥΡΟΥ Σπυρίδων

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος

ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ Αναστάσιος

ΠΟΛΥΖΟΣ Ευάγγελος

ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΙΔΗΣ Κωνσταντίνος

ΤΖΩΑΝΝΟΣ Ιωάννης

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ελισάβετ".

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της

ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ο

απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Κούβελας. Παρών.

Ο κ. Ψωμιάδης. Παρών.

Ο κ. Ορφανός. Παρών.

Ο κ. Ρεγκούζας. Παρών.

Ο κ. Σαλαγκούδης. Παρών.

Ο κ. Καλλιώρας. Παρών.

Ο κ. Βουλγαράκης. Παρών.

Ο κ. Παπαδημόπουλος. Παρών.

Ο κ. Βεζδρεβάνης. Παρών.

Ο κ. Πασσαλίδης. Παρών.

Ο κ. Λεονταρίδης. Παρών.

Ο κ. Κατσαρός. Παρών.

Ο κ. Παπαφιλίππου. Παρών.

Ο κ. Σπύρου. Παρών.

Ο κ. Αλεξόπουλος. Παρών.

Ο κ. Καραμάριος. Παρών.

Ο κ. Πολύζος. Παρών.

Ο κ. Σημαιοφορίδης. Παρών.

Ο κ. Τζωάννος. Παρών.

Η κ. Παπαδημητρίου. Παρούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό

αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας

Βουλευτών.

Τους διάβασα όλους τιμές ένεκεν, διότι επαρκεί ο αριθμός των 15

Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10') λεπτά,

σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 3 Φεβρουαρίου 1999 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: ι) συνέχιση της συζήτησης

του νομοσχεδίου: "Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης", ii) μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας: "Μετατροπή του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς και του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης σε ανώνυμες εταιρίες", σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 01.26'

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ